TRAGOM ISTINE

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2016.

TRAGOM ISTINE

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, On, Canada, 2016

SADRŽAJ

JAJE

Ако озбиљно узмемо, да је човек биолошки (Природа или Бог) писмен, онда се ми заправо налазимо на самом почетку описмења-вања и срицања речи у смисао. Светлост узимамо здраво за готово, а ничеgа у њој обичног нема. Језик је магија и потка говора који је чисти континуитет нашег бића и бића уопште: он не престаје ни у најдубљој ћутњи, ни у дубоком сну (он ме највише занима). Он је торзиона река свих могућих комбинација Бића и Небића.

Дрво знања је свакако метафора и сложени симбол. Сваки лист овог дрвета је симбол и знак, биолошки, логички, структурно повезан и неодвојив. "Дрво" је изгубљено за људе? Осим ако у прнесеном значењу не представља Језик! Може ли дрво знања бити друго до језичко биће?

Српски језик не доноси философски систем, оно системско система, него дарује живи извор философије, мудрости, знања. Језик који не именује ни једну ствар, суштаство, биће, са А и Е, похрањује ту забрану именовања у извору извора свега постојећег. Док је А=А (закон идентитета) неоснована апстракција, дотле је ЈА=ЈА живи извор сваке будуће научности, знања. “Између” непрекидности ЈА стоји ЈЕ као основа свих будућих судова, логике, математике. У овом ЈЕ, као чиниоцу самосвести, садржана је и спознаја, неапстрактна, живо знање времена. Једино је ЈА у времену једнако самом себи (а не у некаквој аритемтици, симболичкој логици и сл.) Постоје дубоки разлози због којих српски језик није изродио философију доступну свима, онако, да кажем, позитивистичку, аналитичку, него је своје живе носиоце оставио да се образују над философијама народа и на језику који ЈА изговарају изопаченим, изокренутим АЈ. А разлози су дубоки, јер заиста појма немам о њима...

Видушини сјајни увиди, непогрешива интуиција личе и јесу донкихотовски подухват осуђен на победу духа. Честитам на лакоћи извођења! ГОД је заиста дубоко у србском. Учи нас природи времена. Добро је јер је синхроно. Од догађања иде збивање које уједињује време и биће. Србски то изгледа никада није ни раздвајао.

Драган Милојковић, Нозрина

RIJEČI SRBSKOGA JEZIKA U BOŽIJEM STVARANJU SVIJETA

1-2. Značenja riječi JEDAN i DVA

“U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: Neka bude svetlost. I bi svetlost. I vide Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svetlost od tame. I svetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noć. I bi veče i bi jutro, dan PRVI." (Stvaranje, 1, 1-5)

Dan PRVI = dan JEDAN

ED, EDAN, EDAR (u fizici ETAR) je nebeska voda, prazemlja = JEDAN = POČETNA TVAR, POČETAK.

DVA = DUA = DUALIZAM (duhovno i materijalno koji su povezani = DUH i VODA, NEBO I ZEMLJA, SVJETLOST I TAMA, DAN I NOĆ (arapsko “du’ā“ znači *poziv na molitvu*).

Ovdje vidimo da se u JEDNOM nalaze DVA, tj. u JEDNOM je DUALIZAM. Riječ JEDAN ima metafizičko-filozofski smisao.

Riječ JEDAN = JE DAN = SVJETLOST = VID = ZNANJE.
Riječ DVA znači DVOJNOST, DUALIZAM JEDNOG.

3. Značenje riječi TRI

“Opet reče Bog: Neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje rađa rod po svojim vrstama, u kome će biti seme njegovo na zemlji. I bi tako. I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje rađa rod, u kome je sjeme njegovo po njegovim vrstama. I vide Bog da je dobro. I bi veče i bi jutro, dan TREĆI.” (Stvaranje, 1, 11-13)

Dan TREĆI = dan TRI

Srbsko TRINA znači TRAVA, BILJE. Starobrigijsko TRE je DRVO; u srbskom TRISKA (ik.), TRESKA (ek.) ili TRIJESKA (ijek.); u engleskom TREE.

TRI > TRINA
Riječ TRI znači BILJE.

4. Značenje riječi ČETIRI

"Potom reče Bog: Neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noć, da budu znaci vremenima i danima i godinama; I neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako. I stvori Bog dva vidjela velika: vidjelo veće da upravlja danom, i vidjelo manje da upravlja noću, i zvijezde. I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju. I da upravljaju danom i noću, i da dijele svetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. I bi veče i bi jutro, dan ČETVRTI." (Stvaranje, 1, 14-19)

Dan ČETVRTI = dan ČETIRI

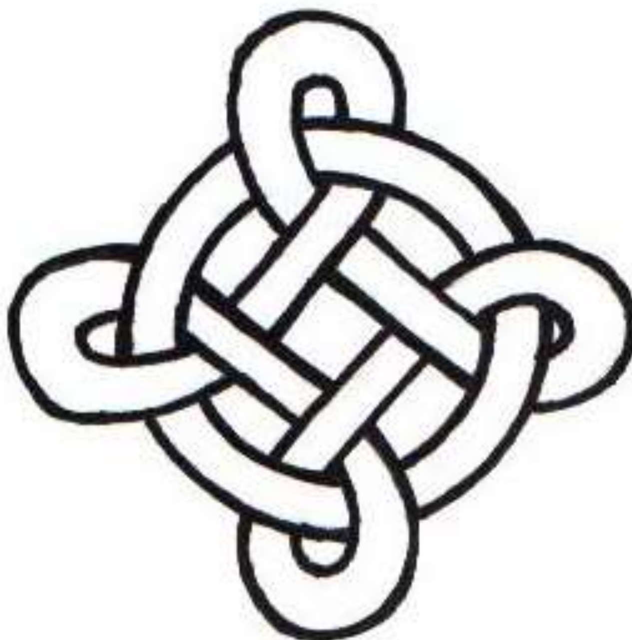
Sanskritsko CHATVARA (छत्वर) znači KUĆA; u srbskom ČATRLJA je MA-LA KUĆA, KUĆERAK.

Stvaranjem Sunca stvoren je Sunčev sistem, koji je KUĆA svih planeta Sunčevog sistema, pa i planete Zemlje. Sve planete čine ČETU (družinu, porodicu, rod) planeta i sve borave u jednoj KUĆI. Tako ČETIRI znači KUĆA (STAN).

5. Značenje riječi PET

“Potom reče Bog: Neka vrve po vodi žive duše, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski. I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se miču, što provrvješe po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovim. I vidje Bog da je dobro; I blagoslovi ih Bog govoreći: Rađajte se i množite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se množe na zemlji. I bi veče i bi jutro, dan PETI.” (Stvaranje, 1, 20-23)

Dan PETI = dan PET

PET = PETLJA, ZAPETA = KOPČA, SPONA, SPOJ. Broj PET povezuje DVA JEDNAKO VAŽNA DIJELA u jednu cjelinu od DESET.

Sva bića su SPONA, SPOJ elemenata zemlje, vode, vazduha i vode. Kitovi žive u vodi i dišu na pluća i to je samo jedna od tih SPOJNIH PETLJI.

Riječ PET znači SPOJ, SPONA, PETLJA, VEZA.

6. Značenje riječi ŠEST

“Potom reče Bog: Neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama njihovim, stoku i sitne životinje i zvijeri zemaljske po vrstama njihovim. I bi

tako. I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovim, i stoku po vrstama njenim, i sve sitne životinje na zemlji po vrstama njihovim. I vide Bog da je dobro. Potom reče Bog: Da načinimo čovjeka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji. I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih."

(Stvaranje, 1, 24-27)

"Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veče i bi jutro, dan ŠESTI." (Stvaranje, 1,31)

Dan ŠESTI = dan ŠEST

Finalno zatvoreni i OŠESTARENI krug stvaranja svijeta u dan ŠESTI. Nakon stvaranja svijeta u dan ŠESTI sve bijaše DOBRO: u narodnom govoru Dalmacije i danas SKLADNO, UREDO I DOBRO nazivaju ŠESTNO!

ŠEST = PUNOĆA RADA = krug vaseljene kao potpuno zaokruženo (OŠESTARENO) djelo Božijeg stvaranja.

7. Značenje riječi SEDAM

“I svrši Bog do sedmog dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini; I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini.” (Stvaranje, 2, 2-3)

"Sjećaj se dana od odmora da ga svjetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A SEDMI je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijedan posao, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i šta je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga" (2.Mojs. 20 8-11).

Dan SEDMI = dan SEDAM

Sanskritsko SEDHA (सेध) znači ZABRANJENO.

SEDAM = SJEDAM = POČIVAM = ODMARAM = ODMOR (horizontalna crtica sa vertikalom broja SEDAM označava od iskona sveti KRST, te je tako broj SEDAM obilježen svetim danom na koji se ne radi).

8. Značenje riječi OSAM

Sanskritsko OSA (ओष) znači SVJETLOSNI, SJAJNI, BLJESTEĆI, GOREĆI, PLAMTEĆI, OGNJEVITI, a sanskritsko OSAM (ओषम्) znači SA ŽAROM, SA ŽESTINOM, STRASNO, GOREĆE, BRZO.

OSAM = OS SAM = OSA SVIJETA JESAM = OSOVINA SVIJETA JESAM = DRŽAČ SVIJETA JESAM = OGNJEVITI I BRZI DRŽAČ SVIJETA JESAM.

Riječ OSAM znači BESKONAČNOST, BESMRTNOST I VASKRSENJE.

9. Značenje riječi “DEVET”

9 x 1 = 09	9 x 6 = 54
9 x 2 = 18	9 x 7 = 63
9 x 3 = 27	9 x 8 = 72
9 x 4 = 36	9 x 9 = 81
9 x 5 = 45	9 x10= 90

Sanskritsko DEVA (देव) znači BOG.
Riječ DEVET znači BOŽANSKI, BOŽIJI BROJ.

10. Značenje riječi DESET

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Velško DES znači SISTEM, SKLAD, RED, POREDAK, VLAST. (1) Od riječi DES, kao osnove, u srbskom jeziku izvedena su sljedeća lična imena: DESA (m.r.), DESANKA, DESA (z. r.), DESIMIR.

Ruka DESNA je ona kojom drzimo VLAST nad stvarima. Vladar je DESPOT i on se brine za SISTEM VLASTI, za SKLAD, RED I POREDAK.

Riječ DESET znači: SISTEM, SKLAD, RED, POREDAK, VLAST.

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages, Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 107.

BABA JAGA I JAGORČEVINA

Ni jedno srbsko prehrišćansko božanstvo nije od crkve i crkvenih ljudi toliko izvrgnuto ruglu i podsmijehu kao boginja BABA JAGA. Toliko je grdnih laži smisljeno o BABA-JAGI, da je to i sramota i grehota.

Petar Skok kaže:

“**baba** f ‘stara žena, djedova žena; u prenesenom značenju prema bavljenju s djecom: dadilja’. Pokazuje udvostručenje (reduplikaciju) istog sloga kao *‘mama’*, *‘tata’*, internacionalne djetinje riječi. Riječ je prastara. Ide u baltoslavensku zajednicu kako dokazuju litavski *‘boba’*, *lotiški ‘baba’*).” (1)

Riječ BABA je prastara riječ iz baltoslovenske jezičke grupe, nije dakle turcizam. U srednjoj Bosni i dan-danas neki muslimani BABU zovu MAJKA, neki Srbi BABU zovu STARAMAJKA, jer je PRAPREDAK, PRABABA.

Pogledajmo i ovaj zapis o BABI:

“Baba straca zvala uz vrbopuc, a starac joj se odazvao uz vinober. Baba deda u proleće na megdan zove, a ded babu opet zove čak o jeseni.” (2)

Ovdje vidimo da BABA predstavlja ženski oplodni princip proljeća, a zašto pokazaćemo na primjerima koji slijede.

Baba Jaga

U baskijskom jeziku BABA je AMONA (sjetimo se da je vrhovni bog Sunca kod drevnih Egipćana bio AMON): AMON je bog Sunca (muški oplodni princip), a AMONA samo može biti žena AMONOVA (ženski oplodni princip). U katalonskom BABA je AVIA (àvia), a znamo da AVA (ABA) u mnogim jezicima znači OTAC.

Staro ilirsko i današnje italijansko BABO (3) znači OTAC, te i Srbi, kao potomci Ilira, oca su zvali BABO, te ni to nije turcizam, već internacionalna riječ koja je u obliku ABI (4) zabilježena i čak i kod plemena Olamentke u Kaliforniji. BABO je OTAC, BABA je MAJKA.

Ko je BABA JAGA?

U sanskritu JAGAT je BILJE i neka nam ta riječ bude vodilja!

Jagorčevina je jagor Kevina.

I evo riječi i iz jezika Kanarisa (Kannada,/Canarese/Kanarese language), dravidskog narod južne Indije i čiji su preci nekad bili savremenici Arijaca koji u Indiju donesoše i ostaviše sanskritske Vedeska spise (5):

- JAGALI, JAGILI, JAGULI = NAPREDAK, RAST;
- JAGISU = SJAJ, BLJEŠTAVOST, ISKRIČAVOST;
- JAGAJJISU = SJAJ, SUNCE;
- JAGUNE = SUNCE;
- JAGACH-CHAKSHU = OKO VASIONE (SUNCE);
- JAGAJ-JANA = NAROD VASIONE (ČOVJEČANSTVO);
- JAGAN-MAYA, JAGAN-MURTI = BOG, DUŠA SVIJETA;
- JAGAJ-JYUTI (JAGAN-JYOTI) = SVJETLO VASIONE, SUNCE, MJESEC;
- JAGAT-KARTA (JAGAT-PATI) = BOG VASIONE, BOG;

- YAGAN-MAJA = BTAHMA, STVORITELJ;
- JAGATI = ZEMLJA

Kanarisko JAGAN-MATE = MAJKA SVIJETA (PARVATI).

Sve iznad nabrojane riječi u svom korijenu sadrže korijen JAG- i sva njihova značenja odnose se na SVJETLOST, SUNCE, VATRU, DUŠU i BOGA.

Korijen JAG zadržao se u našim narodnim imenima: JAGO, JAGICA, a tu je i svima omiljena JAGODA. Jasno je dakle da je BABA JAGA MAJKA ZEMLJA, VELIKA MATER ZEMLJA.

I na kraju zapečatimo ovu priču istinom pomoću srbske riječi JAGORČEVINA. To je složenica od riječi JAGOR + KEVINA. U ovoj riječi u nekom vremenu desila se palatalizacija (K > Č), a prvobitni oblik bio je JAGOR KEVINA i od JAGOR KEVINA danas imamo ime biljke JAGORČEVINA.

JAGOR KEVINA je SVJETLOST KEVINA, VATRA KEVINA, SJAJ KEVIN. A ko je KEVA? To je brigijska VELIKA MATER KEVA poznata pod raznim zapisanim oblicima imena KIBELA.

…………………………

(1) *P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, str. 198.*

(2) *Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str.128.*

(3) *Proceedings of the Philological Society for 1852 and 1853, Volume 6, London, 1854, p. 198.*

(4) *Ibid.*

(5) *Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 443.*

BARA

Bara

BARA je teško prohodno, često i opasno neprohodno vodom natopljeno zemljište. Za srbsku riječ BARA Petar Skok kaže:

"***bara*** se nalazi u svim slavenskim jezicima, osim u polapskom i oba lužičká jezika. Posudiše je Madžari u Bačkoj *(bara)*, Cincari (*bară*, v. značenja kod Dalametre) i (Novogrci) : ngr. μπάρα u značenju koje stoji blizu bugarskom *bara*: '1° mala tekuća voda, potok, voda; 2° stajaća voda, lokva, blato'. Značajno je arb. *berrak* 'močvarna zemlja' koje pretpostavlja j slav. **bannjak* (v. gore). Po značenju mogla bi *bara* biti srodna sa *brna* f (v.) 'blato' < stslav*. brbnbje* (Bruckner). Nema paralela u baltičkoj grupi, a niti ie. veze nisu utvrđene. Mladenov je dovodi u vezu sa sanskrt*. barbura* m 'voda', gr. βόρβορος 'blato', što fonetski ne ide. Pomišlja se i na tursko (avarsko?)

podrijetlo (*bare* 'močvara' kod Kamasinaca, tungusko *biral* 'rijeka'). Miklošič uporeduje s tršć. *baro* — furl, *bar* 'Büschel', što semasiološki ne ide." (1)

Etimolozi govore da engleskoj riječi BAR (što znači ŠIPKA) ne znaju etimološko porijeklo, te pretpostavljaju da je od srednjevijekovnog latinskog BARRA, kojem određuju značenje PREPREKA. U srednjem vijeku latinski je mrtav jezik, što znači da u starom latinskom te riječi uopšte nije bilo.

Odakle potiče englesko BAR sa značenjem SMETNJA, PREPREKA? Evo odakle: gaelik BARR > BARRAD = SMETNJA, PREPREKA. Isto to znači i portugalsko BARRA. (2)

Od korijena BAR- izvedeno je gaelik BARC (3) i to je srbsko BARKA (lađa). Korijen BAR je nosilac značenja SMETNJA, PREPREKA zato što imenuje pojam BARKA koja je PREPREKA vodi da uđe unutra.

I ovdje vidimo da je srbski jezik stariji od sanskrita, jer u sanskritu postoji samo riječ BARBURA sa uopštenim značenjem VODA, dok srbsko BARA takođe znači VODA, ali ne VODA uopšte, nego srbsko BARA preciznije imenuje BARLJIVO (VODENO) zemljište koje je opasna SMETNJA I PREPREKA normalnom kretanju. Može ono što je misaonim opisom savršenije i preciznije (srbsko BARA) postati od onog što je misaonim opisom uopštenije (sanskritsko BARBURA)? Ne može, nego je obrnuto: sanskritsko uopšteno BARBURA izvedeno je od srbskog preciznog BARA.

Pošto su Cimbri bili Kelti, a Kelti bili Srbi, tako su od srbskog (gaelik) BAR (BARR) izvedene srbske riječi BARA i BARKA, kao i portugalsko BARRA i englesko BAR. Da li je Skok to znao, ili nije, mi ne znamo, a ono što znamo je da se u njegovom objašnjenju porijekla srbske riječi BARA ni ne naslućuje da se radi o izvornoj srbskoj riječi.

…………………………

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971. str. 109.

(2) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 53.

(3) Ibid, p. 52.

ĆILIBAR

Ćilibar

Neki tvrde da je riječ ĆILIBAR slovenska, dok P. Skok tvrdi da je to "balkanski turcizam". Ovdje ćemo pokazati i dokazati da nisu u pravu.

Skok kaže:

"**ćilibar**, gen. -ara m (Vuk) = *ćelibar* (Kosmet) = *čitibar* (Bačka) = *ćilibar* (Kosmet) = *ćiribar* (Bačka) '1° sinonim: jantar (v.), agata (v.), okstan (v.), 2° kamen ili stakla ili kosti navrh kamiša za usta (služi za cigarluke = muštikle, brojanice, derdane^į druge ukrase)'. Odatle pridjev na *~ьn ćilibaran*, *-rna*. Balkanski turcizam perzijskog podrijetla (perz. složenka imperativnog tipa *kahruba* od *kāh* 'strog' i prezentske osnove *rubā* od *rubūdan* 'hvatati' > tur. narodsko *kehribar = kehlibar*): rum. *chihli(m)bar*, búg. *kehlibar = kehribar*, *keliber*, arb. *qehribar*, *çelibar* (Skadar), cine. *chihlibare* f, ngr. κεχριμπάρι(ον). Hrv.-srp. oblici sa i mjesto e upućuju na cincarsko posredovanje. To je zbog toga što je ćilibar trgovački predmet." (1)

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971. str. 358.

Evo etimološkog porijekla srbske riječi ĆILIBAR:

ĆILIBAR je složenica od dvije proste keltske riječi: GILI-BAR. Prva riječ GILI (gaelik) znači LIJEP, SVIJETAL. (2) Svi znamo da je ĆILIBAR i LIJEP I SVIJETAL i šta tu može biti nejasno? Kod Srba i dan-danas postoji prezime KILIBARDA u kojem je ono KILI postalo od keltskog GILI što znači LIJEP, SVIJETAL, dok je BARDA u prezimenu KILIBARDA izvedeno od keltskog BARD i to je keltski naziv za mudraca, druida.

Druga riječ u riječi ĆILIBAR je BAR od keltskog BARR (gaelik) koje nosi značenje SMETNJA, PREPREKA, jer je smolasti ĆILIBAR bio SMETNJA I PREPREKA svemu što je palo u njega, te je u ĆILIBARU milenijumima godina ostalo zarobljeno. Osim toga postoji i tvrdnja da je ĆILIBAR kao nakit SMETNJA I PREPREKA nekim bolestima.

I tako vidimo etimološki razvojni put riječi ĆILIBAR od keltskog GILIBAR > KILIBAR > ĆILIBAR. A Kelti su bili Cimbri, Cimri su bili Simbri, Zimri, Subri, Surbi…Srbi!

BASTATI I OBASTATI NA BAŠTINI

Mi Srbi znamo šta je BAŠTA: komad plodne zemlje uz kuću ili vrlo blizu kuće. Od otaca i predaka naslijeđena zemlja je BAŠTINA. Evo kako Skok izvodi porijeklo drevne srbske riječi BAŠTINA:

“**baština** f (Vuk, Mikalja, dubrovački pisci) = *bašćina* (Bernardin, Baraković) = *baščina* (14. v., kajkavci) = *bočina* (Jambrešić i slovenski) ‘Г očevina, djedovina, hereditas, praedium; 2° njiva (Crmnica)s, poimeničen ženski rod pridjeva *ЂаЬlпъпъ* (14, 15. i 16. v.). Od Daničića moderniziran bez potrebe za današnji jezik *baštinan m, baština* L, kad se ne govori više (upor. *istina* f < *istimna*). Taj je izveden s pomoću općeg pridjevskog sufiksa *-ьпъ* od stcslav. *bašta* ‘otac’ (v. gore *baca*) Od hrvatskih leksikografa bilježe tu riječ samo Stulić i Daničić u poslovicama. Baština je pravni termin koji se iz crkvenog slavenskog jezika raširio i na zapad.” (1)

…………………………

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Jazu, Zagreb, 1971, str.120.

I tako crni i čemerni Skok kaže da je BAŠTINA nastalo od riječi BAŠTA što, kaže, znači OTAC i poziva se na francusko BACA. Bože mili i istiniti, koliko je po srbskim knjigama neznanja i laži, čudo jedno!

IZBASATI znači IZAĆI IZ NEKOG NEPOZNATOG MJESTA I UBASATI U NOVO MJESTO: IZ BASATI (iz je prijedlog mjesta, BASATI je IĆI ODNEKLE, DOĆI ODNEKUD.

Sanskritsko NABASHA (नाभस) znači NEBESKO, te srbsko NABAS (koje se sastoji od NA BAS) znači DOBRO, SAVRŠENO, NEBESKO, BOŽANSKO, jer je sanskritsko BHAS (भास्) SVJETLOST, UŽIVANJE, SLAVA.

Na jeziku Kanarisa (Kannada/Canarese) BASANTA je PROLJEĆE , a ono je godišnje MJESTO života, rađanja i rasta i to se naročito primijeti u zelenom vrtu u BAŠTI. Kanarisko BASARI je DOBRO MJESTO. (2)

Kanarisko BASI je CENTAR TEŽE, a BASURU (BASIRU) je RODNICA, MATERICA, TRUDNOĆA, a sve to je MJESTO ŽIVOTA. (3) Kanarisko BASE je SUŠTINA, SRŽ, CENTAR. (4)

Kanarisko BASTA je MJESTO DOBRA, dok BASTI znači BORAVIŠTE, SELO, STANOVNIŠTVO, NAROD. (5)

Tako vidimo da BASTATI znači BITI, POSTOJATI U DOBROM ŽIVOTNOM MJESTU. BAŠTINA je MJESTO BIVANJA, MJESTO POSTOJANJA, MJESTO DOBROTE, MJESTO SUNCA I ŽIVOTA.

Da bi BASTALI i OBASTALI na jednom DOBROM MJESTU ŽIVOTA na svojoj BAŠTINI, naši preci su gradili BASTIONE, tj. KULE, UTVRĐENJA, TVRĐAVE.

BAŠTINA nije “pravni termini iz crkvenog slavenskog jezika” kako Skok

…………………………

(2) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 707-708)

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

tvrdi, već je praiskonska srbska riječ Srba domorodaca koji su BASTALI i OBASTAJALI na svojoj milenijumski staroj BAŠTINI. Srbska riječ BAŠTINA je imenovala ono što nam je kasnije natureno pojmovima OTADŽBINA i DOMOVINA.

Bastarani (Bastarnae, Bastarani, Basternae).

Stara srbska narodna prezimena BASARA, BASAREVIĆ, BASARIĆ, BASAREVAC znače BAŠTINAC, DOMORODAC, STAROSJEDILAC. Jedno istorijsko srbsko (keltsko) pleme iz 3-2. v. s. e. nosilo je ime BASTARANI (Bastarnae, Bastarni ili Basternae, lat., Βαστάρναι i Βαστέρναι, gr.).

Dokle ćete, kukavni Srbi, slijepo vjerovati svojim crkveno-školskim lažovima i odbijati istinu o sebi i svojim pravim istorijskim korijenima? Dokle ćete pokorno slijediti svoje najveće lažove, tirane i ubice vaše? Dokle ćete se njima ropskim umom klanjati i služeći im himne i tropare pjevati? Dokle će vam, Srbi, laž vjera biti?

AMBAR

Ambar

Pošto su nekad u dalekoj starini svi ljudi na Zemlji bili jedan narod, govorili su jednim jezikom i da je to tačno dokaz su zajedničke stare riječi u jezicima mnogih naroda širom bijela svijeta. Ovdje cemo pokazati koliko je zvanična nauka o jeziku nepouzdana i vrlo, vrlo često netačna u nekim svojim tvrdnjama, ali joj neupućeni i neuki vjeruju kao u apsolutnu istinu.

Pogledajmo šta o riječi AMBAR piše Petar Skok u svom "Etimologijskom rječniku":

"**âmbar** (Vuk) = *âmbar* (Kosmet) = *hambar* m, sinonim *žitnica*, potvrđeno od 16.v. Sa istoka prodire na zapad i potiskuje domaću riječ. Također toponim. Odatle su izvedenice: augmentativ *ambarına*, deminutiv *ambarče* (Kosmet) i oznaka mjesta, gdje je nekada bio ambar: *ambarište* (v. sufiks -*ište*). U igri se upotrebljavaju i glagoli *ambàrati* impf, i *ambarnuti* pf. Opći je balkanski turcizam perzijskog podrijetla (perz. *änbm jamb*- 'šupa', postverbal od glagola *änbaštän* 'nagomilati', = *ambar* u turskom izgovoru), potvrđen u bugarskom, rumunjskom, arbanaskom jeziku *(K)ambar,* novogrčkom αμπάρι

(u istom značenju). Korsch ga izvodi od ar. *anbãr*, pi. *oânibr* 'spremnica, komora za hljeb'." (1)

Skok tvrdi da je rijec AMBAR balkanski turcizam porijeklom od persijskom ''änbm jamb- šupa". I šta je uopšte sintagma "balkanski turcizam"? Ako je turcizam, onda je turski turcizam, ne može biti balkanski turcizam, nego se pod izrazom "balkanski turcizam" sve stare srbske riječi svjesno kradu od Srba i trpaju u turski ambar. Skok navodi kako neki Korsch izvodi tu riječ od arapskog "anbar" što je, kaže, "spremnica, komora za hljeb". Eto, to je zvanična, sveta "naučna" etimologija i etimolozi koji su djelimično i neznalice, ali su najčešće veliki lazovi, naročito kad o Srbina i srbskom jeziku govore (znamo i zašto to rade).

I na kraju pogledajmo riječ AMBARA (2) u jeziku Kanarisa (Kannada, Canarese/Kanarese), dravidskog naroda iz južne Indije: AMBARA znači GOMILA ŽITA, MJESTO USKLADIŠTENOG ŽITA i to nije Skokov “balkanski turcizam”, već drevno srbsko AMBAR. Otkud riječ AMBARA u jeziku naroda južne Indije (po raširenosti njihov jezik je 32. u svijetu)? Da to nije, možda, "indijski turcizam"? Ne, to samo može biti riječ nekad zajedničkog ljudskog jezika, ili su tu riječ Dravidi primili od Arijaca koji su u starini vladali indijskim dravidskim narodima.

Riječ AMBAR je složenica od dvije proste riječi: AM + BAR. Već smo objasnili da riječ AM znači ZAŠTITNIK, ČUVAR. Sada ćemo pokazati šta znači riječ BAR. Prisustvo riječi BAR u srbskom jeziku zabilježili su i Vuk (vidi: Vuk Steph. Karadschitsch, Lexicon, Serbico – Germanico – Latinum, Belgradi, in Thipographia Regni Jugoslaviae, 1935, str. 16) i Daničić u svojim Rječniku:

"1. **BAR**, m. milii genus, *neko žito kao proso. - dolazi kod XVII vijeka između rječnika u Mikaljinu, Belinu, Bjelostijenčevu, Stuličevu (u sva četiri 'panicum'), u Vukovu* (,milii genus, 'nekakvo vrlo sitno i žuto žito kao proso; kažu da bi se čovjek mogao u ovo žito udaviti kao u vodu'; *tomu se dodaje da se govori po jugozapadnijem krajevima). -* a *je umetnuto mjesto staroga* Ѣ. - *Od kor.* 'bhar', *dizati, nositi, čuvati, hraniti, od koga je i* 'brati' *i* 'brašno'. - Bar, 'setaria Beau'. Šloser-Vukot. flora 1211. 'setaria glauca' i 'setaria italika'. Čas. čes. muz. 1852. 2, 46. B. Šulek, im. 10. Sijala je baba bar, da je babi zauvar. Nar. pos. vuk. 284. Sije se ... proso, pirevina i bar. Zemj. bos. 5. *ima ga* i u Hercegovini. N. Dučić. Bar bijeli, crljeni. B. Šulek, im. 481. " (3)

1. BÂR, *m.* milii genus, *ńeko žito kao proso.* — *dolazi od* XVII *vijeka, između rječnika u Mikaļinu, Belinu, Bjelostijenčevu, Stulićevu (u sva četiri* panicum), *u Vukovu* (,milii genus, nekakvo vrlo sitno i žuto žito kao proso; kažu da bi se čovjek mogao u ovo žito udaviti kao u vodu'; *tomu se dodaje da se govori po jugozapadnijem krajevima).* — a *je umetnuto mjesto staroga* ъ. — *Od kor.* bhar, *dizati, nositi, čuvati, hraniti, od koga je i* brati *i* brašno. — Bar, setaria Beau. Šloser-Vukot. flora 1211. setaria glauca *i* setaria italica. Čas. čes. muz. 1852. 2, 46. B. Šulek, im. 10. Sijala je baba bar, da je babi za uvar. Nar. posl. vuk. 284. Sije se ... proso, pirevina i bar. Zemļ. bos. 5. *ima ga i u Hercegovini.* N. Dučić. Bar bijeli, crļeni. B. Šulek, im. 481.

Srbsko BAR je ŽITO. Gaelik BAR (4) i velško BARA (5) znače HLJEB, a to znači da je srbsko BAR u svom porijeklu i značenju starije, jer je u semantičkom smislu preciznije i od gaelika i velškog oblika. Tako naziv AMBAR znači ZAŠTITNIK ŽITA, ČUVAR ŽITA: AM + BAR = AMBAR.

…………………………

(1) *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, str. 33.*

(2) *Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission* Press, *Bangalore, 1858, p. 20.*

(3) *Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 180.*

(4) *R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row, 1825, p. 51.*

(5) *Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 40*.

SRBSKO I ENGLESKO “GOD”

God i godovi

Ako u etimološkim rječnicima engleskog jezika potražimo korijensko porijeklo engleske riječi GOD (što znači BOG, a bukvalno znači DOBAR), ništa naći nećemo, jer kažu da je porijeklo te riječi nepoznato. Pogledajmo:

- GOD (gôd, gen. gôda) = SVETKOVINA, PRAZNIK;
- GOD (gôd) = VESELJE, PROSLAVA;
- GOD (gôd) = KRUG RASTA DRVETA U TOKU GODINE;
- GODINA = KRUG VREMENA GODINE;
- GODI = KAD NAM NEŠTO PRIJA, KAD NAS VESELI, RADUJE;
UGODAN = PRIJATAN;
- NAGODAN = VESEO, RASPOLOŽEN, LJUBAZAN;
- POGODAN = PRILAGOĐEN ZA RAD, DOBAR;
- ZGODAN = NAOČIT, LIJEP, KRŠAN, DIVAN, BOŽANSTVEN;
- NAGODBA = IZMIRENJE, SLOGA, MIR;
- JAGODA = PRIJATNA

Sve riječi izvedene od proste riječi GOD kazuju svojstvenost DOBRA, MJERE i POZITIVNIH OSJEĆANJA. Srbsko GOD označava DOBRO i to je i u engleskom jeziku GOD sa značenjem DOBRO, BOG.

ZNAČENJE IMENA “TRIBALI”

TRI + BAL > TRIBAL

Keltsko TRI = TRI (1)

Keltsko BAL = UZVIŠENOST, ISTAKNUTOST, VIĐENOST; PUPOLJAK. (2)

TRIBAL znači TROUZVIŠEN, a TRIBALI su TROUZVIŠENI. Velško BAL i BALI takođe mogu da znače BELINA (lica ili čela). (3)

“*Bal càn,* bijeli vis, i ovo je današnje lokalno ime proslavljenog planinskog Hæmusa.” (4)

“Balkan ili drevni planinski lanac *Hæemus*, dolazi od velške riječi *‘Bal’*, visoko uzvišeni šiljak ili vrh i *‘Can’* svjetlina ili bjelina, i sl.; bukvalno ‘bijela planina’ i to je drugo ime Hæmusa, koje dolazi od ‘Hem”, granica, ili vrlo ekspresivno, granični lanac planina.” (5)

Citirani autor govori o velškom porijeklu imena Balkanskog poluostrva.

Zemlja TRIBALA je TRIBALIA, a u njoj planina TRIBAL, današnji TROGLAV, oko 20 km jugozapadno od Kraljeva. U Velsu postoji planina koju zovu TRYFAN (Trifan), a ime po velškom “tri ban” znači “Troglavi vrh”. (6)

Da, tako se pisalo i učilo prije judeo-hrišćanskog masonskog sjedinjenja i Bečkog kongresa 1878. godine.

....

(1) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 573.

(2) Ibid. Vol. I, pg. 147.

(3) Daniel Silvan Evans, Dictionary of the Welsh Language; Carmarthen: Published by William Spurel; London: Simpkin, Marshall, abd Co., 1887, pg. 430, 431.

(4) William Owen Pughe, Vol. I, p. 147.

(5) Alexander Jones, The Cymry of '76; New York: Sheldon, Lamport & Co., 1855, pg. 56.

(6) Mountford John B. Baddeley and C. S. Ward, North Wales, Part I; London: Dulau & Co., 1884, pg. 210.

BUNAR

Bunar

Državni etimolog zadnje Jugoslavije kaže:

“**bùnar**, gen. -ara (17. v.) = bunar, gen. -ara m (Vuk) ‘u istočnim stranama sinonim za zdenac < studenac (v.) = klàdenac (v.)’, odatle pridjev na -ski: bunarski (voda), augmentativ na -ina bunàrina f, radna imenica na -džija: bunardžija m = bunardžija (Kosmet) ‘zanatlija koji kopa bunare’. Opći balkanski turcizam (bunar ‘izvor, studenac’): bug., .arb. bunar. Također toponim.” (1)

I reče Skok i slaga da je riječ BUNAR balkanski turcizam, a Turci za BUNAR kažu PINAR. PINAR i BUNAR nije isto!

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971, str. 236.

Buna

Sanskritsko BHU (भू) = POSTANJE, POČETAK POSTOJANJA, STVOREN, PROIZVEDEN, NICANJE, IZVORIŠTE, RAST. Sanskritsko BHUNA (भूना) = IZDAŠAN, OBILAN. Zar to nisu imena rijeke BUNE i njene pritoke BUNICE kod Mostara?

Pogledajmo i riječi iz keltskog gaelika (1):

- BU = pomoćni glagol BITI
- BUN = KORIJEN
- BUNADAS = ORIGINAL, OSNOVA,
- BUNAICH = USTANOVLJEN, OSNOVAN,
- BUNAIT = OSNOVA
- BUNANTA = SNAGA, DOBRA OSNOVA
- BUNACHAR = POVJERENJE
- BUNAILTEACH = NEPOMIČAN, FIKSIRAN

Uporedimo li sanskritske riječi BHU i BHUNA sa navedenim keltskim riječima i srbskim riječima BUNAR, BUNA i BUNICA, vidimo da su im korijeni

i značenja isti i kako može riječ BUNAR biti iz turskog jezika od turske riječi PINAR? Lažu psi, sve nam lažu i kroz laži manipulišu i vladaju narodom radi odnarođivanja i zatiranja naroda.

…………………………..

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 52-57.

SLATINA I SLATKOVINA

Slatkovina

I pomoću toponima i hidronima možemo istoriju rasvjetljavati. Ovaj put za takav primjer poslužiće nam riječi SLATINA i SLATKOVINA.

SLATINA je ime naselje, a SLATKOVINA vrsta trava. Prvo pogledajmo gdje se sve nalaze naselja sa imenom SLATINA!

Slovenija:
Rogaška Slatina,
Slatina pri Ponikvi,
Slatina Radinci.

Hrvatska:
Podravska Slatina,
Kutinska Slatina,
Moslavačka Slatina,
Petrova Slatina,
Slatina Pokupska,
Slatina Svedruška.

Srbija:
Slatina (kod Prizrena),
Slatina (kod Čačka),
Slatina (kod Negotina),
Slatina (kod Kruševca)
Slatina (njive sela Dražanj kod Umčara, južoo od Beograda),
Slatina-potes (u ataru sela Odžaci kod Trstenika),
Slatina (kod Šapca),
Slatina (mjesto kod Prištine na kojem je izgrađen aerodrom),
Slatina (dio naselje Sopot kod Beograda),
Slatina (dio Loznice),
Slatina (kod Uba),
Slatina (kod Jagodine),
Slatina (kod Bora),
Slatina (kod Knjaževca),
Slatina (kod Prijepolja),
Slatina (kod Leskovca),
Slatina (dio Vrnjačke Banje),
Slatina (kod Vučitrna),
Slatina, (kod Leposavića),
Slatina (kod Podujeva),
Velika Slatina (opština Kosovo Polje),
Mala Slatina (opština Kosovo Polje).

Crna Gora:
Slatina (kod Andrijevice),
Slatina (kod Danilovgrada),

Slatina (kod Pljevalja),
Slatina (kod Šavnika).

Bosna i Hercegovina:
Donja Slatina (kod Ribnika),
Gornja Slatina (kod Ribnika),
Donja Slatina (kod Šamaca),
Srednja Slatina (kod Šamca)
Slatina (kod Foče),
Slatina (kod Laktaša),
Slatina (kod Srebrenice),
Slatina (kod Teslića),
Slatina (kod Čajniča),
Slatina (kod Oštre Luke),
Slatina (kod Goražda).

Makedonija: Slatina (Slatino kod Kačanika).

Grčka: Slatino (od Grka prozvano Chrysi, Kastoria).

Ukrajina:
Slatina-Doly (Slatina-Selo),
Solotvino (mađarski: Aknaszlatina, rumunski: Slatina).

Albanija: Slatine (Sllatina).

Češka:
Slatina (Kladno oblast),
Slatina (Klatovy oblast),
Slatina (Litoměřice oblast),
Slatina (Nový Jičín oblast),
Slatina (Plzeň-North oblast),
Slatina (Svitavy oblast),
Slatina (Ústí nad Orlicí oblast),
Slatina (Znojmo oblast),
Slatina nad Úpou (Náchod oblast),
Slatina nad Zdobnicí (Rychnov nad Kněžnou oblast),
Horní Slatina (Jindřichův Hradec oblast),
Slatina (dio grada Brna),
Slatina (dio Chudenice),

Slatina (dio Františkovy Lázně),
Slatina (dio Horní Vltavice),
Slatina (dio Hostouň),
Slatina (dio Hradec Králové).

Slovačka:
Slatina (oblast Ljevice),
Slatina (rijeka).

Bugarska:
Byala Slatina (grad),
Slatina (dio Sofije),
Slatina (oblast Montana),
Slatina (oblast Plovdiv),
Slatina (oblast Silistra),
Slatina (oblast Loveč).

Rumunija:
Slatina (grad),
Slatina (oblast Suceava),
Slatina (oblast Nucșoara, Argeş)
Slatina-Nera (oblast Sasca Montană, Caraş-Severin),
Slatina-Timiş (oblast Caraş-Severin),
Slatina de Criş (oblast Dezna, Arad),
Slatina de Mureş (oblast Bârzava, Arad).

Hidronimi SLATINA u Rumuniji (u zagradama su nova rumunska imena):
Slatina (Sebeș), pritoka rijeke Sebeş,
Slatina (rumunski Leșunțu Mare), pritoka rijeke Leşunţu Mare,
Slatina (Nera), pritoka rijeke Bresnic,
Slatina (Brusturi), pritoka rijeke Brusturi,
Slatina (Remezeu), pritoka rijeke Remezeu,
Slatina (Putna), pritoka rijeke Putna,
Slatina (Cerna), pritoka rijeke Cerna,
Slatina (Trebiș), pritoka rijeke Trebiş,
Slatina (Criciova), pritoka rijeke Criciova,
Slatina (Iza), pritoka rijeke Iza,
Slatina (Arieș), pritoka rijeke Arieşul Mic.
Slatina (Râul Doamnei), pritoka rijeke Râul Doamnei

Slatina (Slatina-Timiș), pritoka rijeke Timiş,
Slatina (Bega), pritoka rijeke Apa Mare.

U cvijetu slatkovine upisan je kolovrt kako se vinta (okreće).

Odakle potiče riječ SLATINA, čija je i šta znači? Srbski glagol SLATI označava radnju u kojoj se neko ili nešto od nekoga ODVAJA, pravcem se GRANA i nekim drugim putem ide nekom drugom.

GRANA, ODVAJANJE, RASCJEP, RAČVANJE na latvijskom je LISTES, a u savremenom srbskom LIST. Listovi se granaju iz glavnog nosećeg pravca. Listovi su OTCIJEPLJENI RASCJEP od GRANE.

Gaelik (keltsko) SLAT = PRUT, ŠTAP, MOTKA, MORGA (1). Gaelik IN, INE (2) znači KANDŽA, KUKA. Svaka KUKA je SAVIJANJE, UVRTANJE, VINTANJE (svaka loza ima KUKE koje se VINTAJU oko drveta dok loza raste. I pogledajmo:

SLATI + IN > SLATIN; SLAT + INE = SLATINE. Ovo SLATINE vremenom prima oblik SLATINA.

Šta je SLATKOVINA? Mnoge trave VINJAGE (loze penjačice) narodnim imenima nazivaju se SLATKOVINA. Riječ SLATKOVINA sastoji se od tri riječi SLAT KO VINA:

1. SLAT = MOTKA, ŠTAP, MORGA
2. KO = KAO
3. VINA = LOZA (od korijena VIN- što znači VINTATI, SAVIJATI, UVRTATI).

SLATKOVINA = GRANA SE KO VINA = GRANA SE K'O LOZA.

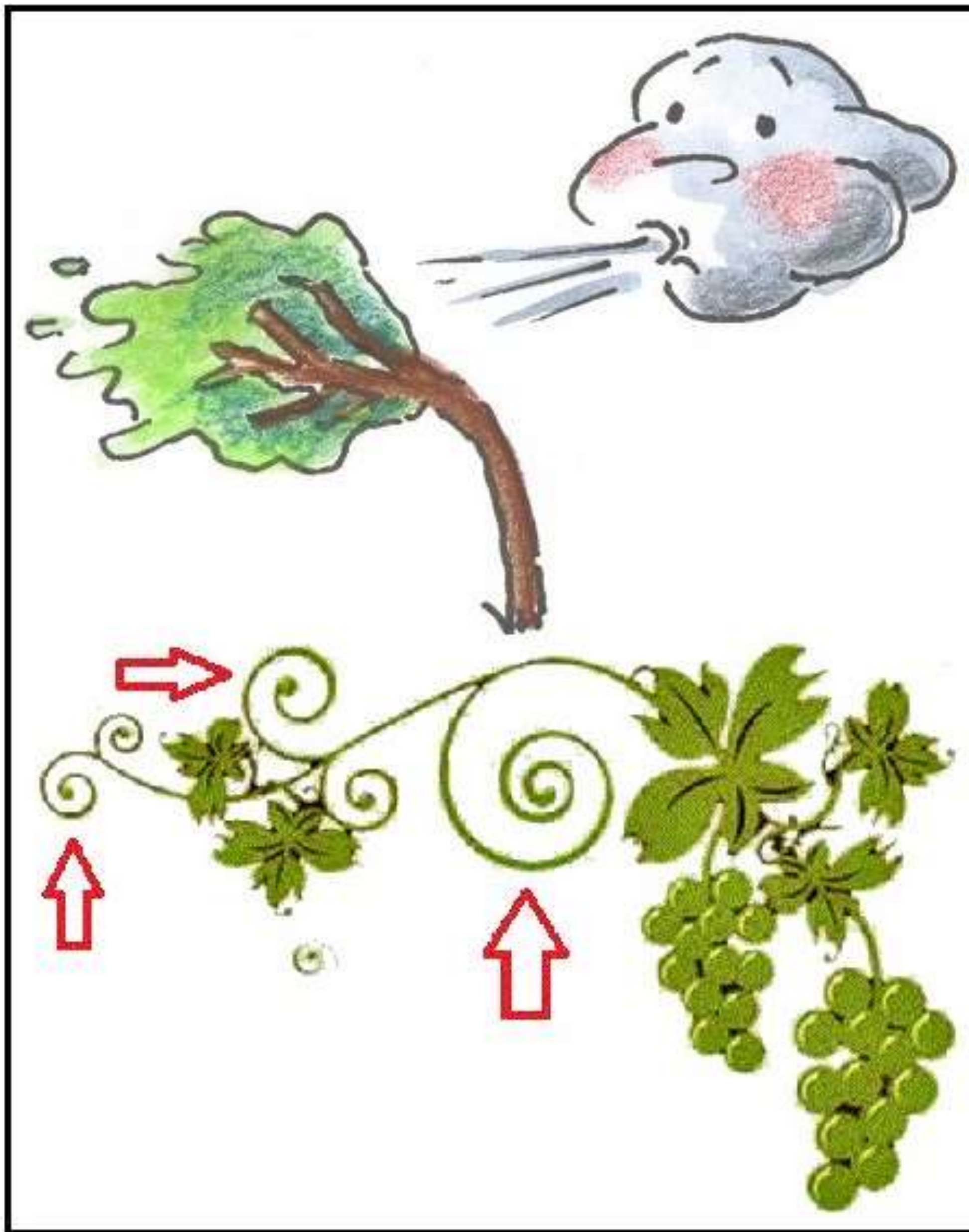
I na kraju: čija je riječ SLATINA? Keltska je to riječ, a Kelti su Cimbri…Simbri, Zimri, Subri, Surbi…Srbi.

…………………………

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 498.

(2) Ib. p. 324.

WIND, VINTANJE, VINO I VINJAGA

Vintanje

Englesko WIND je VJETAR. Odakle potiče ova engleska riječ? Potiče iz srbskog jezika kojim su nekad govorili Srbi Brigi. Da ne gubimo vrijeme na lupetanja Zapadnjaka, slijedi kratko i jasno objašnjenje!

Korijen WIN- u riječi WIND glasovno odgovara srbskom korijenu VIN- u riječi VINTATI. Ima li neko kome je srbski maternji, a da ne zna šta znači riječ VINTATI: to znači MOTATI, SAVIJATI, UVRTATI. Dakle sve ono što vazduh čini s oblacima, maglom, prašinom, kišom, drvećem, lišćem, žitom, itd. Sve to jaka struja vazduha VINTLA (suprotno od VIN je NEVIN, ali se je to danas koristi samo u moralno-pravnoj oblasti života).

Korijen VIN- takođe je korijen riječi VINO za koju glupaci državnih filoloških ustanova tvrde da je latinska riječ. A šta je VINJAGA? VINJAGA je LOZA. Grožđe od kojeg se pravi VINO raste na VINJAGI, tj. na lozi.

Riječ VINJAGA je složena od dvije vrlo stare riječi : VIN-JAGA. Vidjeli smo da VIN nosi značenje VITLANJA, SAVIJANJA, UVRTANJA. Riječ JAGA objasnili smo u temi "Baba Jaga i jagorčevina" i rekli smo da kanarisko (Kannada,/Canarese/Kanarese) JAGALI (1) znači RAST, a JAGU (2) znači ZELEN, dok sanskritsko JAGAT znači BILJE. I sve je jasno: VIN - JAGA > VINJAGA = SAVIJEN (UVRNUT) RAST ZELENOG BILJA. Zato jedna od sanskritskih riječi za VJETAR glasi JAGAT, jer vjetar VITLA, SAVIJA i UVRĆE kao što se bilje pri rastu VITLA, SAVIJA i UVRĆE.

Može li ovo ikome da bude nejasno? Ne može nikome, osim onom koga crkveno-političko jako opojno ideološko VINO VINTA k'o budalu.

....

(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 443.

(2) Ibid., pg. 453.

DOL I DODI

Dol i dolina

Velško DOL, DOLEN ima značenje SAVIJEN (1), a ono što je SAVIJENO ima UDOLICU, tj. DOL ili DOLINU.

Velško DODI je DATI, DODATI. (2)

....

(1) *Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 120.*

(2) *Ibid.*

AMIDŽA

Dreseri srbskog uma naučili su nas da je riječ AMIDŽA turskog porijekla, mada u turskom postoji samo riječ AMCA (prijatelj). Pošto u turskom jeziku riječ AMIDŽA ne postoji, izmislili su da je to od "otomanskog turskog" AMICUS. I time su zapečatili svoju laž, jer u turskom riječ AMIKUS ne postoji. Tako se izmišlja kad se laže. A šta je istina?

Istina je da je riječ AMIDŽA brigijsko-ilirsko-keltskog porijekla, koja je svoje slične oblike zadržala u jezicma potomaka zapadnih Kelta i u latinskom jeziku: latinsko AMITA je očeva sestra, tj. TETKA i po logici očev brat zvao bi se AMIT, AMIKA ili AMIGA.

Latinsko AMIKUS je PRIJATELJ. Španci i Portugalci kažu AMIGO, a Francuzi govore AMI. Keltski (gaelik) je AMIGO, a katalonski je AMIC (AMIK) i AMIGA.

Sanskritsko MITAR ima korijen MIT- (MITAR znači PRIJATELJ). Korijen MIT- je i u latinskom AMITA (tetka).

Glasovnim jednačenjem palatalizacije od katalonskog AMIC (AMIK) do oblika AMIDŽA riječ se razvijala ovako: AMIC (AMIK) > AMIČ > AMIČA > AMIDŽA.

Uzmimo katalonsko AMIGA: AMIGA > AMIKA > AMIČA > AMIDŽA.

AMIDŽA (AMIGA) je očev brat i PRVI MUŠKI PRIJATELJ van uže porodice.

LIGURE, KLIZANJE I LIZANJE

"**ligure** f pl. (Srbija, Užice) 'malene saonice što se djeca vozaju na njima po ledu i snijegu'. Vjerojatno u srodstvu sa rus. *lyža* 'Schneeschuh, Schlittenbalken, Balkanstiel', od ie. prijevoja **(s)lūga* od korijena **sleul-* 'sklizati' zastupljenog u germanskom i baltičkom." (1)

Ligure

Klizanje na ligurama.

I u Bosni svi znaju šta su LIGURE, dakle nije tačna Skokova tvrdnja da ta riječ postoji samo u Užicu.

Govoreći o porijeklu riječi LIZATI Petar Skok pretpostavlja njeno porijeklo u dva drevna indo-evropska korijena: *lei-gh pored ***li-ğh**. (2)

Pobogu, čemu indoevropski korijen kad taj korijen i dan-danas postoji u gaeliku u riječi LIGH (3) i u srbskoj riječi LIGURE.

U gaelik jeziku, koji je grana keltskog jezika, LIGH znači LIZANJE. Riječ LIGH ima isti oblik i isto značenje kao i Skokov hipoteticki indo-evropski korijen LIGH za riječ LIZATI i tu nema dvoumljenja da se o istom korijenu radi. Tu je i sanskritsko LI (लि) sa značenjem ISTO, JEDNAKO, te bi LIGURE značilo ISTE GURE, ISTE GRBE, jer su LIGURE na prednjem dijelu GURAVE, SAVIJENE.

Od korijena LIG – preko oblika LIGANJE izvedeno je srbsko LIZANJE. Šta je LIZANJE? To je KLIZANJE jezika preko nečega i kao što jezik KLIZI preko sladoleda, tako i LIGURE KLIZE preko snijega i leda. Riječi LIZANJE i LIGURE postale su od istog korijena LIG- i bukvalno imaju isto značenje: KLIZANJE!

Od korijena LIG-, koji je nosilac oblika i značenja riječi LIZANJE, izvedene su sljedeće riječi koje znače LIZANJE: *ligim* (stari irski), *ligurio* (latinski), *leccare* (talijanski), *lick* (engleski), *slikke* (danski), *lik* (holandski), *лізаць* (bjeloruski), *лизати* (ukrajinski), *lízat* (češki), *laizīt* (latvijski), *lysis* (litvanski), *лижат* (makedonski), *lagħaq* (malteški), *lizać* (poljski), *лизать* (ruski), *olizovať* (slovački), *lizati* (slovenački), *lengüetazo* (španski), *slicka* (švedski).

Takođe i SKIJE služe za KLIZANJE, a na sljedećim jezicima SKIJE su: *lyže* (češki), *лыжы* (bjeloruski), *лижі* (ukrajinski), *лыжи* (ruski), *lyže* (slovački), *lykkiä* (finski). Sve ove riječi oblikom i značenjem slične su nabrojanim riječima koje znače LIZANJE, a lizanje je KLIZANJE.

U srbskom jeziku naziv za SKIJE je SMUČKE, u slovenačkom SMUČI. Ove dvije riječi imaju isto porijeklo kao i englesko SMOOTH, što znači GLATKO, UGLAĐENO, a sve što je GLATKO i UGLAĐENO lako KLIZI.

Riječ KLIZITI (< GLIDITI) od je istog keltskog korijena kao i englesko GLIDE, a obje su od keltskog korijena GLID-: gaelik GLIDICH znači KRETANJE, POMICANJE, MRDANJE. (4)

I tako smo pričom o LIGURAMA i SMUČKAMA razobličili neke lingvističke mućke o porijeklu riječi LIZATI i KLIZATI i još jednom smo pokazali povezanost srbskog i keltskog jezika, jer su u starini Kelti bili Srbi (Cimbri, Kimbri, Simbri...).

…………………………

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Jazu, Zagreb, 1971. str. 294.

(2) Ibid, str. 311.

(3) R. A. Armstrong, A. M. Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 354.

(4) Ibid, p. 301.

RAZGALITI

Nebo se razgalilo.

Jafet je najstariji Nojev sin, Gomer je Jafetov, Torgama Gomerov, Taur (Tilmaz, Tiroš) je Torgamin. Potomci Gomerovi istoriji su poznati kao Gimiri, Cimerijani, Cimbri, Simbri, Sumbri, Sebri, Srbi...

Donje riječi su iz jezika keltskih Kumra ili Velšana (Cymry, Welsh people). Ime Velšani (Welsh) odgovara srbskom Vlasi:

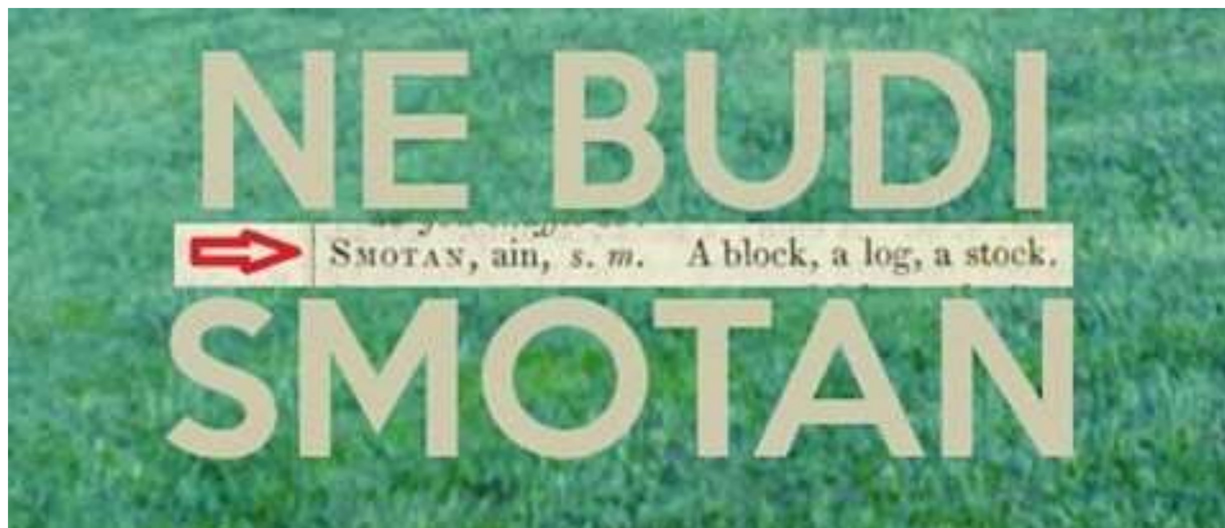
- GAL = ČIST, LIJEP, SVIJETAL (1)
- GALAETH = GALAKSIJA, MLIJEČNI PUT (2)

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 147.

(2) Ibid.

SMOTAN

Riječ SMOTAN u srbskom jeziku ima dva smisla:

1. bukvalni smisao kad je nešto smotano, npr. *smotan* konac, *smotano* predivo, *smotan* jorgan, *smotana* sarma;

2. u prenesenom smislu kažemo da je neko SMOTAN kad neko naopako nešto uradi, kad je neupćen, nevješt, sporo shvata, pogrešno shvata ili ne može da shvati i tad mu se kaže: "E jesi smotan!"

SMOTAN (1) u keltskom (gaelik) znači BLOKIRAN, ZAPRIJEČEN, USKLADIŠTEN, KLADA, CJEPANICA, PANJ (sve prenesena značenja na smisao riječi SMOTAN u njenom drugom značenju).

Dakle smo ipak porijeklom Cimbri, Simbri, Subri, Surbi...Kelti.

Srbine, što si toliko smotan pa ne vjeruješ da si keltskog porijekla?

…………………………

(1) R.A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 504.

DUB, DUBINA I DUBLJINA

Tumačeći etimološko porijeklo riječi DUB, nakon dužeg teksta Skok zaključuje: “Ali iz svih tíh upoređenja jasno izlazi da nema utvrđene ie. etimologije od *dub i dubrava*. Machek misli da je riječ predindoevropska.” (1)

Niko ne zna porijeklo riječi DUB!? Čudo jedno! Ne znaju, ili neće da znaju? Počnimo redom o porijeklu riječi DUB!

DUB je DRVO, HRAST. Od riječi DUB izvedena je riječ DUBRAVA. Šta je prvobitno i bukvalno značenje riječi DUB i zašto je od tolikih vrsta drveća baš hrast nazvan DUB? Odgovor je prost k’o pasulj:

- DUB > DUBINA (DUBLJINA).
- DUBOK > DUBLJI
- DUBINA - DUBLJINA

O riječi DUBOK Skok kaže:

“Jasno je da su se na hrv.-srp. teritoriju unakrštavala četiri praslavenska pridjeva istog značenja, ali različitih etimologijskih korijena: **dblbokb, gilbokł*, *glpbokb, glybokb*. Oni se svode upravo na dvije sonove: *dups-ti* i *glib* m; *glibok,* kad se uporedi s lit. *gilus* ‘dubok’, *gelme* ‘dubina’ predstavlja raširenje s *-bh-* ie. osnove *gel-, s kojom se unakrstio ie. korijen *glei-* ‘(zusammen) kleben, schmieren’.” (2)

Gdje god u nekom tumačenju etimološkog porijekla neke riječi vidite zvjezdicu (*), to znači da je ta riječ samo hipotetička pretpostavka, odnosno puko nagađanje. Tako Skok za riječ DUB nagađa nabrajajući nakaradne “praslovenske” oblike: **dblbokb*, *gilbokł*, *glpbokb*, *glybokb*.

Riječ DUBLJINA starija je od riječi DUBINA, odnosno DUBINA je skraćeni oblik riječi DUBLJINA, te u traženju korijena riječi DUBINA treba poći od njenog starijeg oblika DUBLJINA. Odakle potiče riječ DUBLJINA?

Da bismo shvatili najstarije bukvalno značenje riječi DUB i njeno etimološko i semantičko porijeklo, vraćamo se značenju riječi DUBLJINA, a najjasniji primjer njenog značenja vezan je za DUBLJINU vode.

Ribari, plivači i svi koji žive uz rijeke, jezera i mora znaju da prepoznaju

U dubljini se ne vidi dno.

pliću od DUBOKE vode: plitka voda je svijetla, providna i kroz nju se vidi riječno dno. Što je voda DUBLJA, dno je sve nevidljivije, a tamo gdje je velika DUBINA, tu je voda TAMNA i dno se ne vidi. U velikim dubinama voda je TAMNA, CRNA i zato su ta mjesta OPASNA, ZLA, a ako se neko tu udavi, znaju biti i mjesta ŽALOSTI.

Gaelik DUBH znači TAMAN, CRN, ZAO, LOŠ, OPASAN, VELIK (3).
Gaelik DUBNACH znači CIJEV, BADANJ, MRAČAN, ŽALOSTAN (4).

U davna vremena kad su Srbi nazivani Cimerijani, Cimbri, Kimbri, Subri, Surbi, Zimri… (Kelti), današnje srbsko DUB glasilo je DUBH, a značenje riječi DUBH je DUBINA. Kod zapadnih Kelta značenje riječi DUBH ostalo je vezano samo za DUBOKU VODU u smislu TAMA, TAMAN, CRN, LOŠ, ZAO, VELIK, OPASAN, CIJEV, BADANJ , MRAČAN, ŽALOSTAN.

U srbskom jeziku DUB (nastalo od DUBH) ima šire značenje: DUBINA vode, DUBINA zemlje i DUBINA bilo čega. Ovdje je odgovor i zašto je HRAST nazvan DUB: pošto hrast im vrlo dubok korijenski sistem, oluja ne obara hrast i zbog u zemlji DUBINE hrastovog korijenja, hrast je nazvan DUB.

I nakon riječi DUB, na redu je riječ LJINA, druga riječ u riječi DUBLJINA (DUB-LJINA). Na prvi pogled ovo LJINA uopšte nije punoznačna riječ , ali ono LJ dobijeno je umekšavanjem pri izgovoru ispred I, tj. LJ je nastalo od izvornog L. Evo kako je od L nastalo LJ:

- gaelik LIN = LINIJA, USJEK (5)
- gaelik LINN = MOKAR, VLAŽAN (6)
- gaelik LINNE = BAZEN, DUBINA (7)
- velško ILYN = BAZEN, DUBINA (8)
- irsko LINN = BAZEN, DUBINA (9)
- armorik (armoric) LIN = BAZEN, DUBINA (10)
- staro sakskonsko LYN = DUBOKA VODA (11)
- holandsko LYN = BAZEN, DUBINA (12)

DUBH je DUB, a LIN sa svim svojim nabrojanim oblicima je srbsko LINIJA, GRANICA, MJERA, dok je u keltskim oblicima preko oblika DUBH primilo na sebe i značenje DUBOKE VODE.

Tako je od DUBHLINA preko oblika DUBLINA nastlo DUBLJINA sa kra-ćim oblikom DUBINA, a sve je iz starog vremena kad su Srbe zvali Kelti.

…………………………

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 450.

(2) Ibid.

(3) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 212.

(4) Ibid.

(5) Ibid, p. 354.

(6) Ibid.

(7) Ibid, p. 355.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Ibid.

(12) Ibid.

HVALA

Šta u svom drevnom smislu znači srbska riječ HVALA? Sad ćemo vidjeti kako je ova riječ od sanskritskog HVALATI (HVAL) primila značenje u srbskom HVALA u srbskom i značenje HWALA u velškom jeziku.

Znamo šta u srbskom jeziku danas riječ HVALA znači, ali ne znamo odakle je to značenje došlo i šta je u starini bio bukvalni smisao te riječi. Zato pogledajmo:

a) sanskritsko HVALATI (HVAL) = POSRNUTI, PASTI, POVITI SE
b) velško HWALA = KUKATI, PLAKATI (1)
c) srbsko HVALA = ODAVATI ČAST NEKOME

Velško HWALA svojim značenjem KUKATI i PLAKATI kazuje nam da su drevni ljudi keltskog (srbskog) porijekla KLANJALI SE nekome samo kad su KUKALI i PLAKALI pred nekim, a to su morali biti teški, očajnički trenuci traženja milosti od nekoga sa zemlje ili sa neba.

Dakle HVALA znači PADANJE, SAVIJANJE, KLANJANJE, tj. kad danas nekome kažemo HVALA, to je isto kao da smo mu rekli: "KLANJAM TI SE!"

Tako sanskritsko NAMASTE i srbsko HVALA imaju isto značenje.

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 193.

MUDO I MUDA

Sanskritsko MUDA (mudā, मुदा) znači RADOST, VESELJE, ZADOVOLJSTVO, UŽIVANJE. U jeziku keltskih Kumra ili Velšana postoje riječi istog korijena, samo malo drugačijeg značenja:

- MUD = POMIJERANJE (1)
- MUDADWI = POKRETLJIVO
- MUDO = KRETANJE

U srbskom jeziku značenje riječi MUDO i MUDA obuhvata i sanskritsko i velško značenje, sto upućuje na mogućnost da je srbski jezik (budući značenjem riječi bogatiji) stariji i od sanskrita i od keltskog jezika.

…………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 230.

PRIČA O VODI

Voda

“U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.” (Stvaranje, 1,1)

Sanskritsko UDA (उद) = VODA (UD je muški, UDA ženski princip).
Sanskritsko YONI (योनि) = VODA = MATERNICA (MATERICA).
Sanskritsko KAM (कम्) = VODA (od vode postaje KAMEN).
Sanskritsko SALILA (सलिल) = VODA (SALILA vodu).
Sanskritsko SALILAVAT (सलिलवत्) = VODA = SALIVA(TI).

Sanskritsko SAHAS (सहस्) = VODA, MOĆ (saliva se u SAHAN, SAN, TANJIR).
Sanskritsko SUDHA (सुधा) = VODA (ona se drži u SUDU, tj. POSUDI).
Sanskritsko SVAR (स्वर्) = VODA = NEBO.
Sanskritsko PIVA (पीवा) = VODA = PIVA = PIĆE.
Sanskritsko PAYA (पाय) = VODA (njome se NAPAJA).
Sanskritsko PITHA (पीथ) = VODA (PITI, PITKA).
Sanskritsko AGKUPA(अङ्कुप) = VODA (njome se KUPA).
Sanskritsko VARI (वारी) = VODA = VARI, VARITI.
Sanskritsko SADANI (सदनि) = VODA (SADANA, SADILO, je se u vodu SADI).
Sanskritsko SADANA (सदन) = VODA (mjesto u koje se SADI).
Sanskritsko NICAGA (नीचग) = VODA (iz vode sve NIČE i RASTE).
Sanskritsko NIVARA (नीवर) = VODA = NJIVA.
Sanskritsko JIVAKA (जीवक) = VODA = ŽIVANA (voda je ŽIVA, boginja ŽIVA, Majka ŽIVA).
Sanskritsko JIVANA (जीवन) = VODA = ŽIVANA.
Sanskritsko URJA (ऊर्ज) = VODA = URLJA zvukom (kad voda URLJA, ona i blješti - UR znači SVJETLOST, a sanskritsko JA znači ROĐEN, PROIZVEDEN: UR je rođen iz VODE).
Sanskritsko PUSKARA (पुष्कर) = VODA (PLJUSKA).
Sanskritsko BRBUKA (बृबूक) = VODA (voda BRBUKA praveći BUKOVE).
Sanskritsko BARHIS (बर्हिस्) = VODA (BARA).
Sanskritsko SVRTIKA (स्वृतीक) = VODA (SVRTAK na vodi je u virovima).
Sanskritsko AMBHAS (अम्Bअस्) = VODA (AM znači ČUVAR, BHAS je SVJETLOST. Voda je ČUVAR SVJETLOSTI).
Sanskritsko AMBU (अम्बु) = VODA (sanskritsko AMBU znači i ČETIRI: od VODE su četiri elementa ovog svijeta: voda, vatra, zemlja, vazduh).
Sanskritsko UDU (उडु) = VODA (jer je U DUBINI i STVARA).
Sanskritsko UDAKA (उदक) = VODA (kao ženski princip UD ona STVARA, a može da NAUDI i UDAVI).
Sanskritsko AMRTA (अमृत) = VODA BESMRTNA, SVETA VODA.
Sanskritsko RTA (ऋत) = VODA (kopno uvučeno u vodu je RT).
Sanskritsko KARBURA (कर्बुर) = VODA (BURA je vjetar koji duva s kopna na vodu, BURLJA je kovitlanje vode).

Sanakritsko KAVANA (कवन) = VODA (voda je PIĆE, a u KAVANU se ide na PIĆE).
Sanskritsko KUZA (कुश) = VODA (tečnost se KUSA).
Sanskritsko DEYA (देय) = VODA (sanskritsko DEYA znači DAR: voda je DAR).
Sanskritsko KRSITA (कृषीट) = VODA (u vodi se KRSTI, OČIŠĆAVA).
Sanskritsko TAMARA (तामर) = VODA (ime TAMARA).
Sanskritsko MA (म) = VODA (MA, MAMA, MATER MATERIJI).
Sanskritsko PATHA (पाथ) = VODA (Staro brigijsko PATH je PUT, jer VODA u prirodi ima svoj PUT: sanskritsko PATHAKA je PUT)
Sanskritsko VARDARA (वार्दर) = VODA (rijeka VARDAR).
Sanskritsko ZAVA (शव) = VODA (rijeka SAVA).
Sanskritsko KABANDHA (कबन्ध) = VODA (ona kvasi i zato se nosi KABANICA).
Sanskritsko DAKA (दक) = VODA (Tračani preko DAKE su nazvani DAČANI).
Sanskritsko RASA (रस) = VODA (voda utiče na fizički rast i karakter ljudi, te oni što piju brdsku i planinsku vodu su RASNI, muški sposobni ljudi).

ZRNO > CRNO

Eder = eter.

ZRNO je SJEME, iz SJEMENA sve NIČE I RASTE. ED je ZRNI SUŠT, ZRNO CRNO SJEME SVE TVARI. EDER (ETER) je SJEME SUŠTINE POSTANJA SVIJETA

Pogledajmo kako se SJEME (ZRNO) kaže na nekim jezicima:

- srbski: ZRN, ZRNO (SEME, SJEME),
- talijanski: GRANO (jer iz njega GRANE život),
- litvanski: GRUDAI (TVAR, GRUDA),
- latvijski: GRUDAS (jer u njemu zivot kuca kao srce u GRUDIMA),
- malajski: BIJIRIN (jer iz njega BIJE klica života),
- katalonski: GRA (jer iz njega se GRADI život),
- holandski GRAAN (iz njega se GRANA život),
- englesko: GRAIN,
- francuski: GRAIN
- galicijski: GRAN,
- njemački: GRAIN,
- islandski: GRAIN,
- irski: GRAIN,
- spanski: GRANO,
- švedski: SAD (jer se SADI),
- estonsko: TERA (jer iz njega život TERA),
- filipinski: BUTIL (jer iz njega BUJA, BUKTI),
- indonezijski; BUTIR (jer iz njega BUJA, BUKTI),
- haiti-kreolski: GRENN (iz njega KRENE),
- ruski: ZERNA (ZERA, ZER, ŽER).

U svim nabrojanim jezicima ZRNO (SJEME) da se objasniti srbskim jezikom.

Sad pogledajmo riječ CRN u nekim jezicima:

- azerbejdžanski: QARA (drugi slog je RA i to je najstarije ime SUNCA),
- baskijski: BELTZA (BEL je bog neba),
- katalonski NEGRE (NE GRIJE, NE SJA),
- danski: SORT (SO je sarmatsko-skitsko ime SUNCA),
- galicijski: NEGRO (NE GROMILJA SE, NE UMNOŽAVA SEBE),
- španski: NEGRO,
- islandski: SVARTUR (sanskritsko SVAR je VODA, NEBO, SVJETLOST, SUNCE; SVAROG je srbski bog nebeskih svjetila, SVAROŽIĆ je SJEME novorođeno mlado SUNCE, Perunov cvijet života je SVARICA, SVARENO

ŽITA je VARICA),
- norveški: SVART (i ovdje imamo sanskritsko SVAR),
- švedski: SVART (korijen je SVAR),
- irski: DUBH (srbsko DUB je DRVO, STUB, DRŽAČ, NOSAČ),
- portugalski: PRETO (jer je bilo prije svega: PRE TO).

ED je ZRNI SUŠT, ZRNO CRNO SJEME SVE TVARI. EDER (ETER) je CRN. Riječ CRNO postala je od riječi ZRNO:

ZRN > ZRNO > SRNO > CRNO.

Evo kako je ZRNO (SEME) na sanskritu: sanskritsko PERU znači PIĆE, OKEAN, SJEME, ZAMETAK, KLICA, PUPOLJAK, DOSTAVLJAČ, RAZNOSAČ, POTOMSTVO, VATRA, SPASENJE, SUNCE. Sve što iz ZRNOG CRNOG ETERA postade, to pokriva značenje sanskritske riječi PERU.

SEME > SEMJA > ZEMJA >ZEMLJA:

„U početku stvori Bog nebo i SEMJU. A SEMJA beše bez obličja i pusta, i beše tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom.“ (Stvaranje, 1, 1-2)

EDER (ETER) je CRNA NEBESKA VODA. Riječ CRNO postala je od riječi ZRNO: ZRN > ZRNO > SRNO > CRNO. Iz CRNOG ETERA stvorena je SVJETLOSTi sve drugo što je stvoreno. Kako je stvoreno? Stvoreno je BOŽIJOM RIJEČJU, a riječ je GLAS, glas je TREPERENJE GLASNICA, VIBRACIJA. Treprenje ili vibracija je FREKVENCIJA, frekvencija je AMPLITUDA ELEKTROMAGNETNIH TALASA. Sav svijet i sve na svijetu samo su razne vrste elektromagnetnih talasa BOŽIJE REČI.

JABLAN

Bijeli jablani

U svom tumačenju etimologije riječi JABLAN Skok kaže:

"**jablan** m (Vuk) = *jablan* (ŽK) = *jablana* f (čakavci, 15. v.), prijenos iz deklinacije i, kako je u stcslav. jablanb f, baltoslav., sveslav. i praslav. *(*jabo-lnb)* '1° jabuka (Belostenec, Voltiđi), pomus, pyrus malus'), tako i 1252. u

dokumentu zagrebačkoga biskupa *ad arborem -jablan id est ponierium* = fr. *pommier*);…" (1)

I napisa da je riječi JABLAN osnovno značenje JABUKA!? Kako riječ JABLAN može značiti JABUKA? Kako riječ JABLAN može postati od riječi JABUKA? To je mimo zdrave pameti! Pogledajmo:

JABLAN = JA + BLAN

Dakle su u složenoj riječi JABLAN dvije riječi:

1. JA
2. BLAN

1. Srbsko JA znači JESAM, BIVAM, POSTOJIM.
2. Oblik riječi BLAN nalazimo u starofrancuskom BLANC što znači BIJEL.

Drvo JABLANA je BIJELO i spolja i unutra.

Otkud BLAN da znači BIJEL? Nastalo je metatezom od tračkog BALIOS (što znači BIJEL): u nekom vremenu promjenom mjesta glasova AL dalo je LA u korijenu BLA-.

Pošto su Tračani bili isto što i Brigi i Cimbri (Kelti) i govorili su istim jezikom, a oni su naselili Evropu, tako BLAN postoji u sljedećim evropskim jezicima: BLANC (francuski), BLANC (katalonski), BLANCO (španski) BLANK (holandski), BLANCO (portugalski).

Tako JABLAN (JA-BLAN) znači JESAM BIJEL.

……………………………
(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 742.

SRBI NISU PORIJEKLOM SLOVENI

Vedro

Srbi nisu porijeklom Sloveni, nego su preko tri hiljade godina stariji od prvog pominjanja Slovena. Srbi su potomci Taura, poznatog i pod imenima Tilmaz, Talmaz, Tilmik, Tiroš, Tulmek. Taur je sin Togarmin, unuk Gomerov, praunuk Jafetov, čukununuk Nojev.

Nakon rušenja vavilonske kule u vrijeme cara Nimroda (oko 2525 god. st. ere), podjele naroda i njihovog raseljenja, Gomer je sa sinom Togarmom došao na Balkan i Togarmini potomci, kao plemena pod raznim imenima, odatle su vremenom naseljavali cijelu Evropu, a iz crnomorskog bazena i preko Male Azije pojedina plemena stizala su čak do Indije i Kine.

Svi Homerovi trojanski narodi su Taurovi potomci. Među njima istorijski su najpoznatiji Cimerijani (od antičkog vremena poznati i pod imenim Kelti), Tračani, Brigi i Peonci. Cimeri (kasnije Kelti), Tračani, Peonci bili su jedan

rod i govorili su istim jezikom, iako su bili pod raznim plemenskim imenima, kao npr. Peonci:

“Peonci, računajući po nekima, bili su zavisna kolonija Briga; zaključujući po drugima, bili su nezavisna kolonija. Peonija, rekoše, raširi se u Pelagoniju i Pieriu; rekoše za Pelagoniju da se prije zvala Orestija; i Asteropeus, jedan od vođa Peonaca koji ode u Troju, bi pozvan, sa velikom vjerovatnoćom, sinom Pelagona, i Peonci sebe nasvaše Pelagonima. Asteropeus kod Homera, sin Pelegonov, rekli smo, je iz Peonije u Makedoniji, otuda 'sin Pelegonov'; za Peonce bijaše naziv Pelegoni. " (1)

Strabon kaže i ovo:

"Iza rijeke Aksijus je grad Thesalonika, prije zvan Therma. Osnovao ga je Kasander i dao mu ime po svojoj ženi, kćerki Filipa Amintasa. U mali susjedni grad Chalastru poslao je Aeneju, Kiseja i još neke. Vjerovatno od ovog Kiseja je Ifidamas, pomenut kod Homera 'kojeg je pradjed Kisej podučavao,' kaže on 'u Trakiji' koja se sad zove Makedonija. Negdje u susjedstvu je planina Bermius, koja je prije bila u posjedu Briga, tračkog naroda, od kojih su neki prešli u Aziju gdje su se zvali drugim imenom FRIŽANI (FRIZI)." (2)

Brigi su trački narod, tj. Tračani su brigijski narod, odnosno to su Taurovi potomci po Taurovom djedu Gomeru poznati pod opštim imenom Gimiri, Gimri, Cimbri, Kimbri, Zimri, tj. Kelti.

Studiozna analiza porijekla riječi savremenog srbskog jezika otkrila bi da je srbski jezik kontinuitet jezika Cimbra, tj. Briga, tj. Tračana i Arijaca koji su u Indiju donijeli sanskrit i Vede. Ovdje ćemo pokazati samo jedan primjer tog kontinuiteta. Pogledajmo rijeci sa korijennom VED-:

- sanskritsko VEDA (वेद) = ZNANJE,
- brigijsko VEDU = VODA,
- srbsko VEDRO (nebo),
- srbsko VEDAR (dan),
- srbsko VEDRO (čelo),
- srbsko VEDRO (posuda za vodu)

U sanskritskom VEDA, u brigijskom VEDU, u srbskom VEDRO i VEDAR nalazi se ista osnova VED, koja u sanskritu ima značenje ZNANJE, u brigijskom

znači VODA, u srbskom znači PLAVO NEBO kad je SUNČAN DAN, OSJEĆANJE RADOSTI i DRŽAČ VODE.

Šta je izvorno značenje riječi VED? Pravo značenje je VID, SVJETLOST, unutrašnji umno-duhovni VID i vanjski fizički VID: VED i VID su sinonimi i znače SVJETLOST, a SVJETLOST je SUNCE, a SUNCE je BOG VID.

Korijen riječi VED je ED, a ED je EDAR u fizici poznat pod imenom ETAR (ETER) i to je nebeska, kosmička voda, pramaterija iz koje je sve stvoreno.

…………………………

(1) H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 38-39, London, 1854, pg. 514.

(2) ibid., Fragment 24-25, pg. 510.

GOREĆI

Goreći meteori

Jafet je najstariji Nojev sin, Gomer je Jafetov, Torgama Gomerov, Taur (Tilmaz, Tiroš) je Torgamin. Potomci Gomerovi istoriji su poznati kao Gimiri, Cimerijani, Cimbri, Simbri, Sumbri, Sebri, Srbi...

Donje riječi su iz jezika keltskih Kumra ili Velšana (Cymry, Welsh people). Ime Velšani (Welsh) odgovara srbskom Vlasi:

- GORUCHIAD = GORUĆI, GOREĆI, SVJETLEĆI (1)
- GORUCHIONEN = METEORI (GOREĆI) (2)

……………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 161.

(2) Ibid.

GRUNI

Avion probija zvučni zid.

Jafet je najstariji Nojev sin, Gomer je Jafetov, Torgama Gomerov, Taur (Tilmaz, Tiroš) je Torgamin. Potomci Gomerovi istoriji su poznati kao Gimiri, Cimerijani, Cimbri, Simbri, Sumbri, Sebri, Srbi...

Donja riječi su iz jezika keltskih Kumra ili Velšana (Cymry, Welsh people). Ime Velšani (Welsh) odgovara srbskom Vlasi:

GRU = PROBITI KROZ NEŠTO (1)

…………………………

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 164.

ŽENA (< GENA)

Jafet je najstariji Nojev sin, Gomer je Jafetov, Torgama Gomerov, Taur (Tilmaz, Tiroš) je Torgamin. Potomci Gomerovi istoriji su poznati kao Gimiri, Cimerijani, Cimbri, Simbri, Sumbri, Sebri, Srbi...

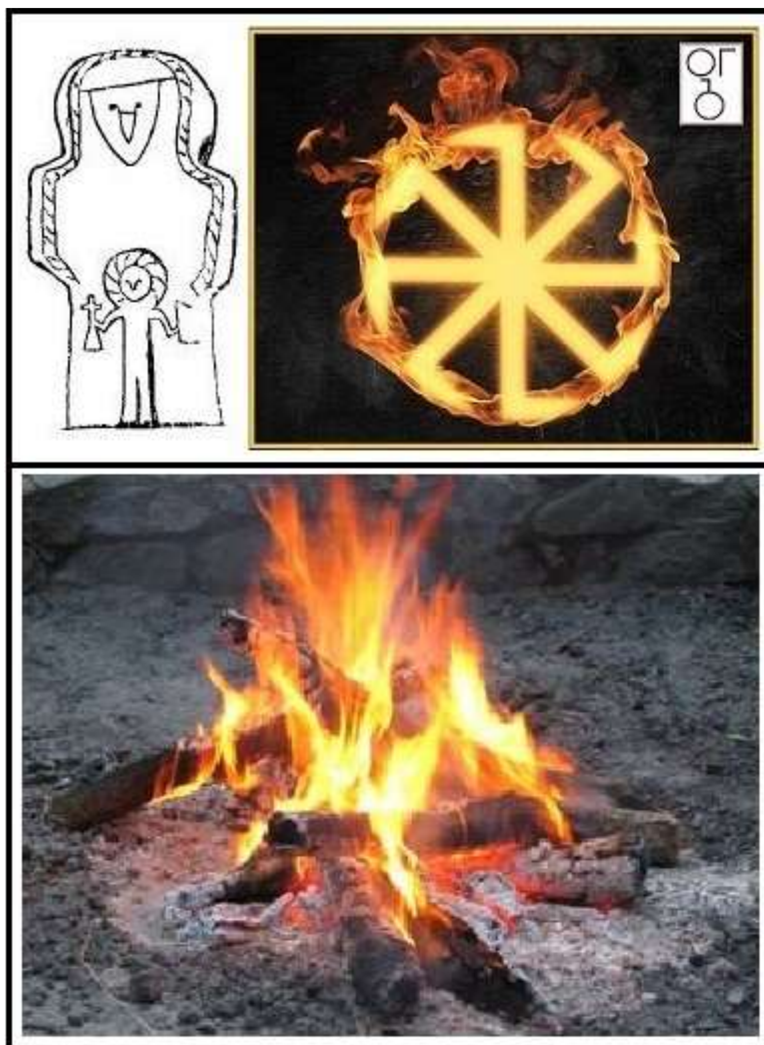
Donje riječi su iz jezika keltskih Kumra ili Velšana (Cymry, Welsh people). Ime Velšani (Welsh) odgovara srbskom Vlasi:

GEN = INTELEKT, DUŠA, ŽIVOT (1)

………………………..

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 149.

SVAROG I SVAROŽIĆ

Ime SVAROG neki povezuju sa riječju ROG. To je tako kad se u etimologiju petljaju oni koji očima, a ne umom kroz znanje misle.

Sanskritsko SVAR znači SVJETLOST, SJAJ, BLJEŠTAVOST, SUNCE, NEBO, ali znači i VODA. SVAROG je vrhovni bog neba, a nebo se sastoji od ognjenih svjetlosnih tijela i nebeske vode (etera). I pogledajmo:

SVAR - OG

Rekli smo šta znači SVAR, a OG je OGANJ, te tako imamo ime SVAROG. SVAROŽIĆ je mali sin SVAROGOV, mali bog i pošto nije veliki, on je mali

BOGIĆ, tj BOŽIĆ, mali OGANJ, SVAROGIĆ. Od oblika SVAROGIĆ prelaskom glasa **G** u **Ž** dobijen je oblik SVAROŽIĆ.

I gdje je tu neki ROG? Nema ROGA, a ima OGNJA, mada je ROG oblik i snaga jednog PLAMENA OGNJA (vidi sliku).

PERUN

Sanskritsko PERU znači ŽEDNI, SJEME, KLICA, SPASAVAJUĆI, DOSTAVLJAČ, VATRA, ZLATNA PLANINA, SUNCE. Zašto riječ PERU ujedno sve ovo znači i kako istovremeno može da znači i ŽEĐ i VATRA kad su ova dva pojma suprotnog značenja? Može, jer su nebo i zemlja kao otac i majka jedno tijelo prirode, a PERUNOVO LJETO je doba VATRE (vrućine), a pri toj vatri priroda je ŽEDNA, te SJEME i KLICA treba da dobiju SPAS od DOSTAVLJAČA KIŠE sa vrha ZLATNE PLANINE na kojoj stanuje ljetno SUNCE BOGA PERUNA.

Perunovo ime do danas je sačuvano i u jeziku keltskih Velšana (1), koji su potomci drevnog stabla srbskih keltskih plemena:

- PERI= UZROČNIK, ZAPOVJEDNIK, KOMANDANT,
- PERIAD = NUĐENJE, DAVANJE,
- PERIADU = UZROČNIK, UZROK,
- PERIANT = UZROČNOST,
- PERIGLO = EKSTREMNOST, KRAJNOST,
- PERIGLOR = SVEŠTENIK,
- PERLIAS = MELODIČNOST,
- PERLOES = ZANESENOST, EKSTAZA,
- PERON = UZROČNIK, GOSPODAR, GOSPOD.

PERON je istog značenja kao i PERUN.

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 250.

VELA I FELA

U centralnoj Bosni još je živa riječ FELA koju je i Vuk zabilježio u svoj Rječnik, a Skok je pokušao da prikaže njenu etimologiju:

"**fêla** f (Vuk, Vojvodina, Pergošić, Bosna; u Dubrovniku boja karata) = *fêla* (ŽK*: šake fêlé*) = *véla* (Vuk, Vojvodina, Poljica, Dalmacija, također slov.) 'sinonim: vrsta'. Od madž. fel, *sokféle* 'mnogovrstan'. Odatle *féljek* m 'idem' (Mažuranić; ne zna se gdje se tako govori; nejasan je dočetak).” (1)

FELA znači VRSTA, SOJ, RASA, ROD. Riječ je vrlo stara i potiče iz jezika drevnih Briga kod kojih je bila u obliku VELA, a označavala je nečiju porodičnu, rodbinsku ili plemensku pripadnost, dakle isto kao i danas kod Srba: VRSTA, SOJ, RASA, ROD.

……………………………

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 509.

Brigi (Frizi)

Oblik VELLA zadržao se kod albanskog plemena Toske, a tu su oduvijek živjeli Tračani Brigi, potonji Srbi. Kod Estonaca VELI takođe znači BRAT (vidi J. Pokorny, *Indogermanisches Etymologisches Wörterbuch*, Berne-Munch, 1959, str. 1911).

Od brigijskog korijena VEL- izvedeno je staroenglesko WEL (današnje WELL), starosaksonsko WELA, staronorvesko VEL, holandsko VEL i jedno od značenja ovih riječi je IZVOR, VRELO, a šta je IZVOR ili vrelo kod u biološkom smislu do VRSTA, SOJ, RASA, ROD.

U savremenom jeziku Srba ono V na početku riječi VELA izgovara se kao F, ali je V zadržano u vlastitim imenima Srba: VELENKA, VELA, VELJKO. U Sloveniji postoji grad VELENJE, u Makedoniji grad VELES, a moguće je da i ime boga VELESA vuče korijen od riječi VELA, jer je i VELES bio ROD iz roda VELIKIH bogova RODOVJERNE vjere prehrišćanskih Srba.

PEONCI SU SRBI BRIGI

Homer je prvi koji spominje Peonce:

“Iz Amidona daleko od Aksija široke r'jeke,
Aksija, kojeg se vali po zemlji najljepši steru,
Vođaše u boj Peonce krivoluke junak Pirehmo.”
(Homer, Ilijada, Drugo pjevanje, Trojanske čete, stihovi 848-850)

U svojoj “Geografiji” Strabon kaže:

“Rijeka Axius uljeva se između Chalastra i Therma. Blizu ove rijeke je utvrđeno mjesto, sada zvano Abidos; Homer ga zove Amydon, i kaže da su Peonci došli otuda da pomognu Trojancima u vrijeme opsade Troje.
‘Iz daleka Amidona od Aksija široke rijeke’.” (1)

Rijeka Axius je Vardar. Homerov *Amidon* (Strabin *Amydon*) nalazi se uz rijeku Aksios, tj. Vardar. Da je to grad keltskog (brigijskog) imena pokazaće nam sljedeći primjeri: velški (kumbrojski) AMYGY znači BRANITI, ČUVATI; velško AMYGIAD je ZAŠTITA. U obe riječi prvi dio je AMY (AMI). I gle:

- katalonski AMICA = PRIJATELJ,
- francuski AMI = PRIJATELJ,
- latinski AMICUM = PRIJATELJ,
- portugalski AMIGO = PRIJATELJ,
- španski AMIGO = PRIJATELJ,
- srbsko AMIDŽA = PRIJATELJ

…………………………

(1) H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 20, London 1854, pg. 508.

Peonija (Paeonija)

Velško DON znači POKRIVATI, ŠTITITI, ZAKLANJATI. Zar PRIJATELJ nije POKROV, ŠTIT I ZAŠTITA? Jeste i zato ime grada AMIDON znači AMI DON, tj. PRIJATELJ ZAŠTITNIK (sklonište naroda i izbjeglica).

Da su Peonci bili Kelti (Brigi), to svjedoči Strabo govoreći:

"Peonci, računajući po nekima, bili su zavisna kolonija Briga; zaključujući po drugima, bili su nezavisna kolonija. Peonija, rekoše, raširi se u Pelagoniju i Pieriu; rekoše za Pelagoniju da se prije zvala Orestija; i Asteropeus, jedan od vodja Peonaca koji ode u Troju, bi pozvan, sa velikom

vjerovatnoćom, sinom Pelagona, i Peonci sebe nasvaše Pelagonima. Asteropeus kod Homera, sin Pelegonov, rekli smo, je iz Peonije u Makedoniji, otuda 'sin Pelegonov'; za Peonce bijaše naziv Pelegoni.

Kao što je paneizam, ili pjevanje tračkog Pana, od Grka zvano titanizam, u imitaciji dobro poznatih nota u svirali, tako da su Pelagonci nazvani Titani." (2)

Palegonija, zemlja Peonaca, nekad se zvala ORESTIA. Šta znači ime ove zemlje? Sad ćemo vidjeti da Pelagonci nisu nazvani TITANI zbog Panove svirale i svirke, već po imenu imenu svoje zemlja ORESTIJE, jer grčko TITAN je srbsko ORIJAŠ: u grčkoj mitologiji postoji lik pod imenom OREST, a priča o njemu smještena je u vrijeme trojanskog rata.

OREST ili ORESTIS (grčki: Ορέστης) je grčko ime sa značenjem 'onaj koji stoji na planini' ili 'onaj koji može da osvoji planinu'. Savremeno grčko OROS (όρος, gr.) je PLANINA, GORA, BRDO. Ime OREST znači PLANINAC ili BRĐANIN. Skoro svi iz ORESTIJE (ORIJE) visoki su stasom te su ORIJAŠI ili TITANI. ORESTIJA je PLANINSKA ZEMLJA, zemlja ORIJAŠA, PLANINACA, tj. BRĐANA, zemlja BRIGA ili BRIGIJA (brigijsko BRIG znači BRIG, BREG, BRIJEG).

PEONCI su bili BRIGI (od Grka nazvani FRIGI) i oni pripadaju keltskoj (cimerijskog) grupi naroda. Današnji Velšani (Cymry), u engleskoj pokrajini Kumbrija (Cumbria), potomci su BRIGA i u Britaniji antičkog vremena bili su poznati pod imenom BRIGANTI i to je jedan od razloga zašto u velškom i srbskom jeziku ima mnogo istih i sličnih riječi, jer je to u starini bio jedan isti narod. Ono što je još interesantno je sljedeće:

"Iza rijeke Aksijus je grad Thesalonika, prije zvan Therma. Osnovao ga je Kasander i dao mu ime po svojoj ženi, kćerki Filipa Amintasa. U mali susjedni grad Chalastru poslao je Aeneju, Kiseja i još neke. Vjerovatno od ovog Kiseja je Ifidamas, pomenut kod Homera 'kojeg je pradjed Kisej podučavao,' kaže on 'u Trakiji' koja se sad zove Makedonija. Negdje u susjedstvu je planina Bermius, koja je prije bila u posjedu Briga, tračkog naroda, od kojih su neki prešli u Aziju gdje su se zvali drugim imenom FRIŽANI (FRIZI)." (3)

…………………………

(2) H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 38-40, London 1854, pg. 514.

(3) Ibid., Fragment 24-25, pg. 510.

I tako: PEONCI su BRIGI, BRIGI su TRAČANI, TRAČANI su CIMERIJANI, CIMERIJANI su KELTI, KUMBRI, CIMBRI, SIMBRI, SEBRI ili SRBI. Sad je potpuno jasno zasto je Herodot za Tračane rekao ovo:

"Tračani su, posle Inda, najveći narod na svijetu. Da su imali jednog poglavara i da su bili složni, oni bi, po mom mišljenju, bili nepobjedivi i najjači narod na svijetu. Ali oni su za to nesposobni i to se kod njih ne može da dogodi, pa su zato slabi. Imaju mnoga imena, prema različitim pokrajinama, a običaji su im svima skoro isti, sem Geta i Trauza i plemena koja stanuju iznad Krestonaca." (Herodot, Istorija, Knjiga V, član 3)

SANTA LEDA I SANTA DADA

Santa leda.

Sânta leda je ploča leda koja plovi po rijeci.

Keltsko (gaelik) SAN = OSLOBAĐANJE, OTPUŠTANJE, OTAPANJE.

Keltsko (gaelik) SANADH = OSLOBOĐENI, OTPUŠENI, OTAPAJUĆI. Sanskritsko SAANU (सानु) je VIS, VRH (planine).

Još iz sanskritskih i keltskih (cimerijskih) vremena kod Srba je ostala riječ SANTA (LEDA), jer je SANTA samo VRH OSLOBOĐENOG, OTPUŠTENOG OTAPAJUĆEG LEDA koji viri iz vode.

Sanskritsko DADA (दद) je srbsko DAVANJE, POKLANJANJE.

SANTA DADA je OTAPAJUĆI DAR, a to je DAR SUNCA DAJBODA, jer krajem zime i početkom proljeća DADNE BOG kroz Sunce da se LED TOPI i tad po rijekama, jezerima i morima plove od velike cjeline OSLOBOĐENE, OTPUŠTENE I OTAPAJUĆE SANTE LEDA.

Vješti trgovci Zapada su kreatori SANTA CLAUS-a, te su smisao izraza SANTA DADA pretvorili u prodaju svoje robe pred rimokatolički Božić, a komunisti su ga preimenovali u DEDA MRAZA, jer su i oni mislili da se radi o SVETOM NIKOLI.

I tako nastadoše novi običaji kupovine poklona, koje čak i neki u SPC prihvataju kao "neki drevni običaj" pred dan Svetog Nikole.

SRBI SUBRI I INSUBRI

Liguri Subri i Insubri

SUBRI su LIGURIJANI, ogranak Gala (Kelta) TAURICA. Skupa sa INSUBRIMA su vijekovima prije hrišćanske ere boravili među mnogim galskim plemenima u današnjoj sjevernj Italiji uz rijeku Po, ondašnja Padus ili Eridanus. Zemlja INSURBA bijaše INSUBRIJA, a glavni grad Mediolanum, današnji Milano.

Riječ SUBRI istog je značenja kao i riječ SURBI ili SARBI: SORBI znači SUBRAĆA, SARBI su SABRAĆA, a SOBRI su SOBRAĆA.

MED je SREDINA između nečega (MED je iz CENTRA cvijeta, suština cvijeta). SREDINA je između MEĐA. Latinsko MEDIETAS je SREDIŠTE, CENTAR, a svaki centar ima oko sebe OMEĐENI prostor.

Dr BRYAN WALKER, continuing his paper on the British Camps in Wilts and the adjoining counties, read to the Society on December 1, 1884, said that in 1885 he visited thirty more camps in the counties of Dorset, Somerset, Gloucester, and Hants, in addition to the thirty-two or thirty-three which he had visited in 1883 in Berkshire, Wilts and Dorset. He considered he had clearly traced a line of Ligurian or Lloegrwyn forts from the Western border of Dorset into Cambridgeshire. This series of camps includes two forts on or near the Dorsetshire coast, Chalbury, near Weymouth, and Abbotsbury, near the commencement of the Chesil Bank; and an inland line, the members of which are Pillesdon, 7 miles from Axminster, Eggardon, near Poorstock, Maiden Bower, near Dorchester, Hamildon Hill and Hod Hill, near Blandford. The line goes on into Wiltshire, and there are Ligurian camps at Whichbury, 4 miles S. of Salisbury, Yarnbury towards the S. of Salisbury, Battlesbury and Scratchbury close to Warminster, Bratton Camp near Westbury, Broadbury and Casterley, overlooking the Vale of Pewsey; and on the other side of the Vale of Pewsey there are Martinsell Camp, Knap Hill Camp and Rybury near Devizes; Oldbury is the next in the series, overhanging Cherhill, which is close to Calne; Barbury, half-way between Marlborough and Swindon; then in Berkshire, Liddington and Uffington, looking down into the Vale of White Horse. The Ridgeway runs past Casterley, Rybury, Barbury, Liddington, Uffington; and possibly "the hollow with a low bank on each side of it" which runs behind Bratton, Battlesbury and Scratchbury is a continuation of it, going on to Yarnbury, and then to Vespasian's camp near Amesbury; which, I suppose, was the capital of the Ligurian Subri, being fortified like their other camps, but in the centre of their territory. There is a continuation of this road, called the Ackling Ditch; and this seems to go on to Maiden Bower, Eggardon and Pillesdon. The Ridgeway bifurcates as it goes through Berkshire and crosses the Thames at Streatley and Wallingford, and is defended by Sinodun in Berkshire. Thence it goes, under the name of the Ikenild

*Pominjanje **Surba** (Cambridge Antiquarian Society, Volume VI, 1884-1888, Proceedings 1885-6, Meeting held May 10, 1886, 1xxi, Cambridge, 1891).*

Dr Walker gave equally detailed accounts of the Gaelic forts raised to stop the advance of the Ligurians; and the line of forts enumerated above he considered to mark the ultimate limit of the Ligurian occupation in the South. He indicated the Eastern boundary of forts of the Subri; attempted to fix the boundaries of the various Ligurian tribes mentioned by Caesar, and made some remarks on the forts along the three successive boundaries of the Belgae; which, he thought, with all due deference to Dr Guest, ought to be resolved into four. He also gave an account of the forts of the Cotswold Hills, which he attributed to Caesar's Cassi, or the Catti, as they called themselves on their coins, or in popular speech, the Cassivellauni: the Cassi conquered the Dobuni a little while before Aulus Plautius' expedition, and probably made, or, at any rate, improved these forts as a barrier against the Silures. He also thought that Dio Cassius, who called the Dobuni *Boduni*, and told us about their conquest by the Cassi, was more correct in the spelling of their name than other authors, on the evidence of the coins found in the district which they occupied, and marked BODVOC.

Kelti Subri (Cambridge Antiquaria Society, Volume VI, 1884-1888, Proceedings 1885-6, Meeting held May 10, 1886, 1xxii, Cambridge, 1891).

Gaelic LAN (1) je PUNOĆA. Tako bi MEDIOLANUM značilo PUNO SREDIŠTE. Pretpostavlja se da je izvorno ime grada bilo MEDHELAN izvedeno od MED (2) i HELA (3), što na velškom znači CENTAR OKUPLJANJA (tu je bilo veliko svetilište keltskog boga Sunca).

Ali, nas ovdje zanima ime INSUBRI (INSUBRES, lat.). Ime se sastoji od dvije riječi: IN-SUBRI. Pogledajmo srbsko IN u riječi INOK i to znači SAM, JEDAN i niko više s njim nema. On je INOKOSAN. Riječ INOKOSAN je složenica od dvije riječi : INO-KOSAN.

Značenje riječi INO otkrivamo u srbskim riječima INOSTRAN, INOSLAVAN: IN znači JEDAN, UNUTRA, dok riječ INO znači VAN, IZVAN, NAPOLJU, tj. TUĐE (riječ IN ušla je u engleski sa značenjem UNUTRA).

Riječ KOSAN je skraćeni oblik od KOSTAN i potiče od keltskog (velškog) COST što je današnje srbsko KOŠTATI, te kad je neko INOKOSAN, to znači da je samo on JEDAN sebi na trošku, jer je sam. Ako nije INOK INOKOSAN, već su s njim i DRUGI, onda su oni INI i to je množina.

subōl 'a bottle' (suburl). *Subōl a' skai* 'a bottle of water'. Irish buidēal.

sud' 'to mix'. Irish suaithim.

sud'ata 'company'. Irish cuideachta [cud'aχta].

sugad' *Gloχ sugad'* 'a doctor'. Irish liaigh (?).

1 **sugū** 'war'. Irish cogadh [cogū] 'war'.

2 **sugū** 'sly', 'fun'. *Grēdin sugū* 'making fun'. Irish magadh [magū]; or perhaps sūgach 'funny'.

sugūn 'bacon' (sugurn). Irish bagūn.

sul'an 'a baby' (suillean W, suilin, suilean K).

sumad' 'a minute', 'moment' (simaja, srumad, sumaj). Irish nōimid [nōmid'].

sumōl 'a robber': 'to rob'. See **sramala.**

sup 'a few' (G).

surdu 'trade'. *Gloχ surdu* 'a tradesman'. See 3 **surgu.**

surgon 'a bargain'. Irish margadh, or English 'bargain'.

1 **surgu** 'a thorn'.

2 **surgu** 'sea'. Irish fairrge.

3 **surgu** 'market'. See **surdu.** Irish margadh.

surk 'to hang'. *Gloχ surku* 'hangman'. Irish crochadh.

surχa 'tired'. *Mwīlša's nap's surχa* 'my back is tired'; *nurth bug surχa* (written surhū) 'now he is getting tired' (γ 1d). Irish cortha.

surtul 'plough' (surthul).

sušgad 'a small pot'.

sūbl'i 'brother', 'friend', 'fellow', 'a man', 'a boy' (subri, sōbli, sūibli, swibli [γ 2a], swubli: soobli L, soobri L', sobyé L, sōbli C'). Like Romani 'pal', used in addressing a friend or equal.

*Značenje riječi **Subri** je **brat, prijatelj, sunarodnik** (Macalister, Robert, Alexander Stewart, The secret Languages of Ireland, Shelta, University Press, Cambridge, 1937, p. 217).*

Tako dolazimo do zaključka da riječ IN u imenu INSUBRI znači JEDNI, UNUTRAŠNJI, SREDNJI, CENTRALNI.

Značenje riječi SUBRI imamo u sanskritskom SUBHRI koje znači BIJELI, SVIJETLI, LIJEPI, SJAJNI, BLJEŠTEĆI, SUNČANI, SUNCE.

INSUBRI su bili JEDNI, UNUTRAŠNJI, SREDNJI SRBI među okolnim SUBRIMA.

....

(1) R.A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 341.

(2) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 222.

(3) Ibid, p. 187.

KOLO, KOLAC, KOLČIS

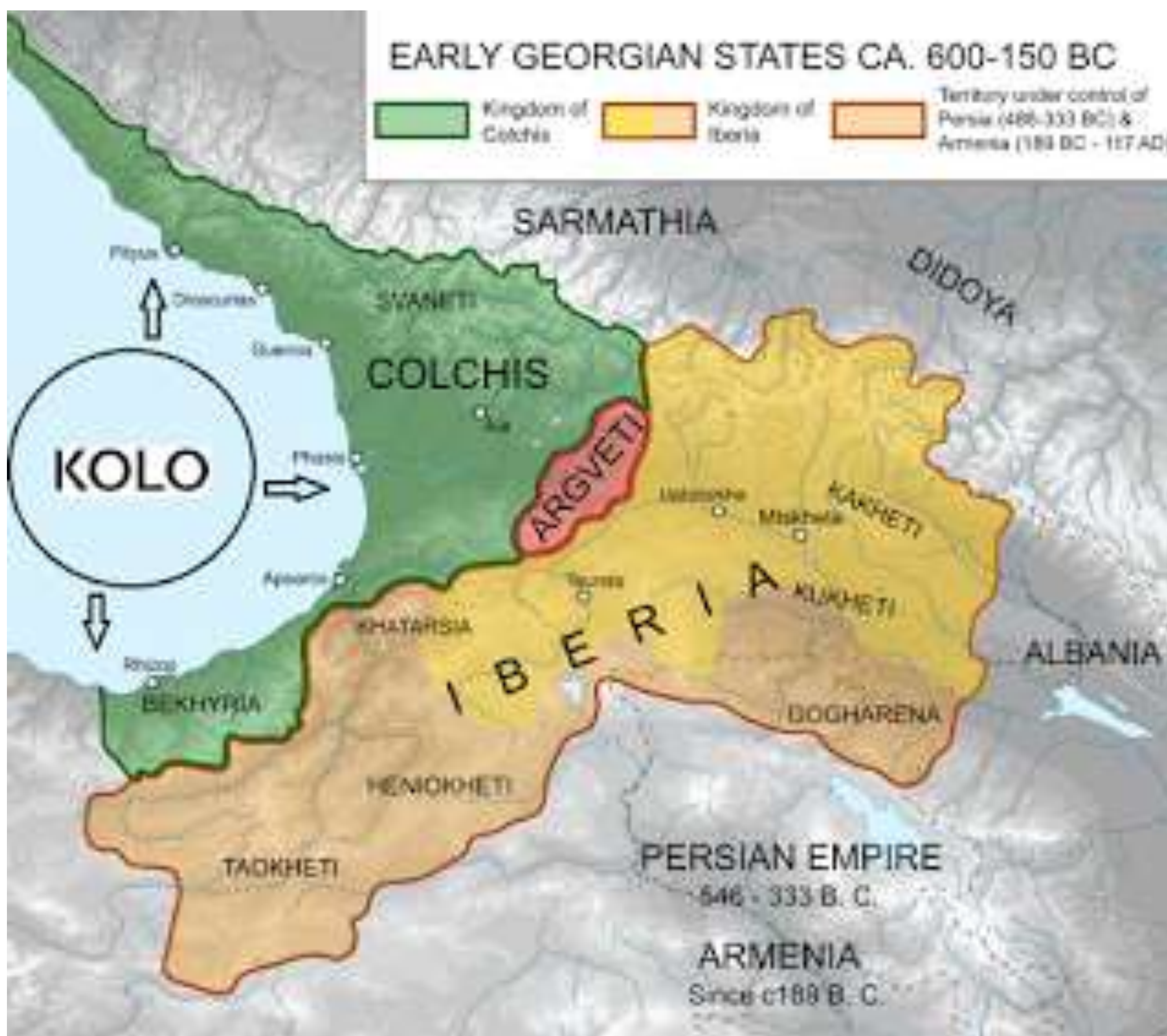
"…made their way into the encircling curved shore of Colchis (from the Cimmerian root cylch, a circle, a zone, a cycle, a circuit, a rim, a hoop, &c.,- the original derivative form of κύκλος, the circle of the Greeks, because the coast here makes detour, or curve, from the Crimea to Pontus." (1)

Prevod: *"…načinio njihov pravac u polukružnu savijenu obalu KOLČISA (originalno izvedeni oblik od κύκλος, što na grčkom znači KRUG, zato što obala ovdje pravi okret, ili krivinu od Krima ka Pontusu."*

Da je kojim slučajem riječ KOLČIS (COLCHIS) izvedena od grčkog κύκλος, onda bi se ova oblast zvala KIKLOS, a ne KOLČIS (COLCHIS). Autor citiranog teksta očito griješi kad kimerijsko (srbsko) KOLČIS izvodi od grčkog κύκλος, jer na gruzijskom oblik KOLČIS (COLCHIS) je ostao KOLKHETI (კოლხეთი), a u grčkom je KOLKHIS (Κολχίς), a nije nije po grčkom KIKLOS.

……………………………

(1) John Jones Thomas, Britannia Antiquissma, Henry Tolman Dwight, Melbourne, 1860, pg. 11.

Kolčis (Kolčiz) ima oblik kola.

U gruzijskom jeziku korijen KOL- (კოლ-) nema nikakvo značenje, kao što KOL- (Κολ-) nema značenje kruga ni u grčkom jeziku. Jasno biva da je ime KOLČIS izvedeno od srbske osnove KOL- kao i riječ KOLO, a KOLO je KRUG, KRUŽNI, SAVIJENI, OBRUČ! Evo i dokaza za to:

a) KOLO > KOLAC > KOLIČATI > KOLIČAN
b) KOLCEM ISKOLČITI KOLČIZ

Kod drvnih Kimerijaca (Srba) KOLČIS je značilo KOLAST i da se to ne bi uočilo naši mazgovi od prevodilaca riječ COLCHIS prevode kao KOL-HIDA. Kakvi izdajnici nas milenijumima vode, zavode i naopako uče, dobro smo ikako opstali.

GLAS “V” I KELTSKA PLEMENA

Interesantno je da u nekim današnjim evropskim jezicima koji nastali od grana keltskih jezika, npr. gaelik, irski, velški, nema glasa **V**. Kako se to moglo desiti kad su imena mnogih kelstkih plemena počinjala ovim glasom ili je taj glas bio u sastavu njihovog imena? Pogledajmo:

Ambivareti
Ambivarii
Arverni
Arvii
Avantices
Avatici
Bellovaci
Bituriges Vivisci
Boviates
Brannovices/Brannovii/Blannovii
Cavares/Cavari
Convenae
Cavares
Eravisci/Aravisci
Esubii/Esuvii/Sesuvii
Helvetii
Helvii/Elvi
Ilvates
Laevi
Latobici/Latovici
Lemovices
Levaci
Nervii
Pictavi
Salluvii
Segusiav
Treveri
Triviatii
Varciani
Veamini
Veragri
Verbigeni

Vertamocorii
Viberi
Viducasses
Vediantii
Vellavi/Velaunii
Venelli
Vennonetes/Vennones/Vennonienses
Venostes
Veragri
Vergunni
Veroduni
Vertamocorii
Vesubiani
Vindelici
Vocontii
Volcae
Vordenses
Vulgientes
Yverdon

Za nestanak glasa **V** (i slova **V** kao njegovog znaka) uzrok je promjena glasa **V** u **U** (kod Velšana u pisanju je zamjena sa **W**).

VRSNICI

Lijevo je srednjevijekovni obelisk iz 11. vijeka u Engleskoj (Stapleford Cross, St. Helen's Church, Stapleford, in Nottinghamshire, England), a desno obelisk u Bakićima kod Olova u BiH (na slici je ljubitelj stećaka Kemal Čolak iz Sarajeva).

DERVON I DERVONA

Na slici su Dervona i Dervon. Devona u rukama drži Sunčev krst, a Dervon drži čekić i gromovitu vajru (Église Saint Pierre, Biollet, France).

Jedno od imena keltskog boga Sukelisa (Sucelus) ili Silvana (Silvanus, lat.) bilo je DERVONES (1), tj. DERVAN. Jedno od imena njegove pratilje Svetle Nane (Nantosuelta, lat) ili Silvane je DERVONNAE (2) (DERVONA). Pogledajmo keltski (velški):

- DERLIN = SRCE HRASTA
- DERLWYN = HRASTOVNIK
- DERLEWIV = ZRAČEĆI
- DERWIN = HRASTOV

Velško DERW identično je srbskom DERV, tj. DRVO. Ali u ono keltsko vrijeme ova riječ odnosila se samo na HRAST, a znamo da je HRAST simbol OGNJEVITOG PERUNA.

O Sukelisu (str. 71): http://www.scribd.com/doc/234126289/Petko-Nikolic-Vidusa-Perunovi-zapisi

....

(1) Edward Anwyl, Celtic religion in pre-Christian times, London, Archibald Constable & Co, 1906, p. 32.

(2) Ibid.

BALKANSKA BUŠA

Balkanska buša

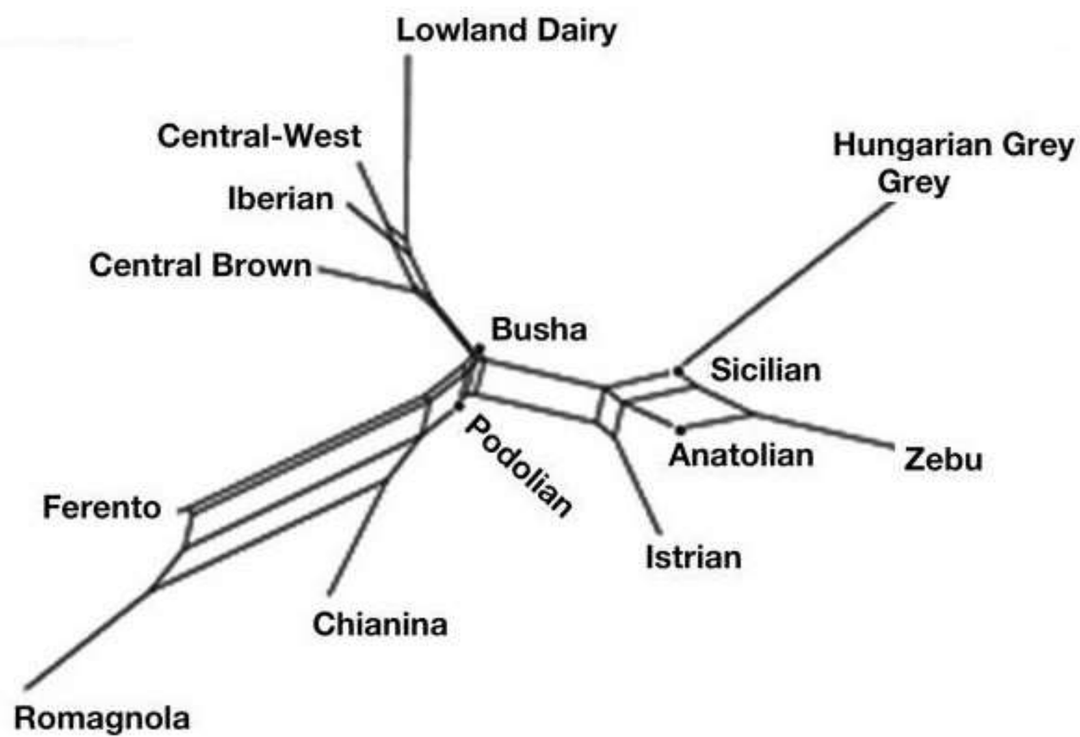
Da su preci svih Evropljana prvo boravili na Balkanu i odatle se vremenom naseljavali širom Evrope, svjedoči i genetski najstarija pasmina goveda: balkanska buša *(Bos brachyeros europeus).*Poznata je i pod nazivom domaće planinsko ili ilirsko goveče Balkanska buša je predak svih okolnih vrsta goveda.

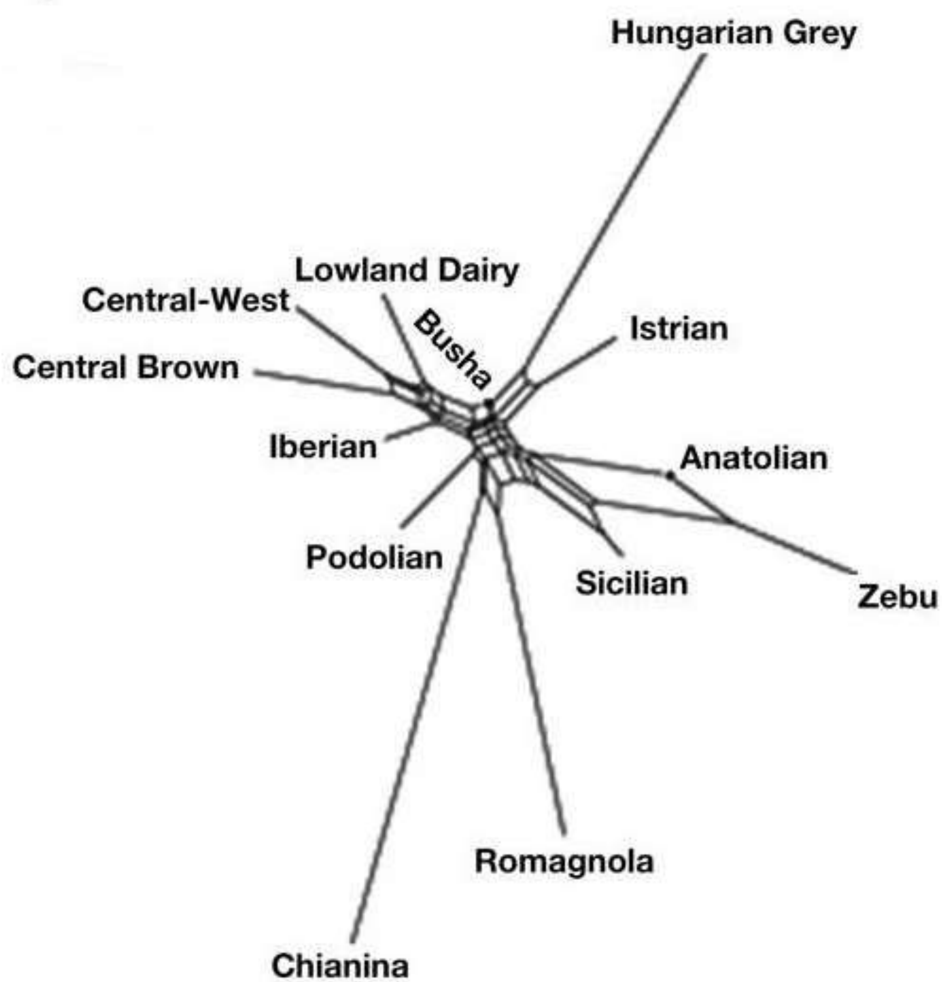
Na litvijskom jeziku *būvis* znači *biće, život*, a na latvijskom *bûšana* znači *biće* (1), dok kanarisko (Kannada/Cannarese) *busa* (2) znaci *trina, pljeva*, sto ima veze sa travom (busenom).

……………………………

(1) J. Pokorny, Indogermanisches Etymologisches Wörterbuch, Berne-Munch, 1959, str. 440.

(2) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 728).

Lowland Dairy
Central-West
Iberian
Central Brown
Busha
Hungarian Grey
Grey
Sicilian
Podolian
Anatolian
Zebu
Ferento
Istrian
Chianina
Romagnola

Hungarian Grey
Lowland Dairy
Central-West
Busha
Istrian
Central Brown
Iberian
Anatolian
Podolian
Sicilian
Zebu
Romagnola
Chianina

STARA ZASTAVA LITVANIJE

Stara zastava Litvanije (Teodor Narbutt, 1835).

Na slici je stara zastava Litvanije. Lijevo piše BEREGREDAN (BEREG REDAN). Pošto je BEREG isto što i OBALA, a REDAN je READAR, tj. STRAŽAR, ovo BEREG REDAN znači OBALNA STRAŽA. U Galiji bijaše keltsko pleme REDONI (REDONES, lat.).

Tri lika su tri slovenska boga: za prvog s lijeva Sergej V. Rjabčikov (Sergei V. Rjabchikov) kaže da je STRIBOG, u sredini RAROG ANI (SVAROG), mada po prikazu ima sve atribute PERUNA (litvanijski PERKUNAS). Desno sa srpom je DAJBOG (DAŽBOG).

Iznad su tri napisana slova RME što je skraćeno napisano ROME. Pretpostavlja se da je to kopija zastave drevnih Slovena koji su služili u rimskoj vojsci.

ZNAKOVI SRBSKOG DVOVJERJA

Krstače u Kotezima kod Ljubinja.

Neki tvrde da Srbi srednjeg vijeka (pa sve do danas) nisu bili i dvovjerci, a ja pitam: šta je na ovim nadgrobnicima hrišćansko? Nije ništa, jer su to iskonski simboli sljedbenika Boga Sunca. Na slici lijevo je cvijet života kao zimski solsticij (rađanje mladog Sunca) iz kojeg se granaju četiri godišnja doba, a desno je cvijet života (Sunce) sa četiri godišnja doba sa po tri mjeseca njihove dužine.

SOLARNI SIMBOL “C (S)”

*Simbol prekolumbovskih Indijanaca (lijevo) i srbski grb sa cetiri “**C** (**S**)”.*

Lijevo od srbskog grba je majanski simbol. Četiri puta po tri tačkice su četiri godišnja doba po tri mjeseca (na srbskom grbu su samo četiri godišnja doba). Veliki krug u dnu je južno nebo sa zimskim solsticijem na prvi dan zime. Ljetni solsticij sa prvim danom ljeta je veliki krug pri vrhu (sjeverno nebo). Najvećim krugom u sredini obilježeni su proljetni i jesenji ekvinocij sa prvim danom proljeća i prvim danom jeseni. Predstavljeni su jednim krugom jer se dešavaju na istom dijelu neba (na nebeskom ekvatoru, koji je na sredini između zimskog i ljetnog solsticija).

I ovdje vidimo da je simbol **C** (***S***) simbol Sunca u četiri godišnja doba godine.

SIMBOL GODINE

Cherna voda, Cernavodă, Romania, 4000-3200 god. st. ere.

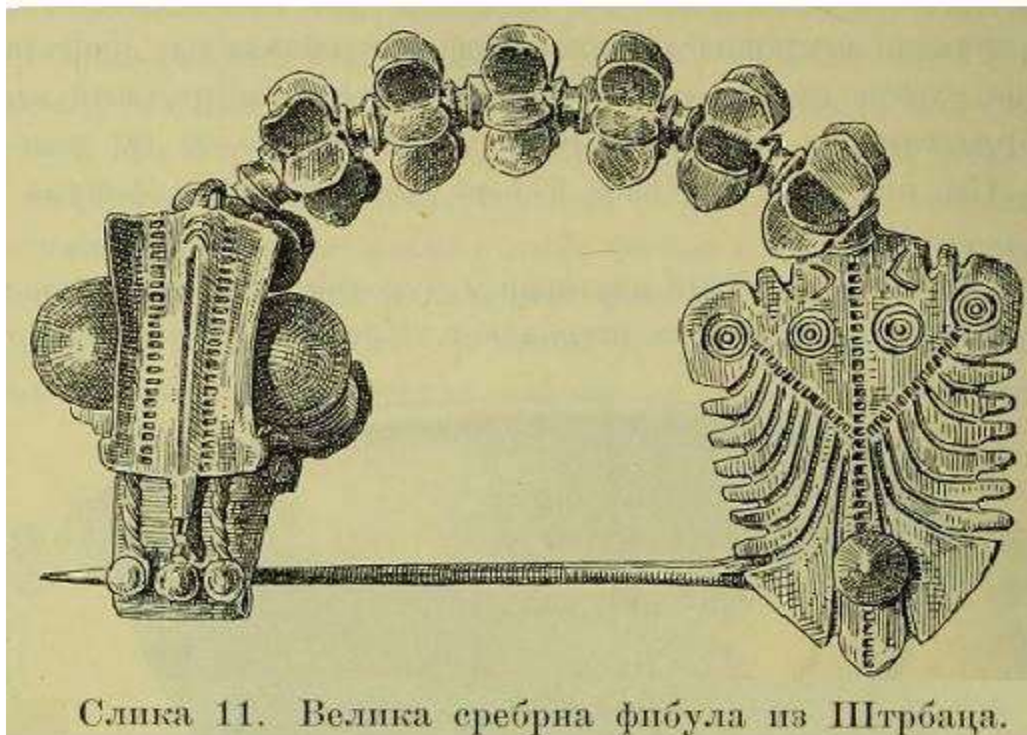
Na figurini ženskog božanstva iz Crne vode u današnjoj Rumuniji (Cherna voda, Cernavodă, Romania 4000-3200 god. st. ere) prikazan je simbol Sunčeve godine sa četiri godišnja doba sa po tri mjeseca njihovog trajanja. Horizontalna linija je pravac nebeskog ekvatora **E-W** sa urezanim danima. Vertikalna linija povezuje zimski sa ljetnim solsticijem, tj. prvi dan zime (bijeli krug) i prvi dan ljeta (crveni krug).

VIDASOV TROSTRUKI VILNI KRST

а) Поглед с приједа.

Слика 9. Сребрна фибула из Русановића.

Слика 11. Велика сребрна фибула из Штрбаца.

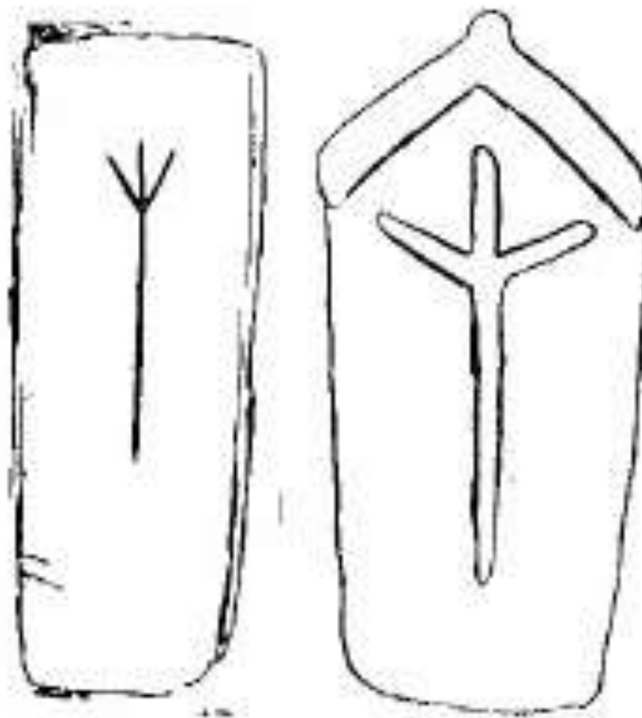
Keltske (srbske) fibule iz gromila (izvor crteža: Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, urednik Kosta Herman, Sveska XIII, Sarajevo, Zemaljska štamparija, 1901, str. 530-532).

Na slici ispod naslova sa prethodne strane (kopče za dolame) nađene u srbskim (keltskim) gromilma i potiču iz vremena srbskog običaja spaljivanja pokojnika. Tu vidimo trostruki vilni krst keltskog boga Sunca Vidasa (Vidasus, lat.).

Na gornjoj fibuli vilnim krstom simbolično su prikazani proljeće (desni krak i desni krug Sunca) i ljeto (lijevi krak i lijevi krug Sunca) na prvi dan ljeta i ljetni solsticij. Vertikalna linija ishodi iz prvog dana zime i zimskog solsticija (kružni biljeg u dnu).

Na donjoj fibuli vilnim krstom prikazana je Sunčeva godina sa četiri godišnja doba (četiri kruga Sunca).

Na obje fibule su po šest pera sa obje strane, što su šest mjeseci trajanja zime i proljeća kad se Sunce penje nebom (desna strana) i šest mjeseci ljeta i jeseni kad Sunce od sjevera pada ka jugu (lijeva strana).

Na slici je Svetovidov trostruki vilni krst (simbol proljeća, ljeta i ljetnog solsticija) na stećcima u Dobrića poljani u Borcima kod Konjica (lijevo) i na lokaciji Mala gromila u mjestu Cista kod Imotskog.

TRISKEL

Triskel, triskelion, trika.

Simbolika triskela:

A. Energija, kretanje, materija
B. Prostor, brzina, vrijeme
C. Nebo, nebeska svjetila, Zemlja
D. Sunce, Mjesec, Zemlja
E. Drvo, plod, sjeme
F. Otac, majka, dijete
G. Otac, Sveti Duh, Sin

Bog Otac je Oganj (Og). Sveti Duh je životvorna zračeća energija Ognja. Sin je prijemnik Svetog Duha, otjelovnjenje Boga Oca i kreativni stvaralac, sin svjetla:

"U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo. U Njoj beše život, i život beše svjetlost ljudima. I svjetlost se svetli u tami, i tama Ga ne obuze." (Jovan, 1, 1-5)

"Isus im, pak, opet reče: Ja sam svjetlost svetu: ko ide za mnom neće hoditi po tami, nego će imati svjetlost života. Ja sam svjetlo svijeta. Ko mene slijedi, sigurno neće ići po tami, nego će imati svjetlo koje vodi u život."
(Jovan, 8, 12)

"Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji. Niti se užiže sveća i meće pod sud nego na svećnjak, te svetli svima koji su u kući. Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave Oca vašeg koji je na nebesima." (Matije, 5, 14-16)

"Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost, da budete sinovi svijetla!"
(Jovan, 12, 36).

Postoje tri zlatna pravila kako ljudi da postanu sinovi svjetla:

1. *"Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom."* (Matija, 22, 37)
2. *"Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe!"* (Matija, 22, 39)
3. *"I kako hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima onako."* (Luka, 6, 31)

U odnosu na ova tri zlatna pravila sva ostala vjerska pravila svih vjera su sporedna i nespasavajuća (neka i pogubna za dušu). Po ova tri zlatna pravila lako je razlikovati sinove svjetlosti od sinova tame:

“Otac Koji stoji u Meni On tvori dela” (Jovan, 14,10).

Djela sinova Svjetla su u praktičnom životnom ispunjenju ona tri zlatna pravila, a sinovi tame nemaju ta djela.

KRŠTENJE VODOM I DUHOM

Ovu priču počinjemo vedskim predanjem o BOGU ŽIVU i BOGINJI ŽIVI.

Sanskritsko JIVA = ŽIV, ŽIVA, ŽIVAN, ŽIVEĆI, ŽIVOTNI DUH.
Sanskritsko JIIVA = ŽIVANA = ZEMLJA.

BOG je JIVA jer je vječno ŽIV, ŽIVA, ŽIVAN, ŽIVEĆI I ON JE ŽIVOTNI DUH. ZEMLJA je JIIVA, tj. ŽÍVA. BOG JIV je MUŠKI PRINCIP (OTAC), a JIIVA je ŽENSKI PRINCIP (MAJKA). BOG JIV i BOGINJA JIIVA su OTAC i MAJKA, jer STVARAJU ROD: OTAC OPLODI, MAJKA RAĐA ROD.

Čime i kako BOG JIVA “oplođava” BOGINJU JIIVU? “Oplođava” je TOPLOM LJUBAVLJU KOJA JE U SVJETLOSTI SUNCA i VODOM KIŠE koja je SIMBOLIČNI prikaz je SPERME. Sve ovo je simbolični, alegorijski prikaz NEBA (JIVE) i ZEMLJE (JIIVE). JIVA je NEBESKI ŽIVOTNI DUH, JIIVA je ZEMLJSKA MATERIJA koja rađa ROD.

KIŠA je VODA SA NEBA. Dok pada KIŠA, ona spaja NEBO (JIVU) i ZEMLJU (JIIVU). Spajanje MUŠKOG NEBESKOG i ŽENSKOG, ZEMALJSKOG je UKRŠTANJE VRSTA, jer NEBESKA DUHOVNA SUŠTINA nije ista ZEMALJSKOJ MATERIJALNOJ SUŠTINI, odnosno NEBESKO TIJELO OCA JIVE nije isto ZEMALJSKOM TIJELU MAJKE JIIVE i zato je njihovo sjedinjenje UKRŠTANJE RAZLIČITOSTI.

Po srbskom jeziku UKRŠTANJE je UKRŠTENJE ili kraće rečeno KRŠTENJE (vino u koje se doda voda je “kršteno” vino, jer ima suštinu vina i suštinu vode i te dvije suštine spojene su u jednu novu suštinu novog kvaliteta).

Ime JOVAN ili IVAN izvedeno je od imena JIVA. KRSTITELJ JOVAN je KRŠTAVAO VODOM, tj. simbolično je spajao BOŽIJE DUHOVNO NEBESKO sa MATERIJALNIM ZEMALJSKIM TIJELOM ČOVJEKA. Jevrejska starozavjetna sekta esena uvela je običaj porinuća u vodu kao inicijaciju u "Red pravednika" i to je činio i Jovan Krstitelj, koji je porinućem u vodu rijeke Jordana i Isusa krstio.

Hrist je objasnio da Jovanov način KRŠTENJA nije pravo UKRŠTANJE, tj, nije pravo KRŠTENJE čovjeka. Takvim KRŠTENJEM, kao vrstom UKRŠTANJA, ne postiže se pravi ROD, tj. pravo ROĐENJE, jer je to samo simbolična FORMA, te je Hrist objasnio:

“Zaista, zaista ti kažem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u Carstvo Božije? (Jn. 3:5)

KRŠTENJE VODOM I DUHOM, šta ovo znači? Pogledajmo:

“U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božiji dizaše se nad vodom.” (Stvaranje, 1, 1-2)

U početku stvaranja svijeta DUH BOŽIJI odvojen je od VODE, a UKRŠTANJE (KRŠTENJE) je spajanje u JEDNO TIJELO, jer MUŽ I ŽENA UKRŠTANJEM (KRŠTENJEM) RAZLIČITOSTI postaju JEDNO TIJELO i pri tome donose ROD.

DUHOVNO LJUDSKO ROĐENJE nastaje UKRŠTANJEM (KRŠTENJEM) ČOVJEKOVOG TJELESNOG sa BOŽIJIM DUHOM U ČOVJEKU. Čovjek stvoren na PRILIKU BOŽIJU i BOG mu je u tijelo udahnuo DUH ŽIVOTNI, te je ČOVJEK ujedno ZEMALJSKO BIĆE I NEBESKO BIĆE.

NOVO ROĐENJE je UKRŠTANJE (KRŠTENJE) ZEMALJSKOG I NEBESKOG U ČOVJEKU UKRŠTANJE(KRŠTENJE) VODE I BOŽIJEG DUHA. Na koju se VODU misli? Misli se na VODU koja je u čovjekovom tijelu, jer se čovjekovo tijelo pretežno sastoji od vode. Tu ZEMALJSKU TJELESNU VODU (nad kojom se diže DUH BOŽIJI, tu VODU čovjek treba da UKRSTI (KRSTI), tj. SPOJI sa BOŽIJIM DUHOM i to je ČOVJEKOVO DRUGO ROĐENJE. Kako se to postiže? Postiže se bogougodnim djelima života. TAKAV ČOVJEK POSTAJE OBOŽENA TVAR, NOVI ČOVJEK U NOVOM TIJELU koje donosi BOŽANSKI DUHOVNI ROD.

ROD NEKRŠTENOG I PONOVO NEROĐENOG ČOVJEKA je kurvarstvo, krađa, zloba, pakost, lažljivost, lakomost, pakost, zavist, svađa, ubistvo, nemilost, lukavstvo, zloćudnost, ogovaranje, mržnja na istinu, bogomržnja, hvalisavost, gordost.

ROD KRŠTENOG I PONOVO ROĐENOG ČOVJEKA JE poštenje, dobrota, iskrenost, milost, pobožnost, mirotvorstvo, skromnost. Sve ovo ukratko je rečeno ovako:

1. *“Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom.”* (Mat. 22, 37)

2. *“Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe.”* (Mat. 22, 39).

Isus Hrist reče:

“Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! Ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mog koji je na nebesima.” (Mat. 7, 21)

Govore da je etimološko porijeklo "grčke" riječi BAPTISMA (βάπτισμα, gr.) nepoznato, a tu "grčku" riječ prevode kao "duboko porinuće". Međutim, u nekim indo-arijskim jezicima postoji riječ BĀP (1) i znači OTAC:

- Gujarati: BĀPA = OTAC
- Hindu: BĀP = OTAC
- Prakrit: BĀP = OTAC

BĀP > BAPTISMA (βάπτισμα, gr.) = POOČENJE = BITI KAO OTAC.

Krštenje VODOM I DUHOM je UKRŠTANJE (spajanje) ZEMALJSKOG U ČOVJEKU SA BOŽANSKIM U ČOVJEKU i preko tog što je božansko u čovjeku je spajanje sa Tvorcem. Time čovek postaje nova tvar u novom oboženom tijelu i to je čovjekovo DRUGO ROĐENJE i samo takvi ljudi čine što je po volji OCA NEBESKOG i donose DOBAR ROD bez obzira na njihovu religijsku pripadnost:

“Koji uzveruje i krsti se, spasiće se; a ko ne vjeruje osudiće se.”
(Mar.16,16)

....

(1) R. L. Turner, A Comparative Dictionary of the Indo-Aryan Language, Volume 1, Motilal Banarsidass Publishers Private Limited, Delhi, 2008, p. 520.

LATINI SU LACMANI

Lacmani su Latini (Rimljani).

“Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tovel i Meseh i Tiras.” (1.Moj.10,2)

Sanskritsko JAVAN (यावन् , yávan) znači VOŽNJA, PUTOVANJE, OSVAJAČ, UPADAČ, AGRESOR, NEPRIJATELJ, ZLOTVOR. Srbsko JAVA je OVAJ SVIJET. LATINI RIMLJANI otimali su se za OVAJ SVIJET.

“A sinovi Javanovi: Elisa i Tarsis, Kitim i Dodanim.” (1.Moj.10,4)

“And the children of Chittim are the Romim who dwell in the valley of Canopia by the river Tibreu.” (Book of Jasher,10,16)

“I djeca Kitimova su Romim koji prebivaju u dolinu Kanopija uz rijeku Tibar.” (Knjiga Jašerova,10,16)

Sanskritsko ROMA je RUPA, PEĆINA i odatle potiče ime ROMA (RIM), jer je sagrađen na pećinama, tj. katakombama koje su stvarane vađenjem pijeska za malter.

Dakle su osnivači Rima Javanom potomci, potomci Javanovog sina Kitima, srodnici Helena (potonjih Grka) i tu su doselili sa Kipra ili iz Male Azije. Došavši među srbska (keltska) plemena Apeninskog poluostrva jezik im je postao smjesa ondašnjeg srbskog i njihovog jezika srodnog ondašnjem jeziku Helena. Njihova religija takođe je helenska, samo su im bogovi i božanstva pod drugim imenima.

Kako su sinovi Kitimovi i potomci JAVANOVI dobili ime LATINI? Rekli smo da sanskritsko JAVAN (यावन् , yávan) znači VOŽNJA, PUTOVANJE, OSVAJAČ, UPADAČ, AGRESOR, NEPRIJATELJ, ZLOTVOR. Staroiransko ime za Grke je YAUNA. I danas neki narodi Indije na svojim indo-arijskim jezicima Grke zovu YONA i YAVANA (pali i prakrit jezik) i značenje ovih naziva poprimilo je karakterno obilježje Javanovaca: ORKUTNI, DIVLJACI.

Ime LATINI izvedeno je od korijena LAT-:

“LATITI se, -im pf. (Vuk, Cres, Hvar, slov.) (do-) ‘1° uhvatiti, uzeti, spopasti, zgrabiti, 2° baciti (Cres)’ = latiti se (posla, Vodice), razlatiti (Vetranie, Stulić, Rosa, Andrijašević) ‘raširiti’, latit (po-, iz-) (Korčula) ‘potjerati’ = letit (Lumbarda, e = a) ‘tjerati’.” (1)

Imenica ZLATO nastala je od prijedloga S i korijena LAT-:

S LAT > S LATO > ZLATO = S POHLEPOM, S OTIMANJEM.

LAT > LATITI = ŠČEPATI, OTETI

Keltsko (gaelik) LAT (2) znači STOPA, STOPALO, a stopalo služi za KRETANJE, HODANJE, PUTOVANJE. Ovo LAT preko oblika PALAT u savremenom srbskom jeziku je dalo je riječi PALAC (T > C) i PALACATI. Od

LAT izvedeno je LATMAN koje je dalo LACMAN. Srbsko LACMAN je sinonim za LATIN.

Sanskritsko JAVAN (यावन्, yávan) znači VOŽNJA, PUTOVANJE, OSVAJAČ, UPADAČ, AGRESOR, NEPRIJATELJ, ZLOTVOR. Javanovi sinovi PUTOVALI SU morima i raširili su se po obalama i ostrvima morskim od Crnog i Sredozemnog mora sve do JAPANA (JAVANA) i HAVAJA (JAVAI, JAVAN).

Keltsko (gaelik) LAT znači STOPA, STOPALO, a stopalo služi za KRETANJE, HODANJE, PUTOVANJE. Rimskim otimačkim pohlepnim osvajanjem značenje riječi LAT kod Kelta (Srba) Ilirije preobrazilo se se u LATITI, što znači UZETI, SPOPASTI, ZGRABITI, OTETI jer su ovi Javanovci, kao osnivači Rima, prvo OTIMALI od ondašnjih tamnošnjih Srba Rasena (Etruraca), Sabina, Volska, Umbra i drugih, a poslije od Srba Balkana, Mediterana i širom Evrope i Male Azije. Sve ostale "mitloške" priče o nekakvom kralju Latinosu samo su još jedna grčka laž.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 275.

(2) Robert Archibald Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 344.

LATINSKI KRST

enemy, terminates above in a Latin Cross. Could we be certain that the remarkable adjunct lately discovered upon a unique denarius (fig. 2) of Gallienus (emp. 253—268 A.D.) was intended in the same sense, that capricious prince might claim the glory of having anticipated Constantine in such a manifestation.

FIG. 2.

The type of this denarius of Gallienus is a standing figure, holding out a *patera* as if pouring a libation, and resting his left hand upon a tall sceptre (or *hasta pura*) which terminates at the top in a well-defined *cross*. The legend reads APOLLINI PAL(*atino*); in exergue SPQR. It is evident at first sight that the figure is not an Apollo, but the emperor himself in the character

Latinski krst (Cambridge Antiquarian Society, Volume V, 1880-1884, Cambridge, 1886. pg. 78).

I.

The first gem (fig. 1), lapis-lazuli of the purest and brightest sort, is oval in form, with surface slightly convex. It is engraved with a woman amply draped on one knee in prayer, and holding up on high with both hands a Latin cross, at which she gazes fervently. Behind her appears a great palm-branch (or perhaps the tree of life) filling up that side of the field, and distinctly setting forth the faith of the SECUNDA, whose

FIG. 1.

Latinski krst (Cambridge Antiquarian Society, Volume V, 1880-1884, Cambridge, 1886. pg. 76)

Šta je tkz. latinski krst? Latinski krst nije jednokraki solarni krst, već mu je vertikalni krak ispod prečke duži od ostalih krakova. Je li to originalni krst crkve? Ne, to je krst sa novca rimskih nehrišćanskih careva, a zvanični krst crkve postao je mnogo kasnije (po crkvenom "predanju" od 4. vijeka i vremena cara Konstantina i majke mu Jelene).

JA I DALJE POSTAVLJAM PITANJE

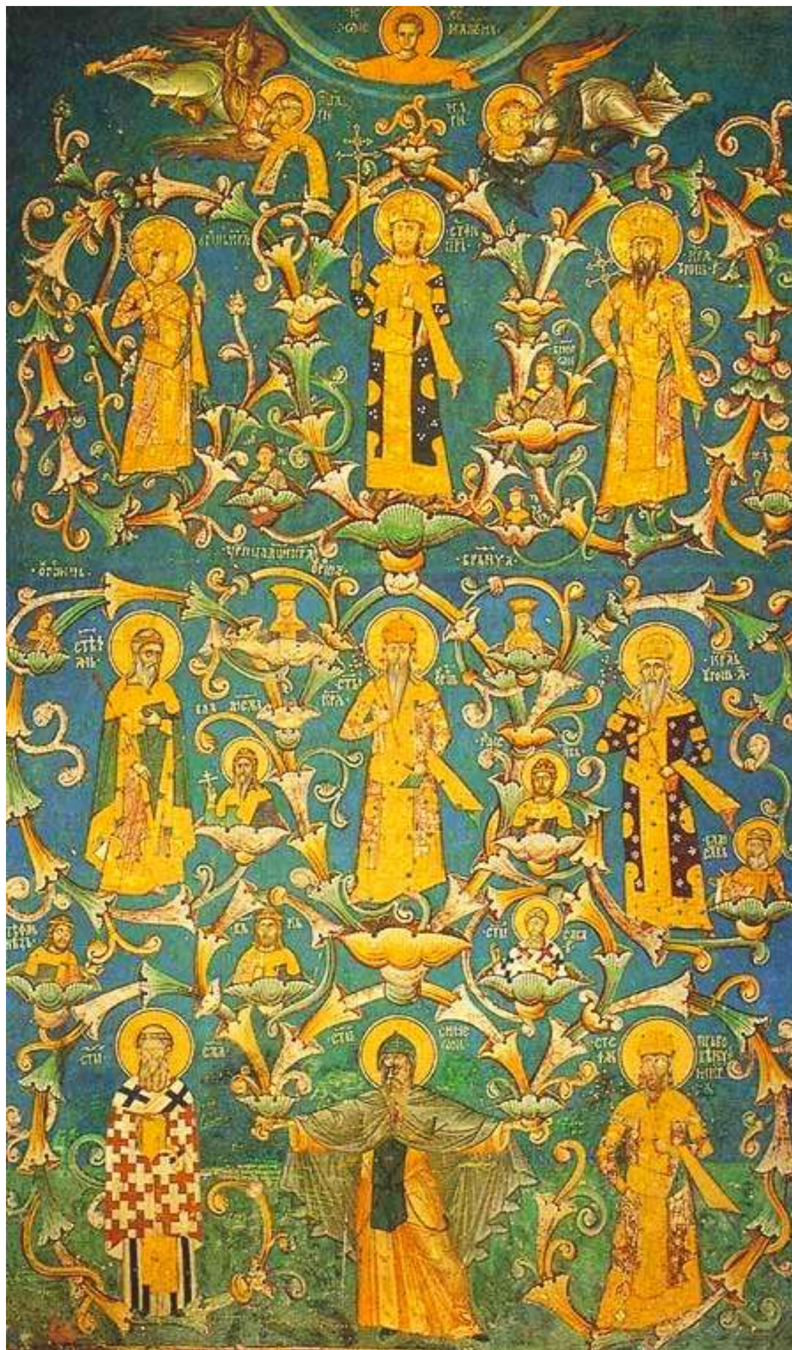

Strelicama je obilježen sloj maltera sa freskama iz 17. vijeka na sloju mnogo starijih fresaka kojima pripada i čuveni Beli anđeo.

Zašto je u Manastiru Mileševa SPC obustavila skidanje mlađeg sloja maltera sa freskama, po zvaničnoj verziji oko 3 vijeka mlađih od sloja na kojem je naslikan Beli anđeo? Zašto strahuju da otkriju sloj fresaka iz doba Vladislava Nemanjića (prva polovina 13. vijeka), za kojeg tvrde da je graditelj Mileševe, što bi po logici značilo i da su originalne freske, kojima pripada i Beli anđeo, iz 13. vijeka. Zašto ne otkrivaju te originalne freske iz 13 vijeka?

Šta se još krije ispod mlađeg sloja maltera sa freskama iz 16. vijeka? Možda je ispod zapisana istina da je Manastir Mileševa stariji od 13. vijeka i stariji od Nemanjića, a oni to već znaju, pa kriju?

SVETOGRDNA LOZA NEMANJIĆA

Prava istorija nije viteška epska romantika, već je neprekidni zveket mača o mač, neprekidno proljevanje nečije krvi, a ta krv vrlo često je krv vlastitog naroda, krv najbližih rođaka, krv rođenog brata, krv vlastitog oca ili krv svog rođenog sina.

Stefan Nemanja, bez imena oca i bez rodoslova, rimokatolik koji je u zrelim godinama života miropomazan u pravoslavnoj crkvi, zvanično je vladao Raškom od 1166-1196. godine. Svjesno je i planski napravio građanski rat u Raškoj, istrijebio staro plemstvo i počinio prvi istorijski genocid nad srbskim dvovjernim krstjanima ("bogumilima"). Od crkve proglašen za čudotvornog miritočivog sveca *(sveti Simeon Mirotočivi).*

Vukan Nemanjić, prvorođeni sin Stefana Nemanje. I on je bio rimokatolik. Kao kralj vladao je Dukljom od 1195-1207. godine. Nakon smrti Nemanjine ratuje sa mlađim bratom Stefanom, pobjeđuje ga i postaje veliki župan Raške (1202-1205/1207). Međutim, arhiepiskop Sava, najmlađi sin Nemanjin, lišava brata Vukana raškog prestola i za vladara Raške postavlja brata Stefana. Nakon zbacivanja sa vlasti Vukanu se gubi svaki trag 1207. godine (neki smatraju da je tajno smaknut).

Stefan Prvovenčani bio je veliki župan Raške od 1196-1217. godine sa prekidom. Sava Nemanjić (potonji Sveti Sava) umoljava rimskog papu Honorija III da Stefanu da blagoslov i pošalje mu kraljevsku krunu, te 1217. godine papski legat donosi krunu u Rašku i saučestvuje u činu Stefanovog krunisanja. Proglašen je za srbskog svetitelja *(prepodobni Simon Monah).*

Stefan Radoslav, najstariji sin Stefana Prvovenčanoga poznat i kao Radoslav Duka, bio kralj Raške između 1228-1234. godine. Godine 1233. dolazi u sukob sa bratom Vladislavom, u građanskom ratu biva poražen i zbačen s vlasti 1234. godine. Nakon poraza Radoslav bježi u Dubrovnik, ali izgleda da 1235. godine dobija garancije od brata i povlači se u manastir negdje na području tadašnje Raške. Mjesto i datum njegove smrti su nepoznati.

Stefan Vladislav (nakon smrti sveti kralj Vladislav), je bio kralj Raške od 1234-1243. godine. Po smrti nasljeđuje ga mlađi brat Stefan Uroš I Nemanjić.

Stefan Uroš I, kralj Raške od 1243-1276. godine, najmlađi je sin Stefana Prvovenčanog. Godine 1276. godine napada ga, pobjeđuje i zbacuje s prijestola njegov stariji sin Dragutin. Uroš se zamonašio u Humu i ubrzo umro.

Stefan Dragutin bio je kralj od 1276-1282, a kasnije postaje i kralj Srema. Dragutin je 1282. godine abdicirao kao vladar Raške i vlast nad

Raškom prepušta svom mlađem bratu Stefanu Urošu II Milutinu, pod uslovom da kasnije djeca Dragutinova naslijede Milutina na vlasti. Dragutin za sebe zadržava samo sjeverne pokrajine kojima vlada do smrti 1316. godine. Nasljeđuje ga sin Vladislav. Od crkve oglašen za sveca *(prepodobni Teoktist).*

Stefan Uroš II Milutin je kralj od 1282-1321. godine. Bio je mlađi sin kralja Uroša I, mlađi brat kralja Dragutina (sremskog kralja) i otac Konstantina i Stefana, kasnije prozvanog Dečanski. Nakon neuspjele pobune njegovog sina Stefana Dečanskog, prevarom hvata Stefana, okiva ga i šalje u Skoplje sa naredbom pratiocima da Stefana oslijepe. U svojoj 46. godini života kralj Milutin vjenčan je u crkvi sa Simonidom koja je tad imala samo pet godina. Od crkve glasen za velikog svetitelja *(sveti kralj Milutin).*

Stefan Vladislav II je sin kralja Dragutina. Bio kralj Srema od 1316-1324. godine. Ratom poražen od strane srpskog kralja Stefana Uroša II Milutina, a potom i od Milutinovog sina kralja Stefana Dečanskog.

Poslije Milutinove smrti 1321. godine u Srbiji izbija kratkotrajni građanski rat između tri različite frakcije. Prvu frakciju je predstavljao prestolonasljednik Konstantin Nemanjić, drugu Vladislav, a treću Stefan Dečanski. Na kraju Dečanski vrlo brzo ostvaruje potpunu pobjedu pa je Vladislav II bio prisiljen pobjeći na teritorij Ugarske gdje umire koju godinu kasnije.

Konstantin Nemanjić je bio nasljedni sin kralja Milutina. Odmah nakon smrti Milutinove 1321. godine ubio ga je mlađi brat Stefan Dečanski, koji je i vlast prigrabio. Pseudobrokar navodi da je po Stefanovoj naredbi prikovan ekserima za drvo, nakon čega je presječen na pola, dok Orbini navodi da je to urađeno po naredbi njegovog brata od strica Vladislava, koji ga je uhvatio. Pričalo se da mu je glava, po Stefanovoj naredbi, odsječena i odrana, nakon čega je od nje napravljen pehar iz kojeg je Stefan Dečanski pio vino.

Stefan Uroš III Dečanski, poznat kao Stefan Dečanski, kralj Srbije od 1322-1331. godine. Njegov sin Dušan je uz pomoć vlastele nasilno preuzeo presto a oca Stefana zatvara u tamnici u Zvečanu gdje Stefan i umire. Od crkve oglasen za sveca *(sveti kralj Stefan Dečanski).*

Stefan Dušan, poznat i kao Dušan Silni bio srpski kralj od 1331-1345 i prvi srpski car od 1346-1355. godine. Značajno je proširio granice svoje

države, osamostalio srbski crkvu od carigradske patrijašije i donio čuveni Zakonik kojim je suzbio samovoljnu vlast nad narodom osiljene vlastele. Iznenada je umro 1355. godine u 46. godini života, a nasljeđuje ga njegov sin Uroš. Od grčke crkve za života anatemisan, a po smrti od srbske crkve proglašen nezakonitim carem, a samim tim i njegovo carstvo biva nezakonito i nasljeđe Uroševo postaje nezakonito.

Stefan Uroš V, poznatiji kao Uroš Nejaki, sin i nasljednik cara Dušana. Vladao je od 1355-1367. godine Državu mu raskopaju srbski velikaši koji su se za života Dušanova u crkvi zakleli na doživotnu vjernost Dušanu i sinu mu Urošu. Za raskop i propast Dušanovg carstva, kao i za ubistvo Dušanovog sina kralja Uroša, najviše su zaslužni crkva, Vukašin Mrnjavčević i Lazar Hrebeljanović. Radi pranja vlastite savjesti i njega je crkva proglasila svecem *(sveti car Uroš).*

U pravoj istoriji nema viteške epske romantike, nema vjere, nema časti, nema poštenja i zato je prava istorija prezrena od onih koji neprekidno zveckaju mačem, koji neprekidno proljevaju nečiju krv, a ta krv vrlo često je krv vlastitog naroda, krv najbližih rođaka, krv zavađene braće, krv vlastitog oca ili krv svog rođenog sina.

I tako najveći zlikovci, najkrvoločnije ubice i psihopate kao pobjednici od kreatora zla postaju sveci i kultni nacionalni junaci, te kao takvi tebi, Srbine, postaju uzor za proljevanje nečije krvi, a ta krv vrlo često je krv tvog vlastitog naroda, krv najbližih tvojih rođaka, krv rođenog brata, krv vlastitog oca ili krv tvog rođenog sina.

U istoriji nema romantike i ono što će sutra biti naopaka i krvava istorija, danas ima umilni glas pobožne molitve u liku pastira nad stadom u porti klaonice.

ŠTA CAR DUŠAN NIJE SMIO UNIJETI U ZAKONIK

Car Dušan Silni donio je svoj Zakonik prvenstveno da bi obuzdao samovolju ondašnje srbske vlastele nad običnim narodom i koliko je Dušan mogao i koliko je od obijesne vlastele smio, toliko je i vlastelu zakonom i sudom obuzdao.

U nepisana vlastelinska prava u koja se nije usudio dirati, to ni u Zakonik nije unosio. Jedno od takvih vlastelinskih prava bilo je pravo silovanja djevojaka i žena običnog srbskog naroda, tj. Sebra. Evo člana Zakonika koji to svjedoči:

"Ako koji vlastelin uzme vlastelinku silom, da mu se obe ruke otseku i nos sareže; akoli sebar uzme silom vlastelinku, da se obesi, akoli svoju drugu uzme silom, da mu se obe ruke odseku i nos sareže." (Dušanov zakonik, Član 53)

Je li propisana bilo kakva kazna ako vlastelin siluje Sebarku? Nema o tome ništa, dakle nema ni kazne, vlastelin ne odgovara ako siluje Sebarku.

Da bi prikrili ovo zlo nezasluženo slavno opjevane srbske srednjovijekovne vlastele, neki moderni etimolozi (i psi od ljudi) ta silovanja su pripisali nekakvom "narodnom srbskom običaju koji je "poslije nestao". Nestao je zato što je Bog učinio da nestane svetogrdna loza Nemanjića i njihove zle vlastele.

LAZAR IZDAO CARA NA KOSOVU

Zakoniti nasljednik cara Dušana bio je njegov sin kralj Uroš V (Nejaki Uroš).

Na Kosovu je došlo do velikog sudara vojske pristalica mladog srbskog kralja Stefana Uroša V Nemanjića, sina Dušanovog, i vojske samozvanog kralja Vukašina, jednog od uzurpatora i rušitelja Dušanovog carstva:

"Do sudara ovih dveju armija došlo je na Kosovu. Moguća lokacija jeste grad Zvečan ili njegova okolina. Ovaj moćni grad je nekada u svojim rukama držao knez Vojislav Vojnović, a sada je njime upravljao Nikola Altomanović. Kao i uvek u borbama Nikola Altomanović je nastupio veoma odlučno i direktno se upustio u najveće kreševo. Lično je predvodio svoje ratnike dok je Lazar Hrebeljanović bio već mudriji i oprezno je posmatrao sam tok bitke. Ako je u direktnim sukobima i učestvovao nalazio se dovoljno blizu ivici boji-

šta tako da je u svakom momentu mogao, ako ustreba, da se bezbedno izvuče.

Veoma brzo je Lazar Hrebeljanović uspeo da uvidi svoju grešku i da oseti da je vojska koju ima Vukašin mnogo jača i spremnija za ovu borbu. Po njemu bitka je bila izgubljena i bilo je mnogo pametnije izvući se negoli uludo poginuti. Tako je i uradio. Jednostavno je od svoje vojske izvukao ono što je iole vredelo i što se moglo i kasnije korisno upotrebiti dok je deo vojske jednostavno ostavio. Kada se izvukao iz bitke mogao je sa bezbedne udaljenosti da vidi da se Nikola Altomanović sa svojom malom vojskom još uvek veoma hrabro bori, ali da se obruč oko njega i dalje steže. U tome momentu mu se učinilo da je karijera Nikole Altomanovića završena i da će on naći svoj grob na Kosovu. Možda je toga momenta mogao i odahnuti jer se uspeo rešiti barem jednog konkurenta u borbama za teritorije. Dok se približavao svojoj prestonici u Kruševcu mora da je već u glavi imao i plan kako da Altomanoviću propast iskoristi najbolje, naravno u svoju korist.

Iako ostavljen na bojnom polju nasuprot Vukašinovoj vojsci, Altomanović se ljuto borio. Bio je sjajan primer borca i viteza i u svom oklopu sav poprskan krvlju mora da je bio lepa slika za onoga ko uživa u ratničkim veštinama. Čak i u toj situaciji nije razmišljao o tome da svoje borce ostavi i da se izvuče. Stoga mu je i povlačenje Lazara Hrebeljanovića u tome momentu izgleda bilo neobjašnjivo i nerazumljivo. On sam ne bi svoga saveznika ostavio na cedilu na takav način, dok Lazar nije ni trepnuo. Da svi ne shvataju kodeks viteštva i svoje lične političke koristi na isti način, mogao je jasno videti.

Da je dete sreće mogao se Altomanović uveriti kada je uz neki neobjašnjiv sticaj okolnosti, ali i uz veliku ličnu hrabrost uspeo da se nekako izvuče sa bojnog polja. Vojska mu je sigurno pretrpela teške gubitke, a kako je on prošao ostaje da se nagađa. Sudbina cara Uroša je bila najgora. Njega je živa zarobio Vukašin Mrnjavčević, ali ga nije povredio. Još uvek je magicno ime Nemanjića bilo dovoljno da cara Uroša zaštiti od fizičkog uništenja, ali ne i od maltretiranja i ponižavanja." (1)

Nije li epski narodni pjevač ovu Lazarevu izdaju na Kosovu preokrenuo u izdaju Vuka Brankovića u bitci na Kosovu 1389. godine?

…………………………

(1) Željko Fajfrić, Veliki župan Nikola Altomanović, DD "Grafosrem", Šid, 2000.

SRBI DUKAĐINI

V. Обитељ кнезова Дукагина, господара од Миридита[2]).

Оно што се говори о кнезовима Балшићима, да су наиме поријетлом Французи, то исто вели се и за ову обитељ. — Ко би се занимао поближе за то, нека проучи ону исту литературу, што ју напоменусмо говорећи о Балшићима.

Иначе се кнезови Дукагини мање спомињу него други, па бисмо с тога рекли, да су тек у другој линији неку важност посједовали, али политичке велике улоге дуго не играју. Одатле долази, да их боље познајемо по женама и женидбама, него по мужевима и дјелима.

Први од ове обитељи спомиње се по имену Пруган I. За њим долази други по имену познати Дукагин, такођер Пруган II. или Прогано. — Овај је имао за жену Војсаву, кћерку гласовитога Карла Топија, кнеза Албаније и Драча. Ова је умрла око год. 1400. — Иза Пругона и Војсаве остао је син Димитрија.

Димитрија задобије млетачко племство, па му се потомци преселише онамо и постадоше Талијани.

Гласовитији је његов братић Лука Дукагин. Његова кћи Војсава била је удата за онога Ђуру Черноjевића, који је 1450. погинуо у боју са Османлијама. И сам Лука је јунаковао. Но још гласовитији био је његов син Никола Дукагин. Овај је у савезу са Влатком Вукчићем сином Стјепана Херцега покушао године 1481.[1]) да изагна Османлије из Босне, Херцеговине и Албаније. Народна га пјесма такођер често спомиње.

[2]) Хопф, озн. дј. стр. 533.; Ди Канж, „Histor. de l'emp. de Constantinop.“, изд. Бишон (Buchon), св. II., стр. 285.

Dukađini su bili Srbi (Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, urednik Kosta Herman, Sveska XIII, Sarajevo, Zemaljska štamparija, 1901, str. 130-131).

Удајом Јелене Топија за Константина Кастриоту пређе власт над Кројом на обитељ Кастриота. Овај Кастриота дође у сукоб са Млечанима, хотећи да за своју жену освоји Драч, кога бјеше год. 1392. њезин брат Ђуро Топија Венецији уступио.

IV. Кнезови Кастриоти, господари од Кроје.

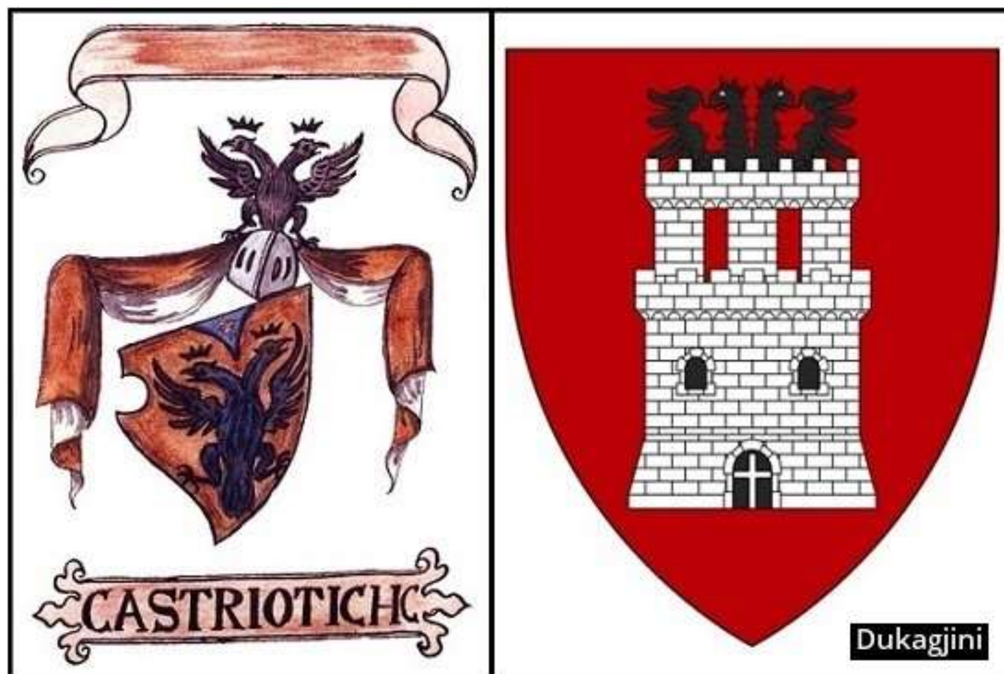
Као први господар од Кроје из рода Кастриота спомиње се неки Бранило (1368.), господар од Канине. Он заглави негдје 1379. године у Јанини, гдје га смакне кнез од Јанине, Тома Прељубовић.

Послије њега спомиње се Павле Кастриота, господар од Сигна, но већ год. 1391. спомиње се Константин Кастриота, који се назива господаром Сигна и Кроје. Године 1402. погине у Драчу, гдје му Млечани дадоше главу одсјећи. Жена му је била Јелена Топија, у чије је име себи присвајао право на град Драч. Око год. 1406. спомиње се као господар од Кроје брат Константинов Иван Кастриота, господар од Мата; овај је признавао врховништво османлијско а иначе живио је у приличном миру све до год. 1443. Жена му је била Војсава Трипалда, која му роди гласовитог јунака Скендербега Ђуру Кастриота, најславнијег јунака на Балкану у своје доба. Овај је владао од 1443.—1468. Жена му се звала Андроника Арианити Топија, која му роди сина Ивана Кастриота. Овај завлада послије очеве смрти (1468.), али није имао снаге да се уздржи против Османлија. С тога уступи град Кроју Млечанима, а сам се повуче у Напуљ. Млечани напусте год. 1448. Кроју Османлијама, а некадањи господар града Иван Кастриота умре 1485. као војвода од S. Pietra in Galatina. Жена му је била Ирена, кћи Лазара III. Бранковића, деспота од Србије. Имао је три сина, који се у напуљску господу претворише[1]).

[1]) Хопф, „Chronic. graeco-rom.“, стр. 543. Лежер, „Notes Slaves“.

Faksimil stranice "Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, urednik Kosta Herman, Sveska XIII, Sarajevo, Zemaljska štamparija, 1901, str. 130).

KELTSKA PREZIMENA

Kastrioti i Dukađini, srbska srednjevijekovna vlastela iz Albanije, imaju keltska prezimena, a to je zato što su porijeklom od Kelta Briga (Friga). Da su Brigi Tračani svjedoči Strabon (VII, str. 295; X, str. 471), Stephanus B. (s.v); Herodotus (VII, 73).

Gaelik CAST = ČIST, NEOKALJAN, ČEDAN (1)
Gaelik RIOGH= KRALJ (2)

CAST + RIOGH > KASTRIOG > KASTRIOT

Gaelik: DUK, DUCA = BRDO, BRIJEG (3)
Gaelik GIN = ZAČET, STVOREN, ROD (4)

DUKA + GIN > DUKAGIN > DUKAĐIN

……………………………….

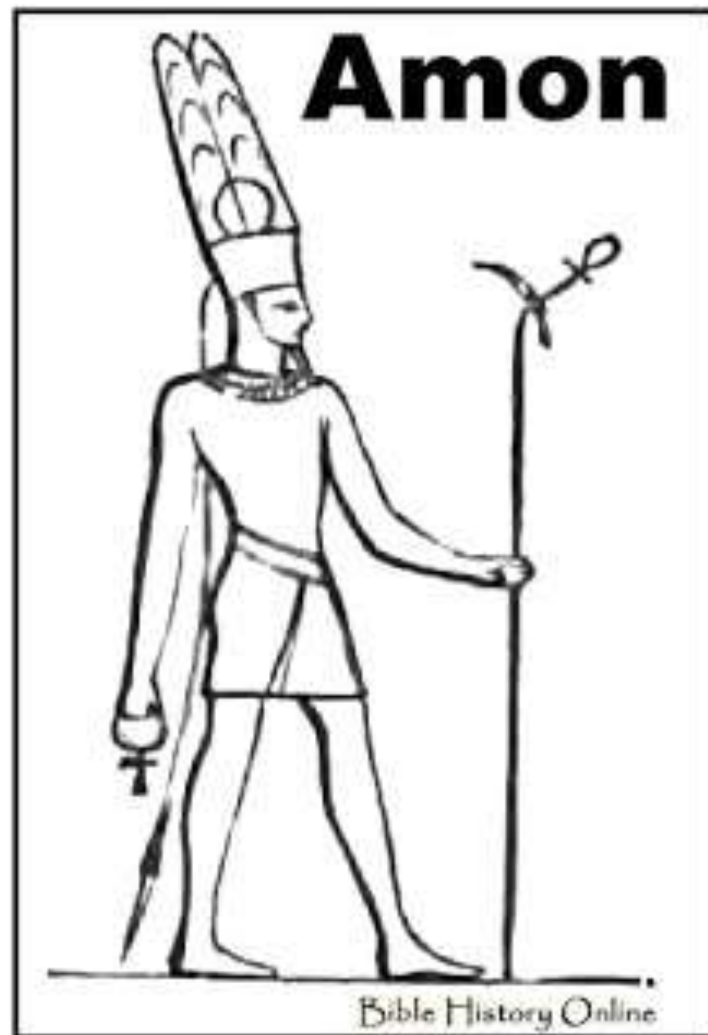
(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 103.

(2) Ibid, p. 466.

(3) Ibid, p. 214.

(4) Ibid, p. 295.

AMON I AM

Amon

Amon je vrhovni egipatski bog Sunca, a njegov kult traje negdje između 2000 - 1800. godine stare ere. Kao bog Sunca on je ZAŠTITNIK i ČUVAR Egipta.

Ime AMON sastoji se od dvije riječi: AM-ON. Poznato je da je ON u Egiptu bilo ime Sunca, dakle ostaje da nađemo šta znači riječ AM, a ni to neće biti teško, jer je ta riječ sačuvana i gaelku (jeziku Škota) i u srbskom, a kao korijen riječi sačuvana je i u velškim riječima AMBAIS, AMBEISIAN (1) što znači ČUVAR, ZAŠTITNIK.

Am na konju.

Gaelik AMA (2) je dio konjske opreme koji se koristi kad je konj upreg-nut. Srbsko AM je sa značenjem kao i u gaeliku: dio konjske opreme.

Svrha AMA je da posluži kao sredstvo koje će konja ZAŠTITITI i SAČUVATI od ozljeda pri radu, jer da se koristi uže, ono bi se pod pritiskom

....

(1) Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 11.

(2) Robert Archibald Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 20.

upilo u kožu konja i trenjem bi je ozlijedilo do krvarenja, a pošto je AM mnogo širi i mekši od užeta, pritisak se raspoređuje na veću površinu tijela i tako konj biva ZAŠTIĆEN i SAČUVAN od povreda. Dakle AM znači ZAŠTITA, ČUVANJE, te se tako riječ AM kao korijen nalazi i u velškoj riječi AMBAIS koja znači ZAŠTITNIK, ČUVAR.

Sa istim značenjem AM se nalazi i u riječi AMBAR, jer je u njemu žito ZAŠTIĆENO i tu se ČUVA; nalazi se i u riječi AMAJLIJA jer je i ona ZAŠTITNIK i ČUVAR onoga ko je nosi. AM je i u riječi AMBER (AMBAR), jer je u njemu SAČUVANO i od propadanja ZAŠTIĆENO sve što se u njemu nalazi.

I tako ime AMON znači ZAŠTITNIK SUNCE, ČUVAR SUNCE.

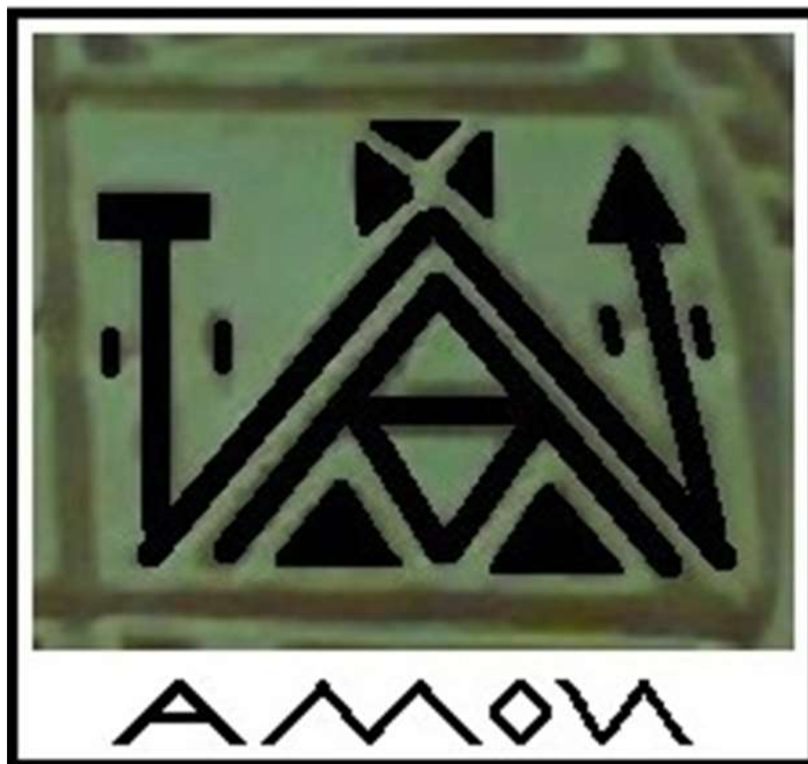
AMONOV MONOGRAM

Pričesni hljeb (prosfora) sa Amonovim monogramom.

Na pričesnom hljebu (prosfori) nalazi se monogram za koji ortodoksni prvosveštenici tvrde da znači ime MARIJA, ali pošto se uz monogram nalazi

još simbola koji nikakve veze za Marijom nemaju, slovo po slovo uz objašnjenje pomenutih simbola pokazaćemo šta taj monogram uistinu znači.

Amonov monogram.

Monogram se sastoji od slova: A-M-O-N. Iznad monograma je solarni krst, jer je Amon bio bog Sunca. Slovo A je kao piramida, a znamo da vrh piramide pripada Suncu.

Koplje sa desne strane trebalo bi da predstavlja ono koplje kojim je Hrist proboden na krstu. Koplje svojim strelastim vrhom pokazuje pravac podizanja Sunca od istoka. Sunce je vreli muški princip koji se podiže i snagom vreline oplođava.

Na suprotnoj strani od koplja je štap sa mokrom spužvom na vrhu i to je simbolično prikazan Mjesec na zapadnoj strani neba. Mjesec je mokri ženski princip koji treba da bude oplođen.

Po dvije crtice uz simbole Sunca i Mjeseca jesu četiri godišnja doba: dva uz Sunce su zima i proljeće, jer u se njima Sunce, kao vreli muški oplođavajući princip, podiže od juga ka sjeveru i podignuto Sunce začinje godišnji rod prirode.

Dvije crtice uz simbol Mjeseca su ljeto i zima kad Sunce pada ka jugu (nakon oplodnje muški princip izgubio snagu i pada), a Mjesec se penje ka sjeveru (ženski princip jača, donosi rod godine i počinje da stvara novu mokrinu za sljedeći ciklus oplodnje i rađanja).

I zato, ne samo zbog ovoga, često se pitam da li su prvosveštenici hrišćanske crkve iste vjere sa običnim hrišćanskim sveštenstvom i vjernicima.

BADNJAK I SVETOSAVLJE

Badnje veče

"**Бадњи Вече**

Владика Данило и Игуман Стефан сједе код огња, а ђаци, весели, играју по кући и налажу бадњаке.

Игуман Стефан

Јесте ли их, ђецо, наложили,
у пријекрст ка треба метнули?

Ђаци

Наложили, ђедо, ка требује,
пресули их бијелом шеницом,
а залили црвенијем вином.

Игуман Стефан

Сад ми дајте једну чашу вина,
ма доброга, и чашу од оке,
да наздравим старац бадњацима.
Дају му чашу вина, он наздрави бадњацима и попи је." (P.P.Njegoš, Gorski vijenac)

Da li je loženje badnjaka ustaljeni pravoslavni običaj u Hilandaru i po ostalim srbskim svetosavskim manastirima? Nije! Ako je Sveti Sava blagoslovio srbske prehrišćanske običaje u krilu svoje SPC (kao što se priča), onda treba lože po svim manastirima; ako li Sava nije to blagoslovio, onda ne lože (kao što i ne lože) i ta priča o Savinom blagoslovu je laž.

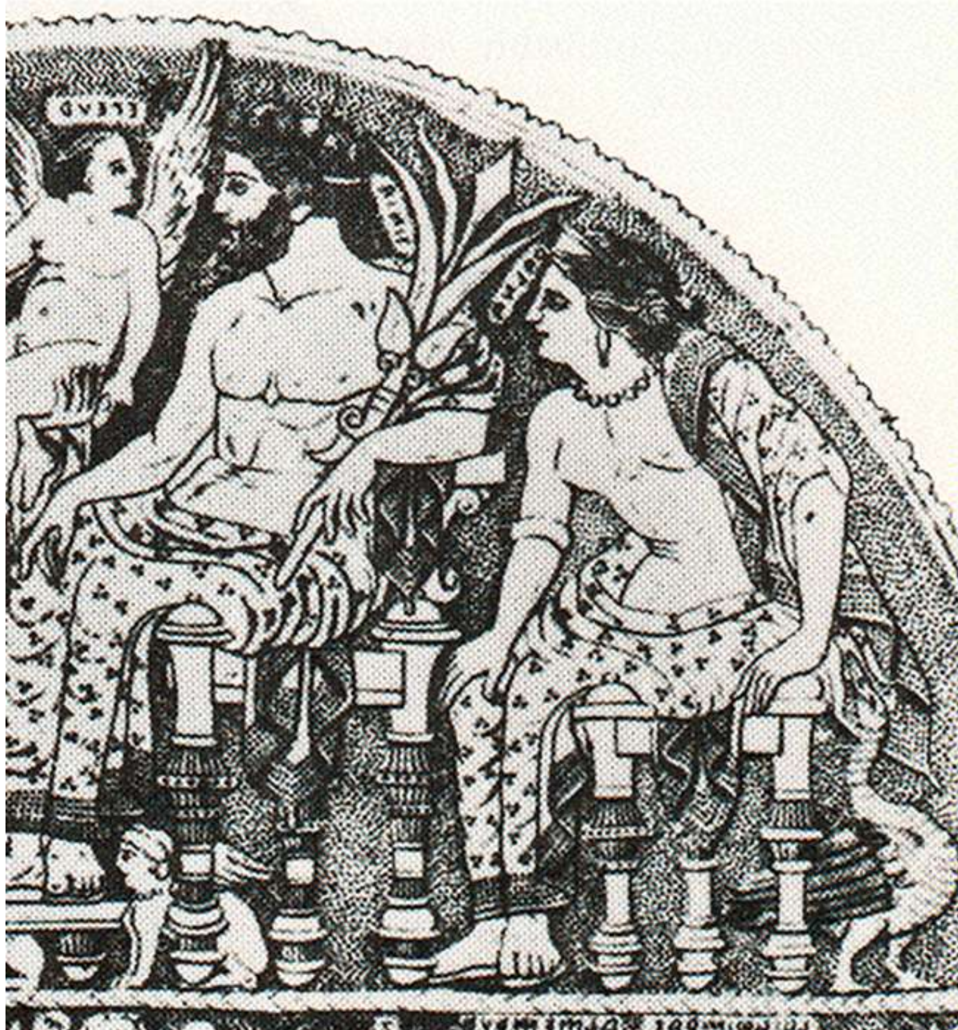

TRAGOM ISTINE

Sveti Jovan Bogoslov, apostol i jevanđelista, u razgovoru između Pilata i Hrista piše i ovo:

“Onda Mu reče Pilat: Dakle si ti car? Isus odgovori: Ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svet da svedočim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj.

Reče Mu Pilat: Šta je istina?” (Jn. 18, 37-38)

Tin (Tini, Tinia, Tinija) vrhovni bog Rasena zvanih Etrurci (The Etruscans, by Massimo Pallottino, Indiana University Press 1975 edition; first published by Ulrico Hoepli, Milan, 1942).

Šta je ISTINA, odakle potiče i šta znači?

Riječ ISTINA sastoji se od dvije riječi: IZ-TINA.

IZ je prijedlog mjesta. U govoru zvučno **Z** pred bezvučnim **T** (u riječi TINA) prelazi u bezvučno **S** i tako izgovaramo riječi: ISTIN, ISTINA.

Šta je TINA u riječi ISTINA?

U mitologiji Rasena (Etruraca) bijaše bog sa imenom TIN, TINI, TINIA ili TINIJA. TINIJA bješe bog neba i najviši bog rasenske mitologije. Trag i značenje njegovog imena nalazimo u srbskoj riječi TINJATI:

"**tinjati**, *-nja* impf. (Vuk, subjekt *vatra*) 'slabo gorjeti, prestajali gorjeli' prema pf. *stmjati se* (subjekt *vatra*)." (1)

Vuk u svom Rječniku bilježi:

"TINJANJE, n. das Glimmen, ignis gliscens.
TINJATI, nja, v. impf. glimmen, glisco: tinja vatra." (2)

Korijen riječima TINJATI i TINJANJE je TIN i to je ime rasenskog vrhovnog boga: TIN znači SJAJ VATRE, jer VATRA TINJA, tj. SJA, BLJEŠTI. Tako dolazimo do porijekla i izvornog značenja riječi ISTINA:

IZ TINA, tj. IZ BOGA TINA, SJAJ IZ BOGA TINA. TIN je OGANJ: "Bog je oganj koji sažiže". (Jev.12,9) Pošto je Bog oganj, on je i svjetlost: "Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve!" (1.Jov.1,5)

Ko ISTINU skriva ili je u laž pretvara, taj radi protiv BOGA i nije SIN BOŽIJI, nije SIN SVJETLOSTI ma on i čudesa činio. SIN SVJETLOSTI svjedoči SVE što mu OTAC KAŽE i zato sva DJECA BOŽIJA I SINOVI SVJETLOSTI moraju da znaju zašto su na ovom svijetu: "Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svijet da svjedočim istinu." (Jv.18,37)

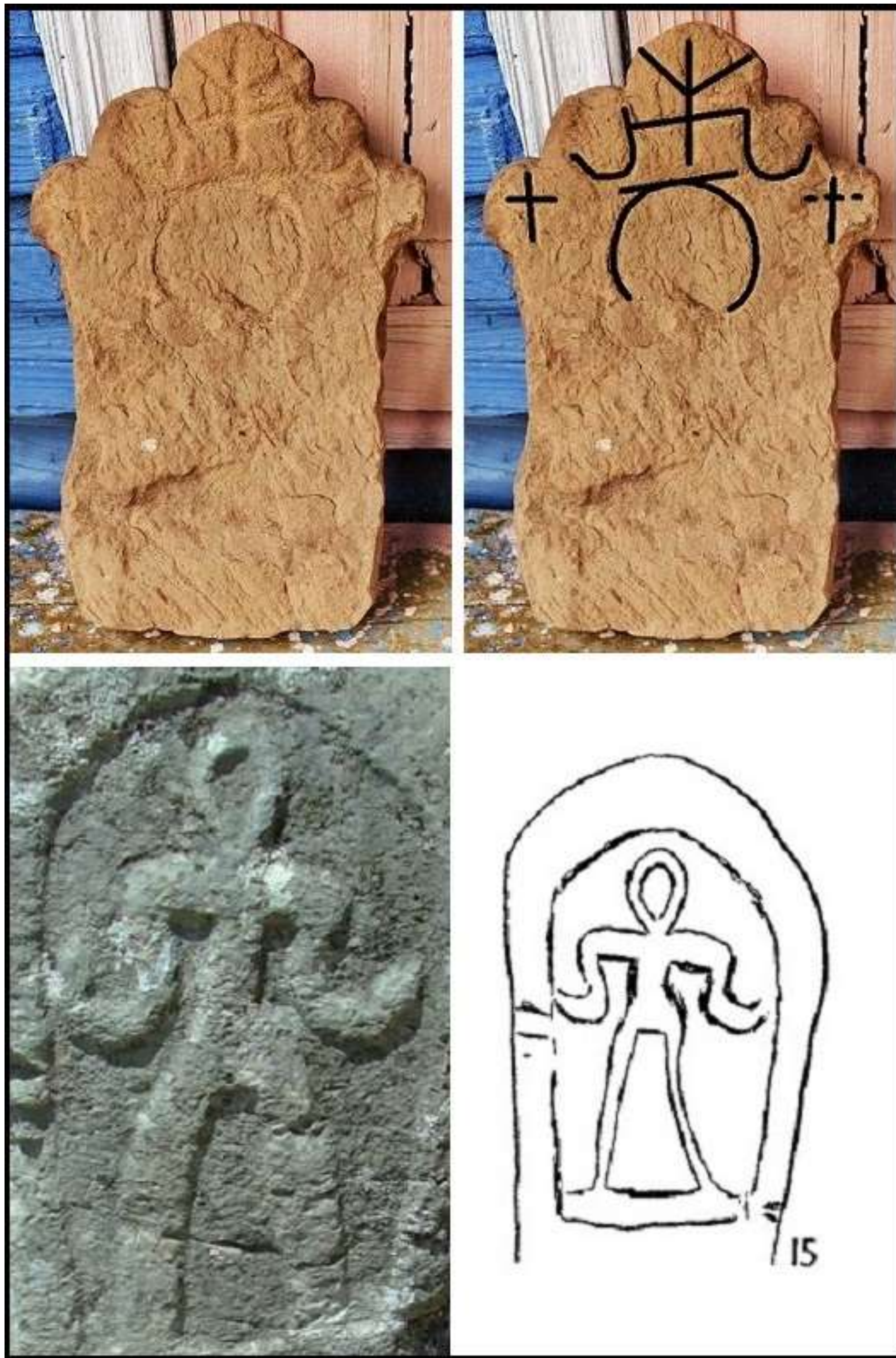
Dakle: IZ TINA je srpska riječ ISTINA, a TIN je vrhovni BOG RASENA.

……………………………

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 472.

(2) Vuk S. Karadžić, Srpski rječnik istolkovan njemačkim i latinskim riječima, Beč, 1818, str. 763.

VAGA VREMENA GODINE

Vaga vremena godine

U vrhu slike je kameni krst iz sela Zalustežje u Peterogradskoj oblasti Rusije pohranjen u lokalnoj kapeli (каменный крест из деревни Залустежье Петербургской области хранится в местной часовне). U dnu slike je stećak u Lovreću kod Imotskog (danas granična zona zapadna Hercegovina-Dalmacija).

Na ruskom krstu označen je nebeski ekvator ispod kojeg je južni dio neba (nepotpuni krug u dnu). To je zona jesenjeg i zimskog Sunca.

Mali krstići (desni je erozijom oštećen) su vrijeme proljetnog (istok) i jesenjeg ekvinocija (zapad). Iznad su proljeće i ljeto.

One dvije kuke predstavljaju ravnotežu godišnje vage vremena, jer je ovim simbolima označen prvi dan ljeta (ljetni solsticij) i to je tačno polovina godina sa jedne i polovina sa druge strane vage vremena godine.

U vrhu krsta je Svetovidov vilni krst. Desni krak krsta predstavlja proljeće, lijevi ljeto, a srednji Vidovdan.

Na stećku je antropomorfno Sunce godine. Noge su jesen i zima, a povijene ruke simboli su pomenute vage vremana proljeća i ljeta. Glava je Sunce Vidovdana.

KELTSKO-SRBSKE VEZE

Jedan od keltskih bogova bio je i KROM KRUAČ (CROM CRUACH). Keltsko CROM (1) znači SAVIJEN, KRUŽAN, KRUG. NEBO je SAVIJENO, KRUŽNO.

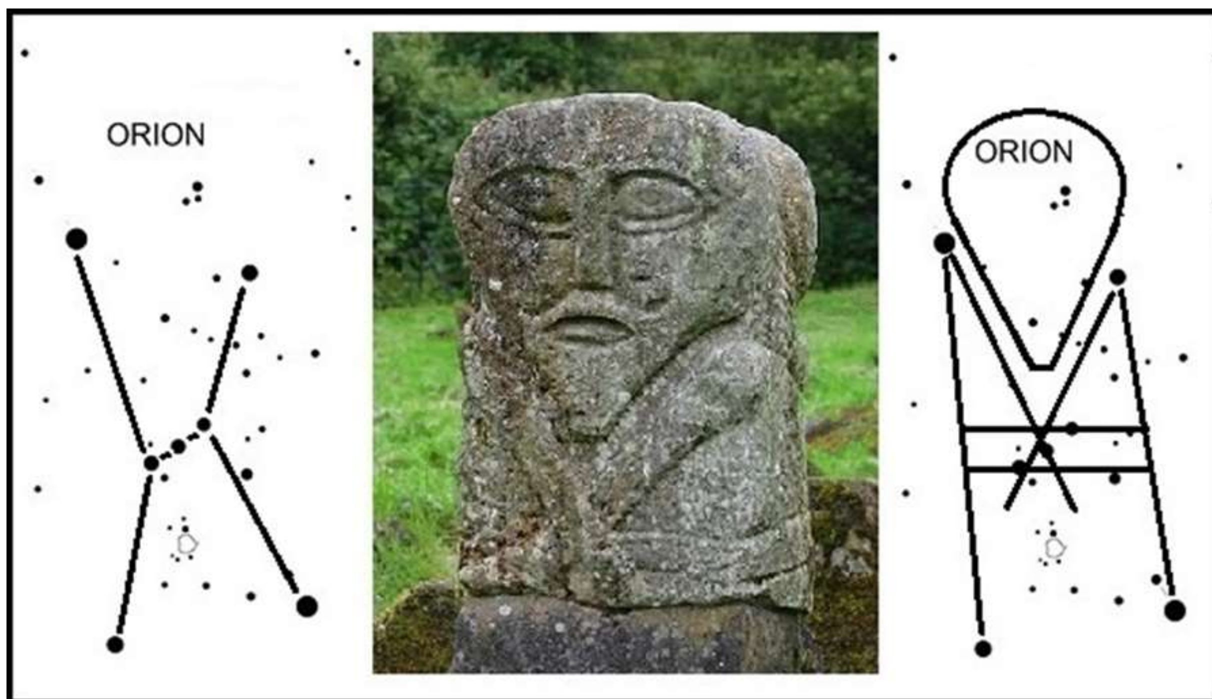
Keltsko CRUACH izvedeno je od CRUAC (CRUAIC) (2) što znači ČELO, te CRUACH bukvalno znači SAVIJENI ili KRUŽNI ČELNIK. Pošto je ČELO u vrhu glave CRUAČ takođe znači KRUŽNA VISINA, KRUŽNI VRHUNAC.

KROM CRUAČ je dakle KRUŽNI CELOVOĐA i KRUŽNI VRHUNAC. Kelti su obožavali Sunce, te KROM KRUAČ mora biti vezan za neko prirodno vremensko zbivanje u toku godišnjih sezona.

Bijaše kod Kelta i KROM DUB (CROM DUBH). Njegovi idoli još stoje u

irskoj oblasti Magh Slécht i tu su ovim idolima sluđeni druidi na žrtvenik ljudske žrtve prinosili.

Keltsko KROM (CROM) znači SAVIJENI, KRUŽNI, a šta znači DUB (DUBH)? Keltsko DUB znači CRN, MRK, MRAK, TAMA. Korijen riječi DUBH imamo i u srbskoj riječi DUBINA. Svaka DUBINA je CRNA: DUBINA bunara, DUBINA vode, DUBINA horizonta. I srbska riječ ĐUBRE izvedena je od keltskog DUB-, jer je oblik ĐUBRE izveden od DUBAR (3). I danas u Lici kurvu zovu DUBRA u smislu ĐUBRE, ĐUBRETARA. I čovjek CRNOG karaktera je ĐUBRE.

Jedan od dvanaest kružno postavljenih idola "baba" u keltskom svetilištu Magh Slécht, (Boa Island, County Cavan), u Irskoj.

Tako KROM DUB znači KRUŽNO CRNILO, KRUŽNI MRKONJA, KRUŽNI MRAK. I ovo mora biti nešto u vezi vremena u godišnjim dobima. Da vidimo šta bi to moglo biti?

Pogledajmo jedan od dvanaest kružno postavljenih idola na keltskom svetilištu u irskoj oblasti Magh Slécht: to je antropomorfna figura sa opasačem oko struka, a ruke su ukrštene tačno na tom opasaču. I eto rješenja zagonetke: opasač je pojas Oriona, a ukrštene ruke su pravci od gornjih zvijezda ka zvijezdama Orionovog pojasa. Orion je KRUŽNI ČELOVOĐA svih

zvijezda. On je i KROM KRUAČ i KROM DUB, a ovim imenima obiljžene su dvije, jedna drugoj suprotne, godišnje sezone.

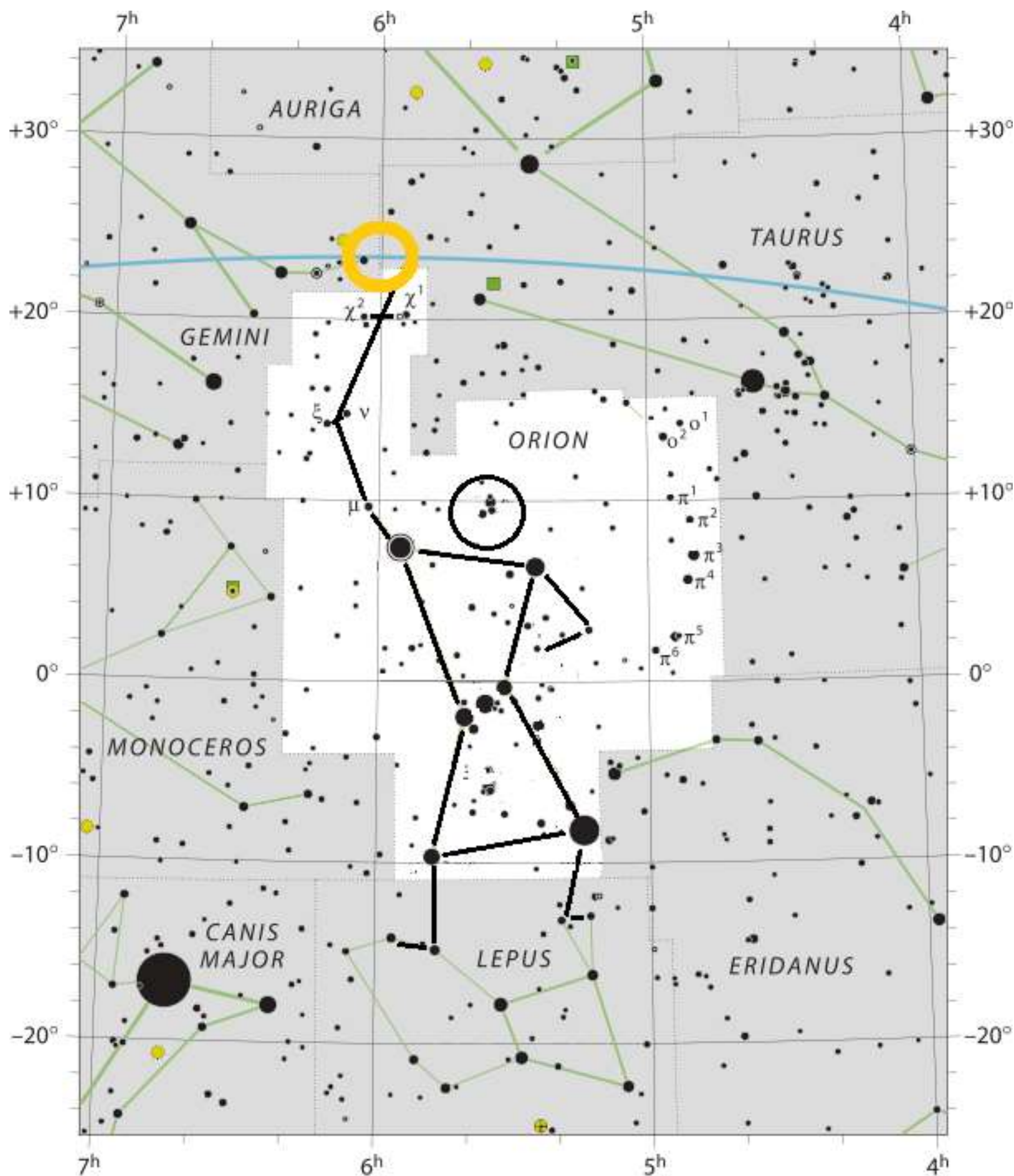
Kad je Orion KROM KRUAČ, tj. KRUŽNI ČELNIK i KRUŽNI VRHUNAC, a kad je KROM DUB? KRUŽNI VRHUNAC KRUŽNOG ČELNIKA je vrijeme početka ljeta, jer je tada Sunce u svom VRHUNCU tačno iznad Oriona na sjevernom dijelu neba. Prije 2000 i više godina to mjesto pripadalo je prvim danima proljeća. U naše vrijeme, zbog precesije ekvinocija, to je vrijeme lje-ta.

U večernjim satima hladne zimske sezone Orion je na sred neba na liniji nebeskog ekvatora. To je zimski KRUŽNI VRHUNAC Oriona, a nejako zimsko Sunce tad je u svom najjužnijem dijelu neba. Kroz vrijeme zime Orion putuje prema zapadu spuštajući se sve niže ka horizontu i krajem aprila ulazi u sunčanu zonu dana i ne vidi se na nebu. Tad nastupa vrijeme vrelog ljetnog Sunca.

I traje toplo proljeće i nastane vrelo ljeto i traje ljeto, a Oriona na nebu nema. I nema Oriona na nebu sve do sredine avgusta oko srbskog praznika Preobraženja, a tada se na istočnom nebu pred izlazak Sunca opet pojavljuje Orion. Izgubio se na zapadu krajem aprila, a pojavljuje se na istoku sredinom avgusta. U srbskom narodnom kalendaru od Preobraženja već počinje jese-nji ciklus vremena. Keltima je Orion tada bio KROM DUB, a kod sloveni-ziranih Kelta Slovena to je početak vremena HROMOG DABE.

Uz Preobraženje je kod Kelta je bio festival posvećen KRUŽNOM MR-KONJI (KROM KRUAČU) pod imenom “Dé Domhnaigh Crum-Dubh - Crom Dubh Sunday" što u prevodu znači KROM DUBOVA SUBOTA i u naše vrije-me pada na prvu subotu avgusta, jer su irski hristijanizirani potomci Kelta prihvatili gregorijanski kalendar koji je izbrisao trinaest kalendarskih dana, a da se to nije desilo, ta prva subota avgusta bila bi po julijanskom kalendaru tačno oko srbskog Preobraženja 19. avgusta julijanskog kalendara.

Godišnjoj sezoni keltskog crnog KRUŽNOG MRKONJE odgovara sezo-na slovenskog HROMOG DABE ili CRNOG BOGA, ČRNOBOGA, jer njego-va sezona počinje tačno kad i sezona KROM DUBA: od vremena pojave Ori-ona na istočnom nebu sredinom avgusta uz Preobraženje. Keltski KRUŽNI CRNI MRKONJA (CROM DUBH) je bog sloveniziranih Kelta CRNI BOG ČRNOBOG. To je sezona jesenjeg i zimskog Sunca

Orion i Sunce u tački ljetnog solsticija.

Da su Sloveni od Kelta potekli dokaz su neke riječi koje direktno iz keltskog jezika vuku korijen. Kod Hrvata kajkavaca u okolini Belostaneca postoji riječ KRUMPAK (4) sa značenjem HROM, ŠEPAV, a to su atributi HROMOG DABE. Riječ KRUMPAK postala je od keltske riječi KROM tako što je glas O

prešao u glas U: KROM > KRUM. Tu je i srbska riječ SKROMAN koja je postala istim načinom tvrobe kao i riječ SRODAN:

- S-KROM-AN
- S-ROD-AN

I srbska riječ SKROMAN izvedena je od riječi KROM (CROM). Kad za nekoga kažemo da je SKROMAN? To kažemo za onog ko je u svemu UMJEREN, ko ima MJERU u svojim željama. KROM je keltska, praslovenska riječ i znači MJERA, a u slučaju godišnjih sezona vezanih za Orion, KROM je MJERA VREMENA koju Orion iskazuje svojim KRUŽNIM kretanjem nebom.

Skok navodi da je riječ KROM (5) kod Srba zabilježena u 14. vijeku, a u oblicima augmentativa OKROMINA i OKROMČINA sa značenjem "kraj od kože" (6).

Zanimljiv je primjer staroslovenske riječi KRMČIJA (7) koja je zabilježena i u obliku KROMČIJA (8). Šta je KROMČIJA ili KRMČIJA? To je knjiga crkvenih NORMI, ZAKONA, dakle knjiga za UPRAVLJANJE crkvom. Kako se zove dio broda koji služi za UPRAVLJANJE? Zove se KORMILO, a ČEONI dio broda je KRMA. Dakle su riječi KORMILO, KROMČIJA, KRMA i KRMČIJA nastale od riječi KROM i evo kako:

a) KORMILO i KROMČIJA nastale su metatezoma sloga RO (RO > OR):

- KROM > KROMILO > KORMILO
- KORM > KORMCIJA > KROMČIJA

b) KRMA i KRMČIJA nastala su gubljenjem O iz riječi KROM:

- KROM > KRM > KRMA
- KROM > KRM > KRMČIJA

Ne rekosmo li da KROM KRUAČ znači KRUŽNI ČELOVOĐA koji VODI KOLO VREMENA? KORMILO je KOLNI ČELOVOĐA jer VODI brod, KRMA je ČEONI dio broda, KRMČIJA i KROMČIJA snagom crkvenih zakona VODE crkvu. Tu ništa ne može biti sporno ni sa etimološke, ni sa morfološke ni semantičke strane.

A sad da navedemo dokaze slovenskog obožavanja KROMA, tj. ORIONA, te idemo do ruskog Tiunovskog svetilišta koje je je 1985. godine otkrio arheolog Ivan F. Nikitinski (Никитинский И. Ф. Тиуновское светилище –

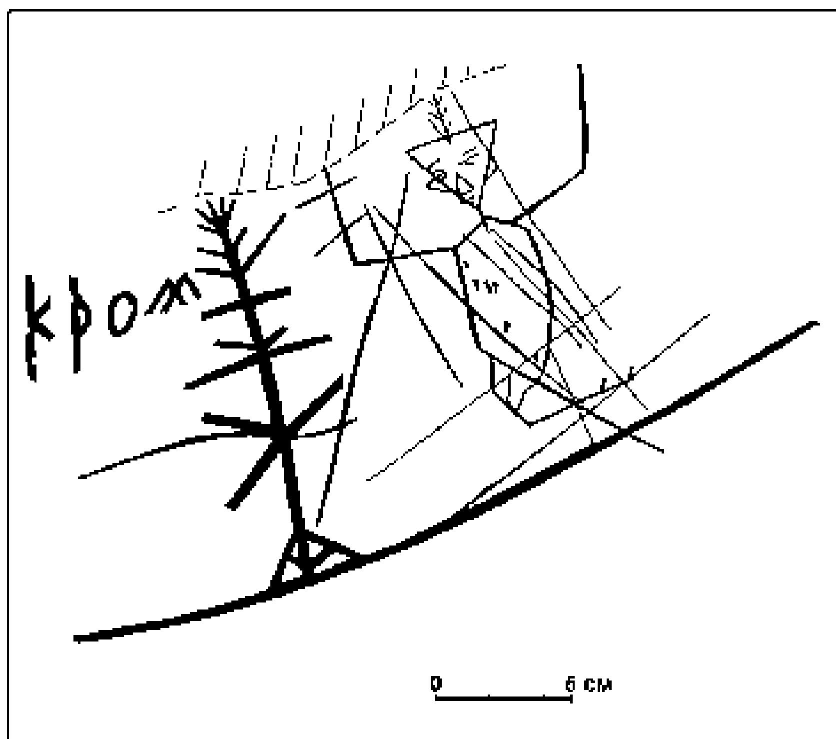
школа кокшаров XV века? – Издательство “Древности Севера” Вологда, 2007).

Na velikom kamenu Tijunovskog svetilišta uklesani su petroglifi, a pored jednog petroglifa sa motivom drveta života ćiriličnim slovima uklesana je riječ KROM.

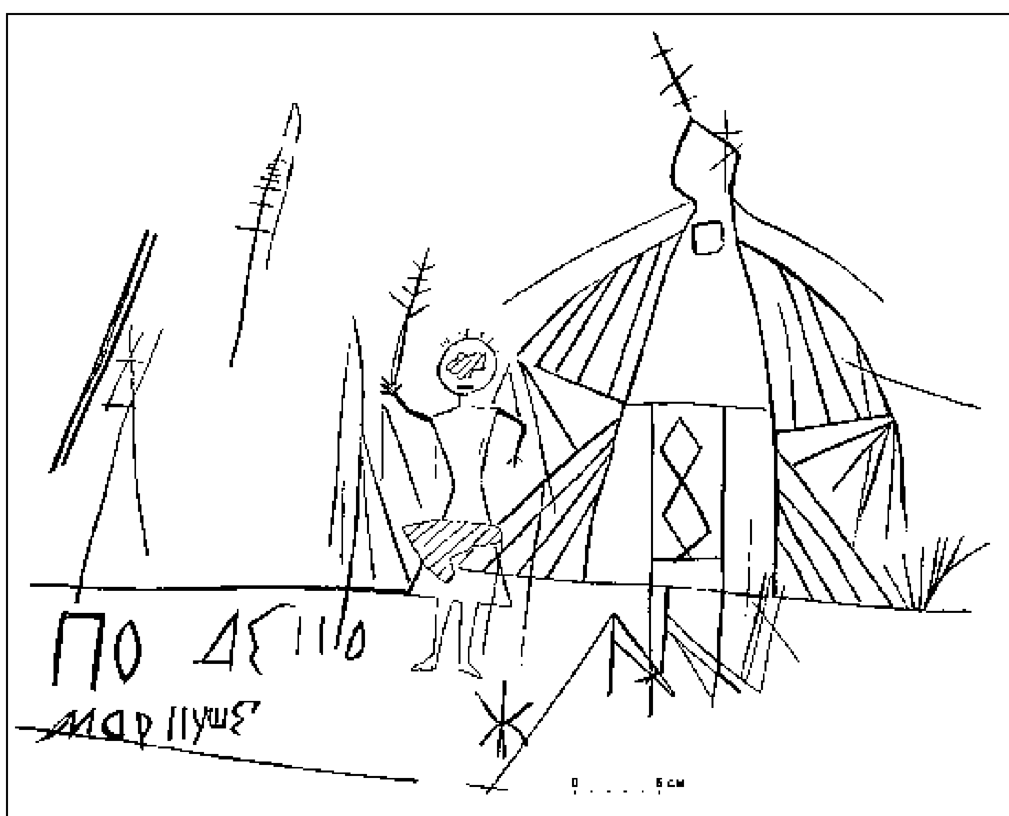
Keltsko CROM (KROM) odgovara ruskom KPOM (KROM). To je ista riječ, isto značenje riječi, isti bog. Pored drveta života je antropomorfna figura boga Sunca. Glava je u obliku obrnutog istostraničnog trougla i to je simbol boga Bela. Podignute ruke su podignuto Sunce proljeća i ljeta. Na lijevoj ruci je dvostruki krst vremena godine. Na glavi je drvo života sa po tri grančice sa obje strane drveta što su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta. Srednji dio grančice u vrhu pripada danu ljetnog solsticija na prvi dan ljeta. Ako čovjek stoji prema istoku, lijeva noga mu pripada sjevernoj, a desna južnoj strani neba, te ako je na simbolu desna noga podignuta preko lijeve, znači da Sunce stoji na lijevoj (sjevernoj) strani neba i radi se o proljeću i ljetu baš kao što je prikazano na ovom petroglifu.

Kamen sa petroglifima u Tiunovskom svetilištu.

Uz petroglif sa motivom drveta života ćirilicom piše ***KROM****.*

Orion Krom (petroglif na kamenu Tiunovskog svetilišta).

Na donjoj slici sa prethodne strane iznad gore lijevo od Oriona su Sunčeve ljestve, a iza Orona je Sunčev nebeski hram vremena godine. Centralna vertikala pripada godišnjem kretanju Sunca u pravcu sjever-jug. Kupola pripada sjevernom nebu proljeća i ljeta, a vrh hrama sa trostrukim krstom je ljetni solsticij, prvi dan ljeta na Vidovdan. Na vrhu je trostruki krst godine: srednja horizontala krsta je nebeski ekvator, a horizontala pri vrhu je ljetni, a pri dnu zimski solsticij. Tu je i dvostruki krst godine sa četiri godišnja doba. Ispod Oriona je CVIJET ŽIVOTA kao ćirilićno slovo **Ж**. Natpis dole lijevo je nerazumljiv.

Orion je Krom. Sunce je iznad Oriona u drugoj polovini proljeća i prvoj polovini ljeta. I na kraju da ne zaboravimo: Kelti su bili Cimerijani, Cimbri, Kimbri, Subri, Surbi, Zimri, Sebri, Serbi…Srbi.

…………………………

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 157.

(2) Ibid.

(3) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga druga, JAZU, Zagreb, 1971, str. 482.

(4) Ibid, str . 214-215.

(5) Ibid, str. 208.

(6) Ibid.

(7) Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio V, JAZU, Urednik P. Budmani, Zagreb, 1898-1903, str. 600.

(8) Ibid. str. 610.

KELTSKI CUNO JE SUNCE

“Cunobeline (or Cunobelin, from Latin Cunobelinus, derived from Greek Kynobellinus, Κυνοβελλίνος) was a king in pre-Roman Britain from the late first century BC until the 40s AD.” (Wikipedia)

“Cunobelini (ili Cunobelin, od latinskog Cunobelinus, izvedeno od grćkog Kunobellinus, Κυνοβελλίνος) bio je kralj u pre-rimskoj Britaniji od kasnog prvog vijeka stare ere do 40-te godine nove ere.” (Vikipedija)

Nije tačna tvrdnja da ime *Conobelini* potiče iz grčkog jezika i to ćemo ovdje dokazati.

CUNAS na keltskom novcu (uvećano).

Evo keltskog novca: na prvoj strani je neki kralj, a na drugoj strani je krilati bog na prestolu sa Suncem. Ispod piše ime boga: *Cunas*!

Ko je Cuno, saznaćemo iz sljedećih primjera:

"APOLO,

Of Greece and Rome, the same as the Abelion of the East. The old Romans called him Appelo. I. 17. He was also called Cunnius likewise Craneus and Carneus (expressed by the Romans in later times Granus and Grannus) the same with Cereneus, the supreme deity, the lord of light." (1)

"APOLO,

Od Grčke i Rima, isti kao Apelion od Istoka. Stari Rimljani zvali su ga Appelo. I. 17. On je takođe zvan Cunijus, isto tako Kraneus i Karneus (uticajem Rimljana u kasnijem vremenu Granus i Grannus) isto sa Kerenus, vrhovno božanstvo, gospod svjetlosti."

Odmah da napomenemo da Rimljani nisu mogli uticati da Kelti Sunce nazovu Granus, jer je to po srbskoj riječi *granuti*: *Granus* je Sunce koje *grane* na sve strane svojim zrakama kao *granama*. Keltski *Cuno* je ime boga Sunca kojeg su Grci zvalo *Apolo*, a Rimljani *Appelo*. Kod drevnih Egipćana zvan je *Apis*, a ime je izvedeno od prepotopskog *ab* što znači *otac* (egipatsko *appa*) (2).

Cunobelini sa sunčanim krstom i četiri godišnja doba.

Keltski bog Cuno, gospodar svjetlosti, bog Sunca, tj. Sunce. U srbskom jeziku riječ *Cuno* (preko oblika *suno*) dala je riječ *Sunce*, a u engleskom *Sun*. Srednjevijekovne englesko je *sonne*, starosaksonsko *sunne*, islandsko *sunna*, holandsko *zun*, njemačko *sonne*, gotsko *sunna*, teutonsko *sunnan*. Sanskritsko *sunu* ujedno znači *sunce* i *sin* (3).

Srbsko *ošuriti* je od *o šuriti*. Korijen u riječi *šuriti* je *šur-,* izveden od *sur*. Riječ *sur* je korijen sanskritskoj riječi *sura* što znači *sunce*. *Sur* je *toplota*, *vrelina* i time se *osuri*, tj. *ošur*i. Sunce je vrelina, tj. *sura*.

Kakve je boje *surutka*? *Surutka* je zućkaste boje Sunca. Po čemu je ptica *žuna* dobila ime? Žuna je dobila ime po svojoj *zunoj* boji: *suna* > *zuna* > *žuna*.

Kad neko u nekoga *zuri*, on netremice u njega gleda. *Gled* je *vid*, *vid* je *sur*: zur = sur = zun = sun = sunce.

Znamo da se ljuljaška drugačije zove *cunaljka*. Sanskritsko *zunati (zun)* znači *ići, kretati se*. Sunce *ide* preko neba: zun > sun > cun > cuno.

Oblik *cun* dao je keltsko *Cuno* i to je onaj što se kreće tamo-amo: *cuna se*! Sunce se *cuna*, jer se kreće tamo-amo: danom u pravcu istok-zapad, a noću pređe pravac zapad-istok. I tako se *Cuno cuna*. Na keltskom novcu Cuno je često prikazan u zoomorfnom liku konja.

……………………

(1) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary, London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 39-40.

(2) Ib. pg. 39.

(3) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, The Clarendon Press, Oxford – New York, 1893, pg. 610.

KAS

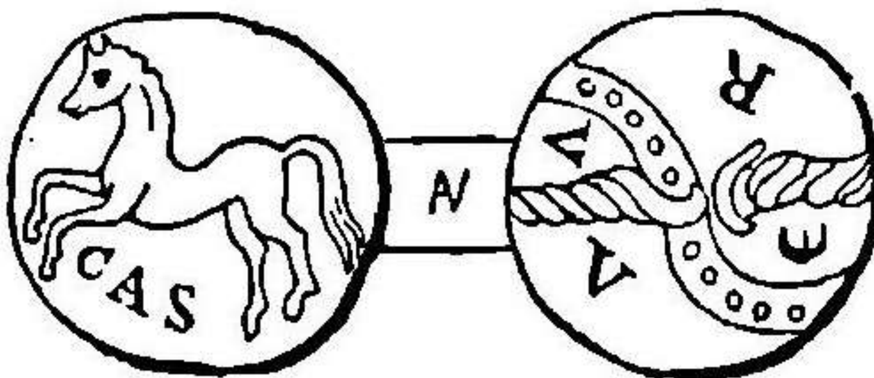

FIG. 11. Cassi Coin of Early Britain inscribed " Cas " with Sun-horse.

(After Poste.)[3]

Konj može da se kreće korakom, kasom i galopom. Kad ne ide korakom, već lagano trči, kažemo da ide KASOM: keltsko (gaelik) CAS znači ŽURAN, BRZ, ali znači i UVRNT, VIJENAC (1).

Konj u kasu

E, sad pitanje: kakve veze ima KAS, tj. ŽURBA i BRZINA sa UVRNUT i VIJENAC? Veza je u tome što pri KASU noge konja idu unakrst: prednja desna ide sa zadnjom lijevom, a prednja lijeva ide sa zadnjom desnom nogom, te tako pravci nogu grade X (tim pravcima sve se UVRĆE i plete se VIJENAC).

Po svim prilikama Sunčev konj kod Kelta zvan je CAS (KAS) što znači ŽURNI, HITRI, BRZI.

Mnogo je današnjih srbskih riječi poteklo iz jezika Kelta, jer su Kelti bili Cimbri, tj. Simbri, odnosno Srbi. Međutim, to ne odgovara tvorcima lažne istorije: Rimokatoličkoj crkvi, zvaničnoj svetosavskoj grkoortodoksnoj SPC i njenim umnim i duhovnim slijepcima, te svim silama guraju Srbe u Slovene. Zašto? Zato što su u odnosu na istorijsku starost Cimbra, Sloveni kao narod totalno sporedni i osporava se Srbima domorodačko pravo na Balkanu.

Cimbre (Cimerijane) spominje Homer, o njima pise Herodotus i pominje ih biblijski Stari Zavjet kao Zimre, a Sloveni se spominju tek od 6. vijeka.

....

(1) Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M’Phun & Son, 1866, pg. 66.

KILJAN

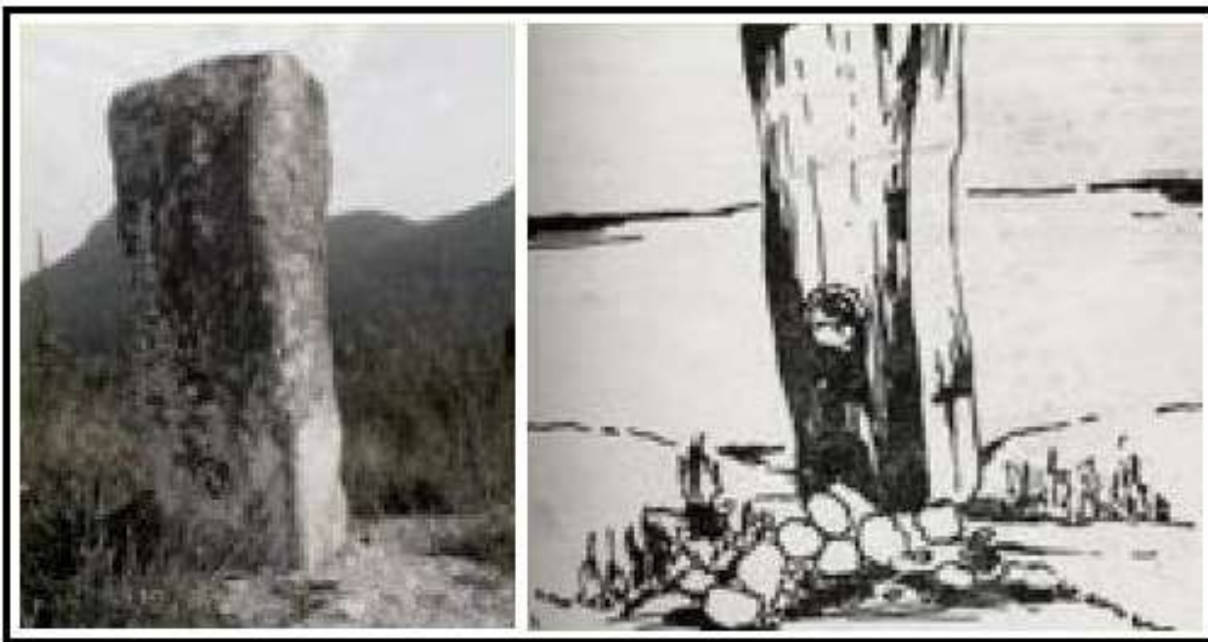
Nikšin kiljan (Mala Lukovica kod Nikšića).

Da su Srbi bili poznati pod imenom Kelti i da je u srednjem vijeku pod terorom iz Sicilije i južne Italije naseljenih Normana (nazvanih Šiptari) mnogo keltskih potomaka prešlo u Šiptare, dokaz je i riječ KILJAN, koja je iz srbskih keltsko-ilirskih vremena ostala među keltskim domorodcima Crne Gore i Albanije:

a) keltsko (gaelik) CILL (1) znači GROBNO MJESTO, GROB;
b) keltsko (gaelik) CILLEAN (2) znači VJEŠTAČKO UZVIŠENJE POSTAVLJENO ZA GLEDANJE.

Englesko KILL, što znači UBITI, ovako objašnjavaju Nijemci:

"**kill**, vb. ME. *kille*, a corresp. OE. **cyllan*: Teut. base *kuljan* akin to OE. *cwellan* = ME. *quelle* vb.kill. ON. *kvelja* OSAX. *quellian*. There was a primit. str. vb. OE. *cwelan* die. OSAX. OHG. *quellan* smart; cp. G. *qual*." (3)

Kiljan bana Ugrina (Liverovići, Nikšić).

I kao što vidimo Nijemci nigdje ne spomenuše Kelte, ali spomenuše Teutone koje oni silom guraju u Nijemce, mada mnogi istoričari tvrde da su Teutoni pleme Cimbra. Nijemci kažu da je engleskoj riječi KILL etimološka osnova teutonsko KULJAN.

Uzmimo sad ovo teutonsko KULJAN: ne kažu li Srbi za trudnicu: KULJAVA (4) žena? Kod KULJAVE žene stomak je vještački (seksom pa trudnoćom) UZVIŠEN i lako se PRIMJEĆUJE: to je značenje keltskog (gaelik) CILLEAN. Tako je jasno da je englesko KILL postalo je od keltske osnove CILL: CILL = KILL, a sve se prikriva razlikom pisanja i ćutanjem.

Pogledajmo i riječ koju Nijemci pomenuše kao OE. (staroenglesko) CWELAN što znači SMRT? Kad Srbima neko umre ili pogine, Srbi su UCVELJENI:

CVELAN > UCVELAN > UCVELEN > UCVELJEN

Otkud u staroengleskom srbska riječ CVELAN, UCVELJEN? To je od Kelta Srba.

Da vidimo šta Englezi kažu za porijeklo njihove riječi KILL: kao i Nijemci i oni spominju sve te staroengleske (OE), staronorveške (ON), norveške svedške, islandske i slične oblike, ali samo na jednom mjestu kažu:

"Veri likely this sb. is of Celtic origin;...". (5)

"Vrlo lako ovo sb. je od keltskog originala;..."

Nije to "very likely", već jasna činjenica!

"I kod Srba i kod Arbanasa KILJAN označava kamen, koji je uspravno postavljen na mesto gde je neko od neprijatelja pogođen i pao. Ali i gde je bio veliki broj, te su nogi izginuli meće se na mesto svakoga poginulog po jedan kiljan. Kiljanom se još često zove i svaki nadgrobni mramor na groblju." (6)

……………………..

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 115.

(2) Ibid

(3) E. Kluge and F. Lutz, English Etymology, Karl J. Trubner, Strassburg, 1898, pg. 115.

(4) U postojećim etimološkim rječnicima srbskog jezika porijeklo riječi "kuljava" se ne govori, vec se samo Vuk i Daničić objašnjavaju da znači "trudnica". Skok je uopšte ne spominje. Cenzura, oblikovanje slovenske svijesti kod Srba vriši se na sve načine: crkvom, antroplogijom, istorijom, arheologijom pa i lingvistikom!

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg. 314.

(6) Dr Jovan Erdeljanović, Kuči – pleme u Crnoj Gori, Srpski etnograf-ski zbornik, Knjiga VII, Naselja srpskih zemalja, Knjiga IV, Državna štampa-rija kraljevine Srbije, Beograd, 1907, str. 41.

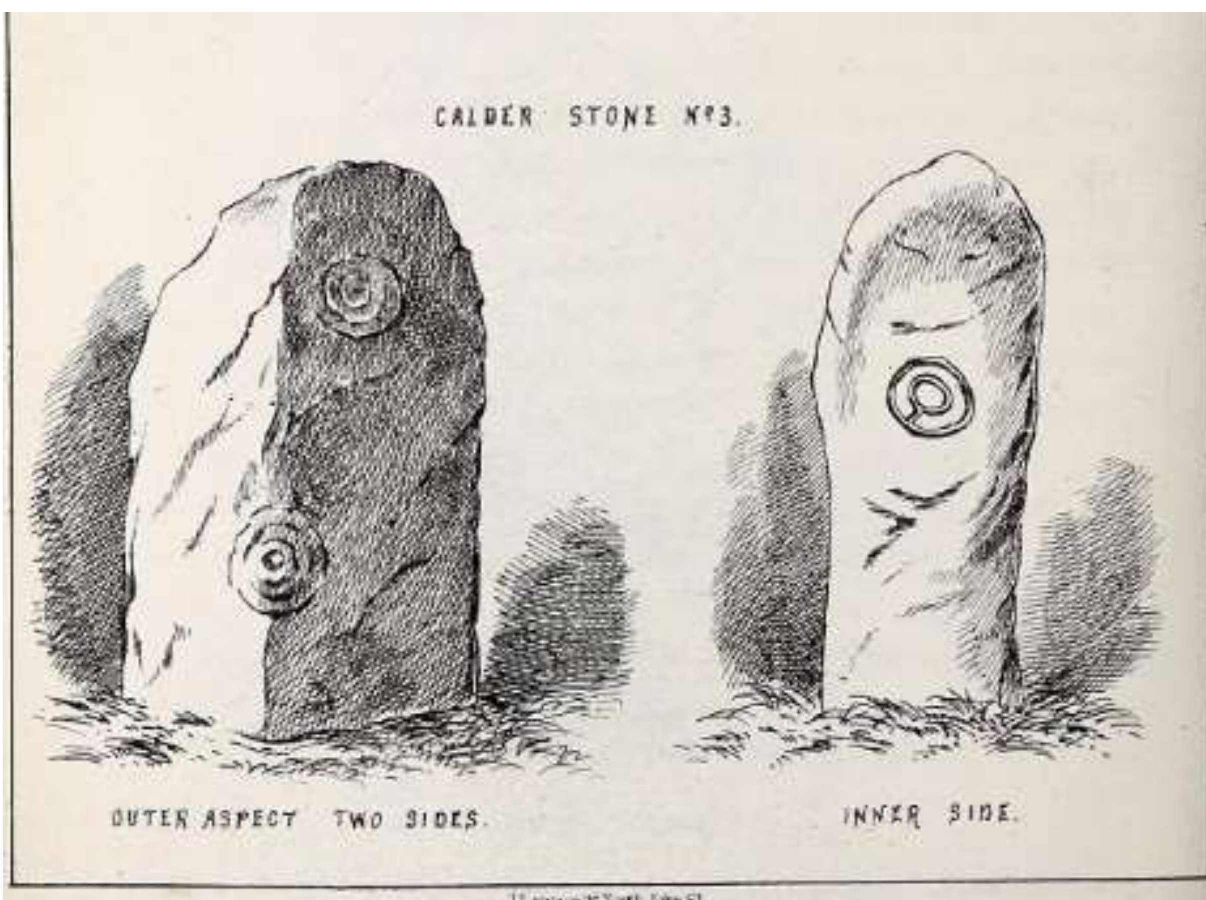
KATARI I KOTARI

Piktski nadgrobnik

O katarima (albinezima) pisali su i pišu njihovi protivnici koji nikad u istini nisu stajali, nikad u miru nisu živjeli i činjenja strašnih zala nikad se nisu odrekli.

Govore da riječ *katari* potiče od grčkog “katharoi (καθαροί) što znači *čist*. Takođe govore da je u vremenu od 12-14. vijeka katara najviše bilo u južnoj Francuskoj, sjevernoj Italiji i južnoj Evropi.

Piktski solarni simboli.

Ovdje nećemo govoriti o vjerskim doktrinama katara, jer skoro sve što o tome ima, to su pisali i pišu oni što su katare genocidom istrijebili, već ćemo pokušati ukazati na osnovne uzroke zbog kojih su katari od Rimokatoličke crkve oglašeni jereticima, te ih kao takve podvrgli progonima, mučenjima i istrijebljenjima najužasnijim mogućim načinima.

Priču o izvornom porijeklu riječi *katar* počinjemo sa početkom hristijanizacije keltskih Pikta u današnjoj Škotskoj, ondašnjem piktskom Albionu.

Iznad su solarni O-krstovi na piktskom kamenu (Shetland), a ispod na tkz. "ploči Kulina bana" (Bosna).

Prva hristijanizacija Pikta i osnivanje crkve među Piktima počinje između 400 – 432 godine. Pikti nisu progonili hrišćanske misionare i postepeno su primali hrišćanstvo, ali se nisu odricali ni svojih prehrišćanskih

običaja i nastavili su da podižu kamene spomenike sa prehrišćanskom i hrišćanskom tematikom. Dakle su držali i staro i novo, i prehrišćansko i hrišćansko.

Prva jedinstvena piktska crkva zvala se Piktska Crkva Albije. Škotska se tada zvala Albija ili Alban, a Plinije (Plyni) cijelu Britaniju zove Albion. Sveštenstvo piktske crkve bilo je domaće, a pomoć su dobijali od saplemenika piktskih Briga (Brita, Britona), koji su živjeli južno od Antoninijevog zida (1).

I ta jedinstvena piktska crkva trajala je sve do 842. godine, a onda je došlo do promijena. Tad se pojavljuje kralj Kenet Mak Alpin (Kenneth MacAlpin, 810 – 858), kralj Gaidheala (Gaidheals) ili Skota (Srbi ih pogrešno zovu Škotima). On nije bio Pikt, već je porijeklom iz sjeverne Irske. I ovaj kralj osvaja svu Albiju i pokorava sve Pikte i tad je od Pikta nazvan “Osvajač”. Njegovo pripadanje Skotima kazuje da je to pripadnik Skita, a Skiti su Aškenazi, a Aškenazi su i stari Nijemci i Skandinavci.

I taj kralj Kenet Mak Alpin imao je i svoju vlastitu crkvu koju je osnovao Sveti Kolumba (Saint Columba, 521 – 597), takođe rođen u Irskoj i takođe rodom Gaidheal, tj. Skot. Dotadašnju nezavisnu piktsku crkvu, oblast po oblast, pomenuti kralj terorom i mačem počinje da potčinjava svojoj Crkvi i skotizira Pikte (2).

U pojedinim enklavama nezavisna piktska crkva uspijeva da se sačuva sve do prvih desetljeća dvanaestog vijeka, a onda se i tu osnivaju episkopije Rimske crkve sa rimskim episkopima, a sve uz pomoć skotskih kraljeva.

Na krajnjem sjeveru Albiona nezavisna piktska crkva uspjela je da opstane sve do prvih godina trinaestog vijeka. Tako je nad Piktima i njihovom nezavisnom Crkvom zavladala Rimokatolička crkva od koje se potomci Pikta postepeno oslobađaju tek od 16. vijeka u periodu Reformacije (3).

Ko su bili keltski Pikti saznajemo iz sljedećeg citata:

“After the Roman general, Lollius Urbicus, had driven the powerful Pictish tribe known as the Brigantes, beyond the Wall of Antonine (c.139) this wall became southern boundary of Pictland.” (4)

“Nakon što je rimski general Lolijus Urbikus protjerao moćno piktsko pleme poznato kao Briganti, iza Antoninijevog zida (c.139), ovaj zid postaje južna granica zemlje Pikta.”

Pikti su Kelti Briganti, Brigi ili Tračani, jer Strabom kaže:

“Negdje u susjedstvu je planina Bermius, koja je prije bila u posjedu Briga, tračkog naroda, od kojih su neki prešli u Aziju gdje su se zvali drugim imenom Frižani (Fizi)." (5)

A sad se vraćamo riječi *katar*:

“*Cathair* is a name associated with the sites of many cities and *muinntirs* in the territories of the Britons and the Picts. Etymologists insist that it represents two words – (I) *Cathair* (Brit. *Caer*, Latin Castrum), a fort; seen in *‘Caerleon*,*’* Fortified camp of the Legions; and in *‘Chaer Pheris’* the thirteenth-century *Dun-Fres* (Dumfries), Fort of the Frisians. (2) Cathair (Welsh *Cadair*, Latin *Cathedra*, a chair, particularly a bishop’s *Cathedra* or Chair.” (6)

“*Katar* je ime povezano sa dijelovima mnogih gradova i religijskih zajednica na teritoriji Brita i Pikta. Etimolozi uporno tvrde da to predstavlja dvije riječi – (I) *Katar* (Brit. *Caer*, latinski *zamak*), utvrđenje; viđeno u *‘Caerleon’*, utvrđeni kamp legija; i u *‘Chaer Pheris’,* trinaestovijekovno *Dun-Fres* (Dumfries), tvrđava Frižana. (2) Katar (velško *Cadair*, latinsko *katedra*) stolica, u smislu episkopsko *sjedište* ili stolica.”

Odakle potiče piktska riječ *Cathair*? Pogledajmo:

“***kotar*,** m Vuk ‘1° plot oko stoga sijena za obranu od stada, ‘nešto spleteno od pruća’, na -ina kotàrina (Lika) ‘ograđeno mjesto u kojem je zdjeveno sijeno’.

....
....
....

Zatim *kotar* m (1423) u vrlo starom značenju ‘territórium, meda, kraj, srez’. Osnovno je kot od ie. korijena **get-*, prijevoj **qot-* / **qat-*, koji znači ‘pleterni rad, za stanovanje’. Paralele su u avesti kata- ‘komora, kiljer’, nperz. kad ‘kuća, got. *hepjō* ‘komora’, njem. *Hütte*, stengi, cote, sanskrt. particip *cotant* ‘sakrivajući’. ” (7)

Piktsko *Cathair* ima isto značenje i potiče od istog drevnog korijena kao i današnje srbsko *kotar: kraj, mjesto, crkvena oblast u kojoj je episkopsko sjedište*. Ali kako to dovesti u vezu sa zamkovima i tvrđavama? Vrlo prosto:

Keltsko selo ograđeno je kotarom (rekonstrukcija).

u drevnoj istoriji oko sela podizane su ograde u vidu kotara i od tih kotara oko sela proizašla su sva značenja piktske riječi *Cathair* i savremene srbske riječi *kotar,* sve do latinske riječi *castrum (zamak, tvđrava)*. I sad dolazi ono najglavnije:

"On the other hand, there are places in Pictland connected with the early Celtic missionaries called *'Suidhe'*, a seat and an alternative name among the people is *'Cathair'*." (8)

“U drugu ruku, tamo su mjesta u zemlji Pikta povezana sa ranim keltskim misionarima zvana *‘sjedište’*, stolica, i jedno alternativna ime u narodu je *'katar'*.”

Piktska kamena stolica poznata pod imenom Lai Fail.

Piktsko (gaelik) *cathair* je *naselje, grad, sjedište, presto, tron* (9), a ime je po *kotaru* kojim je zaštićeno. Piktsko (gaelik) *suidh* znači *junak, prvak (10)* dok *suidhe* znači *naselje, grad, sjedište, sjednica*, *vijećanje* (11). O čemu se ovdje radi? Gle:

“The *Suidhe-Donnan** in Sutherland, for example, is a deeply concave rock associated with the fieldpreaching of S. Donnan the Great. It is also

called *'Cathair'*; and it is in protected position. These stones called *Cathair* or *Suidhe* are not all associated with saints, the best known is the Lia Fail, now in Westminster."

"Stolica Donanova u Suterlendu, na primjer, je duboko udubljeni kamen koji asocira na terensko propovijedanje S. Donana Velikog. To se takođe zove *'katar'* i u zastićenoj je poziciji. Ovo kamenovi zvani *katar* ili *sjedište* nisu svi povezani sa svecima i najpoznatiji je Lai Fail, sada u Vestminsteru."

I eto ga: kamene stolice, kameni prestoli na kojima su sjedili prvo druidi, a poslije crkvene starješine. Takve kamene stolice imamo po Bosni i Hercegovini i u Srbiji. Pikti su primili hrišćanstvo, a zadržali su i staru vjeru. Srbi su takođe primili hrišćanstvo, a zadržali su i staru vjeru. I Pikti i Srbi podizali su kamene nadgrobnike i ukrašavali ih prehrišćanskim i hrišćanskim motivima. I Pikti i Srbi bili su dvovjerci, a i jedni i drugi bili su Brigi, tj. Cimeri, Cumri, Cimbri, Kimbri, Kelti, …Tračani…Srbi.

I na kraju:

"There seems, however, to have been but one word *'Cathair'*, which is course of time took a secondary meaning, designating not the fort, but the seat protected by the fort. In neither sense was *'Cathair'* an episcopal word. It was used in Pictland centuries before the introduction of the monarchic or diocesan bishop with his official *'cathedra'*. It was not the Chair of the bishop, but the Chair of the Ab which was the seat of authority in Pictland for many long centuries." (12)

"Čini se, međutim, da je bila samo jedna riječ *'katar'*, koja je tokom vremenom primila sporedno značenje, ne sa značenjem tvrđave, već sjedišta zaštićenog tvđravom. Ni u jednom smislu *'katar'* nije bila episkopalna riječ. Korištena je vijekovima prije uspostavljanja monarhističkog ili eparhijskog biskupa sa njegovim službenim '*katedra'.* To nije Stolica biskupa, već Stolica Abova (13) koji je bio autoritet u zemlji Pikta kroz mnoge duge vijekove."

Sjedišta episkopa francuskih katara bila su po brdima i planinama mnogih zamkova južne Francuske, u koje se i narod sklanjao od papskih krstaša kad je 1209–1229. godine papa Inocetije III, rođak Nemanjića, pokrenuo veliki krstaški rat protiv katara. Krstaši su ubijali sve živo pred sobom: sjekli, čerečili, spaljivali i nabijali na kolac.

Eto po čemu su *katari* dobili ime, a naziv *albinezi* dobili su po gradu Albi (Alby ili Albi) na jugu Francuske. Istrijebljeni su vjerskim genocidom samo zato što nisu priznavali papu i njegove dogmate.

……………………………

(1) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 1.

(2) Ibid, pg. 3.

(3) Ibid, pg. 5.

(4) Ibid, pg. 7.

(5) H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 24-25, London 1854, pg. 510.

(6) Ibid, pg. 32.

(7) P. Skok, P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 168.

(8) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 33.

(9) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 67.

(10) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 532.

(11) Ibid.

(12) Archibald B. Scott, The Pictish Nation, its people and its Church, T. N. Foulis, Publisher, Edinburgh and London, 1918. pg. 33.

(13) Ab (Abba) je sirijska riječ sa značenjem otac bila je titula predjedavajućeg episkopa Piktske Crkve Albije, isto kao i kod monaha na Istoku.

VEPAR I NERAST

Ubijanje vepra (lijevo je ilustracija iz Mirolavljevog jevanđelja, iznad gore je tračko božanstvo, a ispod motiv sa stećka iz Donje Zgošće kod Kaknja).

Zanimljiva je priča o vepru među bogovima. U hindu religiji vedski bog Višnu uzeo je lik divljeg vepra Varahe (*varaaha* znači *divlji vepar*). Kada je demon Hiranjaksa (Hiranyaksha, en.) ukrao Zemlju, sakrio je Zemlju u nebesku pravodu. Višnu u liku vepra Varahe ubija Hiranjaksu i vraća Zemlju na njeno prvobitno mjesto.

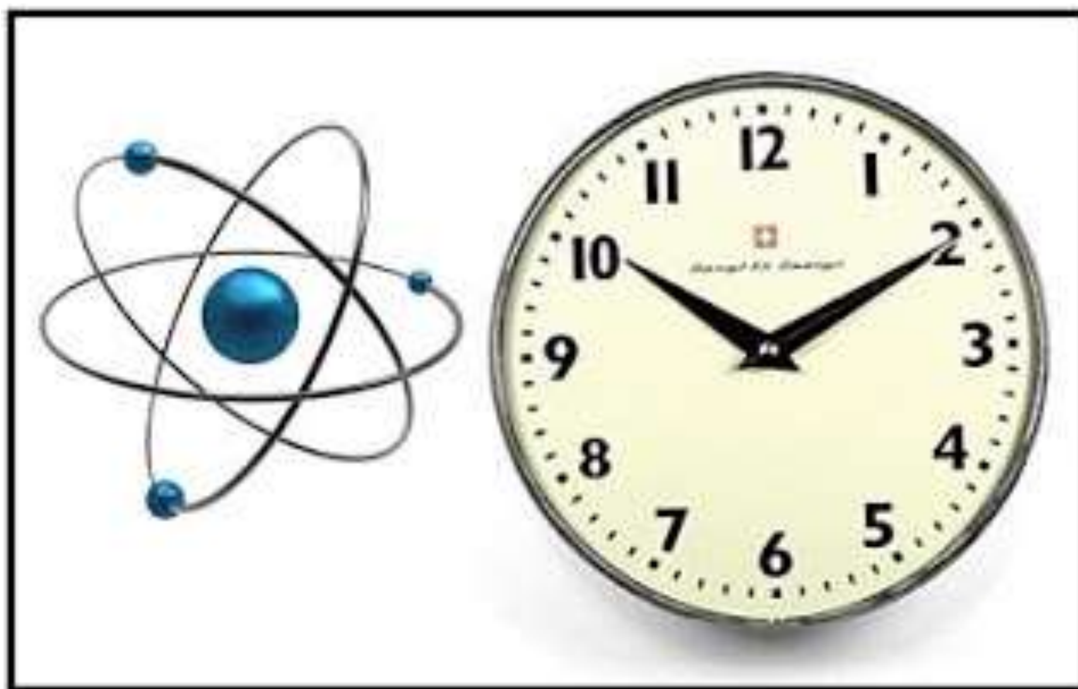
Pogledajmo sad sanskritska značenja imena Hiranjaksa: sanskritsko *hiranna* znači *sjeme*, a *yakssa* znači *duh*. Tako razumijevamo da ime *Hiranjaksa* znači *duh sjemena*. Varahino ubijanje Hiranjakse je ubijanje duha sjemena. Kako to može biti? Sjeme je živo sve dok ne trune, a kad bude

"ubijeno" i počne da trune, iz njega krene klica novog života. Taj proces “ubijanja” sjemena i rađanja klice novog života je sezona proljeća, te je Hiranjaksa simbol zime, a vepar Varaha simbol proljeća.

Sanskritsko *vepa* znači *vibrirati, oscilirati*. Godišnje sezone su oscilacije vremena. Svaki seksualni čin je niz vibracija i oscilacija tijela, a vepar je mužjak za priplodnju.

Divlji vepar je zvijer i kao takav je simbol Velesa, a Veles je srbski prehrišćanski bog proljetne vegetacije. Na priloženim slikama su scene ubijanja vepra. To trački German ubija vepra, to slovenski Perun ubija Velesa i to je simbolika vremena kad prestaje množenje u prirodi i vegetacija prestaje da raste. Rast prelazi u nerast, sezona mrtvog vepra nerasta, tj. Velesa.

AT, ATIS I SAT

U grčkoj mitologiji vepar Atis (Ἄττις, gr.) ubija Adonisa. Kod Briga Atis je i bog vegetacije i omiljeni je sin Kibele, Velike Majke bogova. Brigijski Atis isto je što i sirijski Adonis. I njega ubija vepar, ali kao i Adonis i on umire da bi bi s proljeća vaskrsao (1).

Sanskritsko *at* znači *neprekidno kretanje*. Sanskritsko *iz, iza* je

starješina, godspodar. Tako je sanskritsko *at iz* dalo *Atis*: At iz > Atiz > Atis.

Od sanskritskog *iza* izvedena su imena boginje *Isis (Iset)*, ime keltskog boga *Esus (Iesus, lat.)* i grčko ime *Isus*. Srbsko *sad* (rasad, prisad) takođe je izvedeno je od *at*: s at > sat > sad = *vrijeme rasta, ono što raste* (svaki rast je kretanje).

I riječ *atom* izvedena je od *at*: at-om. *At* je *vrijeme*. Sanskritsko *at* je *neprestano kretanje*, dakle je *at* u bukvalnom značenju *vrijeme*.

Sanskritsko *om* znači *jest, zaista, vaistinu, amin*, te tako *atom* znači *vrijeme jest*, jer ga održava kretanje čestica. Svako kretanje podrazumijeva vrijeme I bez kretanja nema vremena, bez vremena nema kretanja, a bez i jednog i drugog nema *atoma*, tj. *nema postojanja*. I eto **Božijeg Trojstva**: **kretanje**, **vrijeme**, **postojanje**!

………………………

(1) Sir James George Frazer, The Golden Bough: A Study in Magyc and Religion, first published 1890, Reprinted at Oxford University Press, New York, 1998, Chapter 34, p. 346.

DUKLJA

Keltsko (gaelik) DU (1) = ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, OBLAST, STANIŠTE.

Keltsko (gaelik) DUGH (od DU) (2) = ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, OBLAST, STANIŠTE:

a) DU > DUGH > DUKH > DUK
b) DUK-LIA > DUKLJA
c) DUC = DUK = BRIJEG, BRDO (3)

DUKLJA je ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, BREGOVITA OBLAST, BREGOVITO STANIŠTE CIMBRA (SIMBRA ili KELTA) DUKLJANA (u poljskoj Galiciji postoji keltski grad DUKLA).

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 214.

(2) Ibid.

(3) Ibid. p. 214.

SKADAR JE KELTSKO IME

Shkodra's coin

Keltsko (gaelik) SCOD (SKOD) = PONOS (1).

Keltsko (gaelik) RINN = ŠILJAK, VRH (2).

Keltsko (gaelik) RINNEACH = ZAŠILJEN, ŠILJAT (3).

SCOD-RINN > PONOSNI VRH

Na novcu piše SKODRINON:

SCODRINON = PONOS VRHA

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 489.

(2) Ibid, p. 465.

(3) Ibid.

KAPADOKIJA

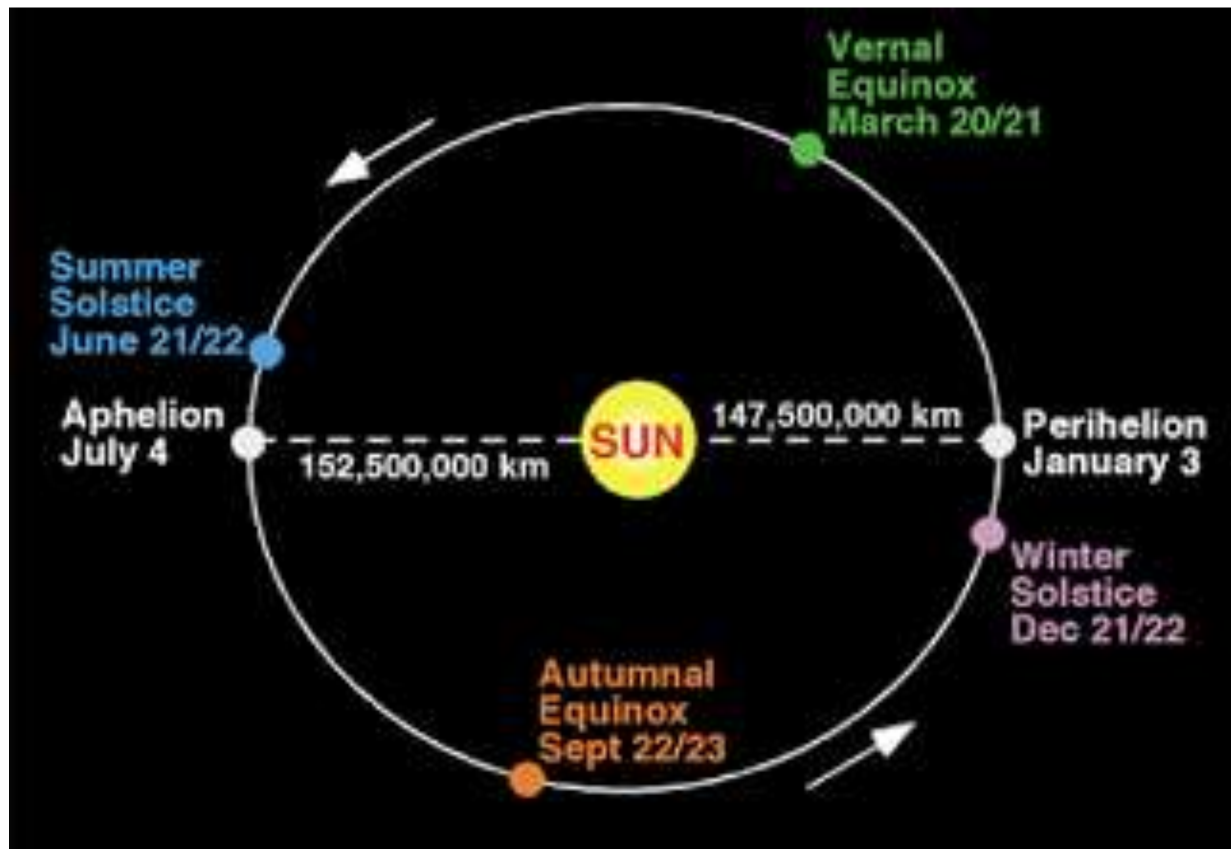
Keltsko (gaelik) GA = UBOD, ŠILJAK, STRELICA, KOPLJE (1)
Keltsko (gaelik) GAB = KLJUN (2)
Keltsko (gaelik) GABACH = KLJUNAT (3)
Keltsko (gaelik) DU = ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, OBLAST, STANIŠTE (4)
Keltsko (gaelik) DUGH (od DU) = ZEMLJA, POKRAJINA, REGIJA, OBLAST, STANIŠTE (5)

a) GAB-A-DU > GABADU > KAPADU
b) GAB-A-DUGH-IA > GABADUGIA > KAPADUKIJA > KAPADOKIJA = KLJUNATA ZEMLJA, ZEMLJA ŠILJAKA.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 275.
(2) Ibid.
(3) Ibid.
(4) Ibid, pg. 211.
(5) Ibid.

APHELION

Aphelion je krajem juna i početkom jula.

Pogledajmo etimološko porijeklo astronomskog termina *aphelion*. Ovaj termin označava vrijeme kad je Sunce najudaljenije od Zemlje. U naše vrijeme to se dešava krajem juna i početkom jula. Tad su na sjevernoj Zemljinoj polulopti prvi dani ljeta i Sunce je na najvećoj nebeskoj visini i u svojoj najvećoj godišnjoj snazi: *aphelion*.

Grčko *apa (από)* znači *od*, a izvedeno je od *ab* što znači *otac*, dok grčko *hilios (ήλιος)* znači *sunce*. Tako bukvalni smisao riječi *aphelion* znači *ab elion* tj. *otac sunce*. To je ljetno vrijeme tračkog *Germana*, grčko-rimskog *Apola*, egipatskog *Apisa*, keltskog *Cunobelina* ili *Vidasa* (kasnijeg srbskog *Belog Vida*).

ABRAHAM

Abraham sa sinom Isakom na brdu Moriji.

ABRAHAM je ime biblijskog pretka Hebreja (2335 - 2160. god. st. ere). Po Bibliji njegovo pravo ime ABRAM, ali mu je njegov bog promijenio u ime ABRAHAM (1. Moj. 17, 5). U njegovo vrijeme prvi dan proljeća na proljetnu ravnodnevnicu (Vernal, Spring Equinox) iz sazviježđa Bika počinje da se zbiva u sazviježđu Ovna.

Na engleskom OVAN je RAM. Tvrde da je porijeklo riječi RAM nepoznato, mada je to korijen egipatskog imena RAMZES, što znači "dijete Sunca" (korijen je RA, a to je Sunce).

Anđeo koji sprečava ABRAMA da zakolje sina Isaka dovodi i OVNA za žrtvu. Po tumačima Biblije ime ABRAHAM izvedeno od hebrejskog גוים אב המון, *'ab hamon goyim*. Kažu da to znači “otac mnogih” (Stvaranje, 17, 4-5).

Zanimljivo je kako sanskrit tumači tu riječ: sanskritsko ABHRAMAYA znači SAKRIVEN U OBLACIMA.

Sanskritsko ABHRA = OBLAK, NEBO, ZLATO, VAZDUH.
Sanskritsko MĀYĀ = PREVARA, OBMANA, PODVALA, VARALICA, VRAČANJE, HALUCINACIJA, MUDRALUK.
Sanskritsko MAYA = RANA, OZLJEDA.

Pogledajmo sljedeće citate Biblije:

"A Gospod iđaše pred njima danju u stupu od oblaka vodeći ih putem, a noću u stupu od ognja svetleći im, da bi putovali danju i noću. I ne uklanjaše ispred naroda stup od oblaka danju ni stup od ognja noću." (2. Moj. 13, 21-22)

"A Gospod siđe u oblaku…" (2. Moj. 34, 5)

"I Gospod siđe u oblaku, i govori k njemu…" (4. Moj. 11, 25)

"Tada siđe Gospod u stupu od oblaka, stade na vratima od šatora. I viknu Arona i Mariju, i dođoše oboje." (Brojevi, 12, 5)

"I reći će s ljudima ove zemlje, koji su čuli da si Ti, Gospode, bio usred naroda i da si se očima viđao, Gospode, i oblak tvoj da je stajao nad njima, i u stupu od oblaka da si išao pred njima danu i u stupu ognjenom noću." (Brijevi, 14, 14)

"I javi se Gospod u šatoru u stupu od oblaka, i stajaše stup od oblaka nad vratima od šatora." (5. Moj. 31, 15)

"7 U stupu od oblaka govoraše njima; oni čuvaše zapovesti Njegove i uredbu koju im dade." (Psalm, 99, 7)

"Gle, Gospod sjedeći na oblaku laku doći će u Misir." (Isaija, 19, 1)

"I tada će ugledati Sina čovečijeg gde ide na oblacima sa silom i slavom velikom. (Luka, 21, 27)

"Eno, ide s oblacima, i ugledaće Ga svako oko, i koji Ga probodoše; i zaplakaće za njim sva koljena zemaljska. Da, zaista." (Otkr. 1, 7)

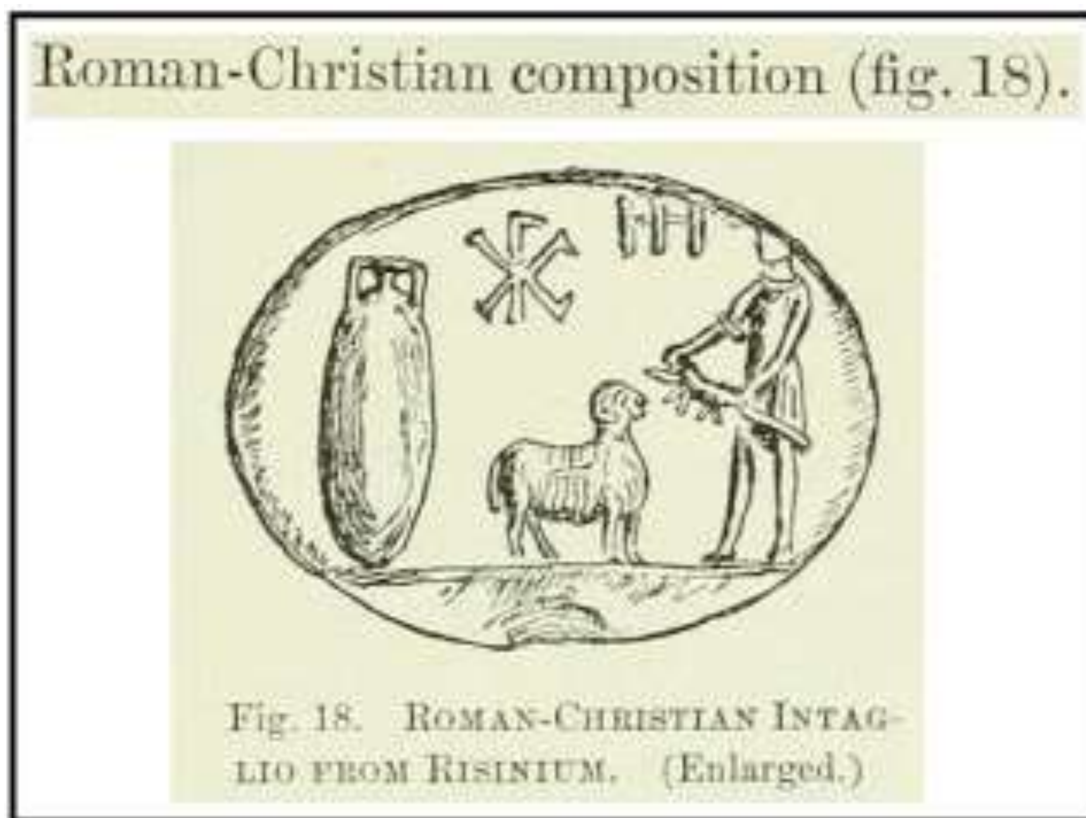
Uporedimo sad sve spomenute oblake sa ovim stihom Novog Zavjeta koji govori o Hristovom dolasku u kojima se oblaci ne spominju, vec samo bljesak svjetlosti od istoka ka zapadu:

"Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti dolazak Sina čovečijeg." (Mat. 24, 27)

"Isus im, pak, opet reče: Ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnom neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života." (Jovan, 8, 12).

Oblak i svjetlost? Oblak zaklanja svjetlost i u oblaku je mrak? Zar Bog boravi u mraku? Zar je Bog Bog mraka? Naravno da nije!

TRI STUPA PRAVE VJERE

Prsten iz rimskog ranohrišćanskog perioda.

Na slici je prsten iz rimskog vremena (1), nađen u Risnu u Crnoj Gori. Na njemu su ugravirani prehrišćanski i ranohrišćanski simboli: dobri pastir daje hranu ovci, a iznad je stilizovani cvijet života u ubliku ćirilićnog slova **Ж.** Iznad dobrog pastira su tri međusobno povezane vertikale kao tri stupa. Sasvim lijevo je amafora. Šta je poruka ovih simbola?

Pastir je onaj koji vodi stado i brine se o stadu: čuva ga, štiti, hrani i napaja. U dobrog pastira ni jedna ovca ne moze biti ni gladna ni žedna. Ako se koja ovca izgubi, dobri pastir je traži. Tako ona ovca na prstenu predstavlja cijelo stado, sav narod zemaljski.

Ne može se reći da je onaj stilizovani cvijet života Hristov monogram, poznat pod imenom **Chi--Rho**, jer iako tu simbolično postoji slovo **X (H**), tu nema grčkog slova **P** (**R**) i zato se ovom simbolu na prstenu ne može dati značenje skraćenice **XP** (**HR**), koja upućuje na riječ *Hrist*. Dakle to nije grčki

simbol **Chi-Rho**! Ako nije **Chi-Rho**, a šta je? Ovaj cvijet života sačinjen je od tri znaka **Γ**. To su tri maha. Mah je univerzalni drevni solarni simbol sa značenjem životvorne Sunčeve snage i moći. Ovaj znak viđamo na petroglifima širom svijeta: ima ga na pećinskim crtežima, ima na petroglifima prekolumbovskih američkih Indijanaca, ima ga među kineskim simbolima, ima među gnostičkim simbolima, ima ga na likovima crkvenih svetitelja i arhanđela na prikazima Hrista, ima na stećcima, ima ga među masonskim simbolima (vidi u "Zabranjeno znanje", str. 48. i "Pepel i opelo", str. 10-15).

Sta znače tri maha ili tri **Γ**?

3				
Gematria	Pictograph	Ktav Ivri	Ktav Ashurit	Book Type

Hebrejsko "gimel' kao broj 3

Prvi hrišćani bili su jevrejska sekta sačinjena uglavnom od Jevreja. U hebrejskoj gematriji (geometriji), koja služi za dekodiranje Biblije, treće slovo hebrejskog alfabeta je slovo **G** (ג), zvano *gimel* i ono ima vrijednost broja tri:

“The word gimel is derived from the word ‘giving’." (2)

“Riječ gimel izvedena je od riječi ‘davanje’.”

Hebrejska riječ za *tri* je *shlosha* (השְׁולֹשְׁ). Pošto hebrejsko *maha* (מחה) znači *očišćenje*, tako *shlosha maha* znači *tri očišćenja*. To su:

1. očišćenje duše,
2. očišćenje uma,
3. očišćenje tijela

I eto nas u ranohrišćanskom gnosticizmu! Ova tri očišćenje zvanicna crkva je pretvorila u tri svete misterije (tajne):

1. sveta tajna krštenja (vodom),
2. sveta tajna miropomazanja (uljem),
3. sveta tajna pričešća (jedenje Hristovog tijela i krvi u vidu hljeba i vina).

Hajde sad da vidimo ko je u pravu: ranohrišćanski gnostici ili zvanična crkva?

Sanskritsko *tra* znači *tri*, dok *mah* znači *moćan, jak, veličanstven, drevan*. U srbskim riječima *mah, mahnuti, zamah* ovo *mah* takođe nosi značenje *velike moći*, *sile i snage*. Ovaj simbol cvijeta života prikazanog sa tri maha na srbskom znači *tri snage* koje se zadobijaju čovjekovim očišćenjem. Ali, koje je čovjekovo očišćenje pravo: ono gnostičko ili ono crkveno ritualno koje potiče iz judejske vjere?

Da li crkva garantuje svojim članovima vječno spasenje samo ako se vjernici krste, miropomažu i primaju pričešće? Ne, jer i crkva govori da je vjera bez djela mrtva vjera! A kako zadobiti djela vjere? Evo kako:

1. očišćenje duše,
2. očišćenje uma,
3. očišćenje tijela

Kako ispunjavati ova tri uslova? Evo kako:

1. Očišćenje duše postiže se spajanjem duše i Boga, tj. voljno dozvoliti Tvorcu da ti boravi u duši.

2. Očišćenje uma postiže se uzdržavanjem od ružnih misli, djela ružnih riječi i gledanja ružnih djela.

3. Očišćenje tijela postiže se jačanjem pozitivne volje neprekidnom samodisciplinom: fizičkom aktivnošću (radom), umjerenim jelom, umjerenim pijenjem i nepredavanjem bežboznim tjelesnim strastima, te u nečinjenju zlih djela.

Ona amfora sasvim lijevo je voda koja se pomoću navedenih triju snaga u nama pretvara u vodu života:

"Odgovori Isus i reče joj: svaki koji pije od ove vode opet će ožednjeti; A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti dovijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni." (Jovan, 4, 13-14)

Za jasno razumijevanje poruke na prstenu iznad dobrog pastira ugravirana su tri međusobno povezana stupa: to su tri spasavajuća stupa vjere i to je po Hristovim riječima krštenje vodom i Duhom (o krštenju vodom i Duhom vidi u "Tragom istine", str. 94). Dakle su ranohrišćanski gnostici u pravu, a ne crkva, jer Bog ne dijeli ljude po vjerama, već po čistoti ljudi.

....

(1) Arthur John Evans, Antiquarian Researches in Illyricum, Parts III-IV, Printed by Nichols and Sons, Westminster, 1885, pg. 49.

(2) Rabbi Yitzchak Ginsburgh, The Hebrew Letters: Channels of Creative Consciousness, Gal Einai Publication, Jerusalem, 1990, pg. 52.

BOŠNJAČKA CIRKUZANIJA

Po Krleži ovo je Bosanac: ***"Stoji uspravni! Digao glavu, digao ruku!"***

Hvale se Bošnjaci ovom Krležinom izjavom:

"Neka oprosti gospođa Europa, ona nema spomenike kulture. Pleme Inka u Americi ima spomenike, Egipat ima prave spomenike kulture. Neka oprosti gospođa Europa, samo Bosna ima spomenike. Stećke. Šta je stećak? Oličenje gorštaka Bosanca! ***Šta radi Bosanac na stećku? Stoji uspravno! Digao glavu, digao ruku!*** *Ali nigdje, nigdje, nikad, niko nije pronašao stećak na kome Bosanac kleči i moli. Na kom je prikazan kao sužanj."*

Pod Bosancem na stećku Krleža je smatrao Svetovidov lik sa motivom podignute ruke. I kako da nađe nekoga u ono vrijeme da kleči i moli kad tada u Bosni nije bilo muslimana.

Vendski bog Sunca sa podignutom desnom rukom blagoslova, dok je lijeva ruka savijena prema pasu (kamen uzidan u zid crkve u njemačkom gradu Gatersleben).

Na priloženoj fotografiji iz Njemačke Krležin "dokaz" da je Bosanac bio u Njemačkoj još u ranom srednjem vijeku, a moguće i u vrijeme Rimljana:
stoji uspravno! Digao glavu, digao ruku!

Krležin "Bosanac" na indijanskom prekolumbovskom petrogliu (La Proveedora, Caborca, Sonora, Mexico) i stećak u Hercegovini

Petroglif i stećak: dva Krležina "Bosanca".

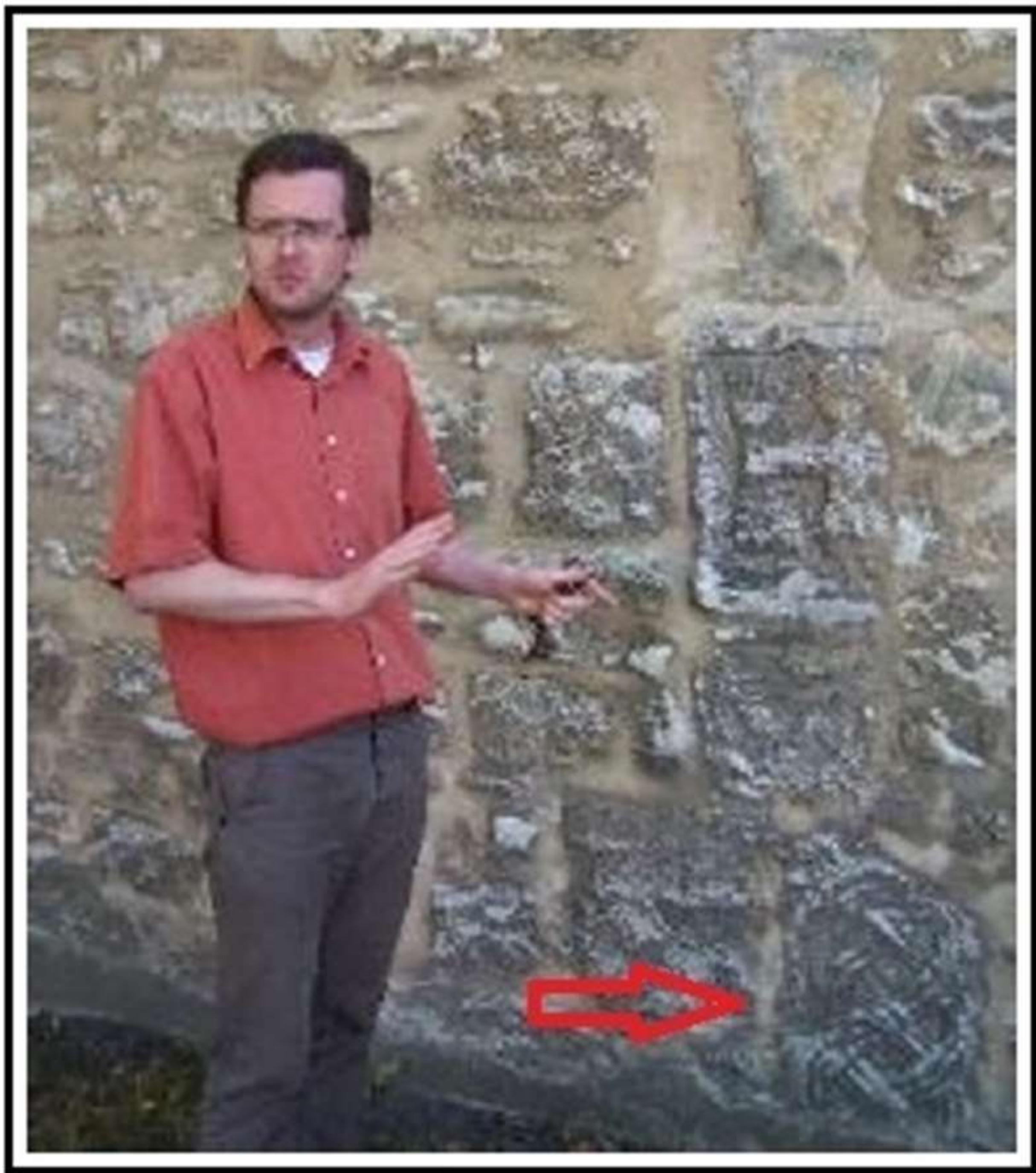

Petroglif (Ongna, Chhattisgarh, India) i stećak iz Hercegovine.

Na sve strane svijeta: “Bosanac stoji. Digao glavu, digao ruku!” Živa cirkuzanija od Krleže i od Bošnjaka koji mu povjerovaše!

HRVATSKA CIRKUZANIJA

U univerzalnim trostrukim ukrasnim bordurama i vinjetama Hrvati su našli dokaz svog nacionalnog istorijskog kontinuiteta i nazvaše to "hrvatski pleter". I svoj grb uramiše tim "hrvatskim pleterom" kao simbolom svoje rane nacionalne samosvijesti. Evo fotografije iz njemačkog grada Gatersleben u

kojem je crkva sa uzidanim blokovima iz hramova i nadgrobnika vendske, tj. lužičkosrbske kulture iz vremena ranog srednjeg vijeka, a možda i iz vremena Rimljana.

Nije li vrijeme je da Hrvati ponovo pišu o svom istorijskom porijeklu od Venda, tj. Lužičkih Srba, jer eto pleter iz Njemačke to svjedoči?

Živa cirkuzanija od Hrvata!

SRBSKA CIRKUZANIJA

Na fotografiji sa prethodne strane dva su stećka iz sredine 19. vijeka: Etnografski muzej u Beogradu (lijevo) i selo Berkovac u Kolubarskom okrugu. Zvanična SPC i njeni kurčevito napeti svetosavski Srbi tvrde da je Sveti Sava ustanovio srbsko pravoslavlje.

Koji je ovo svetitelj svetosavlja?

Dobro, svetosavci! Vi tvrdite to, a znate i sami da ste u zabludi i da lazete sebi i drugima, jer postoje stotine dokaza da su Srbi bili i ostali dvovjerni krstjani, tj. poluvjerci Dušanovog zakonika. Ako je vaša tvrdnja istinita, onda vaš patrijarh, vaši episkop, vaši popovi i vi, kao žestoki svetosavci, sigurno znate ko je ovaj lik lijevo sa ušnjacima i čiji su likovi sa isplaženim jezicima izobraženi na ovim srbskim nadgrobnicima iz sredine 19. vijeka? Je li to Isus, neki od apostola, neki od grčkih svetaca ili neko od vaših svetosavskih bogougodnika?

Ako li ne znate, to je dokaz da vaša SPC i vi s njom lažete to o Svetom Savi kao tvorcu srbskog pravoslavlja.

Živa cirkuzanija od Srba!

SRBI DVOVJERCI (POLUVJERCI)

"**9. О полувершима**:

И ако се нађе полуверац, који је узео хришћанку, ако усхте, да се крсти у хришћанство, а ако се не крсти, да му се узме жена и деца и да им се даде део куће, а он да се изагна." (Душанов законик, Члан 9)

"U Srbiji opet zvali su ih Babunima jer ih je najviše bilo oko planine Babune nad Prilepom u Maćedoniji, ili Poluvercima, jer su se dosta držali i Pravoslavlja. - Međutim, oni sami u Bosni i Hercegovini nazivahu se uvek samo Hrišćanima ili Krstjanima." (1)

"Broj Bogomola bio je u to doba već prilično velik, pa su i neka ugledna vlastelasrpska pripadala toj jeresi, ***koja je bila mnogo bliža starom srpskom Mnogoboštvu nego Pravoslavlje****."* (2)

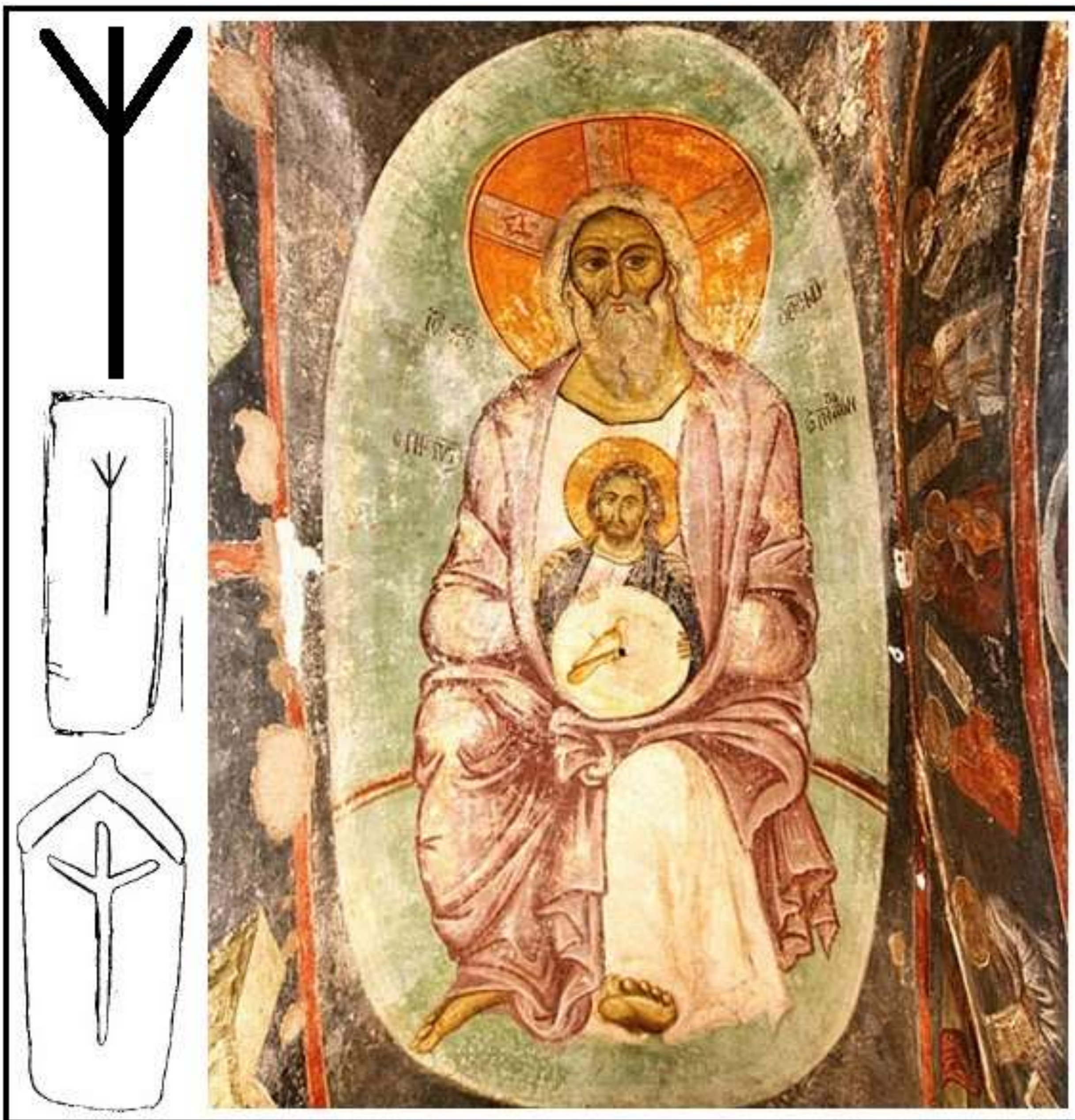
Knjiga "Stećci, laž i bogumili" riječju i slikom argumentovano pokazuje i dokazuje da su Srbi bili i ostali dvovjerci ili poluvjerci krstjani. Autoru knjige nije cilj nekakva "podjela Srba", za što se autor ove knjige okrivljuje iz Beograda, već istina o Srbima, te nikakvog nacionalnog ni vjerskog razloga za blokadu ove knjige nema. Nadam se da će to i beogradskim knjigo-ratnicima uskoro proraditi u glavama.

…………………………

(1) Radoslav M. Grujić, Pravoslavna Srpska Crkva, Izdavačka knjižarnica Gece Kona, Beograd, 1921; II izdanje (reprint) Svetlost – Kalenić, Kragujevac, 1989, str. 38.

(2) Ib. str. 14.

SVETOVIDOV VILNI KRST

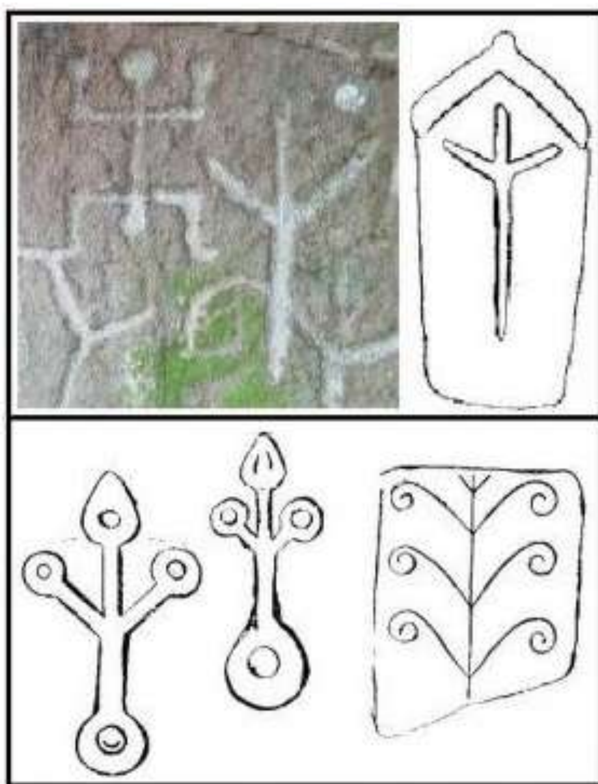
Svetovidov vilni krst

Dva krajnja kraka Svetovidovog vilnog krsta simboli su proljeća i ljeta, a srednji krak je dan ljetnog solsticija na prvi dan ljeta. To je dan sa naviše sunčanih sati u godini, najduži dan godine, ljetna dugodnevnica: Vidov dan Vidovdan. Na slici su runa Algiz i Svetovidov vilni krst na stećcima (Cista, Imotski i Borci kod Konjica). Na fresci Svetog Trojstva na oreolu bijelog Boga

Oca Stvoritelja je Svetovidov vilni krst (12. century fresco, Kounbelidiki, Kastoria, Greece). Crkva je u oblasti Odridske arhiepiskopije, a tu su u srednjem vijeku bili dvovjerni krstjani koji su od ortodoksne crkve zvani poluvjercima i babunima:

"U Srbiji opet zvali su ih Babunima jer ih je najviše bilo oko planine Babune nad Prilepom u Maćedoniji, ili Poluvercima, jer su se dosta držali i Pravoslavlja. - Međutim, oni sami u Bosni i Hercegovini nazivahu se uvek samo Hrišćanima ili Krstjanima." (1)

"Broj Bogomola bio je u to doba već prilično velik, pa su i neka ugledna vlastelasrpska pripadala toj jeresi, koja je bila mnogo bliža starom srpskom Mnogoboštvu nego Pravoslavlje." (2)

Vilni krst na petroglifu (Cajamarca, Peru) i na stećcima.

…………………………

(1) Radoslav M. Grujić, Pravoslavna Srpska Crkva, Izdavačka knjižarnica Gece Kona, Beograd, 1921; II izdanje (reprint) Svetlost – Kalenić, Kragujevac, 1989, str. 38.

(2) Ib. str. 14.

KELTSKI BATON (BATUN)

Ilirski novac iz Apolonije sa keltskim imenima starjesina.

Na slici su dva ilirska nočvića iz grada Apolonij (kovani oko 250-100.g. s. e). Fotografije su skinute sa jednog od mnogih sajtova prodavača starog novca i lako je provjeriti njihovo postojanje.

Na oba novca su keltska imena AIBATIOS i BATON (BATUN). Da su to keltska titularna imena poglavica već sam pisao nekoliko puta, ali hazarsko-jezutsko-svetosavski Srbi iz tajnih i kućnih privatnih društava sprečavaju da istina prodre do uma jadnih Srba, a oni sami kao da su slijepi te ne vide i kao da su gluvi te ništa sami ne čuju. U vrijeme ilirskog ustanka protiv Rimljana u prvoj deceniji hrišćanske ere tri su Bate bili istovremeno: Bato breučki, Bato desetijatski i Bato dardanski: tri poglavice balkanskih keltskih plemena.

“Perunovi zapisi”, (str. 52):

https://www.scribd.com/doc/234126289/Petko-Nikolic-Vidusa-Perunovi-zapisi

“Vrata vremena”, (str. 53):

https://www.scribd.com/doc/305259378/Vrata-vremena

Da su Kelti Srbi to je istorijski fakt, jer su Cimbri isto sto Tračani, Tračani isto što i Brigi, Brigi isto što i Peonci (o tome Strabon jasno svjedoči). Pa se pitam: dokle će beogradski hazarsko-jezutsko-svetosavski Srbi iz tajnih i kućnih privatnih društava vladati nad istorijom i istinom balkanskih domorodačkih Srba?

BOŽIJE ZEŽLO

Solarni simboli dvovjernih krstjana.

Motivi godine sa četiri godišnja doba i Vidovdanom u vrhu (narodni vez sa Kosova, Etnografski muzej u Beogradu) i Svetovid sa Božijim žezlom na stećku is Donje Zgošće (reprodukcija, original u Zemaljskom muzeju u Sarajevu).

Znate li, Srbi, koje su vam vjere preci bili?
Znate li, Bošnjaci, koje su vam vjere preci bili?
Znate li, Hrvati, koje su vam vjere preci bili?

Znate li, fanatici balkanski, koje su vam vjere preci bili?

Možete vi da imate antipatiju prema meni, možete i da me mrzite, ali istina koju vam kazujem jaši na vama, čovjekomrsci balkanski!

FARAON, PERUN I STEĆAK

INDUS VALLEY SEALS OF SARGON & FATHER 181

No. 4. Seal of Sargon's Father as PURU (or BU) PAR-GIN of Uridu Land

This seal reads :—

Seal.

Sumer (Mesop.). ,

Reads : UMUN PURU PAR GIN URI-DU

Transl. : Lord of Lords PURU [4] PAR-GIN of *Uridu* (or *Uriki*) Land.

FIG. 53.—Seal of Sargon's Father as PURU Par-Gin of *Uridu* or *Uriki* Land deciphered.

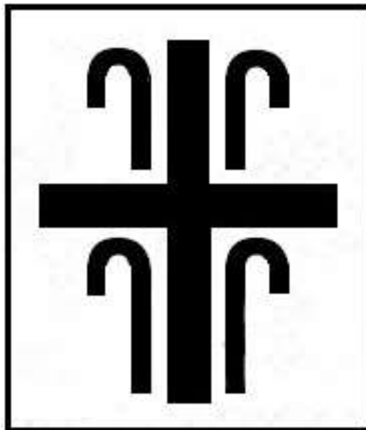

Sumerski zapis (L. A. Waddell, Egyptian Civilization: Its Sumerian Origin and Real Chronology, Luzak & Co, London, 1930, p. 181) i simbol na stećku (Zeleno polje, Rogatica, preuzeto iz knjige "Ukrasni motivi na stećcima, od Marian Wenzel, Veselin Masleša, Sarajevo, 1965. str. 101).

PHAROS (φάρος, gr.) znači SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK (1)

"The Egyptian title PHRA = PHARAOH, is simply the word RA with the article P or PH prefixed signfying THE SUN. " (2)

"Egipatska titula FRA = FARAON, jdnostavno je riječ RA sa dodatkom **P** ili **F** kao prefiksima značenja SUNCE."

Simbol na stećku (Zeleno polje, Rogatica) znači: PERU = VATRA = SUNCE = PERUN.

“PHARAOH (Φαραώ)…In inscriptions of the Old Kingdom an expression *Pr-‘o*, ‘great house,’… In old Coptic (of the 2nd cent. AD) the descendent of the *Pr-‘o* is simply ПЕРО, ‘the king,’…” (3)

"FARAON (Φαραώ)…U natpisima Starog Kraljevstva izraz *Pr-'o* je 'veličanstvena kuća'...U starom koptskom (od 2. v. n. e.) potomci od *Pr-'o* su jednostavno PERO, 'kralj,'..."

Egipatsko PHRA (grčki: Φαραώ) = RA = SUNCE

PR-‘O > PERO > PERON = PERUN

Sanskritsko PERU = VATRA, SUNCE = PERUN

Znak **ſ (**obrnuto **J**) na stećku iz Zelenog polja kod Rogatice ne postoji ni u crkvenoslovenskoj ćirilici ni u ćirilićnim zapisima srednjovijekovne Bosne, sto znači da je ovaj steaćak ne pripada srednjem vijeku, nego je stariji od srednjeg vijeka.

……...............................

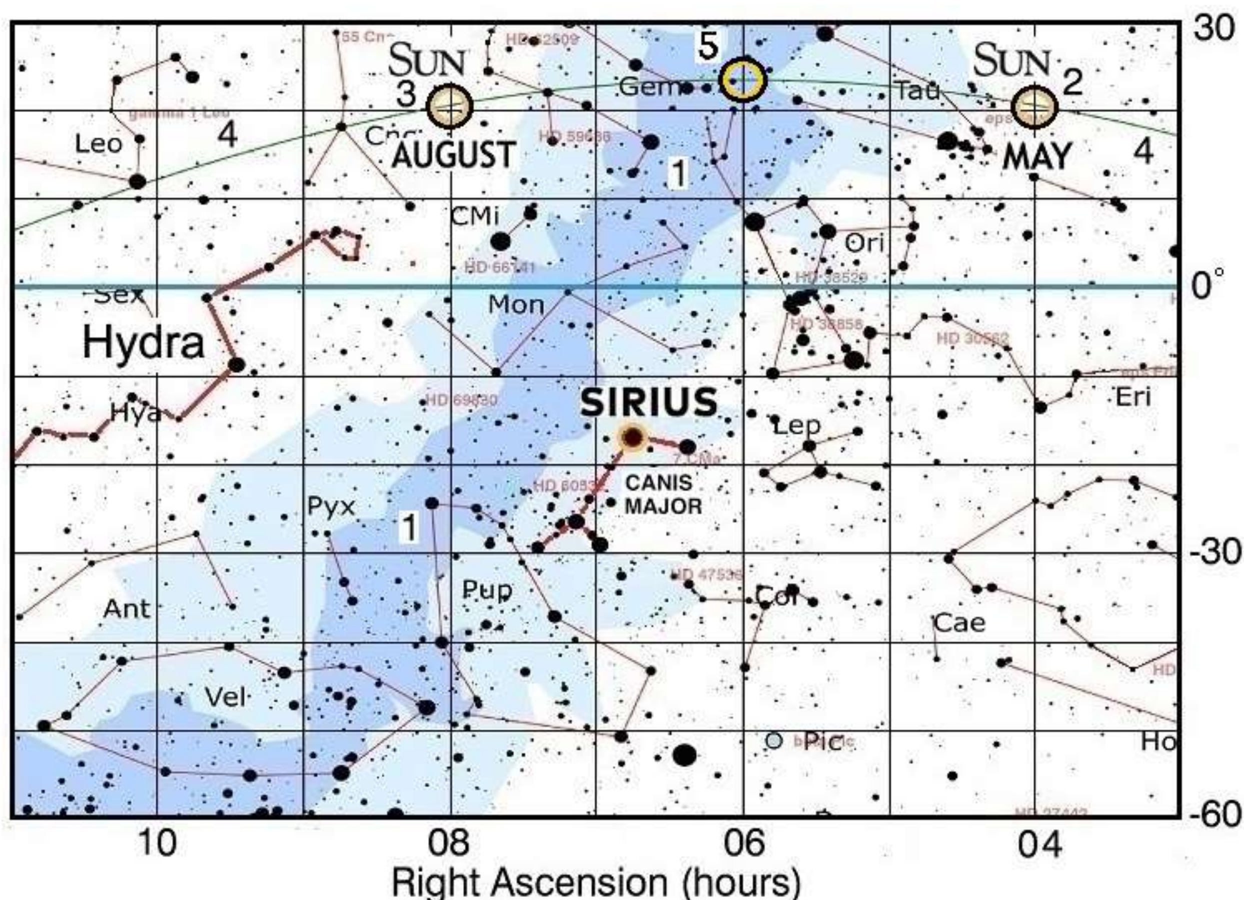
(1) George William Lemon, English Etymology, Peter-Rosten Row, London, 1783, p.

(2) Rev. James Austin Bastow, A Bible Dictionary, Fourth Edition, Hodder and Stoughton, London, 1876, p. 583.

(3) James hastings, A Dictionary Of The Bible, Dealing With Its Language, Literature, And Contents, Including The Biblical Theology, Volume 3, Charles Scribner’s Sons, New York, 1911, p. 819.

MEĐA

Sunčev prelazak preko Mliječnog puta na sjevernom dijelu nebeske hemisfere dešava se između 21. maja i 21. jula, a na dijelu južne između 21. novembra i 21. januara. Prelazak Sunca preko galaktičkog meridijana u Mliječnom puta zbiva se na ljetnu dugodnevnicu 21. juna (ljetni solsticij) i na zimsku kratkodnevnicu 22. decembra.

U vremenu od 21. maja (tačka 2) do 21. jula (tačka 3) Sunce prelazi preko Mliječnog puta. Na dan ljetne dugodnevnice (ljetni solsticij) 21. juna prelazi preko linije galaktičkog meridijana (tačka 5).

Galaktički meridijan je MEĐA između godišnjih doba. Na sjevernoj Zemljinoj polulopti prelaskom Sunca preko meridijana na sjevernom dijelu neba (Evropa) prestaje proljeće i nastaje ljeto, a na južnom dijelu neba (Australija) prestaje jesen i počinje zima.

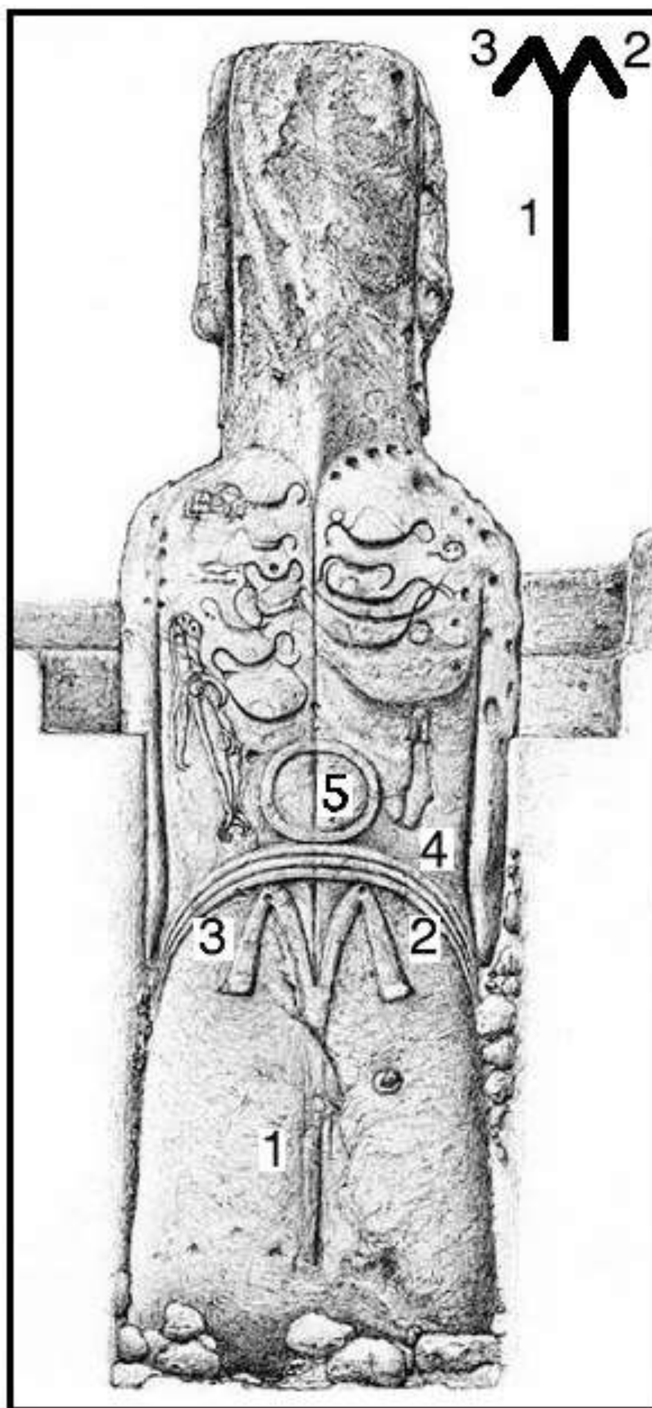

Znak sa značenjem MEĐA na posmrtnoj urni neolitskog doba (15-13. v. st. ere. Slika preuzeta iz knjige "Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi", Radivoje Pešić, Pešić i sinovi, Beograd, 1995, str. 28) .

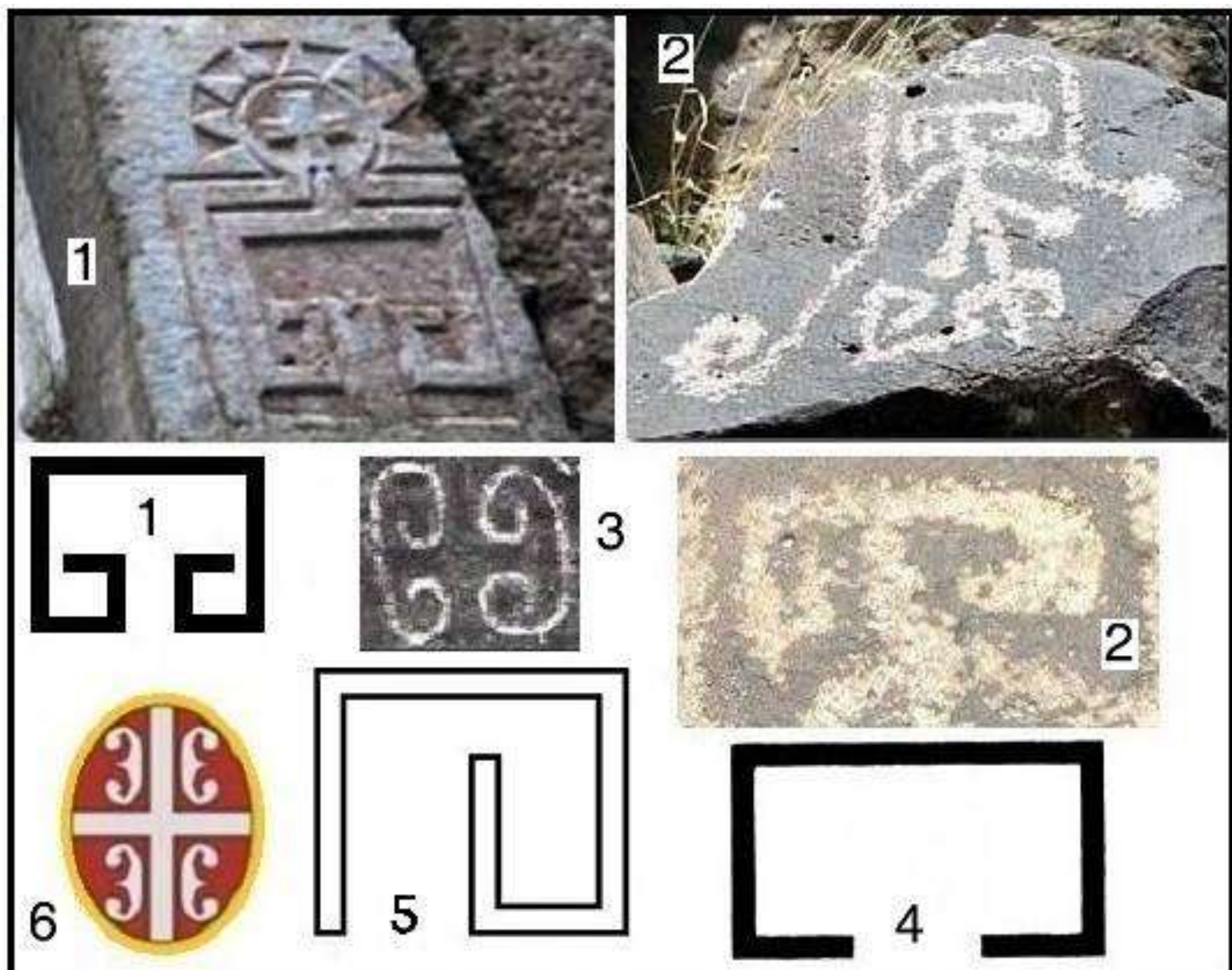
Znak MEĐA kao egipatski hijeroglif ptolemejskog doba (3. v. st. ere).

Na južnoj Zemljinoj polulopti je obrnuto: prelaskom Sunca preko galaktičkog meridijana na sjevernom dijelu neba prestaje jesen i počinje zima, a na južnom dijelu neba prestaje proljeće i počinje ljeto.

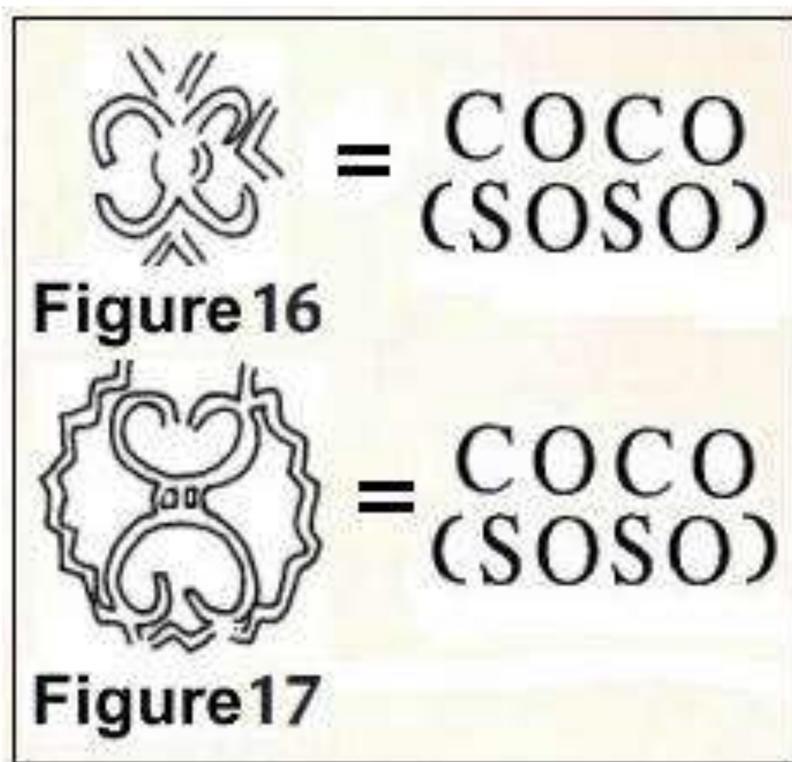
Znak MEĐA na kipu sa Uskršnjih ostrva (pretpostavljaju da je iz 10-14. v. n. ere). Pojas (4) je linija Sunčeve ekliptike.

KUĆA I ZAKLON

1. Simbol rađanja, rasta, života i besmrtnosti: kuća Sunca (crkva u selu Gorovič kod Topole),
2. kuća Sunca na prekolumbovskom indijanskom petroglifu (La Cieneguilla Petroglyph Site, New Mexico),
3. prekolumbovski indijanski petroglif (Cerro Las Letras, Venezzuela),
4. egipatski hijeroglif: kuća,
5. egipatski hijeroglif: zaklon, zaštita, dom,
6. srbski grb sa stilizovanim simbolom kuća Sunca

SRBSKI GRB

Danas je srbski narod izložen najperfidnijem obliku specijalnog rata, rata do totalnog uništenja cijelog naroda bez i jednog metka. To je rat na uništenju istorijskog pamćenja i duha srbskog naroda i organizovano se provodi kroz sva državna i privatna medijska sredstva, te kroz ekumensku SPC. Jedan od tih primjera tih ubitačnih laži je neprekidna priča Srbima da su vukovi Srbima totemski preci. Cilj toga je preko vukova i vukodlaka približiti duh Srba bogovima podzemnog svijeta, tj. demonima, đavolima i Satani.

Druga od mnoštva laži je da su simboli **C** (S) sa srbskog grba (ognjila, ocila, kresiva) simboli četiri mlada Mjeseca. Svrha ove laži je približavanje Srba islamu, a svako zna da su ognjila simboli ognja, tj. Sunca, a ne Mjeseca. Nikad Srbi nisu bili poklonici Mjeseca, osim što su posebno isticali svetost Mlade nedjelje, prve nedjelje nakom mijene. Srbi su poklonici Sunca još od najstarijih postpotopskih vremena, a tu vjeru naslijedili su od Noja i sina mu Jafeta, od Jafetovog sina Gomera pa preko Gomerovog sina Togarme i njegovog sina Taura od kojeg potiče većina Srba. To je vjera prepotopskih vremena i tragove joj nalazimo u kulturi Lepenskog vira, jednoj od najstarijih kultura na svijetu, pa preko vinčanske kulture do Njegoša i naših dana:

"O nevini sinovi prirode,
o mudrosti prosta najsjajnija!
Do rođenja sv'jeta istinoga,
vi presretni poklonici sunca!
Vi ste vjerni nebeski sinovi,
vas svjetila luče životvorne
nose k tvorcu, lučah istočniku;
luč je sjajna bogoslovija vam,
luč vam žertvu u nebo uvodi,
luč vam tvorca osvjetljava dušu! "

(Petar. P. Njegoš, Luča mikrokozma, Pjevanje VI, strofa 20)

Na slikama su dva primjera tumačenja alanskih (sarmatskih simbola). Pokazaćemo kako simbole "C" objašnjava ruski etnograf i istoričar Sergej V. Rjabčikov (Сергей В. Рябчиков). Za prvi simbol (*Figure 16*) Rjabčikov kaže:

"Pročitao sam ime 12-12 'Soso': veoma sjajno (Sunce), inače ime alanskog (sarmatskog) boga Sunca je *Soslan* (skitski *Targitai*, indo-arijski I*ndra*). " (1)

Za drugi simbol, ugraviran na jednom alanskom ogledalu (*Figure 17*), Rjabčikov tvrdi:

"Može se razlikovati ime 12-12- *Soso* veoma svijetli (Sunce) (*Soslan*), tri linije: (to je ime indo-arijskog boga Trite (18) = Indra) koje je postavljeno u mjesto okruženo talasastom granicom." (2)

Ovo su samo dva od stotine primjera koji tvrde da je simbol **C** (S) simbol Sunca i zajedno sa vinčanskim slovom + (A) daje drevno ime Boga AZ što znači JESAM, BIVAM POSTOJIM. Simbol **C** (S) je simbol Boga: Božiji simbol rađanja, rasta, života i besmrtnosti.

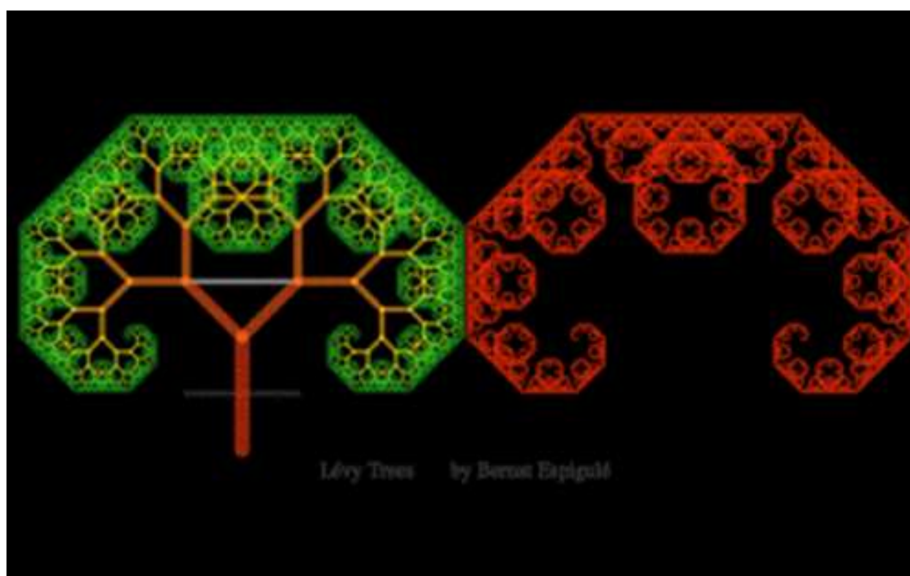
....

(1-2) Sergei V. Rjabchikov, Some Remarks on the Scythian and Sarmatian Religion, 2002.

Piktograf iz Skandinavije.

Ovdje smo postavili nekoliko slika za dokaze. Na petroglifu iz Skandinavije (*slika iznad, Nordic Bronze Age Petroglyphs on the Vitlyckehall stone near Tanumshede, in Vastra Gotaland County, western Sweden).* Prikazana je nebeska solarna lađa sa antropomorfnim prikazom 12 mjeseci godine. Jedan od mjeseci (treći s desna) desnom rukom visoko je podigao nebesko drvo života.

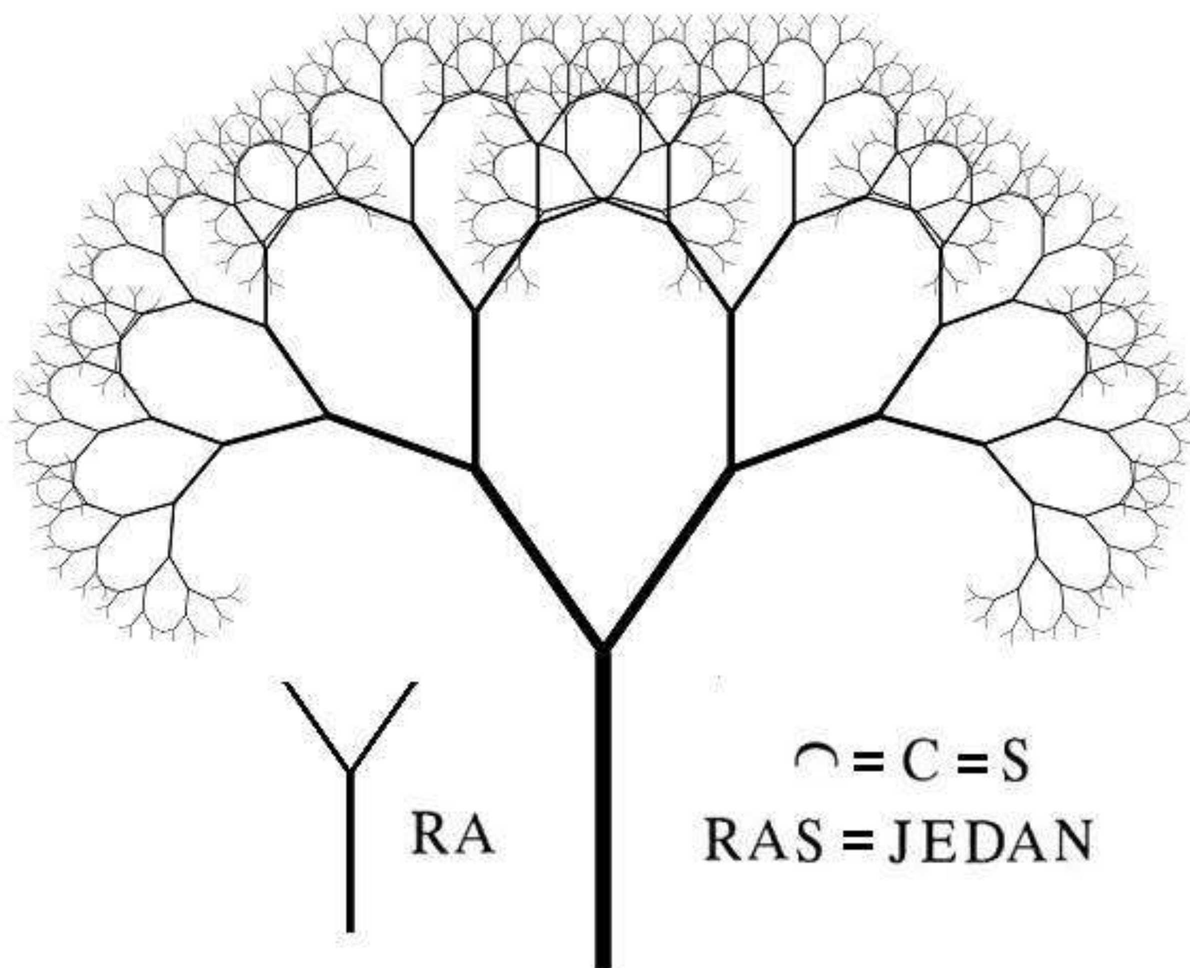
Šema fraktalnog drveta zivota.

СТА ТⷪРИЦА

Na slici sa prethodne strane je ikona Svete Trojice (iz knjige "Zbornik za putnike - Časlovac", Venecija, 1566.). U svojoj lijevoj ruci Bog Otac drži simbol fraktalnog drveta života. Jasno se vidi da je fraktalno drvo života svojim oblikom potpuno isto simbolima nebeskog drveta na piktografu u Skandinaviji, na ikoni i na srbskom grbu.

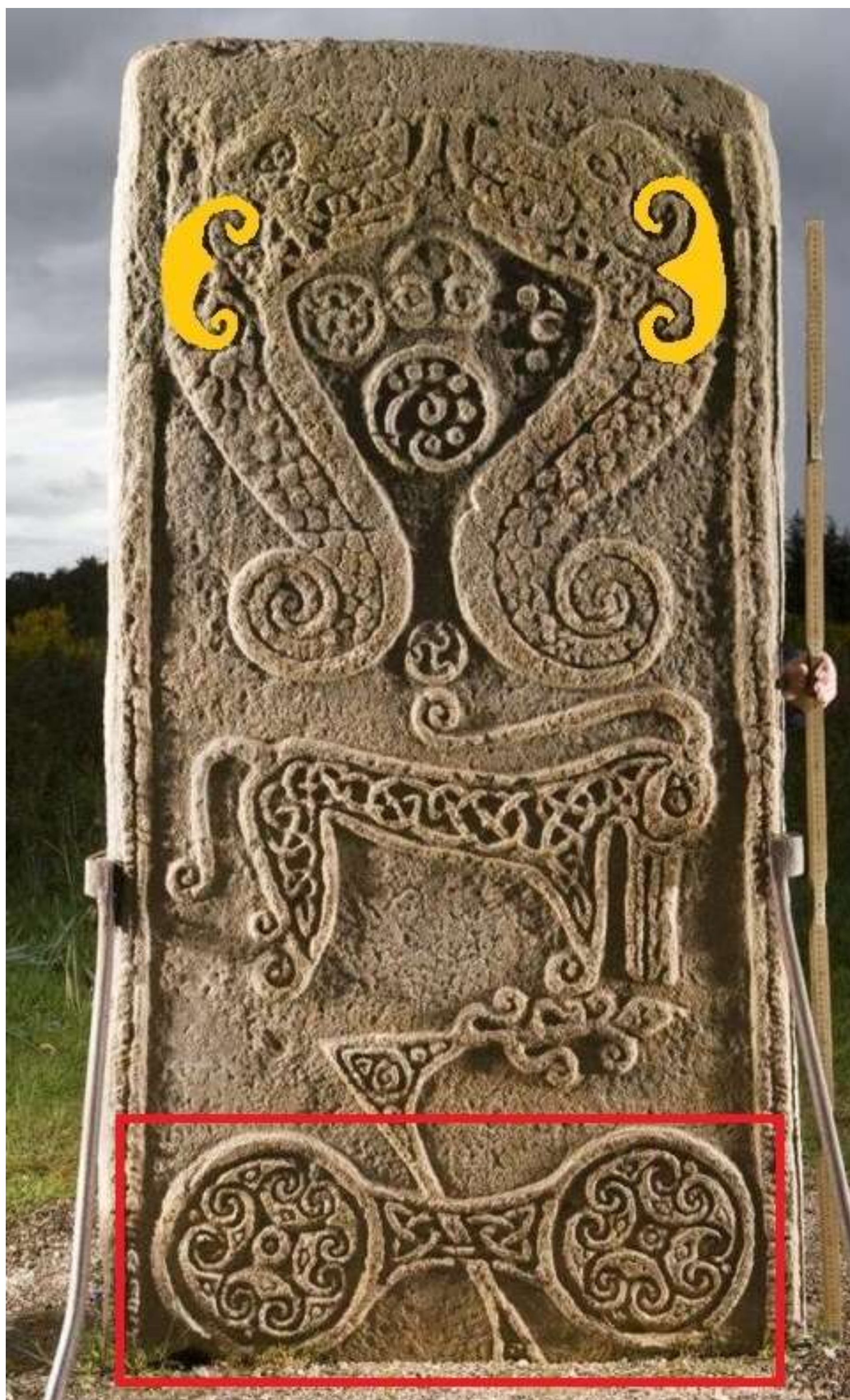
Fraktalno drvo života.

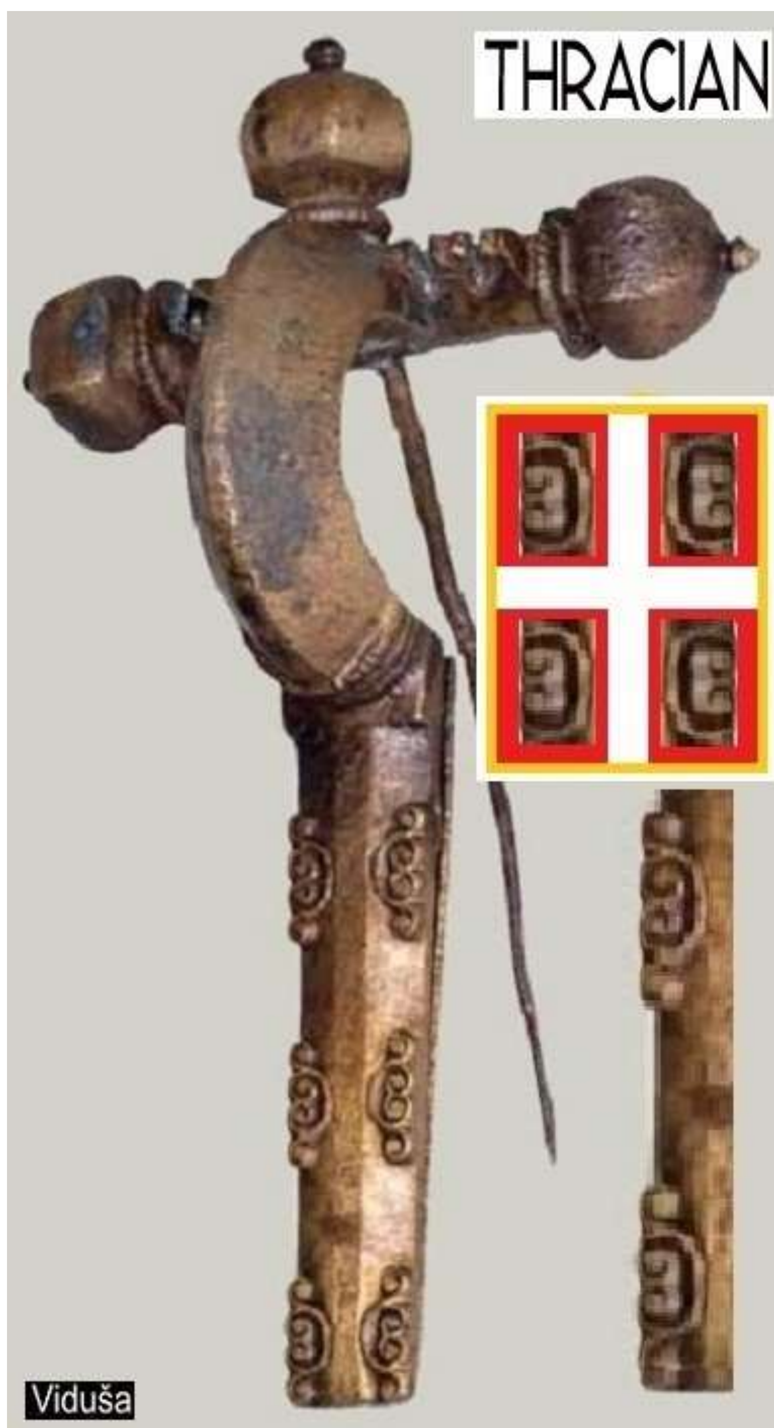
Fraktalno drvo života: RA + C > RAS (RAZ) = JEDAN = PRVI = BOG.

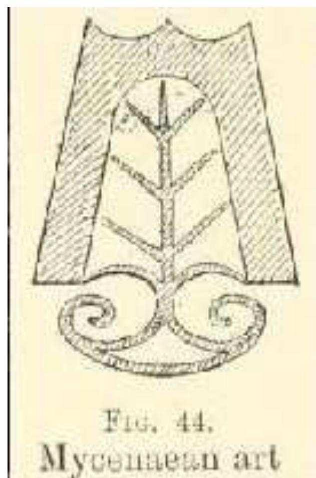
*Božiji znak **C** na piktskom kamenu kao simbol godišnjih doba i na zmajevima kao simbolima vatre Sunca proljeća i ljeta.*

Kao znak sa Nojeve lađe postao je jedan od narasprostranjeniji simbola drevnih kultura širom svijeta, ali među mnoštvom simbola tajnih društava ovog znaka nema, niti ga ima po knjigama simbologije i heraldike. A zašto? Jer znaju da je to Božiji znak, a oni se bore protiv Boga u želji i namjeri da čovjeka proglase Bogom.

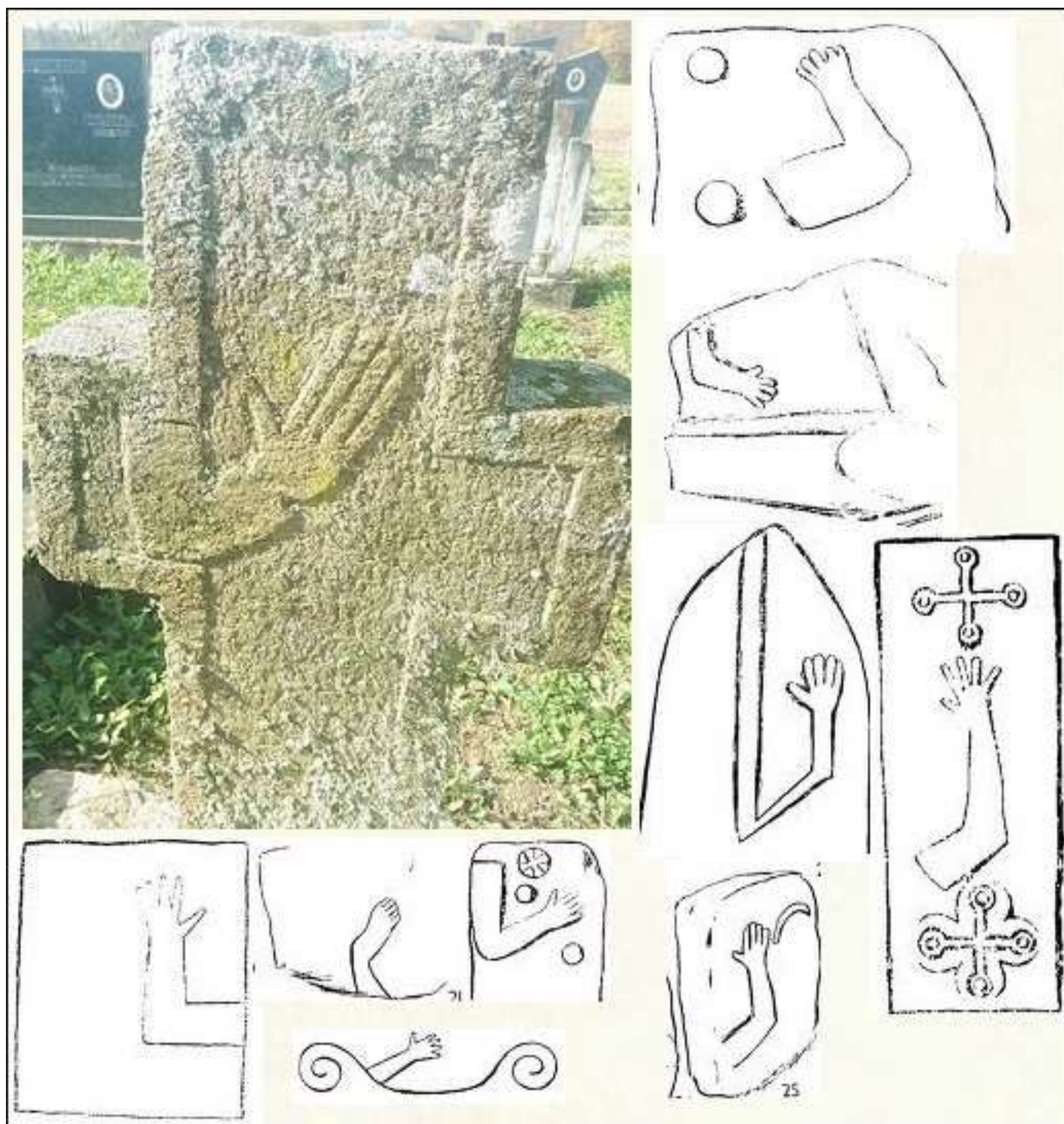

*Simbol **C** u korijenu Sunčevog drveta života (motiv na stećku u Đurđeviku kod Tuzle).*

*Simbol **C** u korijenu drveta života kao motiv na mikenskoj vazi (Arthur J. Evans, Cretan Pyctographs and Prae-Phoenician Script, London, Bernard Quaritch; New York, G. P. Putnam's Sons, 1895, p. 51).*

RUKA - SVJEDOK KRSTJANSTVA

Ruka na krstači na groblju u selu Mrsać kod Kraljeva (foto: Nenad Milenković) i motivi ruke na srednjevijekovnim stećcima dvovjernih Srba krstjana koje su ubijali i zatirali Nemanjić i rimske pape.

KAD NEBO PROGOVORI

Obojeni oblak. Kad nebo progovori, čovjek začuti, a sve je počelo od jeseni 2012. godine.

DILEM DILJE

Na Kosovu se čula riječ DÎLJE što znači DALJE (1). Na Viduši, selu kod Kaknja u Bosni, postoji toponim pod imenom DÎLJKA. Skok kaže:

"…*dîljka* f (Vuk, 17. v.) 'puška'. Treba ipak istaći činjenicu, koju ističe Budmani, da se ova puška zove i divtija (Vuk) 'vrsta duge puške'..." (2)

Beogradska srbska "elita" progoni domorodačke riječi iz srbskog jezika, odbacuje ih i zamjenjuje grčkim i slovenskim riječima, a drevne izvorne riječi domorodaca Balkana prepušta bivšim Srbima Hrvatima i Bošnjacima. Tako je i riječ DILJEM školskim sistemom izbačena iz književnog jezika Srba i prepuštena Hrvatima i Bošnjacima, tako da ce u nekoj budućoj analizi jezika biti da su jezikom Hrvati i Bošnjaci starosjedioci Balkana, a Srbi kao Sloveni došljaci na Balkan.

Pogledajmo ove riječi srbskog jezika: RODILA, RADILA, SADILA, VADILA, itd. Kako su nastale ove riječi? Da li izvođenjem od korijenske riječi i nastavka ovim putem: ROD-ILA, RAD-ILA, SAD-ILA, VAD-ILA, GRADIILA?

Ne, nastale su od dviju riječi: ROD-DILA, RAD-DILA, SAD-DILA, VAD-DILA, GRAD-DILA. To su postanjem složene riječi, a ne izvedenice.

Keltsko (gaelik) DIL (3) znači 1°. RADAN, MARLJIV, ČESTIT, TRUDAN; 2°. OČUVANJE, ČUVANJE; 3°. REVNOSTAN. U svim značenjima keltsko DIL je TRAJNO RADNO DEJSTVO. To je semantička suština i engleske riječi DILEMA. To je suština i srbske riječi DILJEM.

Keltsko (gaelik) DILE (4) znači ZEMLJA: ROD-DILE, RAD-DILE, SAD-DILE, VAD-DILE. Svaka prva riječ pokazuje vrstu posla, a druga se odnosi na zemlju. Dačkom PRIADILA (πριαδίλα) odgovara napolitanskom (napuljskom) PRIADILA (πριαδιλά) (5). Dačko PRIADILA je složenica: PRIA-DILA napolitanska riječ PRIADILA (πριαδιλά) je složenica: PRIA-DILA (πρια-διλά). U obje riječi prva riječ PRIA nosilac je imena biljke, a DILA, kao druga riječ, označava njeno TRAJNO ZDRAVSTVENO DEJSTVO po keltskoj riječi DIL.

Čemu sve ova priča? Priča nam kazuje istorodno porijeklo svih ovih jezika: keltsko, dačko, tračko, napolitansko i današnje srbsko iz istog su jezičkog korijena. Ako je jezički korijen isti, i narod je bio isti. Međutim, Srbi planski i organizovano rade na tome da sami sebi ponište lingvističke dokaze domorodačkog postojanja na Balkanu.

…………………………..

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 376.

(2) Ib.

(3) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, p. 158.

(4) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p.104.

(5) Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861, p. 195-197.

VRTO

Vrto

Keltsko (gaelik):

a) UR = ZELEN (1)
b) AL = LEGLO, IZDANAK, POTOMAK, MLAD, STVARANJE, POKOLENJE, GENERACIJA (2).
c) TAL = KAPANJE, PADANJE, ISPUŠTANJE (3).

Po zemlji KAPANJE, PADANJE i ISPUŠTANJE sjemena je sijanje.

Kad sastavimo UR TAL, dobijemo URTAL. Značenje ove riječi je u one tri prethodne: UR, AL, TAL. Prelaskom U u V dobijeno je VRTAL. Prelaskom **L** u **O** dobijen je VRTO.

....

(1) R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 753.
(2) Ib. p. 18.
(3) Ib. p. 540.

VRBAS

Danas govore kako je to od "slovenske" riječi VRBA, mada je Skok pretpostavio da bi moglo biti od antičkih imena ove rijeke: URPANUS i URBASSUS (1).

Istorija kaže da su Brigi bili Tračani, a to je isto kao i Kelti jer su govorili istim jezikom. Pošto keltsko (gaelik) UR znači ZELEN (2) i BAN znači BIJEL, SVIJETAL, SJAJAN (3), od tog je nastalo ime URBAN.

Keltsko-tračko B iz imena URBAN kod Rimljana je dalo P i sa latinskim sufiksom -US pisano je URPANUS. Latinsko URBASSUS je koruptirani oblik keltsko-tračkog URBAN.

U periodu slovenizacije URBAN je dao prvo oblik VRBAN a potom oblik VRBAS (u govoru je keltsko-tračko U prešlo u V). To je još jasnije na primjeru latinskog URBASSUS: prelaskom početnog U u V dobijeno je VRBASSUS, da bi se vremenom skraćenjem nastavka dobilo VRBAS.

Iako riječ VRBAS oblikom liči na riječ VRBA, ipak nije postala od riječi VRBA (i VRBA je keltsko-tračka riječ izvedena od keltsko-tračkog UR (zelen) i BA (bara, voda).

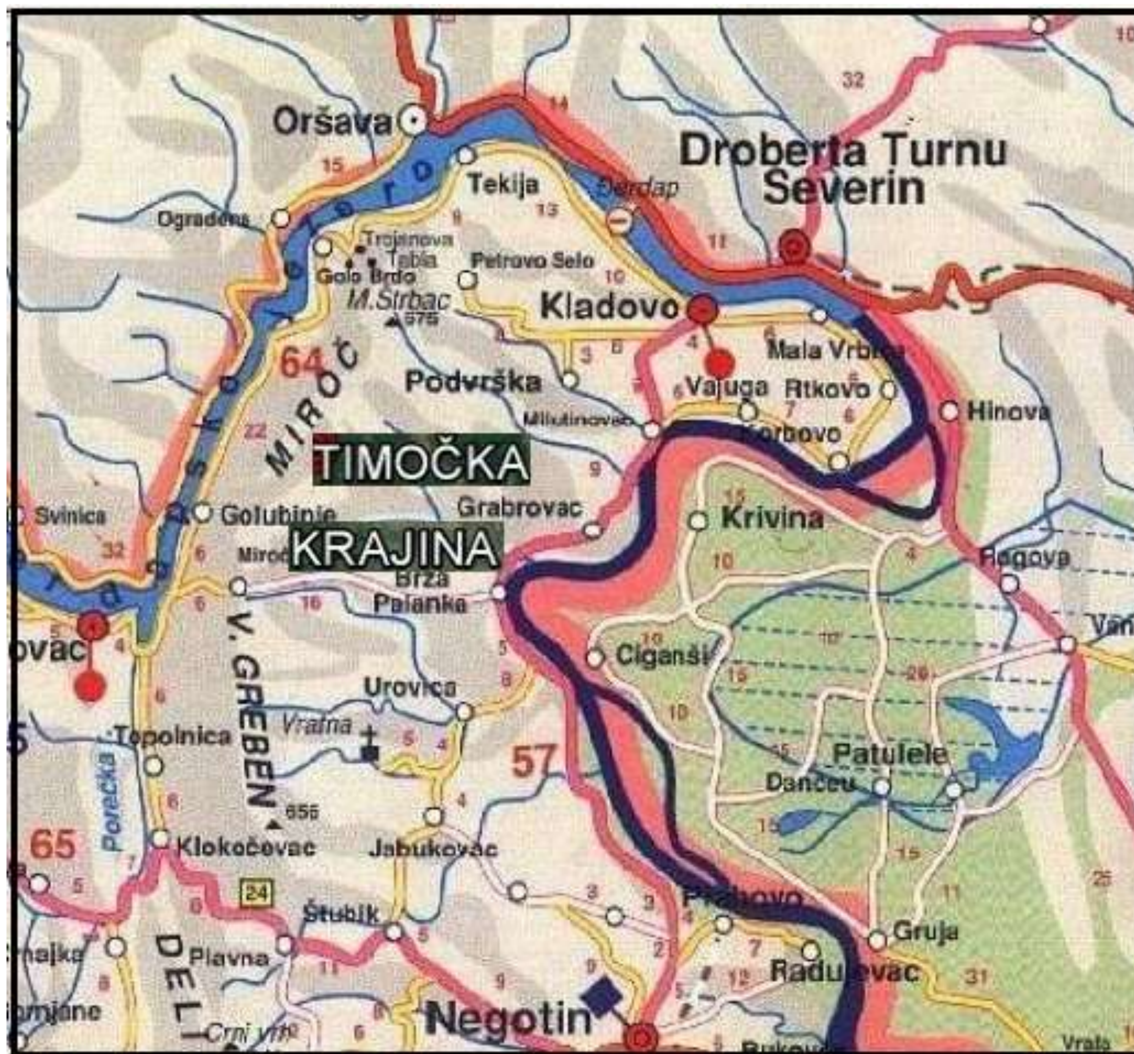
…………………………

(1) *P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 620.*

(2) *R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 753.*

(3) *Ib. p. 48.*

TIMOČKA KRAJINA

Timočka krajina

Evo mape TIMOČKE krajine. Mapa ne obuhvata današnju administrativnu granicu ove regije, ali ovdje je glavnina po kojoj je TIMOČKA krajina dobila ime. To je keltsko-tračka riječ očuvana u današnjem gaeliku u obliku TIMCHIOLL, tj. TIMČIOL: TIMCHIOLL = OBUHVAĆEN, OKRUŽEN (1).

TIMOČKA krajina je OBUHVAĆENA i OKRUŽENA vodom Dunava.

....

(1) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 552.

LEBANE I POLEBATI

LEBANE su naselje u južnoj Srbiji. Tračko LÉBA (Λέβα) grčki autori preveli su kao πολις: NASELJE, GRAD (1). Grci nisu znali pravo značenje ove tračke riječi i zato je prevode kao GRAD, dok je bukvalno značenje BITI, ŽIVOT. To je današnje srbsko HLEB (ek.), HLJEB (ijek.) i HLIB (ik.). Ovdje treba znati da je ovoj riječi **H** dodato Vukovom reformom, dakle je bilo LEB, LJEB, LIB.

LEB je kuvao LEBAN i pekao ga u LEBANI. LEBANA je pekara, a više pekara su LEBANE. LEBANE su mjesto sa više pekara: tu se pekao LEB za Caričin Grad (Justiniana Prima).

LEPINA (vrsta tankog hljeba) je od LEBINA. Tračko LEBA zadržalo se i u glagolskim oblicima LEBATI (jesti) i POLEBATI (pojesti). Toponim LEVAČ takođe je od LEB.

Pogledajmo: ikavski oblik od LEB je LIB i od toga je izvedeno ime dalmatinskog plemena LIBURNI, a lađa im se zvala LIBURNA. Kod Iraca lađa je LIBHEARN (2) jer je boravak na lađi za pomorce ŽIVOT: LEB ili LIB. Ovo LIB u engleskom dalo je LIVE (živjeti), u danskom LEVENDE, u holandskom: LEVEN, u frizijskom LIBJE, u švedskom LIVE, u njemačkom LEBEN, u mađarskom ÉLŐ, u islandskom LIFA, u latvijskom DZĪVOT.

I tako vidimo da i riječi svjedoče starost i porijeklo naroda.

…………………………

(1) Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861, p. 64.

(2) Ib.

RISAN

Risan

Grad RISAN (grčki: Ρίζων, Rizon; latinski: Risinium) dobio je ime od dvije keltske riječi: RIS-AN(N). Keltsko (gaelik) RIS znači UNUTRA (1), dok AN (2) znači STOJI, ANN znači POSTOJI (3). Tako RISAN znači UNUTRA STOJI ili UNUTRA POSTOJI. Mjesto grada RISAN u Boki Kotorskoj svjedoči tačnost njegovog imena.

…………………………

(1) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 467.

(2) Ib. p. 22.

(3) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 13.

BELI BOG BEL

"Gledah dokle se postaviše prestoli, i starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto Mu beše kao plamen ognjeni, točkovi Mu kao oganj razgoreo." (Dan.7,9)

Dakle je i biblijski Bog bijel, tj. BEL, mada se starozavjetni Judeji gade vavilonskog BELA koga oni zovu BAL.

BOG BEL je vrhovni BOG neba i zemlje. On je davalac života, Bog pravde, bog porodice, sloge i zajednistva, Bog svih elemenata zemlje, a naročito OGNJA.

BELI VID = BEL = BAL = BELENIS = BELENI = BIJEL, BEL, BIL.

Kulin ban morao je da potpiše neku povelju na BILINOM polju, dakle na BELOVOM polju.

Ako BEL pročitamo s desna, to je LEB (hleb) što na tračkom bukvalno znači ŽIVOT.

Zašto je običaj u Evropi da mlada oblači BELU vjenčanicu? Zato jer BEO na keltskom (gaeliku) znači ŽIV. (1)

BAL = BEL = BEO = ŽIV

Riječi BEL i SVET su sinonimi, tj. imaju isto značenje i zato je ime BELI VID istog značenja kao i SVETI VID (SVETOVID).

Dakle ono biblijsko "SVET, SVET, SVET GOSPOD SAVAOT" znači BEL, BEL, BEL GOSPOD SAVAOT.

Sanskritsko SAVA (सव) = SUNCE

BEL, BEL, BEL GOSPOD SUNČANI = SVET, SVET, SVET GOSPOD BELI VID = BEL, BEL, BEL GOSPOD BELI VID = BEK, BEK, BEK GOSPOD SVETOVID.

Riječ BEL sadrži ime Božije: B-EL, B-IL, B-AL.

EL = IL = AL

AZBUKA: B = BUKVA = SLOVO = ZNAK
BELA (BEL) = ZNAK BOŽIJI

Evo još jedan dokaz da je BOG JEDAN, a religije siju razlike i podjelu među ljudima.

....

(1) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 60.

LAŽI O SRBSKOM KALENDARU

Otkud 5503 godine od stvaranja do hrišćanske ere? To je po Julijusu Afrikanusu koji je proračnao da je od stvaranja svijeta do rođenja Isusa Hrista proteklo 5500 godina. Pošto je Isus rođen tri godine prije hrišćanske ere, na ovih 5500 godina dadali su 3 godine i to je 5503 godine od stvaranja do hrišćanske ere. Ovaj kalendar usvojila je Aleksandrijska (Koptska) crkva i poznat je u hronologiji kao aleksandrijska era.

U vrijeme ustoličenja cara Diklecijana 284. godine po aleksandrijskom kalendaru Koptske crkve to je 5787. godina od stvaranja svijeta, odnosno 287. godina od Hristovog rođenja.

Sirijska Antiohijska crkva bazično je računala po aleksandrijskoj eri sa malom razlikom: od stvaranja do hrišćanske ere brojali su 5492 godine. To je tkz. antiohijska era. Onda su 285. godine riješili da iz kalendara Kopske (Aleksandrijske) crkve izbace 10 godina i da tako ujednače kalendare, te su tako dobili kalendar koji od stvaranja do 285. godine broji 5777 godina.

Konstantinopoljskoj eri pripada kalendar Grčke crkve po kojem je od stvaranja svijeta do Hristovog rođenja 5509 godina, a od stvaranja do početka hrišćanske ere 5508. godina. Bazna osnova ovog kalendara je hronologija Septuaginte, verzije Starog zavjeta prevedenog na grčki sredinom 3. vijeka stere ere, a najstariji zapis datiran ovim kalendarom je u Trećem pravilu Peto-šestog vaseljenskog sabora (Trulskog) iz 691. godine u kojem se spominje 6199. godina kao godina ovog Sabora. Kod Srba do sad najstarije datiranje ovim kalendarom je na jednom krstjanskom stećku u Radimlji kod Stoca: 6666. godina (1158. god.). Ovaj kalendar lažovi deretićevske škole podmeću neobaviještenim Srbima kao izvorni srbski kalendar.

…………………………

Literatura:

(1) The American Quarterly Register, by B. B. Edwards, Volume V, Boston, Perkins & Marvin, 1833, p. 198.

(2) The Encyclopaedia Britannica, Or Dictionary of Arts, Sciences, and General Literature, Volume 6, Issue 2, Cambridge, 1842, 658-659.

(3) Nikodim Milaš, Crkvena Pravila, Pravila svetog peto– šestog Vaseljenskog sabora - Trulski sabor, Pravilo 3, Novi Sad, 1895, str. 442-443.

кѹреній засмоленнагѡ корабля, и толь многихъ въ кораблѣ совокѹпнѡ находящихся людей; ꙗкоже изъ воны весма легко примѣтити можнѡ.

Ѻбщенная
Хронологія
по восточномѹ исчисленію.

Лѣта мірѡбытія

Каинъ убилъ брата своегѡ Авеля . 99.
- - самъ же убитъ былъ ѿ Ламеха внѹка своегѡ . . 931.
Потопъ вселенскій былъ . . 2242.
Столпотвореніе было . . . 2736.
Рожденіе Авраамово . . . 3312.
Принятіе и угощеніе Авраамомъ трехъ Ангелѡвъ . . . . 3412.
Приношеніе Авраамомъ въ жертвѹ Ісаака . . . . 3442.
Смерть Авраамова . . . 3487.
Лѣствицѹ Іакѡвъ видѣлъ . . 3545.
Проданіе Іѡсифа . . . 3589.
Пре-

Hronologija Septuaginte: od postanja svijeta do hrišćanske ere je 5508 godina (Zaharije Orfelin, Večiti kalendar, Beč, 1783, str. 288).

(289)

Прехожденіе Іакова во Египетъ .	3602.
Іωвъ праведный	3620.
Рожденіе Моисеево . . .	3737.
Прехожденіе чермнагω Моря . .	3817.
Смерть Моисеева . . .	3857.
Самψонъ былъ	4292.
Самуилъ пророкъ . . .	4370.
Саулъ, царь первый во Израили .	4389.
Давидъ царь	4429.
Соломонъ царь	4469.
Пророкъ Иліа	4590.
Пророкъ Елисей	4602.
Пророкъ Іωна	4640.
Пророкъ Даніилъ	4907.
Ездра	5048.
Есθирь	5112.
Мученики Маккавеи . . .	5330.
Рождество Гд҃а и Бг҃а и Сп҃са нашегω Іи҃са Хр҃та было	5508.

въ году високосномъ, мц҃а десятагω, сирѣчь Декемврія 25 дне, въ 43 лѣто владѣнія Кесаря римскагω Августа.

Былъ тогда Кругъ солнцу . . 20.
Кругъ лунѣ . . . . 17.
Число наное . . . . 4.

Т По

Hronologija Septuaginte: od postanja svijeta do hrišćanske ere je 5508 godina (Zaharije Orfelin, Večiti kalendar, Beč, 1783, str. 289).

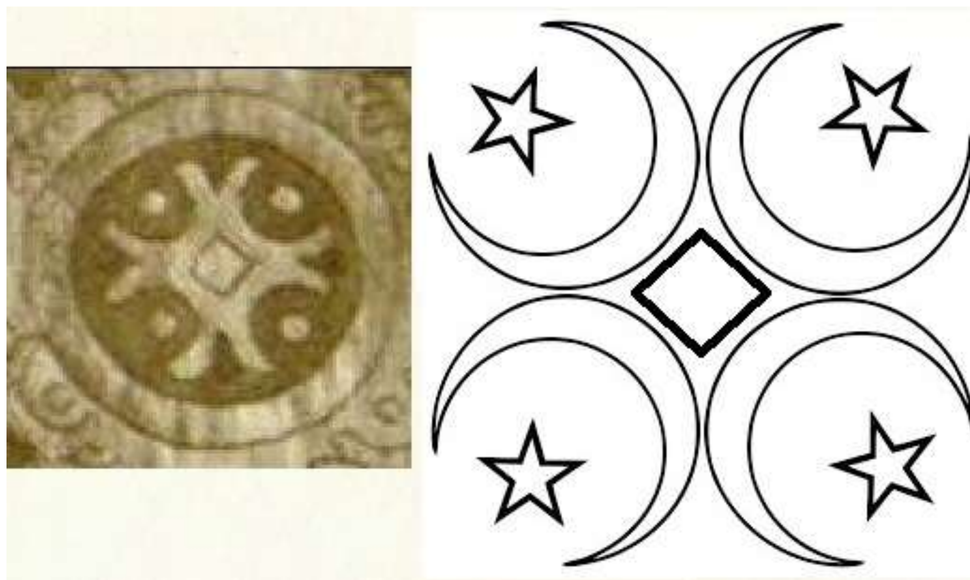
POGUBNOST LAŽI

Hilandarska plaštanica (poklon skopskog mitropolita Jovana, 14. Vijek).

Deretićevci iz Društva "Serbona" tvrde da je na grčkoj Artemidi, a tračkoj Germetiti, krst sa četiri polumjeseca. Koja je svrha te laži? Pazite ovo: Deretić tvrdi da su Asirci bili Srbi, a deretićevci uporno podupiru tu laž.

Asirci su živjeli i još žive u području današnjeg Iraka i Sirije. I stigli migranit izbjeglice iz tih krajeva u Srbiju i, po svemu sudeći, tu će i ostati. Koliko ih ima u Srbiji trenutno? Zvanično oko 7000 , a nezvanično oko 10.000 ili više, a stizaće ih još i još. To su dakle potomci Asiraca, dakle “potomci Srba” koji su došli u zemlju Srba, a 99,9% migranata su muslimani. Dakle je Deretic svojom propagandom pripremao podlogu u Srbiji za ova događanja tako što je usađivao u svijest Srba da su Asirci bili Srbi.

Pogledajmo ovaj znak na hilandarskoj plaštanici iz 14. vijeka: to su četiri **C** sa po jednom tačkom u centru. Naravno, to su četiri vremena Sunca (četiri **C**) sa četiri godičnja doba (četiri tačke). Ako deretićevci ubijede srbske budale, a mnoge su već ubijedili, da je na "Serboni" polumjesec, zaključak će biti da su i ovi znaci na Hristovom liku znakovi polumjeseca, a one tačke će biti zvijezde. I sta ćemo dobiti? Dobićemo prvo sumnju a poslije će to prelaziti u vjeru da je i Isus bio musliman i propovijedao o Alahu. I to će prevariti mnoge Srbe da počnu prelaziti u islam, a kad to krene, to se neće zaustaviti dok svi Srbi ne prevjere.

Ko otvara grupe po Fejsbuku sa nazivom "Srbi islamske vjeroispovesti"? Muslimani Bošnjaci? Ne budite smiješni! To otvaraju deretićevci koji zagovaraju tvrdnju da su četiri **C** četiri polumjeseca. Zašto otvaraju te grupe čiji su članovi skoro sve sami Srbi? Srbi, dumajte tim svojim tikvama na ramenima!

AGRESIJA SLOVENA NA BALKAN

Ma koliko se naši "autohtoni" istorijski romantičari trudili da u sjaj miroljubive i plemenite slave odjenu Slovene i da ih lažima identifikuju kao domorodce Balkana, stvarnost istorije bila je sasvim drugačija: Sloveni nisu bili starosjedioci Balkana, a po okrutnom činjenu zla ni po čemu se nisu razlikovali od zla svih ondašnjih naroda.

“Oko ovog vremena armija Slovena, računajući ne više od tri hiljade, prešla je rijeku Dunav ne nailazeći na bilo kakav otpor, brzo je napredovala do rijeke Marice, koju su prešli bez problema i onda su se podijelili u dvije grupe. Jedna grupa njih oko hiljadu i osamsto ljudi, a druga bijaše ostatak. Iako su se grupe razdvojile jedna od druge, komandiri rimske armije pri susretu s njima, obostrano u Iliriji i Trakiji, neočekivano su pobijeđeni, neki ubijeni na poprištu, dok su se drugi spasili u neredu bježeći. Sada nakon svega pali su generali u ruke ovih dviju varvarskih armija iako su brojčano bili daleko slabiji od rimskih snaga, jedna neprijateljska grupa sudarila se sa Asbadusom. Ovaj čovjek bio je tjelohranitelj cara Justijana od vremena kad je služio među kandidatima[1], kako su se oni zvali, i bio je komandir konjice

kohorti koje su od starih vremena bile stacionirane u Tzulurumu,[2] tvrđavi u Trakiji, sa mnoštvom najboljiih vojnika. Mnoštvo ovih Slovenima soprotsta-vljeni nisu bili problem i ovi su mnoge pobili u nečasnom bježanju; a takođe su zarobili Asbadusa i na kratko načinili su ga zatvorenikom, a potom ga spalili polivši ga tečnom vatrom, prethodno mu ogulivši kožu s leđa. Završivši ovo okrenuli su se pljački gradova i u Trakiji i po Iliriku u relativnoj sigurnosti: obe armije zarobile su mnoštvo tvrđava opsadom iako prethodno nisu imali nikakvog iskustva u napadima na gradske bedeme, niti su se usudili sići na otvoreno polje budući da ovi varvari ikada, činjenica je, ikada pokušali osvojiti oblasti Rimljana. Stvarno se čini da oni nikad nisu pokušali preći Dunav sa bilo kakvom vojskom osim ovom prilikom koju sam iznad pomenuo." (Procopius, History of the wars, Book VII, London, Willian Heinemann Ltd, 1962, p. 21-23)

“Onda su oni što ubiše Asbadusa pljačkali sve u pravcu mora i u olujnom naletu zauzeli grad na obali zvani Topirus,[3] iako je imao garnizon vojske; ovo je prvi obalni grad Trakije i dvanaest dana putovanja udaljen je od Bizantiona. I oni su ga osvojili na sljedeći način. Većina njih ostala je sakrivena u izboranom tlu ispred utvrđenja dok je nekolicina otišla blizu kapije koja je prema istoku i počeli su uznemiravati Rimljane na grudobranima. O...nda su vojnici držeći stražu ondje, sa pretpostavkom da ih nema više od ove grupe, brzo uzeli svoje oružje i svi do jednog jurnuli protiv njih. Nakon toga varvari su počeli da se povlače unazad praveći se da su se uplašili od njih, te su se Rimljani izvučeni u gonjenju našli znatno udaljeni od utvrđenja. Onda su ljudi sakriveni u zasjedi ustali iz svojih skrovišta stavši iza izvučenih, spriječivši im tako povratak u grad. Osim toga, oni što su bili u bježaniji okrenu se nazad i tako Rimljani budu izloženi napadu sa dvije strane. Onda varvari, nakon uništenja ovih do zadnjeg čovjeka, napadnu utvrđenje. Ali stanovnici grada dovedeni kao podrška vojnicima, nađu se u vrlo složenoj situaciji iako su bili zaštićeni od napadača koliko je situacija dopuštala. I prvi su se oduprijeli uspješno pomoću vrelog ulja i sipajući to i polijevajući one dole što su napadali bedem i svo se stanovništvo pridružilo bacajući kamenje na one, ali to nije puno otklonilo opasnost. Konačno varvari osvojiše njih pomoću mnoštva njihovih strijela i potisnu ih sa bojišta, nakon čega ovi postave ljestve protivu utvrđenja i osvoje grad munjevito. Onda odmah pobiju sve muškarce u broju od petnaest hiljada, pokupe sve vrijednosti i opljačkaju i smanje broj djece i žena odvodeći u ropstvo. Prije ovoga, kako god, oni nisu štedjeli uzrast, te su i jedne i druge i ostale grupe, od vremena kad su upali na zamlju Rimljana, svi koji su pali na njihovom putu bili su ubijani, mlad i star jednako, tako da je sva zemlja nastanjena Ilirima i Tračanima postala svuda puna nesahrenjenih leševa.“ (Procopius, History of the wars, Book VII, London, Willian Heinemann Ltd, 1962, p. 24-27)

Istina je: nije bilo doseljavanja Slovena na Balkan, ali je u VI vijeku bila agresija Slovena na Balkan.

…………………………

[1]*tjelohranitelji koji su se izdvajali po bijelim odorama*

[2]*današnji grad Chorlu (Çhorlu) u evropskom dijelu Turske*

[3]*nasuprot Tasosa, u današnjoj oblasti Kavala*

SLOVENI I GENERAL GERMANUS

"Dok je Germanus sakupljao i organizovao svoju armiju u Sardiki,[1] *ilirskom gradu, i dok je pripremao sve potrebne radnje za rat sa najistrajnijima, gomila Slovena kao nikada prije poznata stigla je na rimsko tlo prelazeći Dunav i stiže u blizinu Niša. Neki od njih odvojeni od njihove vojske i lutajući zemljom sami, zarobljeni su od nekih Rimljana i učinjeni zatvorenicima. I Rimljani su ih ispitivali zašto je ova armija Slovena prešla Dunav i šta im je cilj. I oni su odlučno izjavili da su došli sa namjerom da opsadom osvoje Solun i okolne gradove. Kad je car čuo za ovo, bio je veoma uzrujan i smjesta je pisao Germanusu usmjeravajući ga da odgodi trenutak njegove ekspedicije u Italiju i da brani Solun i okolne gradove i da svom silom odbije invaziju Slovena. Tako se Germanus, sa svoje strane, posvetio ovom problemu.*

Ali Sloveni, saznavši sigurno od svojih zarobljenika, da je Germanus u Serdiki, postaše uplašeni; Germanus je bio veoma poznat kod ovih varvara iz sljedećeg razloga. U vrijeme vlade Justijana, ujak Germanusov, Antaja, koji je živio blizu Slovena, prešao je bio Dunav sa velikom vojskom i napao rimsko područje. Ne dugo prije toga car je Germanusa postavio generalom cijele Trakije. U skladu s tim on je angažovan protiv neprijateljske armije, odlučno ih u okršaju pobijedio praktično pobivši sve njih; i Germanus kao rezultat ovog uspjeha, bijaše pokrio sebe velikom slavom poštovanja svih ljudi uključujući ove iste varvare. Zbog toga u svom strahu od njega, kao što sam već rekao, i takođe zato što su vjerovali da on komanduje velikom vojskom, videći to da je on poslan od cara protiv Totile i Gota, Sloveni su odmah odustali od njihovog marša ka Solunu ne usuđujući se više spuštati u polja, ali su prešli preko svih planinskih masiva i došli u Dalmaciju." (Procopius, History of the wars, Book VII, London, Willian Heinemann Ltd, 1962, p. 37-41)

…………………………

[1]*Današnja Sofija*

OSOBINE SLOVENA

"Sada oni ubijaju svoje žrtve, ne mačem, ne kopljem, ne bilo kojim uobičajenim načinom, već čvrsto u zemlju pobijenim kocem koji je oštro zašiljen u nasjedaju jadnike na ovo i uz veliko nasilje nabijaju šiljak štapa između guzova potiskujući ga gore u utrobu i tako učine da organi budu uništeni. Ovi varvari takođe imaju metod da usade četiri debela štapa vrlo duboko u zemlju i nakon vezanja stopala i ruku zarobljenika za njih onda bi oni njih neprekidno tuk...li štapom po glavi ubijajući ih tako kao pse ili zmije ili bilo koju drugu životinju. Drugi opet bili su zatvoreni u njihove šatore zajedno sa njihovim govedima i ovcama – one, naravno, koje nisu u stanju da povedu u svoje mjesto – onda oni sve to zapale u šatoru bez milosti. Tako Sloveni neprekidno uništavaju sve one koje savladaju na svom putu." (Procopius, History of the wars, Book VII, London, Willian Heinemann Ltd, 1962, p. 20-27)

Nabijanje na kolac nije dakle turski izum na Balkanu, već izum Slovena. I pored ovakvih karaktera treba li se čuditi krvavoj i mučeničkoj istoriji Balkana od vremena dolaska Slovena pa do naših dana? Dokle će okrutni duh Slovena voditi glavnu riječ na Baklanu i hoće li se ikad Balkan osloboditi slovenskog rušiteljskog i zlikovskog ubilačkog sindroma? Teško nama s nama.

NATPIS NA STEĆKU

У Љубомиру (у Херцеговини).

5. **Мѣсеца Марта аі прѣстави се раба божиа Маріе зовомь дѣвица попа Дави** [?] **во подру** [?](чје) **и** **вко** (?) **лѣта** [?] „Овај први знак без титле (,) ако значи „Господњег" љета, онда је година 739, што је доказ, да су Словени имали писмена прије Ћирила и Методија. Но ја бих рекао, да ова прва цифра означава број 6, што излази 6739. (1231). Свакако је доста стар натпис и биљешка важна. —

Ове је натписе вјерно скинуо г. Симо Дамјановић, бивши учитељ у манастиру Житомишљићу, и мени је копију уступио, но прави оригинал остао је код њега.

- - - - - - - - - - - - - -

Српске старине у Босни. Неколико биљешке. Од Саве Косановића
Гласник Српског ученог друштва, КЊИГА XII
СВЕСКА XXIX СТАРОГА РЕДА.
У БЕОГРАДУ У ДРЖАВНОЈ ШТАМПАРИЈИ, **1871**, ст. 186-187.

Prvi članak objavljen je 1871. godine u "Glasniku srpskog učenog društva" (Sava Kosanović, Srpske starine u Bosni, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga XII, Sveska XXIX starog reda, Državna štamparija u Beogradu, 1871. Str. 186-187).

Na brdu Vidoštak kod Stoca u Hercegovini postoji stećak sa ćiriličnim natpisom datiran na 739. godinu po kalendaru tkz. konstantinopoljsket ere stvaranja. Po drugom tumačenju to je 631. godine, što znači da bi ovo datiranje bilo po malo starijem kalendaru Pashalne hronike (630. g.n.e.) iz Vizantijske opšte hronike svijeta.

Eto, to je istorija! Šta ćemo sad? Na istom kamenu iste znakove prvi autor tumači na jedan, drugi na drugi način. Prvi znak im različit, drugi znak im različit. Prvom 739, a "najvjerovatnije 6739. godina”, drugom “631”, tj. “6139. godina”.

Ko je u pravu, ko griješi, ko laže? Ono u čemu se svojim sumnjama slažu je da spomenik nije iz vremena prije Ćirila i Metodija i da Srbi nisu imali ćirilicu prije njih. Pošto su službenici države i svojih crkava, moguće je da oba namjerno lažu.

Бројеви у старословенском:

1	а҃	10	і҃	100	р҃	1000	҂а҃
2	в҃	20	к҃	200	с҃	2000	҂в҃
3	г҃	30	л҃	300	т҃	3000	҂г҃
4	д҃	40	м҃	400	ѵ҃	4000	҂д҃
5	є҃	50	н҃	500	ф҃	5000	҂є҃
6	ѕ҃	60	ѯ҃	600	х҃	6000	҂ѕ҃
7	з҃	70	о҃	700	ѱ҃	7000	҂з҃
8	и҃	80	п҃	800	ѡ҃	8000	и҃
9	ѳ҃	90	ч҃	900	ц҃	9000	҂ѳ҃

Пример: 6375=҂ѕ҃т҃о҃є҃

лѣ͞т ҂ѕ҃р҃л҃ѳ҃

лѣ͞т 6139

6139 − 5508 = 631 г.

Drugi članak objavljen je 1895. godine u njemačkom izdanju "Glasnika Zemaljskog muzeja BiH" (Wissenschaftliche Mitthellungen aus Bosnien und der Hercegovina. Herausgegeben vom Bosnisch-Hercegovinischen Landesmuseum in Sarajevo, Redigirt von Dr Moriz Hoernes, Dritter Band. Wien, 1895, Seite 444-445).

Leta Gospodnjeg 739.

Lično mislim da je tačno datiranje 739. godina, jer je prepis stariji i prekopirao ga je učitelj pravoslavac, a drugi je iz kasnijeg vremena procitan od rimokatolika i njemačkog podanika, te na ono naopako **S** mogao i sam na licu mjesta ustrugati poprečnu crtu da bi se dobio kakav-takav znak za broj 6000. Skraćenica "Gospodnjeg" napisana je pisanim ćirilicnim slovom **G**, koje je zapravo stilizovano **G** glagoljice.

Ovo je samo jedan primjer koliko malo treba da se pokaže istina, ali niko ne želi da se zna istina, jer dovoljno je bilo da se natpis pažljivo isčita i treći put i da se ispita sadržaj groba.

STEĆAK IZ SREDINE 18. VIJEKA

Бројеви у старословенском:

1	А	10	І	100	Р	1000	҂А
2	В	20	К	200	С	2000	҂В
3	Г	30	Л	300	Т	3000	҂Г
4	Д	40	М	400	Ѵ	4000	҂Д
5	Є	50	Н	500	Ф	5000	҂Є
6	Ѕ	60	Ѯ	600	Х	6000	҂Ѕ
7	З	70	О	700	Ѱ	7000	҂З
8	И	80	П	800	Ѡ	8000	И
9	Ѳ	90	Ч	900	Ц	9000	҂Ѳ

Пример: 6375=҂ЅТОЄ

Kreuze in Spasovina

Hievon überzeugt uns das Jahr ҂ѰN = 1750 an e

A Ѱ N Г ω

Fig. 40. Jahreszahl auf einem modernen Grabkreuz.

Zapis na krstu sa lokacije Spasovina, Gornje Vrtoče, Drvar, BiH..

420 I. Archäologie und Geschichte.

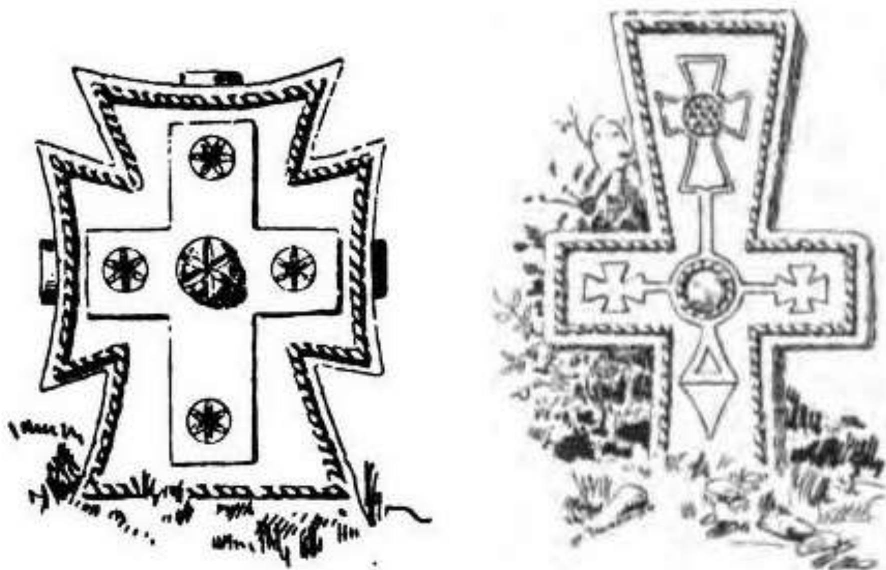
Hievon überzeugt uns das Datum, welches wir an vielen angebracht finden, z. B. das Jahr ҂аѱн = 1750 an einem Kreuze in Spasovina (Figur 40). Wenn wir an vielen auch noch den stereotypen Anfang der Inschrift ЗДЕ ЛЕЖИ СМЕРЕНИ РАБЬ („Hier ruht der ergebene Diener [Gottes]") etc. etc. vorfinden, so wissen wir sofort, dass wir eine griechisch-orthodoxe Begräbnisstätte vor uns haben.[1])

Fig. 40. Jahreszahl auf einem modernen Grabkreuz.

Ein Zwischenraum von zwei bis drei Jahrhunderten trennt diese Friedhöfe von den altbosnischen Grabsteinen.

Evo stećak krstača iz sredine 18. vijeka na lokaciji Spasovine, Gornje Vrtoče kod Drvara u Bosni (slika ispod). Datiran je julijanskim kalendarom ćirilićnim brojnim znakovima: 1750. godina. Jasno je da se radi o Srbinu pravoslavne vjere, jer su samo oni na Balkanu koristili datranje po kalendaru Septuaginte koja je zvanična Biblija Pravoslavne crkve.

Govore i lažu da su tkz. "bogumili" nestali u vrijeme otomanske okupacije, a stećke nalazimo širom srbskog prostora sve do 20. vijeka. Istina da to nisu monolitni sljemenjaci, ali jesu stupovi i krstače raznih veličina, ali su sa istim motivima koje srećemo na stećcima kroz cijeli srednji vijek.

…………………………

Izvor: *Wissenschaftliche Mitthellungen aus Bosnien und der Hercegovina. Herausgegeben vom Bosnisch-Hercegovinischen Landesmuseum in Sarajevo, Redigirt von Dr Moriz Hoernes, Dritter Band. Wien, 1895, Seite 420.*

BOG TANGARA I TANDŽARA

Simbol jakutskog boga Tangare i puška tandžara.

Jakuti su Jefetovci i oni sebe zovu Sakha. Žive u ruskoj republici Jakutiji u Sibiru. Njihovo ime Sakha upućuje na Skite ili Sake, mada etnolozi i lingvisti tvrde da Jakuti pripadaju grupi turskih naroda.

Jakutski bog stvoritelj je TANGARA. Kod starih Bugara je TANGRA, kod Huna je TANGLI, kod Mongola TENGRI ili TENGERI. Kod drevnih Kineza zvao se TEIN ili TIANT. U modernom turskom uobičajeno ime za BOG je TANRI (1).

Kod Polinežana i novozelandskih Maora TANGAROA je bog okeana, a njegov sin je TINIRAU, bog svih riba (2). Kartaginjani su imali boginju TANIT. Pogledajmo ove srbske riječi: TANASKO, TANKOSA, TANASIJA, TANA, TANJA, TANE, TANDRK, TANDARATI, TANJIR, TANJUR.

Hajdemo do keltskog: velško TÂN je VATRA (3). I gle: jakutsko TANGARA, starobugarsko TANGRA, hunsko TANGLI, srbsko TANASKO, TANASIJA,TANA, TANJA, TANE, TANDRK, TANDARATI i velško) TÂN imaju isto korijensko značenje: VATRA, SVJETLOST, SUNCE.

Jakutski bog je TANGARA, a kod Srba puška je TANDŽARA jer i ona PUCA, GRMI i SIJEVA ubijajući TANETOM.

Englesko DANC (ples) je od srbskog TANC, TANEC (kolo), jer je KOLO simbol SUNCA i SUNCE je KOLO, odnosno TÂN, tj. VATRA.

Keltsko (gaelik) TÀNAISTE je titula za onog ko je član DINASTIJE, RATNIK, PRINC, VLADAR, dok TÀNAISTEACHD znači DINASTIJA (4). Etimolozi tvrde da je englesko DYNASTY, tj. DINASTIJA postalo od grčkog ΔYNÁΣTHZ sa značenjem GOSPODAR (5) i od grčkog ΔYNÁTÓZ sa značenjem JAK, SILAN, MOĆAN (6). I tu etimolozi stanu, a to je tek na pola puta od tačnog objašnjenja jer su grčko ΔYNÁΣTHZ i ΔYNÁTÓZ izvedeni od rasenskog, tj. etrurskog korijena TIN što je ime rasenskog vrhovnog boga: TIN ili TINIA.

Ime TIN znači isto kao srbsko TINJATI i kinesko TIANT (TEIN) i mongolsko TENGRI: VATRA, SJAJ. Odatle su izvedene riječi TENDŽERA (rumunski: TINGIRE, TINGIRICĂ) i TENEĆE (rumunski: TENECHIA = TINICHIÁ; bugarski: TENEKE = TENEKIA), a sve znači VATRA, SJAJ, SVJETLOST.

Litvansko i latvijsko DIENA (dan) je od starijeg TIENA. Staroprusko DIENAN je od starijeg TIENAN (akuz.). Sanskritsko DINAM je od starijeg TINAM. Srbsko DAN je od starijeg TAN. Sve ove riječi znače SVJETLOST, SUNCE, OGANJ.

....

(1) Eclectic Magazine: Foreign Literature, Volume 12, edited by John Holmes Agnew, Walter Hilliard Bidwell, New - York, E. R. Pelton, Publisher, 1870, p. 176.

(2) Encyclopedia of Ancient Deities, By Charles Russell Coulter and Patricia Turner, New Yor, Routledge Taylor & Francis Group, 2000, p. 492.

(3) Spurrell's Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934, p. 352.

(4) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 541.

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mccmillan & Co., 1893, pg p. 183.

(6) Ibid.

JOŠ O IMENU SRBA

“Наше је прво, колико нам наше мале силе и мајушно знање допушта, да кажемо шта значи име: Срб, Србин,Серб, Сербин, Сирб, Сирбин, Сјарб, Сјарбин, Сорб, Сорбин, Серс, Серсин, Сораб, Сорабин, Сербер, Сереб, Себр, Себрин, Серберин, Сурб, Сурбин Сарбин и т.д.” (1)

Nabrojanim imenima dodaćemo imena Subri, Cimbri, Cimerijani, Cimeri, Zimri…

“Тако нам млогоуважни мученик, на пољу паметарских наука, Архим: Јован Раичъ наводи — у IIтом стр. 145. 160. Истор. раз. нар. Беч 1794 год. — једне писце, кои доводе Србе од Хуна Сабира, као једнога народа; друге од Сармата; треће од реке Сербице, која лежи између Тигра и Ефрата; четврте од Скита; пете од Серва, слугу; шесте чак и од римских опанака; па седме чак и од копилади; осме од Тулија Сервија; девете од Српа; десете и од Свраба, као тобож да су били сврабљиви за ратом и т.д….” (2)

“Навод халдејских речи, serav, serapha, sarab, sarah, serah, незначе баш ни једна шугу и свраб, као што хоће г. Колар да им натури; него прва реч значи: жар, страст, љубав, силу, моћ снагу и т.д. којасе може лат речју flagrantija, -ae изјаснити. Друга реч serapha значи опет: жар, пожар, топлоту, разгор, или то што лат. реч incendium у добром смислу а не хрђавом, дакле опет: светлост, јасност, жар, силу ит.д. Даље реч sarab значи опет: жар, силу бујност, светлост, или то што латини зову aestus torridus жарки, горећи. Даље реч serah значи: узвишени светли, сјајни, дивни независни црвенорујни и т.д. лат: luxuriavit, splendebat; а даље surah значи: првенствујући, блистајући преузвишени, одкуда је и ser круна и sar, а код Евреја zar; цар, или прво лице на земљи. Од тог истог корена постале су и ове речи: sara кнегиња, госпођа, царица sarebit гвожђе, јакоћа и т.д. А од свију тих халдејских и еврејских речи постали су и Херувима и Серафима, као вршак светлости, силе, храбрости и т.д. Дакле све те и халдејске и еврејске речи не означавају свраб и шугу; но: силу, славу, господство, власт снагу, светлост, независност, красоту, цара, господара, и т.д. која се својства подпуно и односе на праве Србе.” (3)

“Porijeklo drevnih Britanaca, poznatih u njihovom vlastitom jeziku pod imenom Cumri (Cymry), već je dugo predmet, ne samo diskusija, već i napornih suprotnosti među vlastitim piscima njihovog naroda. Zbog jasne sličnosti imena Cumri (Cymry), Cimeri (Cimmerii) i Cimbri (Cimbri) to je opravdano zaključiti da su narodi tako nazvani potekli iz istog staništa prvog raseljenja; svakako su potomci Jafeta i nije nemoguće da su oni od Gomera potekli.” (4)

“…Cumri (Cymry), Cimbri i Cimeriani bili su originalno jedan isti narod.” (5)

Ovi Cumri (Cymry) su današnji Velšani, poznati i pod imenom Valhi (Walhi, tj. Vlasi). U velškom jeziku SÊR (6) znači ZVIJEZDE, a BAN (7) znači UGLEDAN, VIĐEN, VRH, VRHUNAC, UZVIŠEN: SÊR + BAN > SÊRBAN. I eto imena drevnog Srbina!

Teritorija Auchetaja

“Napuštajući Tafru i idući uz kopno, nalazimo u unutrašnjosti ***Auchetæ*** *u čijoj zemlji Hypanis počinje da raste, kao i Neure u čijoj oblasti izvire Boristena…”* (8)

AUCHETÆ (grčki: Aùχὴ) = HVALISAVCI = ČUVENI, SLAVNI = SURABHI = SLAVNI = SLAVENI. SURABHI i SLAVENI su istog značenja: NAJBOLJI, ČUVENI, SLAVNI.

Porfirogenit je ime SRBI (Σέρβλοι) izvodio od latinske riječi SERVUS jer su, kaže, bili podanici i robovi grčkog cara. Ali je istina sasvim drugačija: velško SERW (SERV) (9) znači BLISTAV, SJAJAN, BLJEŠTEĆI i od toga je izvedeno grčko ΣΈΡΒΛΟΙ (SERBLOI), tj. SRBI: BLISTAVI, SJAJNI, BLJEŠTEĆI.

Sanskritsko SURA (सुर) = SUNCE
Sanskritsko SURABHI (सुरभि) = NAJBOLJI, ČUVEN, SLAVAN
Sanskritsko SAURA (सौर) = SUNČANI
Sanskritsko SAURABHA (सौरभ) = POTOMAK OD SURABHI

....

(1) Miloš S. Milojević, Odlomci istorije Srba, Sveska I, Beograd, Državna štamparija, 1872, str. 10.

(2) Ibid, str. 11.

(3) Ibod, str. 13.

(4) Rev. Peter Roberts, Sketch of the early history of the Cymry, London, Printed for E. Williams, 1803, p. 17-18.

(5) Ibid, p. 36.

(6) William Owen Pughe, Geriadur cymraeg a saesoneg: an abridgement of the Welsh and
English dictionary, London, Printed for E. Williams, 1826, p. 340.

(7) Ib. p. 52.

(8) The Natural Historyof Pliny, Translated by John Bostock and H. T. Riley, Volume I, Book IV, Chap. 26, p. 335.

(9) William Richards, A pocket dictionary, Welsh-English - Geiriadur llogell, Cymraeg a Saesoneg, Publisher Wrexham : R. Hughes ; London : Simpkin, Marshall, 1861, p. 248.

ZUBLJA, SUPRA I SURBI

*“Vječna zublja vječne pomrčine
nit dogori niti svjetlost gubi.”*
(Petar. P. Njegoš, Gorski vijenac)

ZUBLJA? Šta je ZUBLJA?

- ZUBLJA f (Vuk, Crna Gora) »luč(a), palja cjepanica, baklja«. Nalazi se još u slov. *zubel* m »Flamme«. Deminutiv na *-ica zûbljica* (Vuk). Složeni-ca *zubljonoša* (Stulić). Denominál na *-ati izubijati*, *-am* pf. (Lika) »iscijepati podebelu glavnju 'na zublje«. Miklošič uporeduje s lit. *žiuburys* »Licht, Fac-kel«, koje je bez etimologijske veze. Možda je zublja u prasrodstvu sa lit. *žabas* »grana, plot«, *žaba* »prut« i sa stisl. *kafli'* »cjepanica«, nvnjem. *Kabel* »zugerichtetes Holz zum Losen« (> internacionalno kabel}, ako se

pretpostavi ie. nazalirani prijevoj perfektuma *gombh- od ie. korijena *gebh- »grana, komad drveta«. Petersson pretpostavlja srodstvo sa *zvijezda* (v.). (1)

Sanskritsko ZUBHRA (शुभ्र) = BIJEL, SVJETLOSAN, SJAJAN, BLISTAV, ZARK, JASAN, CIST, BISTAR, VEDAR, DIVAN, LIJEP.

ZUBHRA > ZUBRA > ZUPRA > SUPRA

Šta je SUPRA? SUPRA je VATRA, ŽAR koji TINJA. Riječ SUPRA nije zapisana ni u jednom rječniku srbskoga ili hrvatskoga jezika, iako još postoji u jeziku svih bivših i sadašnjih žitelja srednje Bosne. Čekali su da riječ nestane u zaboravu kako se ne bi saznalo da je iz nje proizašlo jedno od drevnih imena Srba:

ŽAR VATRE = SUPRA > SUPRI > SUBRI = SURBI = SERBI = SEBRI = SRBI

Značenje riječi SUBRI imamo u sanskritskom SUBHRI koje znači BIJELI, SVIJETLI, LIJEPI, SJAJNI, BLJEŠTEĆI, SUNČANI, SUNCE. INSUBRI su bili JEDNI, UNUTRAŠNJI, SREDNJI SRBI među okolnim SUBRIMA.

…………………………

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 663-664.

SAUROMATI

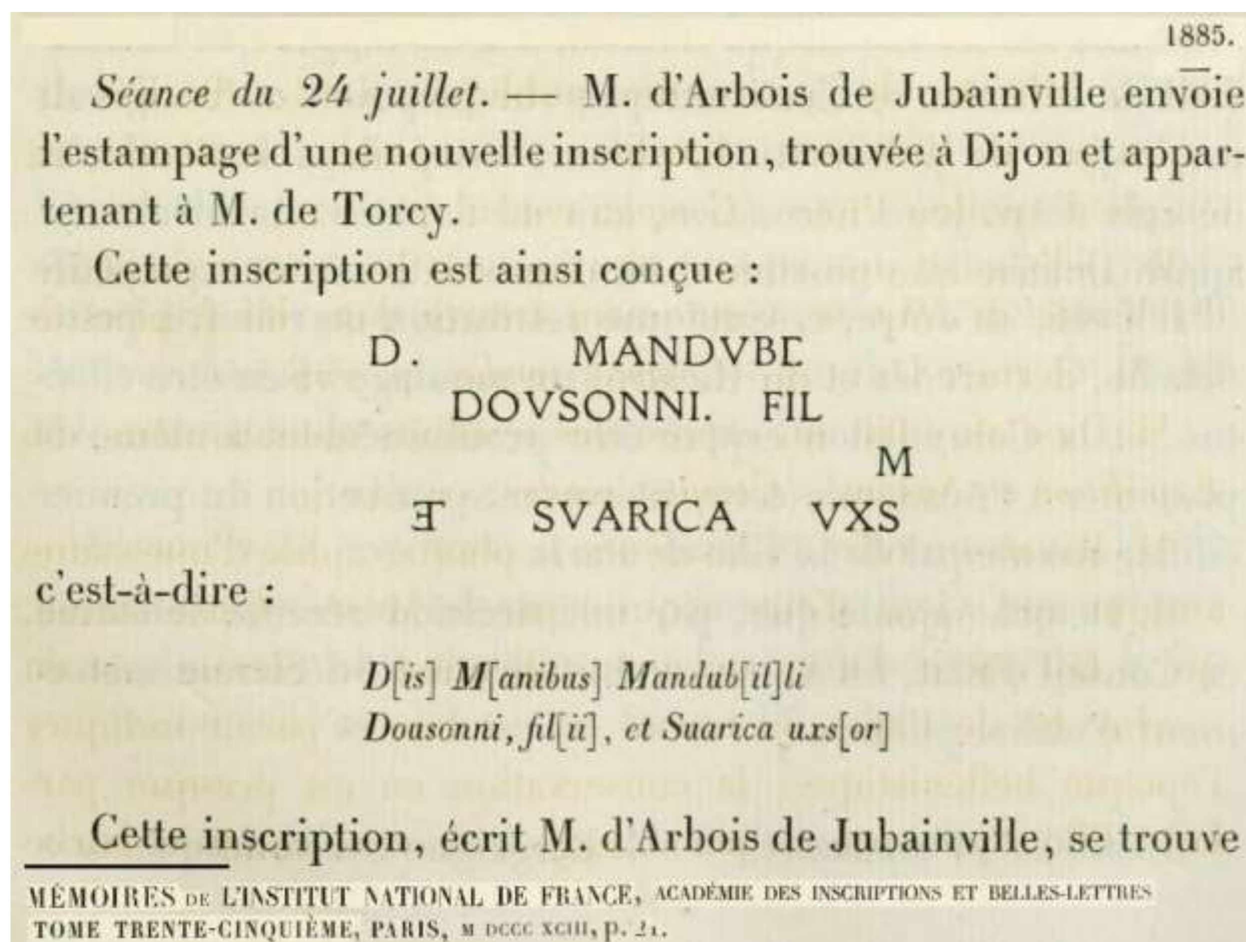
Sanskritsko SURA (सुर) = SUNCE
Sanskritsko MATA (मत) = VJERA, POŠTIVANJE, STVORENI

SURAMATA = VJERNICI SUNCA
SURAMATA = POŠTIVAOCI SUNCA
SURAMATA = STVORENI OD SUNCA

Sankritsko SAURA (सौर) = SUNČANI
Sanskritsko MATA (मत) = VJERA, POŠTIVANJE, STVORENI

SAURAMATA = SUNČANA VJERA

SVARICA

1885.

Séance du 24 juillet. — M. d'Arbois de Jubainville envoie l'estampage d'une nouvelle inscription, trouvée à Dijon et appartenant à M. de Torcy.

Cette inscription est ainsi conçue :

D. MANDVBL
DOVSONNI. FIL
M
Ǝ SVARICA VXS

c'est-à-dire :

D[*is*] *M*[*anibus*] *Mandub*[*il*]*li*
Dousonni, *fil*[*ii*], *et Suarica uxs*[*or*]

Cette inscription, écrit M. d'Arbois de Jubainville, se trouve

MÉMOIRES DE L'INSTITUT NATIONAL DE FRANCE, ACADÉMIE DES INSCRIPTIONS ET BELLES-LETTRES TOME TRENTE-CINQUIÈME, PARIS, M DCCC XCIII, p. 21.

Ime Svarica (Mémoires l'Institut national de France, Académie des Inscriptions et belles-letress, Tome trente-cinquième, Paris, 1885, p. 21).

Francuski istoričar i filolog Marie Henri d'Arbois de Jubainville (1827 – 1910) proučavao je keltske natpise Gala po kamenim spomenicima nekadašanje Galije. Na jednom od tih spomenika u francuskom gradu Dijon (potonji rimski Divon) našao je sljedeći zapis:

D MANDVBLI M
DOVSONI • FIL
ET SVARICA VXS

Latinskim jezikom tu piše:

D(is) M(anubis) Mandub(il)li
Dousonni, fil(ii)
et Svarica uxs(or)

Latinsko “**D**(IS) **M**(ANUBIS)” bukvalno znači “DUH-BOGOVIMA”, ali na nadgrobnicima smisao toga odgovara srbskom izrazu “U SPOMEN”. Riječ MANDVBL tumače kao ime MANUBIL ili MANDUBILI sa prezimenom DOUSONNI:

U spomen
Mandubilu Dusoniju • djeca
i Svarica žena

Da li je smisao natpisa takav ili malo drugačiji, to ovdje nije ni važno. Ono sto je važno je srbsko ime spomenute žene: SVARICA. Iako je latinsko **V** = **U**, a **U** = **V**, te ime SVARICA može da se pročita i kao SUARICA, svom srbskom rodu od kojeg su postali potonji Slaveni to ime je poznato: SVARICA! Sanskritsko SVAR (स्वर्) je NEBO, SJAJ, SVJETLOST, SUNCE. danas se SVARICE zovu SV(J)ETLANE.

SVANE VENAC SLAVE

SVAN
SVANE
SVANUĆE
SVANTOVIT
SVENTOVIT

SVANTOVIT = SVENTOVIT = SVETI VID = BELI VID

Kanarisko VANTU = OKRET, VRIJEME (1)
Kanarisko VANDU = JEDAN (2)
Kanarisko VANDYA = DIVAN, OBOŽAVAN, POŠTOVAN (3)
Kanarisko VANDITA = OBOŽAVAN, POŠTOVAN, SLAVAN (4)

Sanskritsko VANDA (वन्द) = CIJENJENA, POŠTOVANA, UZVIŠENA, SLAVNA.
Sanskritsko VĀNDRU (वन्दारु) = CIJENJENA, POŠTOVANA, UZVIŠENA,

SLAVNA.
Sanskritsko VINDA (विन्द) = ODREĐENO VRIJEME DANA

Slak, ladolez, slava.

"Tudi prilika z a k o n s k o g a b l a g o s l o v a je r o č k a in ker je zemska boginja pod imenom Lada, Prija, Vana itd. Bila boginja ljubezni, toraj tudi zakona." (5)

Boginja LADA je VANA. LADA je boginja ljubavi. Svaka ljubav GRLI, a boginja koja GRLI je GRLICA (boginja GRLICA javlja se od vinčanske kulture do Bogorodice koju ortodoksni hrišćani u njenom akatistu nazivaju GRLICOM).

LĀDDANA (sanskrit) = LIJEPA, ZGODNA, PRIJATNA
LĀDDANA (sanskrit) = KOJA MILUJE, PAZI, NJEGUJE, KOJA GAJI

LADA = boginja M-LADO-STI = LĀDDANA = DANA = DANICA = VIDA. Ona VOLI i sve BENDA, tj. POŠTUJE (tračka boginja BENDIS).

SVAN
SVANE

SVANUĆE
SVANTOVIT
SVENTOVIT
SVAN - VANA
Izlazi VAN! Idi VANKA!

Imena keltskih (srbskih, kasnije nekih slavenskih) sa korijenom VAN-: VANDI, VANDILI, VANGIONI, VANIENSEN, VANDALI.

VIJENAC, VINAC ili VENAC:

- VIJENAC, gen. -пca m (Vuk), baltoslav., sveslav. i praslav. (stcslav.) епьсь, »στέφανος (upor. lično ime Stjepan), corona«. Deminutiv na -ič vjenčić. Izvedenica je na -ьc > -ac od primitivuma věn-, koji je očuvan u polj. wian, rus. ven = věnec, venók. (6)

1. Ijekavski: VIJENAC
2. ikavski: VINAC
3. ekavski: VENAC

Imena keltskih (srbskih, kasnije nekih slavenskih) plemena sa korijenom VIN-: VINEDELIĆI, VINDILI, VINDINATES.

Imena keltskih (srbskih, kasnije nekih slavenskih) plemena sa korijenom VEN-: VENETI, VENDI, VENDILI, VENELLI, VENAMI, VENNONENSES.

VIJENAC = VINAC = VENAC = KRUNA = KORONA = SVJETLOST = SVITLOST = SVETLOST = SLAVA

"Druga je SLAVA Suncu, a druga SLAVA Mjesecu, i druga je SLAVA zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u SLAVI." (1.Kor.15,41)

-**SLAK** m (Dubrovnik, ŽK) »convolvulus arvensis«. Na *-ovina slakovina*. Na *-ika slačika* (Pounje, Bosna) »vrsta trave«. Na *-ьc slačac*, gen. *-čca* (Popović) »biljka Ackerwinde«. Pridjev na *-ьп* samo u toponomastici *Slačno brdo* (Stonsko primorje), poimeničen пг *-ica slačnica* (Ivanic-Kloštar) »gus-jenica sphinx atropos«. Na *-bka slaška* (Smokvica, Korčula) »vrst žutinice«. Odatle je možda izvedenica slačkovina »vrsta trave« (Crna Gora, poslovica: *gleda ka slačkovina uz plot*}. Početno *si-* je nastalo zacijelo od *svi-* kao u *slačilo* (Grobnik, Kačje), *slacina* = *slak* (Daruvar) «= *slakotina* (Prnjavor, Bosna), od *svlak*, »exuvia serpentis«. To znači da je u grupi od tri suglasnika

srednji, kao obično, ispao. To potvrđuje *slovka* f (Lika) »convolvulus arvensis«, na *-ovina slavkovina* (Bosna, Otok, Slavonija) »poponac«, gdje je v metatezom uklonjen iz iste grupe. Odatle potječu zacijelo s promjenom sufiksa *slavac*, gen. *-vca* m »convolvulus arvensis« i *slavak*, gen. *-vka* (Poljica) »biljka hieracium pilosella«, također *slava* (jedna potvrda u Petranovićevoj narodnoj pjesmi). (7)

LADOLEŽ = SLAK = SLATAK = SLASKA = SLATKOVINA = SLAKOTINA = SLAČKOVINA = SLAČICA = SLOVKA = SLAVAC = SLAVAK = SLAVA = SVJETLOST.

Slak sa solarnim znakom kolovrta (svastike).

……………………………

(1) Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 853.

(2) Ib.

(3) Ib.

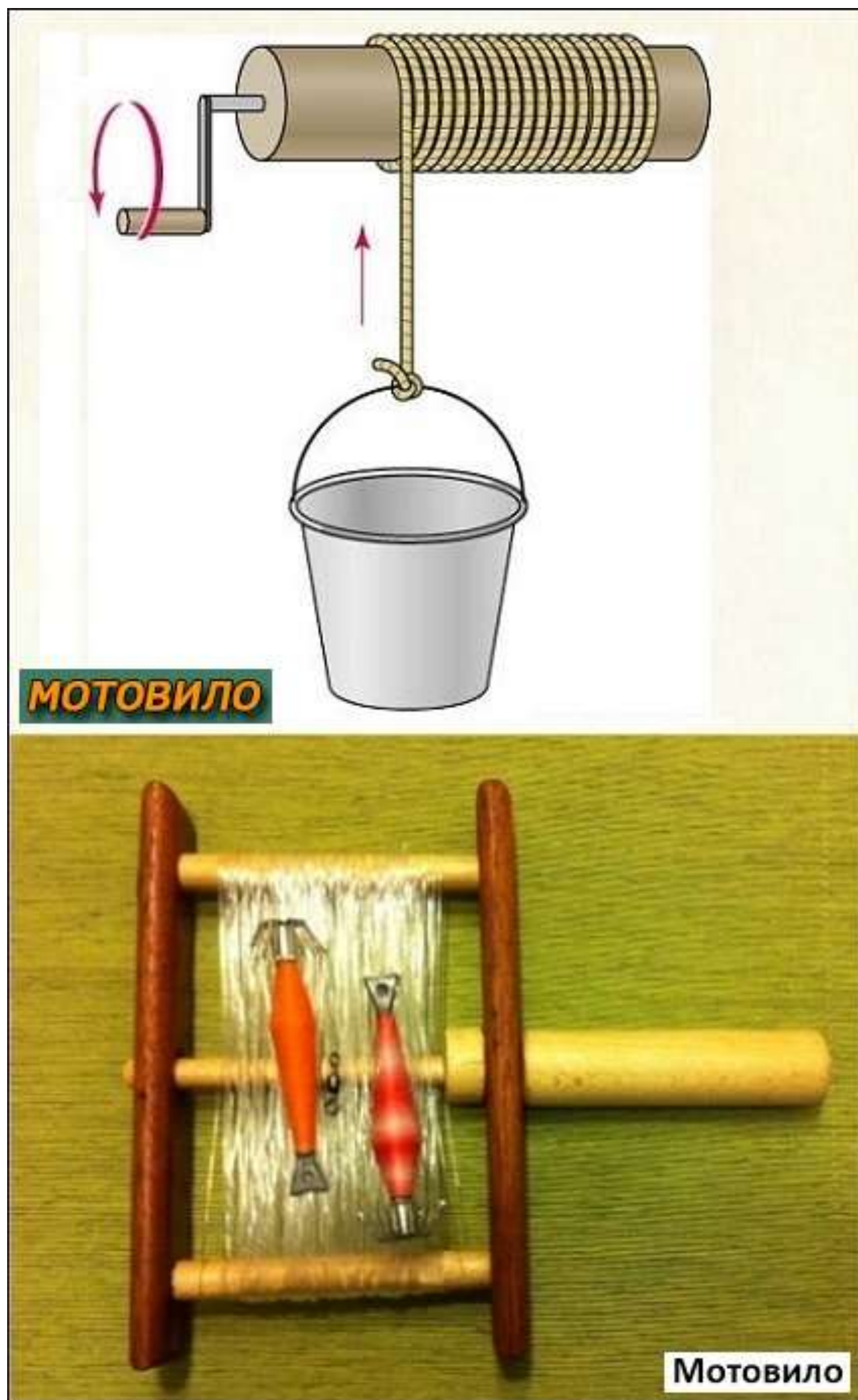
(4) Ib.

(5) Novice gospodarske, obertnijske in národske, Sedemnajsti tečaj, V Ljubljani, Natisnil in založil Jozef Blažnik, 1859. str. 107.

(6) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 591.

(7) Ib. st. 278.

MOTAČ

MOT
MOTA
MOTOR
MOTOVILO

MOT (srp.)
MOTIV (en.)
MOTUS (lat.)

OKO SEBE ZEMLJA MOTA
OKO SUNCA ZEMLJA MOTA
VJETAR MOTA OKO PLOTA

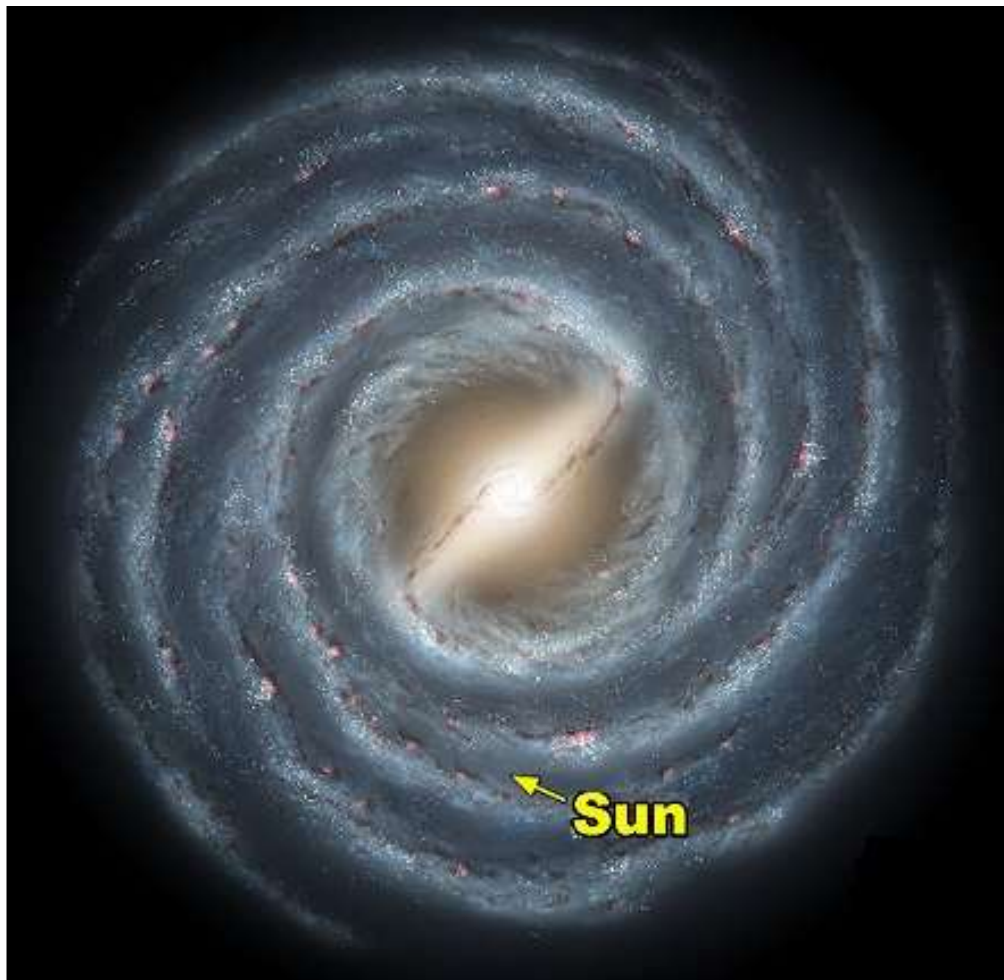
MOT
MOTA
MOTAČ

Pošto keltsko (gaelik) MOTHAR (1) znači DUBOKI, NEZEMALJSKI GLAS, jasno je ko je MOTHAR ili MOTAČ: BOG!

....

(1) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 185.

VINTANJE

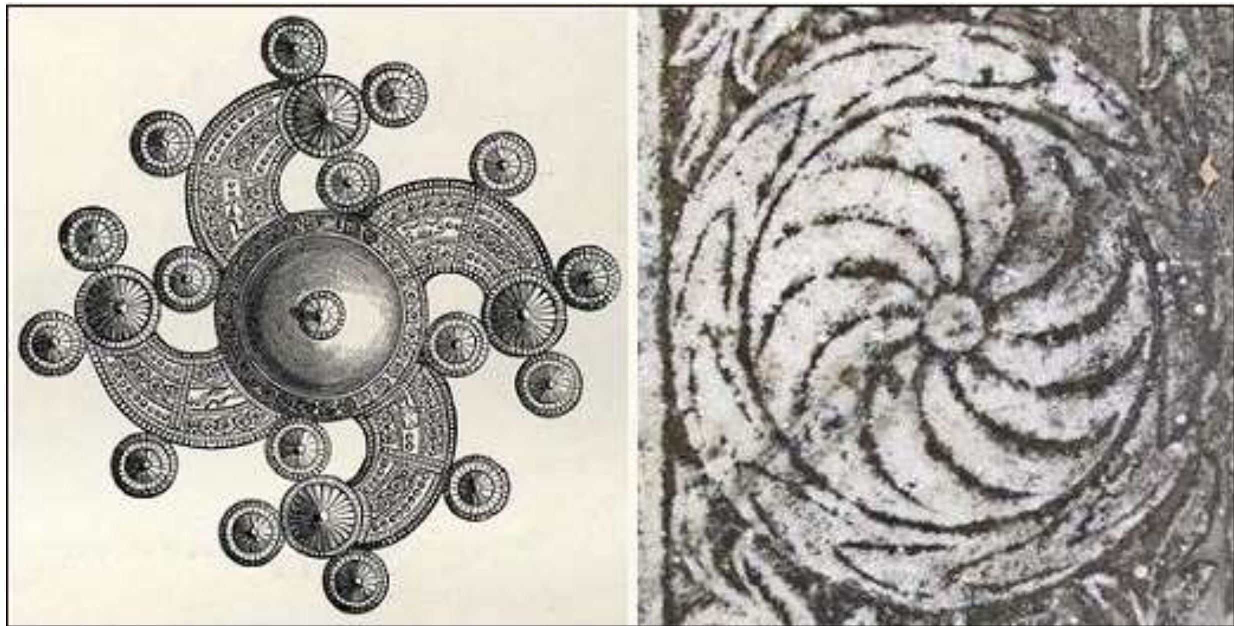
Od korijena VIN- nastalo je englesko WIND što znači VJETAR:

-**VIJENAC**, gen. -nca m (Vuk), baltoslav., sveslav. i praslav. (stcslav.) епьсь, »στέφανος (upor. lično ime Stjepan), corona«. Deminutiv na -ič vjenčić. Izvedenica je na -ьс > -ac od primitivuma věn-, koji je očuvan u polj. wian, rus. ven = věnec, venók. (1)

VIJENAC = VENAC = VINAC = KRUNA = CORONA = SVJETLOST = SLAVA

"Druga je SLAVA Suncu, a druga SLAVA Mjesecu, i druga je SLAVA zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u SLAVI." (1.Kor.15,41)

1. Ijekavski: VIJENAC
2. ikavski: VINAC
3. ekavski: VENAC

U engleskom WEND (IĆI, KRETATI S) i anglosaksonskom WENDAN (OKRETATI) osnova je VEN- kao i u srbskom VENAC.

Imena keltskih (srbskih, kasnije nekih slavenskih) plemena sa korijenom VEN-: VENETI, VENDI, VENDILI, VENELLI, VENAMI, VENNONENSES.

U engleskom WIND (OKRETATI, MOTATI, VRTITI) sa značenjem VJETAR osnova je WIN- kao i u srbskom VINAC, VINTATI.

Imena keltskih (srbskih, kasnije nekih slavenskih) plemena sa korijenom VIN-: VINEDELIĆI, VINDILI, VINDINATES.

VIJENAC = VINAC = VENAC = KRUNA = KORONA = SVJETLOST = SVITLOST = SVETLOST = SLAVA

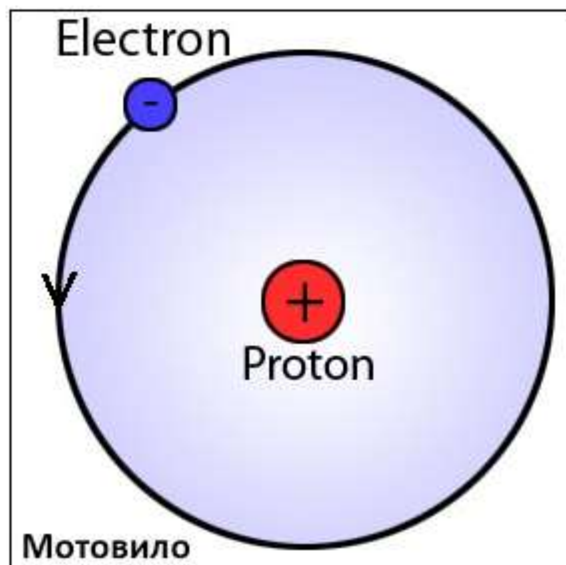
....

(1) *P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 591*.

KOVITLAC VITLA

VITLATI znači nešto okretati u krug, VRTITI ga. Svakom čovjeku na glavi je SVRTAK. Na rijekama SVRTAK je opasni KOVITLAC, jer se tu voda kružno VRTI.

SVETOVID (Sveto-VID) je i SVANTOVIT (Svanto-VIT). LJUDEVIT znači "vladar ljudi" (1), jer on okreće, tj. VITLA ljude po svojoj volji: LJUDE-VIT. VITLO je MOTOVILO na bunaru (čekrk). Keltsko VIT i latinsko VITA je ŽIVOT što znači da su VITLANJE i KOVITLAC VRTLOG (*vrt-loga*) ŽIVOTA.

....

(1) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 599.

MOT MOTA MOTOR

ČUNJAK, MOTOVILO i MOSUR istog su značenja. Otkud riječ ČUNJAK?

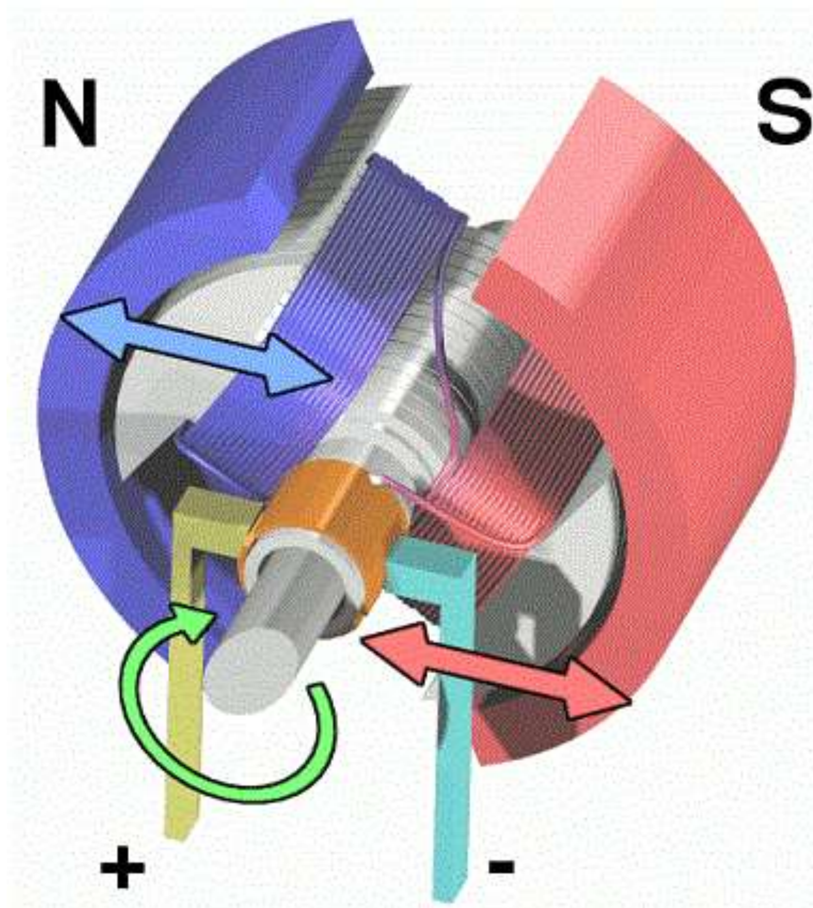
A) Keltsko (gaelik):

• CUM = DRŽATI, DRZAČ (1)
• CUMA (pravilnije CUNNA) = OBLIK, OKVIR (2)
• CUMAIL = DRŽANJE (3)
• CUNN = OKVIR, OBLIK (čun je i držač na vodi: čamac) (4)
• CUNNA = NAPRAVA, SPRAVA, ALATKA (5)

Tvrde nam da je riječ MOTOR od latinskog MOTIO što znači POKRET, odnosno od MOTO sa značenjem POKRENUTI, dok njima latinsko motor znači POKRETAČ. Da, sve je to tačno, ali lažovi neće da kažu ono glavno, a glavno je da su sve ove latinske riječi postale su od srbske riječi MOT.

B) MOTOVILO: MOTOVILO < MOTATI + VITI

• MOT = KRUŽNI OKRET (UKRUG)
• VITI = NAVIJATI, NAVITI

C) MOSUR: MOT > MOT-UR

• MOT = OKRET UKRUG

U gaeliku nema riječi MOT, ali postoji riječ MODH (6) sa značenjem RAD, POKRET. Da li je MODH nastalo od MOT ili je MOTH nastalo od MOT, to je ovdje nebitno. Sa korijenom MOT- je srbsko MOTIKA i to upućuje na RAD. U velškom postoji riječ MOD sa zanačenjem OKRET, KRUG, a velško MODUR je VLADAR, KRALJ, ali je i MOTOR (7).

Etimolozi tvrde da je to sve izvedeno od latinskog MOTIO, što znači POKRET, KRETNJA. Keltsko-trački je mnogo stariji od latinskog. Srbsko MOTRITI znači neprekidnu radnju kretanja glavom i očima. MOT imamo i u srbskom MOTA, SMOTA, KOMOTAN, SAMOTAN i sve riječi upućuju na KRETANJE.

KRUG je **O**. Zemljin put oko Sunca je KRUŽNI MOT. Velški i gaelik OR je GRANIČNA LINIJA: MOT+ OR > MOTOR.

Gaelik BITH i srbsko BIT je ŽIVOT: OR + BIT > ORBIT.

MOT je RAD, KRETANJE, OKRETANJE. Po zakonu fizike za svaki RAD, KRETANJE i OKRETANJE potrebna energija, sila, snaga, tj. MOĆ. Riječ MOĆ postala je od MOTJ, gdje je TJ meki dvoglas od kojeg je postalo Ć.

Tako vidimo da je riječi MOT najstarije značenje SNAGA, SILA, MOĆ i to je u fizici ENERGIJA koju je stvorio i održava duboki nezemaljski Božji glas što na keltskom glasi MOTHAR (8). BOG JE MOTHAR ili MOTAČ.

…………………………

(1) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 95.

(2) Ib.

(3) Ib. p. 96.

(4) Ib.

(5) Ib.

(6) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 1017.

(7) William Spurrell, A Gramar Of The Welsh Language, Charmarten - London, 1848, pg. 283.

(8) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 185.

SAMBIR I SOMBOR

Grad SAMBIR u nekadašnjoj Bojki (Bijeloj Srbiji i Bijeloj Hrvatskoj) i SOMBOR u Vojvodini: SAMBIR > SOMBOR

BOJI TAURIĆI

Grčki BODI (βόδι) = VO (1)
Grčki BODIA (βόδια) = VOLOVI (2)
Grčko BOLIS (βόλὶς) = STRIJELA, KOPLJE (3)

VO ima oštre, šiljate rogove i njima BODE – strijela i koplje imaju oštre šiljate vrhove i njima BODU. Ono što je od VOLOVA na grčkom je označeno riječju BOÏKOS (BOJKOS) i to je grčko ime keltskog plemena BOJI (BOII).

Zašto su BOJI imenom povezani sa VOLOVIMA? Zato što BOJI pripadaju CIMERIJANIMA ili CIMBRIMA, a CIMBRI su porijeklom od GOMEROVOG unuka TAURA (Tilmaza ili Tiroša), sina Togarminog.

TAUR znači BIK, VO (grčki: TAUROS, staropruski TAURIS, latinski: TAURUS). Međutim, pozivajući se na riječ TAU, što znači PLANINA, neki tvrde da ime TAURI znači PLANINAC ili BRĐANIN, tj. BRIG (*The Edinburgh encyclopaedia, 1830, p. 339; The Juvenile, 1853, p. 217*). Ova riječ pojavljuje se u nekoliko jezika i jednostavno znači PLANINA (Charles ANTHON, LL.D., A Classical Dictionary: containing an account of the principal proper names mentioned in ancient authors, p. 1294). TOIRA na asirskom, TOR i TOURA na aramejskom znače PLANINA i LANAC PLANINA, a biblijski Galilejci pisali su tu riječ TAURAH, dok u turskom znači PLANINA i KULA. Ime planine TAURUS (Ταῦρος) bukvalno znači PLANINA i izvedena je od aramejskog

TAURA. Dakle su BOJI ne samo KELTI nego su i BRIGI, a BRIGI su TRAČKI narod. Strabon kaže:

"Iza rijeke Aksijus je grad Thesalonika, prije zvan Therma. Osnovao ga je Kasander i dao mu ime po svojoj ženi, kćerki Filipa Amintasa. U mali susjedni grad Chalastru poslao je Aeneju, Kiseja i još neke. Vjerovatno od ovog Kiseja je Ifidamas, pomenut kod Homera 'kojeg je pradjed Kisej podučavao,' kaže on 'u Trakiji' koja se sad zove Makedonija.

Negdje u susjedstvu je planina Bermius, koja je prije bila u posjedu Briga, tračkog naroda, od kojih su neki prešli u Aziju gdje su se zvali drugim imenom Frižani (Frizi)." (H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, Chapter VII, Fragment 24-25, pg. 510, London, 1854)

BRIGI su trački narod, tj. TRAČANI su brigijski narod jer su TAUROVI (TIROŠEVI) potomci. Po TAUROVOM djedu GOMERU poznati pod istorijskim imenima GIMRU, GIMIRI, GIMRI, CIMERIJANI, CIMBRI, KIMBRI, ZIMRI…KELTI.

Grčko BOÏKOS (βοϊκος) = VOLOVAČI = BOJKE = BOJI (4). Sa Balkana raširili su se širom Evrope pod raznim imenima, a imena koja podsjećaju na pretka TAURA su TAURI, TAURINI, TURODI, TAURIĆI, TAURANTI, VOLKAE, VOLUNTI, VOKONTI, VOLOHIJANI, VOLHINIJANI, VELŠANI, VALHI, VLASI.

"Tračani su, posle Inda, najveći narod na svijetu. Da su imali jednog poglavara i da su bili složni, oni bi, po mom mišljenju, bili nepobjedivi i najjači narod na svijetu. Ali oni su za to nesposobni i to se kod njih ne može da dogodi, pa su zato slabi. Imaju mnoga imena, prema različitim pokrajinama, a običaji su im svima skoro isti, sem Geta i Trauza i plemena koja stanuju iznad Krestonaca." (Herodot, Istorija, Knjiga V, Član 3)

....

(1) Greek-English Concise Dictionary, By Michael Kambas, Second printing, Hippocrene Books, New York, 2006. p. 336.

(2) Ib.

(3) Schrevelius' Greek Lexicon: Translated Into English, with Many New Words, By Cornelis Schrevel, John Richardson Major, London, Baldwin and Cradock, 1831, p. 104.

(4) Ib.

BASNA

“**Bhāṣā**, Pa. Pk. Bhāsā- f. ‘speech, language’ ; Wg. bāṣ ‘word’…” (1)

“**Bhāṣā**, Pa. Pk. Bhāsā- f. ‘govor, jezik’ ; Wg. bāṣ ‘riječ’…”

- Javanski BASA = JEZIK
- Thelugu BHĀṢA (భాష) = JEZIK
- Sinhala BHĀṢĀVA (භාෂාව) = JEZIK
- Pendžabski BHĀŚĀ (ਭਾਸ਼ਾ) = JEZIK
- Nepalski BHĀṢĀ (भाषा) = JEZIK
- Malajamski BHĀṢA (ഭാഷ) = JEZIK
- Malajski BAHASA = JEZIK
- Kanariski (Kannada) BHĀṢE (ಭಾಷೆ) = JEZIK
- Indonezijski BAHASA = JEZIK
- Hindu BHĀṢA (भाषा) = JEZIK
- Gujurati BHĀṢĀ (ભાષા) = JEZIK
- Sanskrit BHĀSSĀ (भाषा) = GOVOR

Neko ce reći: “Kakve to ima veze sa Srbima?” Evo kakve: “**basan**, gen. basni f (Antun Dalmatin, 15. v., možda prema stcslav. *basnb*) = *basna* f (Kavanjin, Obradović, 17. v.) = *basma* f (Vuk, Milićević, Srbija, s asimilacijom *b — n > b — m*, upor. *pjesma*) ‘1° prvobitno: riječ, govor; 2° čarobna izreka, magija; 3° fabula, bajka’.” (2)

BASAN je BASNA, riječ sa tri značenja: **1.** riječ; **2.** magija; **3.** fabula, bajka.

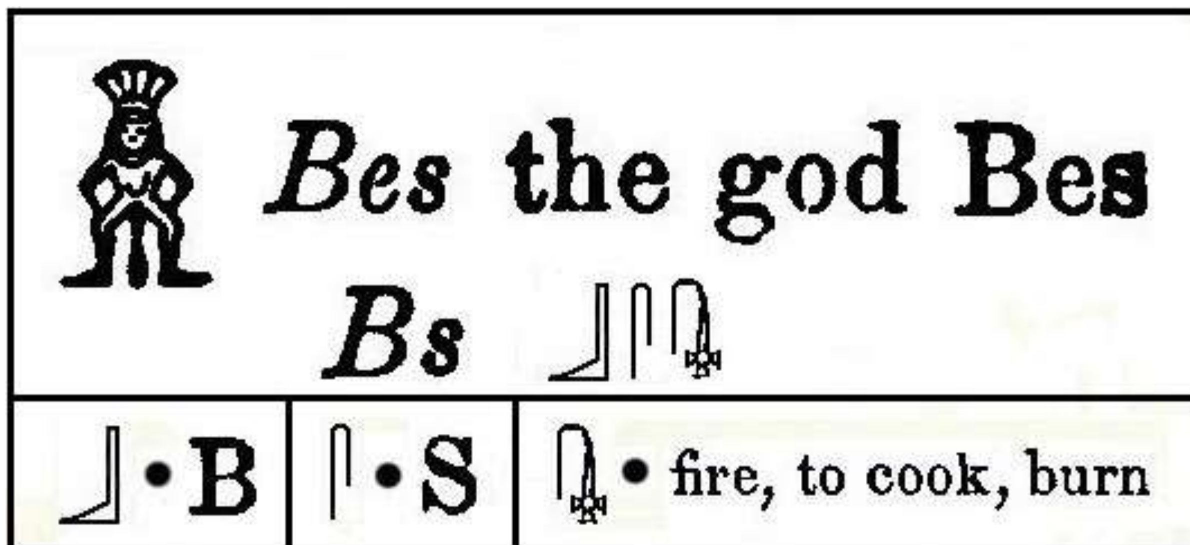
Srbsko BASNA izvedeno je od korijena BAS- kojeg vidimo u riječima svih na početku nabrojanih naroda.

…………………………

(1) R. L. Turner, A Comparative Dictionary of the Indo-Aryan Languages, Text, Volume I, Motilal Banarsidass Publisher, Delhi, 1999, pg. 540.
ISBN: 978-81-208-1661-9

(2) P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, st. 115.

BESEDA

Kod Srba i kod bivših Srba postoji riječ BESEDA (BESJEDA, BISIDA) sa današnjim značenjem GOVOR. Odakle potiče i kako je nastala riječ BESEDA?

Sanskritsko VEDA znači ZNANJE, DOBROBIT, DOBITAK. Korijen riječi VEDA nije VED-, nego ED koje se nalazi u sanskritskom EDH (एध्) što znači ŠIRENJE, RAST, NAPREDAK, JAČANJE, BLAGOSLOV, ŽELJA ZA DOBROBIT I SREĆU. Osnovni korijen u riječi EDH je sanskritsko ED (एड्ी) i znači imperativno GLE, VIDI:

- BES-ED > BESEDA
- BES-ED-NIK > BESEDNIK

Keltski (korniški) BESADOW je MOLITVA (1).

Sanskritsko EDHATE (एधते) je duži oblik riječi EDH i takođe znači ŠIRENJE, RAST, NAPREDAK, JAČANJE, BLAGOSLOV, ŽELJA ZA DOBROBIT I SREĆU.

BES-EDATHE > BESEDATHI > BESEDATI > BESEDITI

Sanskritsko IḌĀ (इडा) znači BOGOSLUŽBENO PRINOŠENJE DARA i ime je boginje govora (2): BES-IDDA > BESIDA (ikavski), ekavsko BESEDA (Skandinavsko EDA je PRIČA).

A šta u riječi BESEDA znači BES? Daničić kaže da je u riječi BESJEDA korijen BHAS sa značenjem ZUJATI (3), ali nije tako! Tačno je da sanskritsko BHĀS (भास्) znači GOVOR, ali znači još i SVJETLOST, SJAJ, SLAVA. Vrlo je teško da ono dugo Ā u riječi BHĀS pređe u kratko E u riječi BES. Ima li nešto približnije? Ima! To je BES iz srbskog jezika: BES je emotivna VATRA koja obuzima čovjeka u ljutnji ili govoru. Tako je BESEDA (BES-EDA, BISIDA) VATRENA PRIČA. VATRA je SJAJ, SVJETLOST, SLAVA i to je značenje sanskritskog BHĀS na koje se poziva Daničić. Značenje imena egipatskog boga BESA je VATRA.

Trački BESI (Βησσοὶ, Βέσσοι) (4) bili su sveštenici u Dionisijevom hramu u Rodopskim planinama. Evo šta o njima kaže Herodot u svojoj Istoriji:

"Satre pak, koliko je meni poznato, nisu nikad priznavali ničiju vlast, nego su jedini od Tračana koji i danas žive slobodno. Žive, naime, na visokim planinama, koje su obrasle gustim šumama i pokrivene su snijegom, i odlični su ratnici. To su oni isti koji su osnovali Dionisijevo proročište. To proročište nalazi se na najvišim planinama i u njemu sveštenicku službu vrši satrejski rod Besi, a vrhovni sveštenici obavljaju dvosmislena proročanstva, kao i ona u Delfima, i ni u čemu se ne razlikuje od ovoga." (5)

BESI su obavljali prvosvešteničku i svešteničku službu u Dionisijevom hramu i dio te službe bila su njihova proročanstva. Nebeska tijela su VATRA, SJAJ, SLAVA. BESI su bili i astrolozi te su pratili položaje zvijezda i znakove zvijezda. Tako su čitali VATRENI GOVOR zvijezda, čitali su BESEDE zvijezda i kao takvi smatrani su NAMJESNICIMA ZVIJEZDA.

…………………………

(1) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 24.

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dic-tionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 164.

(1) Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, obradio Đura Daničić, JAZU, Zagreb, 1880-1882. str. 240.

(2) Herodotus, History, VII, 111; Strabo, Geography, VII, V

(3) Herodot, VII, 111.

TAUROVI POTOMCI

Gomer je Jafetov, Torgama je Gomerov, Taur je Torgamin. Taura su zvali TAUR, TAURI, TILMAZ, TALMAZ, TULMEZ, TILMIK, TIROŠ.

"Pomenuti toponim Tauromenion, koji se ne može nikako zaobići kad je reč o Ilirima i Prailirima, po mom neskromnom sudu jasno je indoevropskog postanja i karaktera u oba svoja elementa. Dok se P. Krečmer ranije

kolebao u pogledu radikalnog tauro - »gora«, identifikujući ga sa homofonim tauro - »bik«, danas je sasvim odrešit u mišljenju da je to neindoevropska reč (Glotta XXX205). Potrebno je stoga da se zadržimo kod ovog geografskog naziva, važnog za obe vrste Ilira (up.Epidauros, Deuriopes, Deurias, Tauresium, Teurnia, Tauristae, Taurunum, itd.). (1)

Od TIROŠA su TIRENCI (Etrurci ili Raseni) ili TIRAČANI, tj. TRAČANI i ILIRI, a pošto je GOMER djed TIROŠEV njegove balkanske potomke drevni nebalkanski narodi zvali su GIMIRI, KIMBRI i svim srodnim oblicima imena CIMERI (kasnije poznati i kao Kelti).

Prelaskom glasa T u D od imena TAUR dobijena su imena naroda i toponima sa osnovom DAUR-, DAOR-, DEUR- (npr. AUDAURIATE je dalo kasnije AUTERIATE, grad DAORSON je od starijeg TAURSON...).

Zemlja TAUROVIH potomaka je TAMLAZIJA od čega je izvedeno DALMAZIA i kasnije DALMACIJA. TALIJANI su od TALMAZA, tj. TAURA, odnosno TIROŠA, a na Balkan su preko Male Azije došli iz Sumera nakon rušenja vavilonske kule oko 2450. god. st. ere.

....

(1) Milan Budimir (Beograd), Iliri i Prailiri, De Illyriis et Protoillyriis, Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku, Bulletin d'archeologie et d''histoire dalmate LIII (l950—1951), Posebni otisak -— Tirage ipart, Split, 1952, Tisakh: Novinsko - izdavačko poduzeće "Slobodna Dalmacija", Split.

CIMERIJANI SU TRAČANI

Taurija ili Krim

"CRIMEA. A peninsula formed by the Black Sea and the Sea of Azov, which surround it on every side except at its northern angle, where it is joined to the continent by the isthmus of Perekop. It was known to the ancients under the name Thaurica Chersonesus; in the middle ages, was sometimes called the Island of Caffa; and, in more modern times, has been known by the appellation of Crim Tatary; the word Crim or Crimea being probably corrupted from Cimmerian, the name of Thracian tribe, its most ancient inhabitants." (1)

"KRIM. Poluostrvo formirano od Crnog i Azovskog mora, koja ga okružuju sa svake strane osim na njegovom sjevernom uglu gdje se spaja sa kontinentom preko prevlake Perekop. Drevnima je poznat pod imenom Hersonska Taurika; u srednjem vijeku ponekad je zvan ostrvo Kafa, i, u najnovije vrijeme poznat je nazivom Krimska Tatarija; riječ Krim ili Krimeja biće

vjerovatno iskvareno od ‘Cimerijani’, ime tračkog plemena, njegovih najstarijij stanovnika.”

Cimerijani (Kelti) i Tračani su jedan rod. Na jednom mjestu Strabon piše ovako:

"Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri..." (2)

Dakle su Treri Kimerijani (Cimerijani). Nakon toga Strabon opet kaže:

"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani..." (3)

Cimerijani Treri su dakle Tračani i to jasno znači da su Cimerijani (Kimerijani) i Tračani bili jedan narod.

…………………………

(1) Josiah Conder, A dictionary of Geography, ancient and modern, London, Printed for Tomas Tegg and son, 1834, p. 177.
(2) Strabo, I,3,21)
(3) Strabo, XIII,1,8)

MARAN ATA - POZIV NA UBIJANJE

Prije nego što je postao hrišćanin, apostol Pavle je od judejskih prvosveštenika i Sinedriona bio zadužen da traži hrišćane, da ih hvata, predaje Sinedrionu ili da sam sa svojom pratnjom na licu mjesta ubija da ubija hrišćane (tako je ubio 17-godišnjeg đakona Stefana). Onda je Pavle konvertirao u hrišćani-na, nametnuo se za trinaestog apostola i nastavio posao ubice, samo je što je sad među hrišćanima ubijao protivnike svog učenja. To se vidi iz Pavlove poslanice njegovim sljedbenicima (1.Korn.16,22):

“Ako tko ne ljubi Gospodina našega Isusa Kri-sta, neka bude proklet! Maranatha!” (Prevod: Ivan Šarić)

“Ako tko ne ljubi Gospodina, neka bude proklet. Marana tha!”
(Prevod: Jeruzalemska Biblija)

“Ako netko ne voli Gospodina, nek bude ana-thema. Marana tha.”
(Prevod: Tomislav Dretar)

“Ako ko ne ljubi Gospoda, proklet bio. 'Maran ata'." (Prevod: Emilijan

M. Čarnić)

“Ako ko ne ljubi Gospoda Isusa Hrista da bude proklet, maran ata.” (Prevod: Vuk S. Karadžić)

Pavle nadgleda izvršenje ubistva 17-godišnjeg Stefana.

Hrišćanski teolozi i tumači Biblije govore da MARANATHA dolazi iz aramejskog “mār’-á-năth’á, mārānā’āthāh” i tvrde da to znači simboličnu ekspresiju sa smislom “naš Gospod dolazi” (1). Te riječi u aramejskom jeziku nema, nema je nigdje u Bibliji osim u navedenim stihovima Pavlovih poslanica, a izrečena je nakon bačene anateme (prokletstva) na sve koji ne vole Isusa Hrista.

Aramejski je semitski jezik proizašao iz jezika Sumeraca i Asiraca, a sumersko MARAD znači UNI-ŠTI, ZDROBIJ, SATARI (2). Korijen MAR- ima veze sa DUBINA, PONOR kao što to ima i latinsko MARE (MORE) kao i hebrejsko ime MARIJA. Dakle, nikako od korijena MAR- nije moglo postati GOSPOD.

Pogledajmo šta riječ MARANA THA: grčko **Μαρανα θα**) bukvalno znači:

a) sanskritsko MARA = MORITI = UBIJATI [3]
b) sanskritsko MARAṆA = SMRT [4]
c) sanskritsko THA = ZNAK OPASNOSTI [5]

MARAṆA THA (grcki: Μαρανα θα > MARAṆA THA

MARAN ATA ili MARANA THA je Pavlova taj-na šifra njegovim najpovjerljivijim sljedbenicima za ubi-janje Pavlu neposlušnih hrišćana i nehrišćana.

Kako je Pavle naređivao ubistva, saznaćemo iz jedne Pavlove poruke za nekog rodoskrvnika za kojeg se čulo da se kurvao sa svojom maćehom (1.Korn.1-5):

"παραδοῦναι ῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον εἰς σαρκός ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου."

Grčki izraz "τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον εἰς σαρκός ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ" u latinskim i svim prevodima zapadnih Biblija prevodi se sa "da se preda Satani na uništenje tijela, da bi se duh spasio".
Šta se desi kad se čovjeku ili bilo čemu živom uništi tijelo? Odgovor je prost: tijelo se ubije! Po Mojsijevom zakonu datom Jevrejima ovo je kazna za rodoskrvnike (Levitski zakonik, 20,11). Evo primjera primjene tog zakona u Novom zavjetu (1.Korn.1-5):

"Da se takav preda sotoni na propast tijela, da se duh spasi u dan Gospodina našega Isusa Krista." (Prevod: Ivan Šarić)

"…neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh u Dan Gospodina Isusa." (Prevod: Jeruzalemska Biblija)

*"…da se takav čovjek preda Sotoni za uništenje njegovog tijela, da bi duh bio spašen u *dan Gospodov."* (Prevod: Tomislav Dretar)

"Da se on preda sotoni na mučenje tijela, da bi se duh spasao u dan Gospoda našega Isusa Hrista." (Vuk S. Karadžić)

Evo i Pavlove zapovijesti za ubistva konkurenata koje se protive njegovom učenju:

"Ovu pak zapovijest predajem ti, sine Timotije, po pređašnjijem proroštvima za tebe: da ratuješ u njima dobar rat, Imajući vjeru i dobru savjest, koju neki odbacivši otpadoše od vjere; Među kojima su Imenej i Aleksandar koje predadoh sotoni da se nauče ne huliti." (1.Tim.1,19-20)

Tajnom lozinkom MARAN ATA apostol Pavle je naređivao da se njegovi neposlušnici i protivnici ubijaju. Dakle se ne treba čuditi svim ubistvima, ratovima i genocidima koje je crkva kroz istoriju učinila u ime hrišćanstva: tako im je od Pavla tajnom riječju zapovijeđeno u Novom zavjetu, isto kao što je to zapovijeđeno Judejima u Starom zavjetu i kao što je to zapovijeđeno muslimanima u Kur'anu: ubij neposlušnika i nevjernika!

…………………….

(1) The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Ge-neral editor Merril C. Tenney, Zondervan Publishing House,1967, p. 508.
ISBN 0-310-23560-X

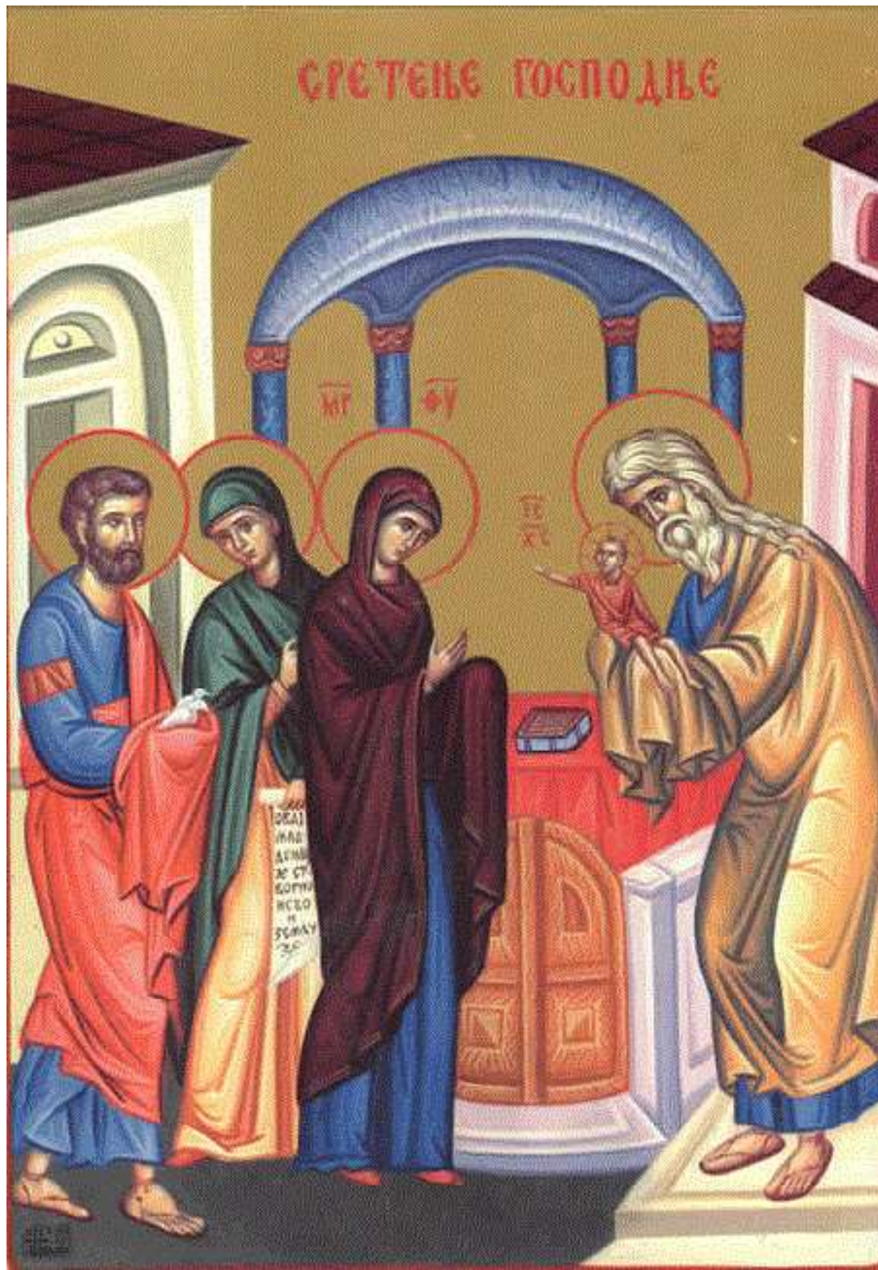
(2) John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Leipzig, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1908, p. 233.

(3) Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 789

(4) Ib.

(5) Ib., p. 464

SRETENIJE (SRETENJE)

Dana 15. (2) februara SPC obilježava praznik Sretenje Gospodnje, a narod kaže jednostavno: Sretenje. Ovaj dan crkva je ustanovila na četrdeseti dan od pravoslavnog Božića kao uspomenu na donošenje malog Isusa u jerusalimski hram, gdje stari sveštenik Simeon prepoznaje Isusa kao Mesiju. U običnom narodu je drugačija priča, jer i dan-danas vjeruje se da je Sretenje dan kad se susreću zima i ljeto, a Isusa i hram niko od naroda prije nije

spominjao. Otkud između crkve i naroda ovolika razlika u shvatanju smisla Sretenja?

Sad i ovdje pokazaćemo očigledni primjer kako je crkva izmišljala praznike i kao duhovni virus kroz praznike vršila svoj prozelitizam u narodu zatirući tako stara vjerovanja i običaje naturajući svoje.

Praznik Sretenje Gospodnje zvanično je ustanovljen i unesen u kalendar crkve oko 550. god. u vrijeme vizantijskog cara Justinijana Velikog.

U prirodnom astronomskom kalendaru postoji tkz. precesija ekvinocija: to je kad se u danu proljetne ravnodnevnice jedna tačka na Zemljinom ekvatoru pravolinijski poravna sa pravcem Sunca. Tada Sunce iz južnog zimskog neba prelazi na sjeverno proljetno nebo: zima prestaje, a nastaje proljeće. To je po sunčanom (tropskom) kalendaru.

Ali, da bi se ona tačka na Zemljinom ekvatoru poravnala i za zvijezdama prema kojima je bila prije godinu dana na ovaj dan i ovaj momenat, potrebno je da prođe još 11 minuta i 14 sekundi (11,23333333'). To je po zvjezdanom (sideralnom) kalendaru. Ovih 11,23333333 minuta je razlika između početka proljeća po sunčanom i početka proljeća po zvjezdanom kalendaru.

Prvi dan zime u vrijeme Isusovog rođenja bio je 25. decembra julijanskog (zvezdanog kalendara), a crkva je ustanovila svoj praznik Sretenje Gospodnje 550 godina kasnije. Koliko se prvi dan zime pomjerio za to vrijeme? Evo: 550 godina po 11,23333333 minuta je 6178,333332 minuta = 102,9722222 časova = 4,290509258 dana = 5. dan od 25. decembra = 20. decembar julijanskog kalendara (2. januar gregor. Kal.). Tog dana je u vrijeme 550. godine bio prvi dan zime.

Kad je u vrijeme Isusovog rođenja bio prvi dan proljeća? Crkva je prvi dan proljeća u to vrijeme obilježila praznikom Blagovijesti: 23. aprila julijanskog kalendara. Pošto se za 550 godina prvi dan zime pomjerio na 5. dan nižeg datuma, isto tako je pomjeren i prvi dan proljeća: sa 23. aprila na 18. april.

Hajde sad da nađemo sredinu između 20. decembra na prvi dan zime 550. god. i 18. aprila na prvi dan proljeća 550. godine. Sredina je tačno na 45. danu sa obe strane: Sretenje je 45. dan od početka zime i 45. dan od početka proljeća. Zato je u narodu ostalo vjerovanje da se na Sretenje

susreću zima i ljeto, a crkvi je trebalo 550 godina da čeka to prirodno zbivanje da bi taj pokretni prehrišćanski praznik ukinula i zamijenila svojim nepokretnim praznikom Sretenje Gospodnje.

Pošto su današnji Srbi većinski porijeklom Kelti, trebalo bi da i današnji potomci Kelta na hrišćanskom Zapadu imaju svoj praznik Sretenje kao sredinu između zime i proljeća. I imaju ga: taj praznik Kelti su zvali Imbolc ili Imbolg day i u naše vrijeme pada na 1-2. februar gregorijanskog kalendra, a to je baš vrijeme sredine između prvog dana zime i prvog dana proljeća u naše vrijeme (zapadna crkva je to poklopila sa nekom njihovom sveticom Brigitom). Tog dana je i ono vremensko gatanje sa ježom i mrmotom (Hedgehog and Groundhog Day). U Beogradu su počeli da gataju sa medvjedom u Zoo-vrtu!

Dakle je sve su izmišljanja i prekrajanja. Ako bismo ovoj priči dadali i drugu priču o onome da su mudraci sa istoka zatekli novorođenog Isusa u vitlejemskoj pećini, a potom kralj Irod šalje vojsku da pobiju svu djecu u Vitlejemu i oko Vitlejema, te je Josif sa Marijom i malim Isusom morao je da bježi u Egipat, sad je pitanje otkud Isus u jerusalimskom hramu na četrdeseti dan od rođenja? Ne kaže naš narod zaludu: "U laži su kratke noge, a duga brada!"

SLAP

Keltsko (tračko ili ilirsko) porijeklo Srba ukriva se svim mogućim načinima, pa i u lingvistici. Evo kako jezuita Petar Skok krije porijeklo riječi SLAP, te kaže ovako:

"**slap²** m (Vuk) ,,baltoslav., južnoslav. i praslav. *solpb, ..." (1)

Zvjezdica (*) uz riječ znači da je to pretpostavka, dakle Skok pretpostavlja da je porijeklo riječi SLAP u baltoslavenskom, južnoslavenskom i praslavenskom geografsko-jezičkom periodu, a riječ i dana danas postoji i u srbskom i u keltskom gaeliku: keltsko (gaelik) SLAP znači LUPA, LUPANJE (2)

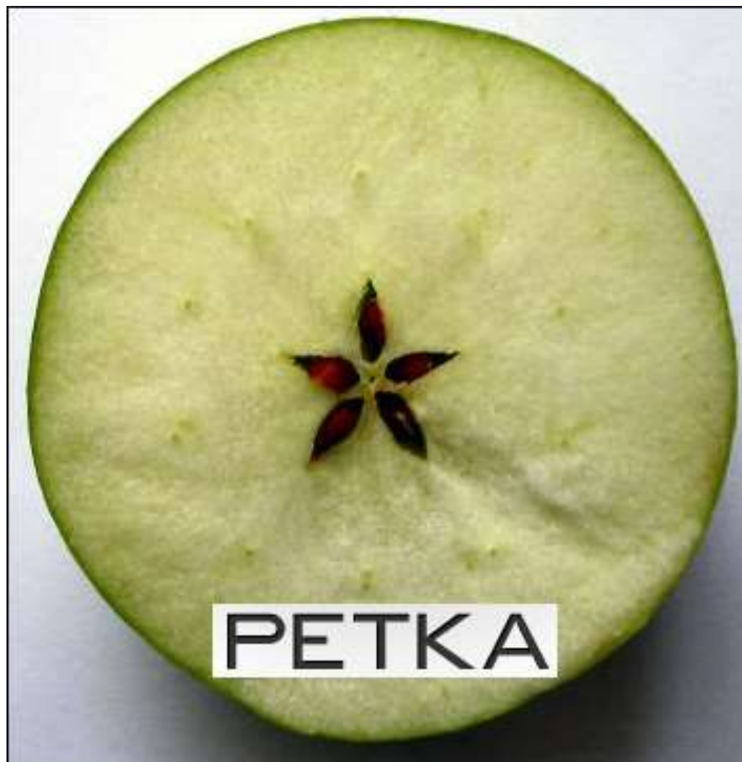
LUPANJEM se stvara buka i voda na SLAPU zaista LUPA, te se buka od LUPANJA SLAPA daleko čuje.

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 279.

(2) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. p. 235.

PETKA

U svom testamentu krstjanin gost Radin spominje “velike blage dni” na koje treba da udjeljuju njegovu zavještanu milostinju, a među tim velikim danima su nedjelja i sv. Petka. Ćiro Truhelka smatra da ovo nije vlaška svetica sv. Petka, nego dan petak kao dan Hristove muke. (1)

Krstjani jesu svetili i postili svaki petak, ali to nije zbog Hristove muke, nego je to prehrišćanski običaj: nedjelja prehrišćanskog kalendara imala je pet, a ne sedam dana, te je PETKA (petak) bio sveti neradni dan kao poslije nedjelja hrišćanima:

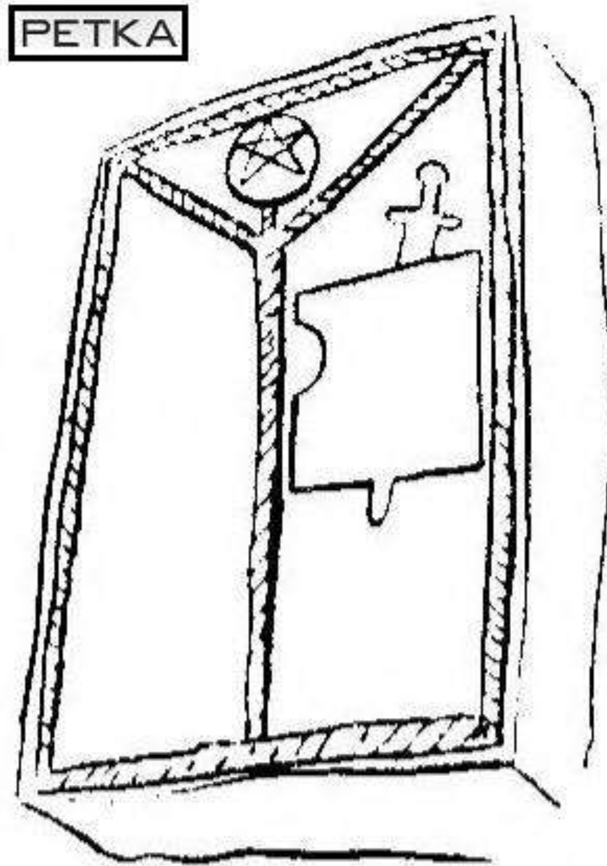
“Slovenska hrišćanska 'sedmica' potisnula je stariju 'peticu', jer se sreda nalazila između drugog i četvrtog dana tog vremenskog perioda. Od Strabona znamo da je Pitagorina 'petica', a svakako i 'τετραηύς' preuzeta od tračkih plemena...." (2)

“…Pitagorin pentagram javlja se ne samo u poznatoj basmi ‘Arepo sator’, koja je do kraja prošlog veka upotrebljavana i u našoj narodnoj medicine, nego i u petokrakoj zvezdi.” (3)

GEMINI
TAURUS
CANCER
ARIES
1
LEO
PISCES
2
5
VIRGO
AQUARIUS
3
4
LIBRA
CAPRICORN
SCORPIO
SAGITTARIUS

Godina ima 365 punih dana, a petokraka (petka) dijeli krug godine na 5 dijelova po 73 dana, odnosno to su 73 petke (nedjelje) po 5 dana. Krug godine od 360 dana daje 72 petke po 5 dana.

Petka na srednjevijekovnom stećku.

"Najstariji Slovenin, zabeležen u istoriji, po imenu Bož, stajao je na čelu plemenskih glavara kojih je bilo 72. To bi se moglo objasniti time što je sunčana godina od 360 dana imala 72 nedelje po 5 dana." (4)

U starim izdanjima Biblije piše da je Isus imao 72 učenika (Luka,10,1), ali je to uglavnom sve prepravljeno na 70. Zašto je prije pisalo 72? Zbog privlačenja nehrišćana u hrišćanstvo, jer su Srbi nehrišćani već u svom kalendaru imali važnu simboliku broja 72.

Pogledajmo Mjesečev kalendar: lunarna godina traje 354,367 dana, dakle svakog 355. dana nastaje nova lunarna godina:

355 : 5 = 71 petki (nedjelja) po 5 dana

Venera godina traje 224,7 dana, dakle svakog 225. dana nastaje nova Venerina godina:

225 : 5 = 45 nedjelja (petki) po 5 dana

Među pet prstiju ruke je SREDNJI prst, baš kao što je SREDA sredina PETKE (nedjelje).

Na sanskritu PET je PAJJCA (पञ्च) i pored značenja broja PET znači i ŠI-RITI, ali srbsko PETA i PETELJKA znače NOSITI, DRŽATI. PETKA je NOSAČ vremena, a njen znak je PETOKRAKA, koja je simbol NEBESKOG HRAMA i zvijezde DANICE.

....

(1) Ć. Truhelka, Testament gosta Radina, Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu, Sveska XXIII, Zemaljska štamparija, Sarajevo, 1911, str. 369.

(2) Ljubomir Kljakić, Protokulturni arealizam: Milan Budimir i problem Protoslovenskih Protoindoevropljana, Catena Mundi, Knjiga II, drugo izdanje, Catena mundi đoo, Beograd, 2014, st. 842.

(3) Ib. st. 843.

(4) Ib. st. 842.

MARIJANI NERETLJANI

Zapadna Hercegovina nastanjena je Marijanima.

“Али у истој области око Неретве, и даље према западу, све до Цетине, имамо све до у XII в. старе представнике индоевропске ратничке аристократије, мислим на Маријане, без чијих се ратничких похода не могу ни замислити српске јуначке песме. Маријанско име јавља се за становнике неретљанске крајине већ у IX в. Нигде на другом месту нити за које друго словенско племе не јавља се овај назив.

Порфирогенит ту исту област зове латинским називом Pagania, а у латинским споменицима се јавља облик Maronia. Наши историчари погрешно мисле да је тај облик у вези са индо-европским називом мора, лат. mare. Немогућност таквог тумачења изложио је лингвиста П. Скок, чији етимолошки речник нашег језика треба ускоро да изађе.

Историчар Ј. Шидак, познати стручњак за богомиле и патарене, сматра да се у тој, области око ушћа Неретве, па и у целој тој крајини, релативно доцкан јавља хришћанство. Још је важније што су се, према њему, у тој области, која је дошла под утицај босанских владара, одржали патарени, односно булгари. Једино тако би се могла објаснити употреба израза бугарин и бугарски на јадранском приморју, која се одржала све до наших дана у речнику гуслара-певача.

Маријани или Неретљани били су страх и трепет не само за млетачку трговину него и заостале суседе на мору и на копну. Особени назив Маријани врло је старог датума, његова старост допире до у XIV в. ст. е. На индоиранским натписима, нађеним у Закавказју, на које је указао славни чешки асириолог и хетитолог Б. Хрозни, јавља се први пут име Маријана као представника индоевропске ратничке аристократије. Немамо никаква разлога да ове наше јадранске Маријане, који су без сумње носиоци оружане моћи у неретљанској крајини, одвајамо од оних старих аријских Маријана, иако је њихово име потпуно усамљено код индоевропских племена у Европи.” (1)

Latinski dokumenti Marijane zovu Maronia. U Grčkoj postoji grad Maroneja (grčki: Μαρώνεια; bugarski: Марония). U Homerovoj Odiseji spominje se grad Ismaros (neki tvrde da je Maroneja Homerov Ismaros). U Ismarosu je bio Apolonov sveštenik sa imenom Maron, a Apolon je grčki prehrišćanski bog Sunca i za rimokatolike Latine je đavo. Kao pagani Marijani su takođe bili obožavatelji boga Sunca i eto razloga zašto su ih rimokatolički Latini zvali Maroni: služitelji boga Sunca, tj. služitelji đavola.

Marijani su oko rijeke Neretve. Istorija je zabilježila da su tu novopridošli Sloveni genocidno pobili sve starosjedioce. To područje iznjedrilo je i najžešće ustaše koji su patološki mrzitelji i genocidne ubice pravoslavnih Srba. Oni, Marijani, potomci bivišh najtvrdokorniji slovenski pagana primanjem hrišćanskog rimokatolicizma postali su najžešća rimokatolička vojska sa urođenim patološkim nagonom ka ubijanju. A iz čega je izvedeno ime MARIJANI kazaće nam sanskrit: sanskritsko MĀRI (मारि) znači UBIJANJE, POKOLJ, POMOR, SMRT.

Na nekoliko mjesta u svojoj Geografiji Strabon spominje MARIJANDINE (Mariandyni, Μαριανδυνοί, Μαριανδηνοί, ili Μαρυανδυνοί) u Maloj Aziji na podruju Vitinije (Bithynia, Βιθυνία). Kaže za njih da su tračko pleme *(Strabo,XII,3,4; Strabo, XII,3,9; Strabo, XII,3,8-9)*. Odatle su se mogli raširiti ili pred navalom neke vojske iseliti se prvo u Zakavkazje, a kasnije u oblasti iznad Crnog mora, odakle su u najezdi Slovena u vremenu 6-8. vijeka došli u dolinu rijeke Neretve.

…………………………

(1) Milan Budimir, Sa balkanskih istočnika, Vukova buna, Kolo LXII, Knjiga 417, Srpska književna zadruga, Beograd, 1969.

SVETOVID (PERUN, PERUNKO)

Svetovid (Perun) na stećku (Matija Bijelić, Starobosanski natpisi u Premilovom polju, Glasnik Zemaljskog muzeja u BiH, Knjiga 3, Godina 2, Sarajevo, juli-septembar. 1890, str. 303).

Na gornjoj strani ploče je vrijeme kad je Sunce na nebeskom prestolu na prvi dan ljeta o ljetnoj dugodnevnici (Vidovdan, ljetni solsticij).

Svetovidov konj od Jurja (Jarila), boga proljetnog sunca, prilazi Svetovidu (Perunu), bogu ljetnog sunca. Svetovid (Perun) je veći od Jurja, jer u ljetno doba godine Sunce ima jaču snagu od Jurjevog proljetnog sunca. Svetovid (Perun) ima čelenku od sedam pera: centralno pero je Vidov-dan, a po tri pera sa strana su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta.

Sanskritsko PERU (पेरु) ima sljedeća značenja: ŽEĐ, PITI, SPAS, SJEME, KLICA, DONOSILAC, VATRA, SUNCE.

*Zapis bosanskog prognanika na bukvi u kanadskom Kičineru u Ontariju: **“1. 9. 1998, N(ikolić) L(uka), Bosna, Zenica”**. Nikolić Luka (Viduša, 1923 – Kanada, 2012.), jedan od mnogih bosanskih prognanika, nije imao sreću da umre u svojoj rodnoj Viduši u centralnoj Bosni. Zlo netolerantnih avramskih religija unesrećuje i satire ljude Bosne i Balkana.*

VRIJEME NA UMORU

Krstjanski slavski krsni hljeb solarnim motivima.

Krstjanski simboli još se pojavljuju na krsnim hljebovima Srba pravoslavaca iz srednje Bosne. Izgonom srednjobosanskih Srba sa njihove iskonske baštine i pod jakim propagandnim djelovanjem antisrbske i gazenjem krsta već osatanjene svetosavske SPC i to je na umoru.

Krstjanski solarni simboli kod bošnjačkih potomaka srednjevijekovnih krstjana potisnuti su islamskim radikalnim fundamentalizmom Bošnjaka (stari nišan u Gornjim Vracama kod Zenice. Foto: Hidajet Keleštura).

Posljednji solarni motivi stećaka na srbskim pravoslavnim nadgrobnicima: keltske svjetlosne spirale kao simboli puta u vječnost (staro greblje u selu Gornja Vraca kod Zenice. Foto: Hidajet Keleštura).

Stećak na rimkatoličkom greblju u selu Lusnić kod Livna (foto: Ivan Lovrenović).

Izdijeli se jednokrvni i nekad jednovjerni narod duhovima okupatorskih stranih mu religija, zamrzi se i na nož zakrvi. Krst kao Sunčev simbol i simbol mladog Mjeseca na stećcima isto su danas kao što su bili i u srednjem vijeku krstjana, samo je u dušama potomaka srednjevijekovnih krstjana sve drugačije, sve zlo i naopako, jer je krstjansko Božije nebesko, kao što Njegoš u Gorskom vijencu reče, pretvoreno u zemaljsko ideološko-političko:

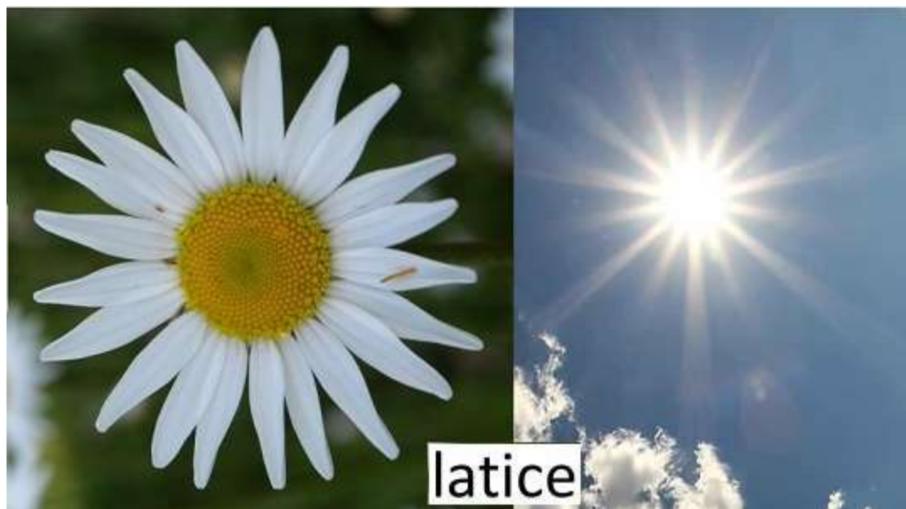
“Luna i krst, dva strašna simvola –
njihovo je na grobnice carstvo.”

U Gornjim Vracima pravoslavaca više nema niti ima njihovih kuća. Nema ni rimokatolika. I jedni i drugi protjerani su ratom 1992-1995. godine, a lokalni muslimani lokalni su samo mjestom življenja, ali ne i duhom, jer u njima vlada i njima upravlja tursko-arapski netolerantni duh islama.

U ljudima sve tri strane nestalo je nekadašnjeg krstjanskog duha i sve tri strane okrenule su se radikalnom fundamentalizmu svojih međusobmo omrznutih avramskih religija. Sveštenstvo i vjeroučitelji sve tri vjere prezaposleni su učenjem vjernika knjiškim pravilima svoje vjere, pravilima kojima se sije mržnja na sve što njihove vjere nije. Tako biva da sve što je više knjiške vjere u srcu, u srcu je sve manje mjesta za čovjeka, te dosljedni sljedbenik Knjige prestaje biti čovjek i postaje krvoločna zvijer.

LATICE I LETO

Sanskritsko LATĀ (लता) je LINIJA. Srbsko LATICA (cvijeća) takođe je linija od sredine cvijeta.

Srbsko VLAT sadrži LAT- jer je i VLAT tanka LINIJA trave.
Keltsko (gaelik) SLAT je ŠTAP, DUŽINA, GRANA i u sebi ima LAT- (1)
Trava SLAT (SLATKOVINA, SLATINA itd) penje se uz SLAT, tj. uz ŠTAP.
Otkud LAT- u ZLATO? Zato što od ZLATA blješti SJAJ.

Podsjetimo se: sanskritsko LATA je LINIJA, PRAVAC. Srbsko LATICA je dio cvijeta koje se od centra cvijeta PRAVOLINIJSKI GRANA na sve strane. Keltsko (gaelik) SLAT je ŠTAP, DUŽINA, GRANA. Biljka koja se penje uz SLAT je SLAK ili SLATKOVINA, a zovu je i LADOLEŽ. Jasno je da ovo LAD nastalo od LAT-: LATO-LEZ.

Keltsko (gaelik) LAT- znaci PUT, PRAVAC. Od Sunca idu LINIJE svjetlosnih PRAVACA, svjetlosne LATICE. Keltsko LATHA (2) znači DAN, a DAN je doba kad je Sunce na nebu. LATHA znaci i MLADOST i PRVAK, ŠAMPION. Tako od LAT- nastalo LATO što je kasnije dalo LETO.

....

(1) Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 235.

(2) R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 344.

VINČA I STEĆAK

Figurina vinčanske kulture i stećak iz Milavića kod Stoca.

Iako je vremenski period između vinčanske kulture i srednjevijekovnog graditeljstva stećaka oko 6000-5000 hiljada godina, začuđujuće je otkud ovolika podudarnost u trouglastom obliku glava ovih božanstava?

Bibliografija

Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840.

Glasnik Zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Sveska XIII, Sarajevo, Zemaljska štamparija, 1901.

Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882.

H. C. Hamilton, W. Falconer, Geography of Strabo, Volume I, Book VII, London, 1854.

Marian Wenzel, Ukrasni motivi na stećcimaVeselin Masleša, Sarajevo, 1965.

P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, JAZU, Zagreb, 1971.

Proceedings of the Philological Society for 1852 and 1853, Volume 6, London, 1854.

Radivoje Pešić, Vinčansko pismo i drugi gramatološki ogledi, Pešić i sinovi, Beograd, 1995.

R. A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825.

Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858.

R. A. Stewart Macalister, The secret Languages of Ireland, At The University Press, Cambridge, 1937.

The Book of Jasher, J. H. Parry & Company, Salt Lake Citi, 1887.

Vuk S. Karadzic, Srpski rjecnik istolkovan njemackim i latinskim rijecima, Bec, 1818.

William Smith, A Smaller Latin-English Dictionary, John Murray, Albemarle Street, London, 1855.

O AUTORU

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. U Kanadi živi i radi od 1993. godine. Autor je knjige poezije "Nebeski glasonoša" objavljene 1990. godine u izdanju Knjizevnog kluba "Studenac" u Tešnju, te knjige "Stećci, laž i bogumili" objavljene u izdanju Izdavačke kuće "Pešić i sinovi", Beograd, 2014. godine.

TRAGOM ISTINE
Petko Nikolić Viduša
Kitchener, On, Canada, 2016.